

પ્રસ્તાવના

જે જે દેશમાં આપણે વિચરીએ અને જે તે તે દેશની ભાષા આપણને ન આવડતી હોય તો ત્યાંના માણસોની સાથે વિચારોની આપણે કરતાં પારાવાર મુશ્કેલી પછી દુઃખ થાય છે.

આપણે જે દેશમાં વસવાટ કરીને રહીએ ત્યાં તો આપણને તે દેશની ભાષાનું યોગ્ય જ્ઞાન હોવું જ જોઈએ કે જેથી કરીને આપણે આપણા જીવનના દરેક ક્ષેત્રમાં હોશિયારીથી કામ બજવી શકીએ.

ગુજરાતી ભાષા જાણનારાઓનો આફ્રિકામાં સૌકાઓથી વસવાટ હોવા છતાં ગુજરાતી ભાષામાં સ્વાહીલી ભાષા શીખવાને એકપણ પદ્ધતિસરની ચોપડી નહિ હોવાથી તે ખોટા પુરી પાડવા આ નાનું પુસ્તક ગુજરાતી જાણનારાઓના લાભ માટે લખેલ છે.

પાશ્ચાત્ય લોકોએ પોતાના દેશની ભાષામાં આ સ્વાહીલી ભાષાના, શીખવા અગર ખીજા ઉપયોગ માટે અસંખ્ય પુસ્તકો લખ્યા છે. ગુજરાતીમાં આવા પુસ્તકો નથી તે ખરેખર શોચનીય છે.

ધણા હિંદીઓનો અહીંયાં લાંબો વસવાટ હોવા છતાં પણ આ ભાષા પદ્ધતિસર જાણતાં નથી.

ભાષા મનુષ્યના વિચારોની આપણે કરવાનું એક વિધાન છે અને તે પૂર્ણ રીતે જ જાણવાથી તીવ્ર પ્રભાવોનો ચોટાટો થાય છે.

એક આફ્રિકને ગુજરાતી ભાષા શીખવાને કશિય કરી થોડાક શબ્દો શીખી તે પોતાનું ધડિયાળ લેવા ધડિયાળી પાસે ગયો અને કહ્યું કે 'મારી ધડવાળી આપ', ધડિયાળી હસી પડ્યો. સારું થયું કે તેણે 'મારી' કહ્યું, જો 'તારી' કહ્યું હોત તો જોવા જેવી થાત.

એક દિંદીલાઇ પાસે બોય પૈસાની ઉધરાણીએ બયો, દિંદીલાઇએ જવાબ આપ્યો : 'કુગ્ગો અપાના, ચુકવા બીબી,' ચાવી નથી બીબી લઈ ના. બોય મિચારો ગાઈ રહ્યો. કારણ કે દિંદીલાઇનો કહેવાનો અર્થ એ હતો કે (ચાવી નથી) ચાવી બીબી લઈ મઠ છે.

'...' આ પુસ્તકનું નામ 'સ્વાહીલી ભાષાનો સ્વયંશિક્ષક' રાખ્યું છે તેનું કારણ એ છે કે જો ધ્યાનપૂર્વક અભ્યાસ કરવામાં આવે તો આ પુસ્તક પોતેજ શિક્ષકની ગરજ સારે છે.

'...' સંપૂર્ણ નહિ છતાં પણ અતિ ઉપયોગનું આ પુસ્તક સ્વાહીલી ભાષામાં 'આ' એટલે નિપુણ બનાવવાનો દાવો કરતું નથી પણ નવા આવનારને અગર શીખનારને આ ભાષા શીખવાને દીવાદાંડી સમાન મદદ કરતો થઈ પડશે. નવો આવનાર અગર શીખનાર આ ચોપડીના અભ્યાસ સાથે અહીંના લોકોની સાથે બોલવાનો તથા જ્યારે તેઓ બીજા સાથે બોલે ત્યારે ધ્યાનપૂર્વક સાંભળવાનો મદદારો રાખશે તો તેને અત્યંત લાભ થશે.

પહેલો ભાગ શીખવાથી આ ભાષામાં શબ્દોના પ્રત્યયોમાં ફરમ ફરફાર થાય છે તે જરાગર ધ્યાનમાં આવશે. બાકીના ભાગો શીખવામાં પછી મુશ્કેલી નહિ નડે.

મૂળ પુસ્તકમાંથી બહુજ થોડા વાક્યો અને શબ્દોની ઉત્પત્તિ વિષેનું લખાણ જે જરૂરિયાતનું જણાયું નથી તે છોડી દેવામાં આવ્યું છે.

'...' અમુક-કેદારો ગૂંચવાડો દૂર કરવા 'આન્ડુ' ને બદલે 'અહીંયા' શબ્દ ઉમેરી રચનાને તેરીજ સુંદર દાલતમાં રાખવામાં આવી છે.

હેલે મનોયત્નોની ચાવી, ઉખણા, કહેવતો અને વધારાના શબ્દોની ટીપ આપી છે જે વાંચનારને ઉપયોગી થશે. શીખનારે પહેલેથી મનોયત્નોની ચાવી જોતી નહિ અને વાક્યોનો અમે તેમ તરલુમે કરી 'જરાગર છે' એમ કહી સતોષ માનવો નહિ.

આ પુસ્તક ખીશપ . સ્ટીઅરથી લખાયેલ 'શાહીલી મનોવત્તો' નો અનુવાદ છે. આ પુસ્તક રેવ. ફાધર હેલીઅર સાહેબે સુધારો વધારો કરીને બહાર પાડેલ છે અને તેની મંજૂરીથી આ પ્રવાસ કર્યો છે. તેને માટે તેનો અને રેવ. ફાધર વેગન કે જેણે મને આ પુસ્તકનો અનુવાદ કરવાને તથા એસ. પી. સી. કે. પાસેથી પ્રકાશનની મંજૂરી માટે જે મદદ કરી છે તેને માટે તેનો હૃદય પૂર્વક આભાર માનું છું.

મી. સી. વી. મલ્લકાન-માસ્તરે પોતાના અમૂલ્ય વખતનો ભોગ આપી આ પુસ્તક, જોડણી કાશ સાથે મેળવી જે ઉપયોગી સચના આપી છે તેને માટે તેનો આભાર માનું છું.

મારા રેનેલી લાઇથી જનલોઇએ આ પુસ્તક બહાર પાડવા જે હિંમત આપી છે તેને માટે જેટલા આભારના શબ્દો વાપરું તેટલા ઓછા જ થશે.

આ પુસ્તક ધાર્યા કરતાં ઓપાઈને ઘણું મોડું બહાર પડે છે. વહેંચું અને સારું ઓપ. કામ થાય તે માટે દેશમાં (ઈંગ્લિશ) મોકલાવેલ અને ત્યાં સને ૧૯૪૬ ની આખર પહેલાં મળી જાય તેવી ધારણા હતી, પરંતુ આંતર રાષ્ટ્ર કરતાં મોટા રાષ્ટ્રમાં કામ કરાવવાનું નક્કી કરવાથી તથા મુદ્ર. જોઈ સુધારી આપવા માટેની સંતોષકારક ગોઠવણ નહિ થવાથી તથા ખીજા અણધાર્યા કારણોને લઈને આ પુસ્તક ગુજરાતી જાણનાર હિંદી બાઈઓના હાથમાં વહેંચું મૂકવાની મારી જે ધારણા હતી તે સફળ થઈ નથી.

હેવટમાં કાંઈપણ ગુજરાતી જાણનાર હિંદી આ પુસ્તકનો અભ્યાસ કરી તેના છવનના કાંઈપણ ક્ષેત્રમાં કાંઈપણ લાભ અનુભવશે તેા મારી આ મહેનત સફળ થએલી જણાશે.

જંગલાર

તા. ૧૬-૫-૪૬

જે. પી. ખેતાણી

ૐ અર્પણ

પરમ કૃપાળુ પરમેશ્વરના ચરણોમાં નિષ્કામ ભાવે અર્પાં.
સરસ્વતી દેવીની આરાધના કરી, મહાન ઋષિ મુનિઓ અને
સતીઓએ જેણે જગતભરના સ્ત્રીપુરુષોના સુગ્રોધ અને લાભાર્થે
અનેક દુઃખો વેશ્યા છે તેના ચરણોમાં પુત્ર ભાવે વંદન કરી, તેના
આશીર્વાદ ધર્યો, જંગલના એક અમગધ્ય વેપારી રા. રા. શેક
જંગલનાલ મુળજી બોલજી સુચકને મારું મિત્ર ઋણ અદા કરવાની
અભિલાષાથી આ અર્પણ કરેલી પ્રસાદી તેની ધરજી મુંજળ
ગીર્નાણુ ગુર્જર ગિગના માતાઓના ઉપભોગ માટે, જાહેરમા મૂકતાં
હું એક અનેરો આત્મસંતોષ અનુભવું છું.

જે. પી. ખેતાણી

અનુક્રમણિકા

વિષય	પાનું
ઉચ્ચાર	૧
કુશળતા પૂછવાની રીત	૨
સંખ્યા	૪
અઠવાડિયાના દિવસો	૫
દિવસનાં કલાક	૫
વર્ષની કાતુઓ	૭
ચલણ	૧૦
તોલ અને માપ	૧૧
નામના વર્ગો	૧૪
પ્રત્યય	૧૭

ભાગ પહેલો વા, મી અને કી વર્ગો.

અનુવચન	૧૮
વિશેષણો	૨૩
છે, થવું, પાસે હોવું, વર્તમાન કાળ	૨૫
તેમના તેમજ વપરાતા વિશેષણો	૨૮
સંખ્યાનાં મૂળ રૂપો	૩૧
છે, થવું, અને પાસે હોવું. નકાર	૩૧
દર્શક સર્વનામ	૩૩

વર્તમાન કાળ, દકાર અને ન-કાર	૩૫
સર્વનામના પ્રત્યયો	૩૮
પુરુષવાચક સર્વનામ	૩૯
પૂર્ણ વર્તમાનકાળ	૪૦
પ્રમાર્થ	૪૪
ક્રિયાપદ	૪૭
કર્મ પ્રત્યય	૫૬
સ્વરવાળા મુખ્ય શબ્દો (ચડ) નામ અને વિશેષણો	૬૪
સ્વરવાળા કાળ	૬૯
છટ્ટી અમર કૃત્ત્વે બતાવનાર વિભક્તિ	૭૩
મિશ્ર વિશેષણો	૭૪
સંબંધી સર્વનામ (કૃત્ત્વે બતાવનાર)	૭૭
સંબંધી કર્મ	૮૦
તદ્વચ તદ્વિત પ્રત્યયના સર્વનામો	૮૧
સંબંધે બતાવનાર પ્રત્યયો	૮૫
સામાન્ય સંબંધ	૯૦
રથળ, સમય અને રીત સંબંધી	૯૧
સાતમી વિભક્તિ	૯૫
અતિશ્ચિત સર્વનામ	૯૮
આચાર્ય	૯૯
સંકેતાર્થ	૯૯
કી, કાળ	૧૦૩
કા, કાળો,	૧૦૫
અનિશ્ચિત કાળ	૧૧૧
દેવચાળું (સ્વાભાવિક) કાર્ય	૧૧૩
'આમ્મા' શબ્દ સાથે સંબંધ	૧૧૩

ભાગ બીજો ન વર્ગ

દ્વંક સારાંશ	૧૧૪
મનુષ્યો, જનાવરો વગેરેના નામની ટીપ	૧૨૫
ન દાર કાળો	૧૩૧
‘દળ મુધી નદિ’ કાળ	૧૩૫
ભાવવાચ્ય કર્તા (અકર્તૃક)	૧૩૭
ન દાર સંકેતાર્થ	૧૩૮
ન દાર સંબંધી [પ્રત્યય] સાથે	૧૪૦
ન દાર, સમય, સ્થળ અને રીતસંબંધી	૧૪૨
ન દાર અનિશ્ચિત કાળો	૧૪૩

મા વર્ગ

દ્વંક સારાંશ	૧૪૪
સલ્લભેદ	૧૫૬
સંયુક્ત ક્રિયાપદ જેવો અર્થ [સ્ટેટીવ]	૧૬૦
નામયોગી [અન્યય] નું ૩૫	૧૬૫
ક્રિયા વિશેષણ અન્યથો	૧૭૪
ઉત્તયાન્વયી અન્યથ	૧૭૮
શબ્દયોગી અન્યથ	૧૮૨

ભાગ ત્રીજો

પા, ક અને ઉ વર્ગો

દ્વંક સારાંશ	૧૮૭
ચતુ, હોતું	૧૯૯
સ્થળમાં હોતું	૨૦૪
અનુસંધાનનું દર્શક	૨૧૦

ની સાથે હોવું, કબજામાં હોવું	૨૧૪
સ્થળ કર્તા તરીકે	૨૧૯
આમાસિક કાળો	૨૨૩
ગુણવાચક ક્રિયાપદો	૨૨૫
વિશેષણની વૃદ્ધતા	૨૩૦
એકાદશરી (સ્વરી) ક્રિયાપદો	૨૩૨
કારણ દર્શક (અતાવનાર) [પ્રયોજક] રૂપો	૨૩૫
ભારપૂર્વક [અતાવવાના] રૂપ	૨૩૮
પારસ્પરિક [અન્યો અન્યનું સંબંધવાળું] રૂપ	૨૪૯
વાર્તા	૨૪૧
મનોવરતોની ચાવી	૨૪૩
બીજા વધાગના ઉપયોગી શબ્દોની ટીપ	૨૮૭
“ “ “ ક્રિયાપદોની ટીપ	૨૯૪
ઉપાણ્યાં	૩૦૦
કહેવતો	૩૦૩

શુદ્ધિપત્રક

પાનું.	લીટી.	અશુદ્ધ	શુદ્ધ
૧	૧૧	‘આ’	‘આ’
૨	૨૧	જેમા,	જેમા,
૪	૨૧	શમામીની	શમામીની
૪	૨૪	કુઝે	એકુ
૫	૪	ચાલાયીની	ચાલાયીની
૯	૧૪/૧૫	સાંજનો ઝોક.	સાંજના સાત.
૧૪	૪	ઉ, ડેવુ	ઉ ડેવુ
૨૪	૧૩	જલ્લાદ,	જલ્લાદ,
૨૯	૭	કામાલી,	કામીલી,
૩૦	૧૦	મોટા	મોટા
૬૧	૨૨	તેઓનો	તેઓને
૮૬	૮	ઉટાકાઓસીમામા,	ઉટાકાઓઆન્યુકા,
૮૬	૮	છટાકાઓસીમામા,	છટાકાઓઆન્યુકા,
૯૨	૯	દુનકાફેન્ડે.	દુનકાફેન્ડા,
૯૨	૮	ઉભીમોટીવેકા.	ઉલીમોટીવેકા,
૯૭	૫	આનાટાકા—	આનાકા—
૧૨૫	૧૩	વીએકે	વીએકે વાઝુરી,
૧૨૭	૨૧	ખાટા, ખતક, ખાટા.	ખાટા, ખતક, માખાટા.

૧૩૭	૧૭	ભાવ	ભાવાર્થ
૧૪૦	૯	જ તમે તેને	જે તમે તેને
૧૪૧	૧૨	તે એને	તેઓએ
૧૪૨	૨૩	છ-સી નીસીઓટાકા,	છ-સી નીસીઓટાકા,
૧૪૨	૧૯	વાસીમાઈ-ગીઆ,	વાસીમાઈ-ગીઆ,
૧૪૩	૨૨	ફા-ન્યા હીવી, સી-ગે-	સી-ગે-ફા-ન્યા હીવી,
૧૪૫	૭	મા-પેઝી,	માપે-ઝી.
૧૫૦	૨૨	(પાનું, ૬૪)	(પાનું, ૬૬)
૧૫૮	૧૬	‘ઓઆ’	‘આ’ ‘ા’ ‘ી’ ‘ે’
પાનું.	હીટી.	અશુદ્ધ	શુદ્ધ
૧૬૨	છેડઝી	રદુશા, ચમકતુ	રદુશા, ચમકતું.
૧૬૫	૧૧	કીમેવુન્જવા	કીમેવુન્જવા
૧૬૬	૨	‘કુનેલેટીઆ’	‘કુનીલેટેઆ’
૧૭૨	૬	(ઉચ્છઆ).	(ઝુષઆ).
૧૭૨	૮	‘ આગુઆ.	આગુઆ.
૧૭૨	૧૬	હાડીયી	હાડીયી
૧૭૪	૧૭	બાપણા, જ;	એ પણ; જ;
૧૮૩	૧૪	બાગાયે,	બા-ગાયે,
૧૯૩	૧૩	‘કુન્ગુઓ.	કુન્ગુઓ.
૨૦૮	૧	હાજર છે (નહિ હતો) હાજર છે નહિ (હતો)	
૨૧૨	૧૫	પણી	ઉમેરા

આકરણની આ બાબત ઉપર પાશ્ચાત્યો અને આફ્રિકનો વચ્ચે સીમા વિનાની ગેરસમજાતી છે, અને પાશ્ચાત્યો હજુ દહે છે કે બધા આફ્રિકનો જુદા છે; કારણ કે જો કે તેઓએ તદ્દન સત્ય કહ્યું હોય છે (નિખાલસપણે સત્ય કહ્યું હોય છે) છતાં તેઓ શું કહે છે તે તે પાશ્ચાત્ય ધણી વાર સમજતો નથી.

ઉચ્ચાર

સ્વાહીલી ભાષા સહેલી ભાષા છે કારણકે તેમાં નવા મૂળાક્ષરો શીખવાના નથી તેમજ નિયમો (ધારા ધોરણ) ઘણે દરજ્જે સાદા છે અને અપવાદ ભાગ્યેજ હોય છે.

આ ભાષામાં ફક્ત પાંચ જ સ્વર છે:- આ, ઈ, ઉ, એ, અને ઓ.

સ્વાહીલીમાં સ્વર 'આ' ખાતુંનું ટુંકો છે અને ઉચ્ચાર કરતી વખતે માથુસ નળે 'અ' બે લતો હોય તેમ લાગે છે; પરંતુ ખરી રીતે તે 'અ' પણ નથી અને લાંબો 'ઝા' પણ નથી પણ તે બેની વચ્ચેનો જે ઉચ્ચાર થાય તે 'આ' છે, તે ખાસ ધ્યાનમાં રાખવું.

જ્યાં જ્યાં સ્વર લંબાવવાનો છે ત્યાં ત્યાં અક્ષર પછી આવી-નિશાંની મૂકવામાં આવી છે, તો ત્યાં ત્યાં સ્વરનો ઉચ્ચાર જરૂર લંબાવવો નહિતર શબ્દનો અર્થ સમજાશે નહિ *

* મૂળ પુસ્તકમાં અંગ્રેજી જાણનારાઓ માટે અંગ્રેજીમાં ઉચ્ચાર કેમ કરવો તે ખુલાસો છે જે આપણને જરૂરનો નહિ હોવાથી તેનો અનુવાદ કરવામાં આવેલ નથી.

કુશળતા પુછવાની રીત

જ્યારે માણસો ઝીક મેકને મળે ત્યારે સાર્વજનિક શબ્દ 'જામ્બો' વપરાય છે જેનો જવાબ પણ 'જામ્બો' છે. તેનો અર્થ તમે કેમ છો ? તમારી તબીયત કેમ છે ? વગેરે.

ઘણીવાર આખો શબ્દ 'હુજામ્બો' પણ વપરાય છે. તેનો જવાબ 'સીજામ્બો' હું મજામાં છું

જ્યારે બાલક અગર આશ્રિત, મુરબ્બી અગર શેઠને મળે ત્યારે 'શીકામો-' કહે છે જેનો અર્થ હું તમારો નમ્ર સેવક છું. આનો ઉત્તર મુરબ્બી અગર શેઠ 'મારાહાણા, સલામ' કહીને આપે છે. જેનો અર્થ 'તમારો ઉપકાર, સલામ' થાય છે. અને અરબી શબ્દો- 'સુબાલ ખહેરી, મસાલ ખહેરી' પણ ઘણીવાર વપરાય છે જેનો જવાબ 'મારાહાણા, સલામ' કહીને અપાય છે. બીજા પ્રચલિત સામાન્ય શબ્દો નીચે પ્રમાણે છે:-

ઉ હાલી ગાની ?

તમે કેમ છો ?

જેમા.

ઠીક છે. (જવાબ)

ઉ મજીમા ?

તમે ઠીક છો ?

ની મજીમા.

હું ઠીક છું (જવાબ)

હાળારી ગાની ?

શું ખબર છે ?

જેમા

સારા (ખબર) (જવાબ છે)

હાળારી જા સીકુ

ઘણા દિવસના શું

ન્યીન્ગી ?

ખબર છે ?

જેમા

કવા હેરી

સારા. (જવાબ)

જે ગોપાળ, સાહેબજી

વગેરે અર્થ થાય છે.

છુગ પડે ત્યારે

વપરાય છે.

કવા હેરી યા

કુઓનાના.

હોડી.

ફરી મળીએ ત્યાં સુધીના

રામરામ-સાહેબજી

હું અંદર આવું ?

અંદર જવું હોય ત્યારે

રત્ન મેળવવા આ

શબ્દ ખેલાય છે

કારીબુ

સ્ટારેહે

પધારે (હોડીનો જવાબ છે)

ઉભા મા થાય. તકલીફ ન

હોયો. સામા માણસને

જોઈ બેઠેલો માણસ તેના

માનમાં ઉભો થાવા જાય

છે ત્યારે આવનાર

માણસ 'સ્ટારહે' કહે છે

જોળ કવાંઝા

જરા થોભો. થોરીવાર થોભ

(નાના છોકરાઓ 'ચેચેઈ' શબ્દ વાપરે છે જેનો

અર્થ 'શીકામો-' જેવો થાય છે. અનુવાદક)

'હાળારી' શબ્દ ઉપર અવલંબેલા કુશળતા પૂછવાના

ઘણા વાક્યોના અર્થ શબ્દોના અર્થથી તરત સમજાય છે:-

જેમકે:-હાળારી આ વાગોટો ? જાણ ગોપાળ કેમ છે ?

હાળારી આ ઉસીકુ ? ઉંઘ કેપ આવી ? પણ જવાબ હંમેશા ન્જેમા એટલે સાફ અગર ઠીક કહીનેજ અપાય છે. જો સમાચાર ખરેખર સારા ન હોય તોપણ ન્જેમા, લાકીની ..એટલે ઠીક, પણ ...અને પછી જે ખરેખરા સમાચાર કહેવાના હોય તે કહેવાય. જેમકે:—

ન્જેમા, લાકીની સીકુપાટા ઠીક, પરંતુ ઉંઘ ખરાબર ઉસીન્ગીઝી. આવી નથી.

જવાબમાં ‘ન્જેમા’ નહિ કહેવામાં આવે તો તે ખરાબ શુકન તરીકે લેખવામાં આવે છે

અરબી શબ્દોમા આવતો ‘ખ,’ ‘ખહ’ બોલાય છે. ‘હ’નો ઉચ્ચાર ગળામાંથી થાય છે; ગળું સાફ કરીએ અને જે ઉચ્ચાર થાય તેવી રીતનો ઉચ્ચાર થાય છે. જેમકે સુળાલ ખહેરી.

સંખ્યા

૧ મોબા	૨૦ ઇશીરીની
૨ મળીલી	૩૦ થાલાથીની
૩ ટાકુ	૪૦ આફળાઈની
૪ ન્ને	૫૦ હામ્સીની
૫ ટાનો	૬૦ સીટીની
૬ સીટા	૭૦ સાળીની
૭ સાળા	૮૦ થામામીની
૮ નાને	૯૦ ટીસીની
૯ ટીસા	૧૦૦ મીઆ
૧૦ કુમી	૧૦૦૦ કુદગો

શાંખામાં અને જૂના માણસો 'ટીસા'ને બદલે 'કેન્ડા' પણ કહે છે.

૧૧ એટલે કુમી ના મોજા. ૧૨ એટલે કુમી ના મ્ખીલી વગેરે વગેરે. ૩૮ એટલે ચાલાથીની ના નાને. ૧૫૬ એટલે મીઠા હામ્સીની ના ટીસા. ૪૩૧૭ એટલે ન્ને એલકું, મીઠા ટાટું કુમી ના સાળા.

અઠવાડિયાના દિવસો

જુમાપીલી	રવિવાર
જુમા ટાટું	સોમવાર
જુમાન્ને	મંગળવાર
જુમાદાનો	બુધવાર
આલકુમીસી	ગુરુવાર
ધજુમા-	શુક્રવાર
જુમામોસી	શનિવાર
જુઝી	ગયો પરમ દિવસ
બના	ગઈ કાલ
લેઓ	આજ
કેશો	આવતી કાલ
કેશો કુટવા	આવતો પરમ દિવસ.

જુમા શબ્દનો અર્થ અઠવાડિયું થાય છે. મોસી શબ્દ 'એક' સંખ્યા બતાવવાનો જૂનો શબ્દ છે.

દિવસના કલાક

જેને સ્વાહીલી લોકો જુમાન્ને કહે છે તે સોમવાર સાંજના ૬ વાગ્યાથી શરૂ થાય છે, અને તેનો અર્થ

આપણા મંગળવાર જેવો ગણાય છે. ઉસીકુ (રાત્રી) આખી પહેલા આવે છે અને ત્યારપછી આખો મ્યાના (દિવસ) આવે છે; અને ત્યારપછી જેને સ્વાહીલી લોકો બુમાઝનો કહે છે તે શરૂ થાય છે, વગેરે. સ્વાહીલી લોકો સીકુ મોળ (એક આખો દિવસ)ના ચોવીસ કલાક ગણે છે—આપણી જેમ, પણ તેની ગણતરી કરવાની રીત અને આપણી ગણતરી કરવાની રીત વચ્ચે ફેર છે. સ્વાહીલી લોકો સુર્યાસ્તથી એક ગણે છે, અને સૂર્યોદય થતાં સુધી બાર ગણે છે. અને સૂર્યોદયથી એક ગણે છે, અને સુર્યાસ્ત થતાં સુધી બાર ગણે છે. આમ તેઓની અને આપણી ગણતરીમાં છ કલાકનો ફેર રહે છે. જેથી શરૂઆતમાં જરા ગુંચવાડા જેવું લાગે છે.

સા—સીટા (યા ઉસીકુ)	૧૨ મધ્યરાત્રિ
સા—સીટા (યા મ્યાના)	૧૨ મધ્યાહન
સા—ટીસા (અગર કેન્ડા)	૩ બપોરના
સા—સાળા	૧ રાતના
સા—ટાનો	૧૧ સહવારના
સા—કુમી ના મ્પીલી	૬ સાંજના
સા—મોળ	૭ સવારના
સા—કુમી કાસા રોખો	પોણાચાર
સા—મ્પીલી ઉ રોખો	સવા આઠ
સા—નાને ઉ નુસુ	અઢી
હાકીકા ઇશીરીની	વીસ મીનીટ
આલ્ફાજીરી	ઉપા; બહેલી સવાર

આસુબુહી

સવાર; પ્રાતઃકાળ

આધુહરી

મધ્યાહ્ન

આલાસીરી

બપોર

જીઓની

સાંજ

ઉસીકુ વા માનાને

મધ્યરાત્રિ.

ઈઠાશારા અને થીનાશારા (ઈથીનાશારા) ઘણીવાર ૧૧ અને ૧૨ માટે વપરાય છે. (૧૩ ને થીલીટાશારા કહેવાય છે) આ બધા અરબી શબ્દો છે. નવને મટેનો શબ્દ 'ટીસા' પણ અરબી શબ્દ છે.

સા-ઈઠાશારા

૫ બપોરના

સા-થીનાશારા

૬ સાંજના

સા-ટીસા

૩ બપોરના

. બપોરના એક વાગ્યે હોય ત્યારે પણ સા-સાળા એમ કહેવાય છે તેવીજ રીતે સા-મોળા એટલે સાંજનો એક વગેરે. સા-એટલે કલાક.

વર્ષની રૂતુઓ

સ્વાહીદી ભાષામાં વર્ષને સ્વાકા (બ. વ. મીઆકા) કહે છે. ગયું વર્ષ એટલે સ્વાકા જાના, આવતું વર્ષ એટલે સ્વાકા ઉગ્ગઓ. થોડા વખત પહેલાં એટલે આમાની. આમાની શબ્દ જુહૂ બ્યાખ્યામાં-(અર્થમાં) વપરાય છે, જેરકે થોડા મહિના, થોડા દિવસ, થોડા અઠવાડીયા, અથવા થોડા કલાક કે તેવું કંઈ કહેવું હોય તો 'આમાની' શબ્દથી કહેવાય છે.

મુસલમાની વર્ષના મહિના બાર છે. મહિનો એટલે મેઝી (બ વ. મીએઝી) સ્વાહીલી લોકો રમઘાની મહીનાનું જ નામ જાણે છે તેને ઉપવાસ કરવાનો મહિનો એટલે ‘મેઝી વા કુપુન્ગા’ કહે છે અને બીજા મહિનાઓ-આ મહિનાને પહેલો મહીનો એટલે ‘મ્પુન્ગુઓ મે સી’ કહીને જાણે છે જેમકે ‘મ્પુન્ગુઓ મ્પીતી’, મ્પુન્ગુઓ ટાટુ, વગેરે.

મુસલમાની વર્ષ અંદ્રની ગતિ ઉપર આધાર રાખે છે જેથી ‘રમઘાની’ મહીનો દર વર્ષે ૧૧ થી ૧૨ દિવસ જેટલો વહેલો શરૂ થાય છે અને આ પ્રમાણે થતાં તે ધીમે ધીમે દરેક રતુઓમાં શરૂ થાય છે.

‘મીએઝી યા મ્વાકા’-વર્ષના મહિનાઓ

મુહારરમ	રજબ
સફર	શાબાન
રબીલ અવ્વલ	રમઘ ન
રબીલ આખરીર (થાની)	શવ્વલ
જમાડીલ અવ્વલ	ધુલ્કા આડા
જમાડીલ આખરીર (થાની)	ધુલ્હીજા.

અંગ્રેજી વર્ષ અને મહિનાના નામો પણ થોડાઘણાં જાણીતા છે.

સ્વાહીલી ભાષાની બોલી પ્રમાણે અંગ્રેજી ગહીનના નામો નીચે પ્રમાણે છે.

જાન્યુઆરી	જુલાઈ
ફેબ્રુઆરી	ઓગોસ્ટી
માર્ચી	સેપ્ટેમ્બા
એપ્રીલી	ઓક્ટોબા
મેઈ	નોવેમ્બા
જુની	ડીસેમ્બા

ઋતુઓની ગણના (આબોહવાન) ઉત્તર-પૂર્વ અને દક્ષિણ-પૂર્વના પવન ઉપરથી ગણવામાં આવે છે.

કાસા કાઢી ઉત્તર-પૂર્વનો પવન ગરમ ઋતુ. (ડીસેમ્બરથી, માર્ચ સુધી)

માસીકા વર્ષા ઋતુ (એપ્રિલ)

કુસી દક્ષિણ-પૂર્વનો પવન. ઠંડી ઋતુ. (મેથી ઓક્ટોબર સુધી.)

વુલી થોડા પ્રમાણમાં વર્ષા ઋતુ (નવેમ્બર)

એપ્રિલ માસમાં (જંગળાર) ટાંગામાં ખૂબ વર્ષાદ પડે છે પણ દરેક જગાએ તે પ્રમાણે પડતો નથી. એટલે બીજા સ્થળો માટે ઋતુઓ સાથે અંગ્રેજી માસના નામ આપવામાં આવ્યા છે તે એકદમ બંધ બેસતા થશે નહિ.

હિંદી મહાસાગરની વર્ષાઋતુઓ પણ કિનારાના પ્રદેશો ઉપર અસર કરે છે. હિંદી મહાસાગરની ઉત્તર પૂર્વના વર્ષાઋતુવાળો પવન જાન્યુઆરી માસથી ઉત્તર પૂર્વના પવન સાથે સાનુકુળ થાય છે અને આ વખતે પવન અનુકુળ હોઈ દૂર દેશાવરોથી વહાણોની અહીં અવર જવર શરૂ

થાય છે અને વેપાર વધારે છે આ વખતે અહીંયાં (આફ્રીકા) આવવા પવન ઝુકકો, ગરમ અને અનુકુળ હોય છે.

હિંદી મહાસાગરનો દક્ષિણ પશ્ચિમનો પવન દક્ષિણ-પૂર્વના પવનને દક્ષિણ તરફ વાળે છે અગર તો દક્ષિણ-પશ્ચિમ તરફનો કરે છે જેથી દક્ષિણ તરફ અગર તો દક્ષિણ-પશ્ચિમ તરફ વહાણ જવાને અનુકુળતાવાળો થાય છે જેથી તે તરફ એટલે પાછા ફરવાને માટે વહાણને અનુકુળ થાય છે. આ ઓગસ્ટ-સપ્ટેમ્બર માસમાં બને છે તેથી તે વખતે વહાણો અહીંથી માલ લઈ જઈ દર દેશાવર તરફ જાય છે.

ચલણ

જંગમારે ૧ લી જાન્યુઆરી ૧૯૩૬ થી શીલીંગનું ચલણ ચાલુ કર્યું છે, હવે આખા પૂર્વ આફ્રિકામાં શીલીંગનું ચલણ છે. ૨૦ શીલીંગનો એક પાઉન્ડ થાય છે. એક શીલીંગના સો સેન્ટ.

સેન્ટી મીઆ=શીલીંગી મોત.

અર્ધા શીલીંગ (નુમુ શીલીંગી) અને એક શીલીંગ (શીલીંગી મોત) રૂપા નાણું છે. એક સેન્ટ (સેન્ટી), પાંચ સેન્ટ (ફી ટાનો), દશ સેન્ટ (ફી કુમી), સીકકા, ત્રાંબાના છે.

ઇસ્ટ આફ્રિકા કરન્સી બોર્ડ શીલીંગ ૫, ૧૦, ૨૦, ૨૫, ૧૦૦, વગેરેની નોટો કાઢે છે.

આ પદ્ધતિ જો કે સાદી છે તો પણ હજી કોઈવાર વ્યવહારમાં ડોલર અથવા રૂપીયામાં અને હેલરમાં

હિસાબ ગણાય છે જે ચલણ શને ૧૯૩૬ પહેલાં જંગ-
ખારમાં ચાલુ હતું.

૧ હેલા = ૨ સેંટી

૧ પૈસો = ૩ સેંટી.

અર્ધા શીક્ષીંગને હજી તેઓ યુમુની કહે છે. જેનો
અર્થ આઠમો ભાગ થાય છે એટલે કે ડાહરનો આઠમો
ભાગ; અને જ્યારે તેઓ રાખો કહે છે જેનો અર્થ
(ડાહરનો) ચોથો ભાગ, ત્યારે તેણે શીક્ષીંગી મોજ એમ
કહેવું જોઈએ. રાખો વા યુમુની અગર રાખો યુમુની એમ
હજી પણ કહેવાય છે અને તેનો અર્થ દોઢ શીક્ષીંગ થાય
છે (શી. ૧.૫૦.)

જંગખારમાં અગાઉ અર્ધા રૂપીયાને (૩૨ પૈસાને)
રાખો-કહેવામાં આવતું અને ચાર આનાને યુમુની કહેવા
આવતું.

તોલ અને માપ

તોલ

૧૬ વાઝીઆ = ૧ રાટલી

૩૫ રાટલી = ૧ ફાસીલા

૧૦ ફાસીલા = ૧ જીજલા

૬૪ ફાસીલા = ૧ ટન.

ગણતરી કરવા માટે ૬૪ ફાસીલાનો એક ટન થાય
છે તે સરખતાવાળું છે અને તે હિસાબે એક ફાસીલા ૩૫
રાટલ થાય છે અને નહિ કે ૩૬ રાટલ.

૧ ફાસીલા = ૧૬ કીલો (મિટ્રીક સીસ્ટમ) અને
૧ સટલી તે ઇંગ્લીશ પાઉન્ડની બરાબર છે.

માપ

૪ વીળાળા = ૧ પીશી.

કીળાળા આશરે એક પાઉન્ટ છે અને પીશીમાં ૬
રતલ દાણા સમાય છે.

લંબાઈ.

૨ શુભીરી [વિંત] = ૧ ધીરા-[દાય]

૨ ધીરા- = ૧ વારી

૨ વારી = ૧ પીમા

૨ પીમા = ૧ ટાટી.

કપડાના આળા તાકાને 'બેરા' કહેવાય છે અને
ગાંસડીને 'રોબોટા' કહેવાય છે કોઈ ચીજનાં ૨૦ નંગને
'કેરીબ' કહેવાય છે.

વ્યાકરણ

ખીજ દરેક ભાષાની જેમ સ્વાહીલી ભાષાને પણ
તેનું વ્યાકરણ છે એટલે કે, નામ, ક્રિયાપદ, વિશેષણ
માટેના તેમજ વિચારો વ્યક્ત કરવા માટે શબ્દોની યોગ્ય
ગોઠવણ કરી વાક્યોની રચના માટેના નિયમો છે.

નિયમો તદ્દન સહેલા છે અને તેમાં અપવાદ અનિ-
યમીતતા કે તેના જેવું મુશ્કેલીવાળું અન્ય કંઈ નથી

ખીજ જે જે ભાષાઓના સંપર્કમાં તમે આવ્યા
હો તેથી ઉલટું સ્વાહીલીમાં શબ્દોના પ્રથમના ભાગનું
રૂપાંતર થાય છે અને ખીજ ભાષાની જેમ પાછળના ભાગનું

રૂપાંતર થતું નથી. આમાં કાંઈ મુશ્કેલી જેવું નથી પણ પહેલવહેલાં જરા નવાઈ જેવું લાગે છે.

નામ

સ્વાહીલીમાં નામનું જ્યારે બહુવચન કરવામાં આવે છે ત્યારે શબ્દનો પહેલો અક્ષર જે બદલાય છે તેને પ્રત્યય કહેવામાં આવે છે, બાકીના શબ્દને મુખ્ય ભાગ કહેવામાં આવે છે (આપણે તેને થડ કહીશું) અને મુખ્ય તરવ જે ‘ધણા મુખ્ય ભાગો’ને જોડે છે તેને મૂળ કહેવાય છે.

સ્વાહીલીમાં ‘મ’ અક્ષરનો ઉચ્ચાર બે હોઠ બંધ કરીને થાય છે અને તે પોતે શબ્દ છે, અને થડ જે એકાક્ષરી હોય તો બોક્ષતી વખતે ‘મ’ ઉપર ઉચ્ચારનો ભાર આવે છે; તેવીજ રીતે ‘ન’ અક્ષર છે અને ઉપર પ્રમાણે ‘ન’ ઉપર ઉચ્ચારનો ભાર આવે છે.

સ્વાહીલીમાં નામને એકવચન અને બહુવચનના જે પ્રત્યયો લાગે છે તે પ્રમાણે નામના આઠ વર્ગ પાડવામાં આવેલ છે

૧ વા, વર્ગ

૨ ટોટો, છોકરો

વા ટોટો, છોકરાઓ

૨ મી, વર્ગ.

૩ ટેગો, બાળ

મી ટેગો, બાળો

૩ ન વર્ગ

૪ ગોમા, નગારાં

૪ ગોમા, નગારાં

૪ ડી, વર્ગ.

ડી ડુ, ચીજ

વી ડુ, ચીજો

૫ મા, વર્ગ.

ગાગી, ગાડું

મા ગારી, ગાડાઓ

૬ ઉ વર્ગ

ઉ, ડેવુ વાળ (દાઢીનો)

ન ડેવુ, દાઢી

૭ પા, વર્ગ

માહાલી,

જગ્યા અગર જગ્યાઓ

૮ કુ, વર્ગ.

કુ કા,

મૃત્યુ અગર મરતું

નામના આ આઠ વર્ગ, તેના એકવચન અને જુદુવચનના પ્રત્યયો કે જે સ્વાહીલી ભાષા શીખવાની આવી છે તે સાથે, જરાબર ધ્યાનમાં આવે એટલે આ ભાષા શીખવામાં મહેનત પડતી નથી. શરૂઆતના પહેલા પાંચ વર્ગ ખાસ ઉપયોગના છે

નામના વર્ગો

આ પ્રત્યયો અને નામના વર્ગોની દૃઢી નોંધ આપીયા આપવી જરૂરી છે.

૧. વા, વર્ગ. એકવચનનો. 'મ' પ્રત્યય જારી રીતે 'મુ' છે જંગળાર સિવાયના આફ્રિકનો જ્યારે સ્વાહીલી બોલવાની કોશિષ કરે છે ત્યારે 'મુ' કહે છે. જેમકે સ્વાહીલી લોકો મટુ બોલે છે, જ્યારે ખીલ આફ્રિકનો મુટુ બોલે છે અથવા અનાડી આ 'મ' કે જે જારી રીતે 'મુ' છે તેનો 'મવ' થાય છે, આશી એટલે કડીયો, મ્વીરી એટલે ચેર આ વર્ગમાં બધા નામો ચેનન પ્રાણીઓ સૂચવે છે.

૨. મી, વર્ગ. અહીં પણ 'મ' પ્રત્યય વિષે ઉપરનો નિયમ લાગુ પડે છે. ઝાડપાનનાં ઘણા નામો આ વર્ગમાં છે. પેરમેશ્વર અગર દેવ માટેનો શબ્દ પણ આ વર્ગમાં છે. મુન્ય, દેવ, (ખ.વ) મીઠુન્ય, દેવો.

૩. ન, વર્ગ. 'ન' પ્રત્યય ખરી રીતે 'ની' છે. સ્વર અગાડી 'ન' નો 'ન્ય' થાય છે. ન્યુમળા, ઘર ન્યીકા, ઝાડી 'ન' જ્યારે વ્યંજનથી શરૂ થતા શબ્દો (થડ) અગાડી આવે છે ત્યારે ઉચ્ચારમાં દરેક ફેરફાર થાય છે

ડ, ગ, જ, ય, અને ઝ અગાડી 'ન' એમનો એમ રહે છે. ચ, ફ, હ, ક, મ, ન, સ, ટ, પ, અગાડી 'ન' નો તર્જન લોપ થાય છે.

'ન્ખ' નો 'મખ' થાય છે; 'ન્લ', 'ન્ર', નો 'ન્ડ' થાય છે, 'ન્વ' નો 'મ્વ' થાય છે; 'ન્ડવ' નો 'મખ' થાય છે.

આથી મુશ્કેલી એ ઉભી થાય છે કે નવા શીખનારને ખબર નથી પડતી કે કયા નામો આ વર્ગનાં છે કારણ કે ઘણા શબ્દો 'ન' વગર શરૂ થાય છે. પણ જ્યારે શંકા જેવું લાગે ત્યારે તે શંકાવાળા શબ્દને આ વર્ગમાં ગણવો. આ સામાન્ય વર્ગ છે અને ઘણા પરદેશી શબ્દો આ વર્ગમાં દાખલ થયા છે અને થાય છે

૪. ટ્રી, વર્ગ. આ વર્ગ સહેલો છે. સ્વર અગાડી 'ટ્રી' નો 'થ' થાય છે અને 'ટ્રી' નો વ્ય 'થાય' છે જેમકે ચાકુલા, ખોરાક. વ્યાકુલા, ખોરાકો.

આ પદાર્થ વાયક તેમજ અદ્યર્થ દર્શક વર્ગ છે.

પ. મા. વર્ગ. આ વર્ગમાં એક વચનનો પ્રત્યય 'લી' છે. હાત્રમાં તેનો તદ્દન લોપ થયેલો છે જેથી કરીને આ વર્ગમાં એક વચનમાં પ્રત્યય છેજ નહિ.

અને જો કોઈ નામ એવા અક્ષરથી શરૂ થતું હોય કે જે અગાડી 'ન' પ્રત્યયનો લોપ થાય, ત્યારે તે શબ્દ 'ન' વર્ગનો છે કે આ વર્ગનો છે તે કહી શકાય નહિ, પણ તેનું બહુવચન બાણવાથી તે મુશ્કેલી દૂર થઈ જાય છે. છતાં પણ ભૂલ થાય તોયે વાંધા જેવું નથી. એકાક્ષરી થઈ અગાડી એક વચનમાં 'જી' પ્રત્યય લાગે છે અને સ્વર અગાડી 'જી' નો 'જ' થાય છે.

આ પણ સામાન્ય વર્ગ છે અને ઈલકાળ, ખિતાળ હોદ્દા વિગેરે માટેના નામોનો આમાં સમાસ થાય છે.

. ૬ ઉ. વર્ગ. આ વર્ગમાં બહુવચનનો પ્રત્યય 'ન' છે અને વર્ગ ૩ જતા 'ન' પ્રત્યય જેવાં સઘળાં ફેરફારો અહીં પણ થાય છે. પણ આ વર્ગમાં ઘણાંખરાં નામો ભાવવાચક નામો હોવાથી તેને બહુવચન હોતું નથી.

થોડાંક નામોનાં બહુવચન આ વર્ગમાં 'મા' પ્રત્યયથી થાય છે.

૭. પા. વર્ગ. આ વર્ગમાં ફક્ત એકજ અરબી શબ્દ 'માહાલી' છે. જગ્યાને માટેના સ્વાહીલી શબ્દોનો હાલ તદ્દન લોપ થયેલો છે. આ 'પા' વર્ગ કહેવાય છે કારણ કે 'પા' પ્રત્યયથી જણાવાય છે અને તે આગળ ઉપર આવશે.

૮. કુ, વર્ગ. ક્રિયાપદના મૂળરૂપનો નામ તરીકે
 યોગ્યતા કરતાં જે શબ્દ બને તેવા શબ્દોનો (નામોનો)
 ક્રત આ વર્ગમાં સમાસ થાય છે. બહુવચન હોતું નથી.

પ્રત્યયો

જેમ ગુજરાતીમાં 'ઘર' એમને એમ બોલાય છે
 તેમ સ્વ'હીલીમાં 'ન્યુમ્બા' (એટલે ઘર) એમને એમ બોલાય
 પછી તે કોઈ મુકરર ઘર હોય કે અમુકરર.

અંગ્રેજીમાં એ, એન. અને ધી પ્રત્યયો અમુકરર,
 મુકરર ચીજો બતાવવાને માટે વપરાય છે તેવા ખાસ
 આ પ્રત્યયો નથી.

ભાગ ૧

વા, ભી, કી, વર્ગો.

નામોનું બહુવચન.

વા, વર્ગ. 'મ' થી શરૂ થતા નામો, જે તે ચેતન-
વાળાં પ્રાણીઓનાં નામ હોય તો તેનું બહુવચન 'મ' નો
'વા' કરવાથી થાય છે.

એ. વ.

મટોટો, દોકરો

મટુ, વ્યક્તિ,

બ. વ.

વાટોટો, છોકરાઓ

વાટુ, વ્યક્તિઓ.

મી, વર્ગ. 'મ' થી શરૂ થતા નામો. જે તે ચેતન-
વાળા પ્રાણીઓનાં નામ ન હોય તો તેનું બહુવચન 'મ' નો
'મી' કરવાથી થાય છે.

એ. વ.

મેગો, જળ

મેકોનો, હાથ

મેટી, ઝાડ

બ. વ.

મીટેગો, જળ [બ. વં.]

મીકોનો, હાથ [બ. વં.]

મીટી, ઝાડો.

કી, વર્ગ. 'કી' થી શરૂ થતા નામોનું બહુવચન
'કી' નો 'વી' કરવાથી થાય છે.

એ. વ.

કીલેખા, પાઘડી

કીટુ, ચીજ; વસ્તુ

કીટી, ખુરશી; બાજઠ

બ. વ.

વીલેખા, પાઘડીઓ

વીટુ, ચીજો; વસ્તુઓ

વીટી, ખુરશીઓ; બાજઠો.

પ્રાણી અગર વસ્તુના નામને નામ, કહેવાય છે.
એક વ્યક્તિ અગર વસ્તુ માટે એકવચન વપરાય છે.
એક વ્યક્તિ અગર વસ્તુ કરતાં વધારે માટે બહુવચન
વપરાય છે.

મનોયત્ન ૧

નીચે લખેલા શબ્દોનું બહુવચન લખો:-

મેગી, અન્નપુષ્યો

મસીખા, કમનશીખ

કીઓ-, અરીસો; આરસે।

કીપાન્ડે; કટકો; કૂકડો;

દુકડો.

કીચોકુ, આંધળો

કીબારૂઆ, કામ કરનાર

મેગાન્નવા, આબરી

કીસીમા, કુવો

કીરાલે, આંગળી

મેન્ડે, ખજૂરીનું ઝાડ

મટાઈ, ઉજરડો

કીટાન્ડા, ખાટલો

મેટો, એશીકું

કીનુ, ખાંડણી

કીટી, ખુરશી	મ્મીયાના, છોકરી
મ્મુકો, ખીસું	કીઝીળાઉ. બકીટ
મ્મુમ્વા, ગુલામ	મ્મ્યાવી, બાદુગર
મ્મનકાઝી, ગુલામડી	મ્મટેગો. બાળ
કીડાન્ડા, ગૂમડું	મ્મવોંગો, બૂદો
કીફાડ, ગેંટો	કીબના, બુવાન
કીબોકો, ઘોડો (દરીયાઈ)	મ્મુકો, બેળી
કીજીકો, ચમચો	મ્મટી, ઝાડ
કીરોબોટો, ચાંચડ	કીસીવા, ટાપુ
કીસુ, ચાકુ	કીપાન્ડે, ટુકડો
મ્મેલેડી ચામુક,	કીટામ્બા-, ટુવાલ
કીકો, ચુંગી, (તંબાકુ	કીલીમા, ટેકરી
પીવાની)	કીકાપુ ટોપલી,
કીટાણુ, ચોપડી	કીગાએ, ઠીકડું (લાંગેલી
મ્મસીમામીઝી, ચોકીદાર	ચીન્નેના કકડા)
(ખેતરનો, વાડીનો)	મ્મ્યાવી, ડાકણ
કીસુ, છરી	કીટુંગૂ-, કુંગળી
મ્મુકું, છટો; સાકળ; અછેટો	મ્મટીંગોટી, ડોલ (વહાણુનો)
કીકુઆ, છાતી	કીકુનીકો, ઢાંકણું
કીબાન્ડા, છાપડું	મ્મુસી, ઢેડગરોળી
કીવુલી, છાંયડો	મ્મ્યામા. ઢોરઢાંખર
મ્મુલાના, છોકરા	મ્મચીકીચી. તાડ
મ્મોટો, „	મ્મજીન્ગા, તોપ

મટી, થાંભલો (વાંસ)

લાકડાનો

મકુકો, થેલી

મલાન્ગો, દરવાજો

કીટામ્બા-, દસ્તર

મગાંગા, દાંકતર

કીટાના, દાંતીઓ

મજાખીયુ, દ્રાક્ષનો વેલો

મલેવી, દારૂડીયો

મકાલીમાની, દુભાષીયો

મજુમ્મે, ફત

મસીમાનીજી, દેખરખ રાખનાર મકે, બાયડી

(ખેતર, વાવેતર).

મુમે, ધણી; વર

કીડાકા, નાનું નારિયેળ

(ખડુજ)

કીલુકો, નદી અગર ખાઈને

વટીને જવાનો માર્ગ

મનાજી, નારિયેળી

મટો, નદી

મટુમીશી, નોકર

મગૂ-, પગ

મગેની, પરદેશી

કીલીમા, પર્વત નાનો

મલીમા, પર્વત મોટો

કીઆટુ, પગરખું

મકાટે, પાંઉ

કીલેમ્બા, પાઘડી

કીટી, પાટલો; બાજઠ

મજુંગુ, પાશ્ચાત્ય

કીકોમ્મે, ખ્યાલો

મકીઆ, પૂછડી

મલીન્જી, પહેરેગીર

કીટાંજી, ફાંસો

મશાલે, (મશારે), બાણ

કીખીરીટી, બાકસ,

(દીવાસળી)

મટોટો, બાળક

મજે-, ખુટો

કીકુન્ગો, ખુતાન

મજુની, ખુંદ

કીજીબો, ૯

કીજીવી,

મચુન્ગા

(૭)

મ્યાગાઝી, ભાર ઊંચકનાર	મકાટે, રોટલી
(વણુજરનો)	મટારી, લીટી
મજીગો, ભાર	મસાફારા, વણુજર
મટારો, ભાગેડું	કીસીમા, વાવ
મકુકી, ભાલો	મટી, વાંસ
મજાગા, ભોળો	મજે-, વૃદ્ધ
મજીંગા (વા ન્યુકી) મધપુડો	મજને, વિધવા,
મજુવી, મચ્છીમાર	મજને, વિધૂર
કીળારૂઆ, મજૂર	કીજુકા, વિધવા (ખુણામાં
મગોન્દવા, માંદો	હોય ત્યાં સુધી)
મટુંગી, માટલું; માટલી	મજ, શહેર
કીપીમો, માપ	કીપીની, સળી (નાકની)
કીચ્વા, માથું	મટામજો, સ્પ્રીંગ (ધાતુની)
કીન્દવા, મુખ	મચી, સાંખેલું
મજાંગા, મૂર્ખ	મકેકા, સાદકી
મગેની, મહેમાન	મકુકું, સાંકળ
મુહુની, રખડું	મપાકા, સીમા
મપીશી, રસોયો	મકે, સ્ત્રી; પરચેતર વહુ
મચેજો, રમતગમત	કીઆપો, સોળન
કીઆઝી, રતાળુ	મકોનો, હાથ
મકાલમે, રાજા	મકુપા, હાડકું
મખુચુ, રૂખડવાનું ઝાડ	કીડેવુ, હાડપચી
કીળારૂઆ, રોજીદો કામ	
કરનાર	મકુકું, હાર

મ્પીની, હાથો (લાકડાનો)

કીપીની, હાથો (લાકડાનો) મોમો, હોઠ

ખડુજ નાનો મટુમ્પી, હોડકું; હોડી; મછવો

ગુજરાતી શબ્દો, દરેક જગ્યાએ ગુજરાતી મૂળા-
ક્ષરોના અનુક્રમ પ્રમાણે લખવામાં આવ્યા છે

મુન્ય એટલે પરમેશ્વર; દેવ, અને મટુમે, એટલે
ફિરક્તો (અગર ઇશ્વર પ્રેરિત હૃત) નું ખ. વ. મીઉન્યુ એટલે
પરમેશ્વર; દેવો, અને મીટુમે એટલે ફિરક્તાઓ.

વિશેષણોની એકરૂપતા (સમન્વય)

ઉ, વર્ગના એક વચન સિવાય, નામને જે જે પ્રત્યયો
લાગે છે તે જ પ્રત્યયો વિશેષણને બાંને વચનોમાં લાગે છે
જેમકે:-

એ. વ.

ખ. વ.

મટુ મરેકું, લાંબો માણસ, વાટુ વારેકું, લાંબાં માણસો

મટી મરેકું, ઉંચું જાડ, મીટી મીરેકું ઉંચાં જાડો

કીસુ કીરેકું, લાંબી છરી વીસુ વીરેકું, લાંબી છરીઓ

વિશેષણ હંમેશા તેના નામની પછી આવે છે.

સ્વાહીલી ભાષામાં જાતી નથી એટલેકે, નર, નારી,
અને નાન્યતર જાતી માટે જુદા રૂપો નથી, જેમકે:-

મટુ એટલે મરદ અગર સ્ત્રી

કીજના એટલે યુવાન અગર યુવતી

મચાવી એટલે જાદુગર અગર ડાકણ

પ્રશ્નાર્થ ? 'ન્ગાપી' એટલે 'કેટલા' ? એ વિશેષણ છે
 વાટુ વાન્ગાપી ? કેટલા માણસો ?
 મીટી મીન્ગાપી ? કેટલાં વૃક્ષો ?
 વીટી વીન્ગાપી ? કેટલી ખુરસીઓ ?

જો નામ 'ક્રી' વર્ગનું હોય અને ચેતનપ્રાણી દર્શાવતું હોય તો વિશેષણના પ્રત્યયો 'વા' વર્ગના હોય છે; 'ક્રી' વર્ગના નહિ. આ ખાસ જરૂરનું છે જોમકે:—

ક્રીજાના મરેકુ, લાખો યુવાન વીજાના વારેકુ, ઉંચા યુવાનો

વિશેષણોની ટીપ

વિશેષણો કે જેને નામ પ્રમાણે પ્રત્યયો લાગે છે; તેનો મુખ્ય લાગ એટલે કે થડ આપ્યો છે અને તેને ચોખ્ય પ્રત્યયો દરેક કિસ્સામાં લગાડવા જોઈએ.

અદેખો, - વીવુ (-ઉવીવુ)	જલ્લાદ, વિકરાળ, - કાલી.
આળસુ, - વીવુ.	જંગલી, - કાલી
આખું, - ઝીમા.	જાડો (મનુષ્ય માટે) - નેને.
ઉઘાડું, ખુલ્લું, નાનું,	,, (પ્રાણી માટે) - નોનો.
માત્ર. - હુપુ	જીર્ણ; જનું, - ફ-ફ.
કઠણ, - ગુમુ.	ફેંક, - પુપી.
કડવું, (અપ્રિય) - ચુન્નુ.	તીવ્ર, - કાલી.
કાચું, - ખીચી.	તીક્ષ્ણ; ધારવાળું, - કાલી
ખરાબ, - ખાયા	થોડાંક, - ચાચે.
ખાલી, - હુપુ.	નવું, - ખ્યા.

નાનું, - ડાગો.
 નારી જાતિ, - કે.
 નિરોગી, જોડ - ઝીમા.
 ખાંપણ વિનાનું.
 પહોળું, - પાના.
 પરદેશી, - ગેની.

પાકેલું, - ખીયુ.
 લારે, વજનદાર, - ઝીટો.
 માત્ર, - ટુપુ.
 મીઠું, ગળ્યું, - ટામુ.
 મોટું, - કુખવા.
 મોટો, સરદાર, - ફૂ.
 લાંબુ, - રેકું.
 વૃદ્ધ, - ઝે.-.
 સડી ગયેલ, - બોવુ.
 સરદાર, - ફૂ.-.
 સખત, - ગુમુ.
 સુકકું, - કાવુ.
 સુંદર, - ઝુરી.
 સારું, - ઝુરી.

જ્યારે તમારી પાસે છે, તમે આમ કરો છો એમ
 સ્વાહીલીમાં કહેવું હોય ત્યારે 'તુ' થી તરજુમો કરવો.
 એકથી વધારે હોય ત્યારે તમે વપરાય અગર તો ખાસ
 માનાર્થેજ વપરાણું હોય ત્યારે બહુવચનમાં તરજુમો કરવો.
 જ્યાં જ્યાં બ. વ. આવેલું છે ત્યાં ત્યાં ખાસ બ. વ.
 લખવામાં આવેલું છે.

ની, હું છું.
 ઉ, તું છો [તમે]
 યુ, તે-તેણી છે.

હુ, અમે છીએ
 મ, તમે છો
 વા, તેઓ છે

ઉ, તે છે [એ. વ. મી, વર્ગ] ઇ, તેઓ છે [ખ. વ.
મી, વર્ગ]

કી, તે છે [એ. વ. કી, વર્ગ] વી, તેઓ છે
[ખ. વ. કી, વર્ગ]

‘ની’ નો અર્થ ‘છે’ તેવો થાય છે અને તે ‘ની’
શબ્દ એકલો ઉપલબ્ધ શબ્દોની ણદ્વિતીમાં દરેક વખતે વાપરી
શકાય છે.

નીના, મારી પાસે છે. ડુના, અમારી પાસે છે.
ઉના, તારી [તમારી] પાસે છે. મ્ના, તમારી પાસે છે.
આના, તેની, તેણીની પાસે છે. વાના, તેઓની પાસે છે.

[બોલવામાં ‘આના’ ને બદલે ‘અના’ જેવું સમજાય
છે પણ ખરી-રીતે તે ‘આના’ છે.]

ઉના, તેની પાસે છે ઇના, તેઓની પાસે છે
[એ. વ. મી, વર્ગ] [ખ. વ. મી, વર્ગ]
કીના, તેની પાસે છે વીના, તેઓની પાસે છે
[એ. વ. કી, વર્ગ] [ખ. વ. કી, વર્ગ]
ના, એટલે અને; સાથે લાકીની એટલે પરંતુ.

મનોયત્ન ૨

[અ]

સ્વાહીલીમાં તરજુમો કરો:—

૧ ખરાબ ટુકડો. ૨ લાંબું ખાણ. ૩ ખાલી ટોપ-
લીઓ. ૪ જાડા રૂબડવાના (મળુચુ) વૃક્ષો. ૫ પહોળો
ખાટલો. ૬ કઠણ હાડકું. ૭ જુની ચોપડી. ૮ વજનદાર

ભાર (ખ. વ.) ૯ મોટી તોપો. ૧૦ પરદેશી વણુજર (ખ. વ.) ૧૧ મોટા રાગઓ. ૧૨ સુંદર છોકરું. ૧૩ સુંદર પુત્રનો છોક. ૧૪ નાના હાંતીયાઓ. ૧૫ આળસુ રસોયો. ૧૬ નવા ખૂચ (ખ. વ.) ૧૭ દૂકા ખજૂરીના ઝાડ. ૧૮ પહોળા દરવાજા. ૧૯ જાડી આંગળી. ૨૦ અદેખા મચ્છી-મારો. ૨૧ પહોળી ખાઈ ટપવાની જગ્યા ૨૨ સુંદર રમત. ૨૩ જલ્લદ પહેરેગીરો. ૨૪ નિરોગી હાથ. ૨૫ લાંબા હાથાઓ. ૨૬ ખરાબ ઢોર ચારનાર (ખ. વ.) ૨૭ મોટી ટેકરી. ૨૮ સૂકકું છાપરું. ૨૯ તીક્ષ્ણ છરી ૩૦ વજનદાર ઢાંકણું. ૩૧ લાંબી લીટી. ૩૨ મોટી ઢોંગરોળી (ખ. વ.) ૩૩ સ્વાદિષ્ટ (ગળ્યો) રોટલો. ૩૪ નવા અરીસા. ૩૫ લાંબો ફાંસો. ૩૬ પરદેશી દાકતર ૩૭ ભારે, કમનસીબો ૩૮ નવી ખાંડણી. ૩૯ મોટા પર્વતો ૪૦ પહોળા મુખો. ૪૧ અપ્રિય સોગન. ૪૨ સારા વૃદ્ધો ૪૩ ખરાબ ડુંગળી. ૪૪ ખેતરના ચાલાક દેખરેખ રાખનાર (ખ. વ.) ૪૫ દૂકા કટકાઓ. ૪૬ કઠણ ઓશીકું. ૪૭ લાંબા વાંસ. ૪૮ આળસુ મનૂર. ૪૯ કાચા રતાળુ, ૫૦ ધારવાળું ઠીકરું. ૫૧ જૂનું દસ્તર. ૫૨ પહોળાં નાનાં લીલાં નારિયેળો. ૫૩ નવો નોકર. ૫૪ ખરાબ ગુમડાં. ૫૫ વજનદાર ભાલું. ૫૬ પહોળી નદીઓ. ૫૭ નવું પગરખું. ૫૮ ખરાબ નોકરો. ૫૯ લાંબો છાયડો. ૬૦ જૂની સાદડીઓ. ૬૧ નાનો ચમચો. ૬૨ લાંબી પૂંછડીઓ. ૬૩ દુંકી ચુંગી. ૬૪ મોટાં શહેરો. ૬૫ ખાલી જાળ. ૬૬ સુંદર પાઘડીઓ. ૬૭ સુંદર દ્રાક્ષની વેલ. ૬૮ લાંબી જાકીટો. ૬૯ ખાલી પાણીની માટલી.

૭૦ ભારે ચાખુરો. ૭૧ અદેખી ધળિયાણી. ૭૨ મોટાં કાચા રતાગુ. ૭૩ કેટલા ભાર ? ૭૪ કેટલા વાસ ? ૭૫ કેટલા શેટલા ? ૭૬ કેટલા રસોયા ? ૭૭ કેટલા પર્વતો ? ૭૮ કેટલા યુવાનો ? ૭૯ કેટલા શહેર ? ૮૦ કેટલા ટુકડા ? ૮૧ કેટલી પાણીની માટલીઓ ? ૮૨ કેટલી છરીઓ ?

[૭]

૧ મોટાં હોડકાંને ટ્રંકો ડોલ છે. ૨ પાશ્ચાત્ય માણસ પાસે ખરાબ હુલાપીયો છે. ૩ મારી પાસે ખાલી પ્યાલું છે. ૪ પરદેશીઓને લાંબી હડપચીઓ છે. ૫ તેણીની પાસે ચુંદર ખુતાનો અને લાંબો છડો છે. ૬ તે મોટો માણસ છે. ૭ મોટાં ટાપુઓને ઉંચા તાડનાં વૃક્ષો છે. ૮ અબળદ્યાં માણસને ઉઘાડા પગ છે. ૯ નદી પહોળી છે. ૧૦ નાની ખુરશીને નવો પાયો છે. ૧૧ અમારી પાસે ખાલી પાકીટ (પૈસાની) છે. ૧૨ ઠીંગણા ઢોર ચારનારને લાંબા હાથ અને જાડા પગ છે. ૧૩. વિકરાળ દારૂડીયાને સુકકા હોઠ અને સડેલું ભેજું છે.

જેને પ્રત્યય નથી લાગતા તે વિશેષણો

ઘણા વિશેષણો જે મુખ્યત્વે અરબી શબ્દો છે તેને પ્રત્યયો હોતા નથી. એટલે કે તેમના તેમજ વપરાતા કેટલાક વિશેષણો; જેવાં કે—

હાલાલી, કાયદેસર

નિમકહલાલ

સુચના:- 'કીલા' વિશેષણ હંમેશા તેના નામની અગાડી આવે છે:- જેમકે, કીલા સીકુ, દરરોજ હંમેશા.

મનોરથન ૩

સ્વાહીલીમાં તરજુમો કરો:-

૧ તે આજે નળજો છે. ૨ તે સાચું છે. ૩ ચોપડી સોંધી છે, ૪ નોકરો વફાદાર છે. ૫ ખ્યાલું સારું છે. ૬ દરેક માણસ પાસે ભાર છે. ૭ છોકરાંઓને ખોરાકથી ત્રોતોય છે. ૮ માણસો સ્વતંત્ર છે. ૯ નજીવા કમનસીબો. ૧૦ ભારે કમનસીબો. ૧૧ તે પૈસાદાર છે. ૧૨ અમો ગરીબ છીએ. ૧૩ મજબૂત માણસને મોટો હાથ (હોય) છે. ૧૪ રોટલો સૂકકો છે. ૧૫ ખુરશી મજબૂત છે. ૧૬ દરવાજો ખુલ્લો છે. ૧૭ ટોપકીઓ ઘણી થોડી છે. ૧૮ જાકીટ ફાટેલી છે. ૧૯ દરેક ચોપડી ભૂલ વગરની છે. ૨૦ બચ્ચાંઓ સહીસલામત છે. ૨૧ વાંસ લીસો છે. ૨૨ હોડકાંઓ તૈયાર છે.

સંખ્યા

ગણવામાં વપરાતાં સંખ્યાવાચક શબ્દો પાના (૪) ઉપર આપેલ છે.

જ્યારે તે વિશેષણ તરીકે વપરાય છે ત્યારે નામ નો એક વચનમાં હોય તો એકવચનના અગર બહુવચનમાં હોય તો બહુવચનના પ્રત્યયો સંખ્યાવાચક શબ્દને લગાડવામાં આવે છે.

છ, સાત, નવ અને દસ માટેના સંખ્યાવાચક

શબ્દો તેમના તેમજ રહે છે. તેને પ્રત્યયો લાગતા નથી.

સંખ્યાના મુખ રૂપો

૧ - મોળ	૬ સીટા
૨ - વીલી	૭ સાળા
૩ - ટાટુ	૮ - નાને
૪ - ન્ને	૯ ટીસા, કેન્ડા
૫ - ટાનો	૧૦ કુમી,
એ. વ.	બ. વ.

મટુ મોળ, એક માણસ વાટુ વાનાને. આઠ માણસો
 કીટુ કીમોળ, એક વસ્તુ વીટુ વીન્ને, ચાર વસ્તુઓ.
 વીટુ ટીસા (કેન્ડા), નવ વસ્તુઓ
 મીટી મીટાટુ, ત્રણ વૃક્ષો
 મીટી સીટા, છ વૃક્ષો
 વાટુ કુમી, દશ માણસો

જ્યારે વિશેષણ નામ અને સંખ્યા સાથે વપરાણું હોય ત્યારે સ્વાહીલીમાં પહેલાં નામ, પછી વિશેષણ અને પછી સંખ્યા લખાય છે-ગુજરાતી ભાષાથી તર્જન ઉલટું જેમકે,

વાટુ વાળાયા વાવીલી, બે ખરાબ માણસો
 મીટી મીઝુરી મીટાટુ, ત્રણ સુંદર ઝાડ.

વર્તમાનકાળમાં ન કાર (નથી) દરેક વચનમાં 'સી' થી બનાવાય છે. 'સી' નો અર્થ 'હું' નથી, તું નથી,

તે નથી, અમે નથી. તમે નથી. તેઓ નથી. વગેરે જે અર્થમાં જણાવતું હોય તેમ જણાવાય છે.

સીના, મારી પાસે નથી હાટુના, અમરી પાસે નથી
હુના, તારી (તમારી) હામ્ના, તમારી પાસે નથી
પાસે નથી.

હાના, તેની- તેણીની હાવાના, તેઓની પાસે
પાસે નથી નથી

હાડિના, તેની પાસે નથી હાઇના, તેઓની પાસે નથી
(એ. વ. મી, વર્ગ) (ખ. વ. મી, વર્ગ)

હાકીના, તેની પાસે નથી હાવીના, તેઓની પાસે નથી
(એ. વ. કી, વર્ગ) (ખ. વ. કી, વર્ગ)

મનોયત્ન ૪

સ્વાહીલીમાં તરજુમો કરો:-

૧ એક માણસ. ૨ એક છરી. ૩ એક આઠ. ૪ એક પાકીટ. ૫ એક પાણીનું માટલું. ૬ બે ભાર. ૭ ત્રણ ખુતાન. ૮ ચાર તોપ. ૯ પાંચ હોડકાં. ૧૦ છ વણજર ૧૧ સાત સાંકળ. ૧૨ આઠ બાજઠ. ૧૩ નવ તોકર. ૧૪ દશ આંગળીઓ. ૧૫ એક નાનું નારિયેળીનું આડ. ૧૬ બે મોટા ખુંદના છોડ. ૧૭ ત્રણ લાંબા દાંતીયા. ૧૮ ચાર આળસુ રસોયા. ૧૯ પાંચ ખરાબ ખૂચ. ૨૦ છ નાના ખ્યાલા ૨૧ સાત મોટા ખજૂરીનાં આડ ૨૨ આઠ ગરીબ વિધવા. ૨૩ નવ પેહોળા દરવાજા. ૨૪ દશ નાના છોકરા ૨૫

એક જાડી આંગળી . ૨૬ ત્રણ , પટ્ટાળી નદીઓ
 ૨૭ , ૬ શ લાં ગી લી , ટી.
 ૨૮ બે નળળા મજુરો. ૨૯ છ સોંધી ચોપડી. ૩૦ નવ
 તીક્ષ્ણ છરી. ૩૧ પાંચ મોટી ઝેરરીઓ. ૩૨ આઠ સડેલી
 હુંગળી. ૩૩ ચાર લાંળા હાથાઓ. ૩૪ સાત નવી સાદડી.

(બ)

૧ બે ટુંકા પાશ્ચાત્ય માણસોને લાંળી હડપચી છે.
 ૨ પાઘડી નવી નથી. ૩ મારી પાસે પચાસ સેન્ટ છે,
 મારી પાસે એક શીલીંગ નથી. ૪ બે પાંચ સેન્ટના સીકકા
 દશ સેન્ટ છે. ૫ ટાપુને એકવીસ ઊંચી નારિયેળી છે, તેને
 એકેય તાડનું આડ નથી. ૬ તે સાચું નથી. ૭ દશ છોકરાને
 વીશ હાથ અને એકસો આંગળીઓ છે. ૮ વક્ષદાર નોકરને
 એકેય ખાયડી નથી.

દર્શક સર્વનામ

આ અને પેલું (અગર તે.)

સ્વાહીલી ભાષામાં 'આ' એમ બતાવવા માટે તથા
 'તે' એમ બતાવવા માટે જે દર્શક સર્વનામ છે, તે (અહીંયા)
 અગાડીનું તથા દૂરનું એમ ચોક્કસ ભેદ બતાવતા અર્થવાળા
 છે. અને નજીક પડેલી બે વસ્તુઓ પૈકી એક માટે જ્યારે
 'આ' અને બીજી માટે 'તે' એમ કહેવાનું હોય ત્યારે
 સ્વાહીલીમાં તે બન્ને અર્થ માટે એકજ શબ્દ વપરાય છે.

વસ્તુઓ નજીકની છે એમ બતાવવા માટેના દરેક
 સર્વનામો 'હ' થી શરૂ થાય છે અને વસ્તુઓ દૂરની છે એમ
 બતાવવા માટેના શબ્દોને છેડે 'લે' આવે છે જેમકે:-

મટુ હુયુ, આ માણસ.	વાટુ હાવા, આ માણસો.
મટુ યુલે, પેલો માણસ	વાટુ વાલે, પેલા માણસો.
મટી હૂ-, આ વૃક્ષ.	મીટી હી-, આ વૃક્ષો.
મટી ઉલે, પેલું વૃક્ષ.	મીટી ઇલે, પેલા વૃક્ષો
કીટુ હીટી. આ ચીજ.	વીટુ હીવી, આ ચીજો.
કીટુ કીલે, પેલી ચીજ.	વીટુ વીલે, પેલી ચીજો.

‘આ’ એમ બતાવતા દર્શક સર્વનામ માટેના શબ્દોનો બીજો અક્ષર, (યુ) ‘તે’ એમ બતાવતા દર્શક સર્વનામ માટેના શબ્દોનો પહેલો અક્ષર છે.

આ અક્ષર યાદ રાખવા માટે ખાસ કાળજી રાખવી જોઈએ કારણ કે દરેક સર્વનામના રૂપ માટે તે અક્ષર આવે છે. અને તેને સર્વનામનો પ્રત્યય કહેવામાં આવે છે.

વા, વર્ગના નામો માટે પ્રત્યય:-

‘યુ’ એકવચનમાં છે, અને ‘વા’ બહુવચનમાં છે.

મી, વર્ગના નામો માટે પ્રત્યય:-

‘ઉ’ એકવચનમાં છે અને ‘ઇ’ બહુવચનમાં છે.

કી, વર્ગના નામો માટે પ્રત્યય:-

‘કી’ એકવચનમાં છે અને ‘વી’ બહુવચનમાં છે.

‘આ’ દર્શક સર્વનામ મૂળ સ્વરની અગાડી ‘હ’ લગાડવાથી થાય છે.

હ-ઉ-યુ = હુયુ.

હ - આ - વા = હાવા.

હ - ઉ - ઉ = હૂ -.

હ - ઇ - ઇ = હી -.

હ - ઇ - કી = હીકી.

હ - ઇ - વી = હીવી.

‘તે’ દર્શક સર્વનામ બીજા અક્ષરને ‘લે’ લગાડવાથી થાય છે.

યુ - લે = યુલે.

વા - લે = વાલે.

ઉ - લે = ઉલે.

ઇ - લે = ઇલે.

કી - લે = કીલે.

વી - લે = વીલે.

જો નામની સાથે વિશેષણ પણ વપરાયું હોયતો નિયમ એવો છે કે દર્શક સર્વનામ બંનેની પછી આવે છે, જેમકે:-

મટુ મળાયા હુયુ,

મીટી મીઠોણુ હી-

વીટુ વીટાગો હીવી,

આ ખરાણ માણસ.

આ સડેલ વૃક્ષો.

આ નાની ચીજો.

ના ટાકા, મને જોઈએ છે.

વા ટાકા, તને(તમને) જોઈએ છે

આ ટાકા, તેને-તેણીને જોઈએ છે

વા ટાકા, તેને જોઈએ છે,

(એ. વ. મી, વર્ગ)

આ ટાકા, તેને જોઈએ છે

(એ. વ. કી, વર્ગ)

ટવા ટાકા, અમને જોઈએ છે

આ ટાકા, તમને જોઈએ છે

વા ટાકા, તેઓને જોઈએ છે

યા ટાકા, તેઓને જોઈએ છે

(બ. વ. મી, વર્ગ)

બ્યા ટાકા, તેઓને જોઈએ છે

(બ. વ. કી, વર્ગ)

નકાર:-

સી ટાકી, મને ખપતું નથી હાટુ ટાકી, અમને ખપતું નથી
હુ ટાકી, તને(તમને) ખપતું હામટાકી, તમને ખપતું નથી
નથી

હા ટાકી, તેને તેણીને ખપતું હાવા ટાકી, તેઓને ખપતું નથી
નથી.

હાઉ ટાકી, તેને ખપતું નથી હાઈ ટાકી, તેઓને ખપતું નથી
(એ. વ. મી, વર્ગ) (ખ. વ. મી, વર્ગ)

હાકી ટાકી, તેને ખપતું નથી. હાવી ટાકી તેઓને
(એ. વ. કી, વર્ગ) ખપતું નથી (ખ. વ. કી, વર્ગ)

ઉપર પ્રમાણે નીચેનાના રૂપો લખો:-

નાઓના, હું જોઉં છું	ના સેમા, હું કહું છું
નાનુનુઆ, હું ખરીડું છું	નાપેન્ડા, હું ચાહું છું
નાપીગા, હું માડું છું.	મને ગમે છે.
કવામ્બા, કે (અન્યથા)	માના, ઘણું; બહુ (ક્રિયાવિશેષણ અન્યથા)

હાપા, અહીંયા (ક્રિયા- માણ, પાણી (નામ)
વિશેષણ અન્યથા)

કુલે, ત્યાં; પછે (ક્રિયા- માઝીવા, દૂધ (નામ)
વિશેષણ અન્યથા)

મનોયત્ન ૫

(અ)

સ્વાહીલીમાં તરબુમો કરો:-

૧ પેલા ખાટલા. ૨ આ કંઈ પણ હાલકાં. ૩ આ

નવી ચોપડી. ૪ આ સીમા. ૫ આ ખુતાનો. ૬ પેલી
 મોટી તોપો. ૭ આ વણુઝાર. ૮ આ છેડાઓ. ૯ પેલી
 ખુરશી. ૧૦ આ બાળકો. ૧૧ આ નારિયેળનું ઝાડ.
 ૧૨ આ દાંતીયાઓ. ૧૩ આ રસોયો, ૧૪ આ ખૂચ.
 ૧૫ પેલો ખ્યાલો. ૧૬ આ દરવાજા. ૧૭ આ પાશ્ચાત્ય લોકો.
 ૧૮ આ આંગળી. ૧૯ પેલા મચ્છીમારો. ૨૦ પેલા પગ. ૨૧.
 આ પગ ૨૨ આ પરદેશી. ૨૩ આ રમતો. ૨૪ આ ચોકીદારો.
 ૨૫ આ હસ્તો. ૨૬ આ હાથાઓ. ૨૭ પેલો ઢોરચારનાર.
 ૨૮ આ નાની ટેકરી. ૨૯ પેલા દુભાષિયા. ૩૦ પેલા
 મોટા ટાપુ. ૩૧ પેલી લાંબી છરી. ૩૨ આ ઢાંકણું. ૩૩
 આ જાડી લીટીઓ. ૩૪ આ જાડા હોઠ. ૩૫ પેલી સુંદર
 ઢેડગરોળીઓ. ૩૬ પેલા ગળ્યા રોટલા ૩૬ પેલો લાંબો
 વહાણનો ડોલ. ૩૮ પેલો મોટો પર્વત. ૩૯ આ
 વૃદ્ધ લોકો. ૪૦. પેલો વાંસ. ૪૧ પેલા
 આળસુ મજૂરો. ૪૨ પેલું દ્રંધુ ભારે ભાલું. ૪૩ પેલું
 જૂનું પગરખું. ૪૪ પેલા નોકરો. ૪૫ આ ચુંગી ૪૬ આ
 જાળ (ખ. વ.) ૪૭ આ સુંદર જાડીટો. ૪૮ આ પાણીની
 મંદલીઓ. ૪૯ આ વાવ.

(ખ)

૧ મને પેલાં લાંબાં બાણો ખપે છે. ૨. આ જાડું
 રૂખડવાનું ઝાડ સુંદર નથી. ૩ અમને કાચી ડુંગળી ગમે
 છે. ૪ તેઓ રતાણુ ખરીદે છે. ૫ તમે પેલું તાડનું ઝાડ
 જુઓ છો. ૬ પેલો ખુદનો છોડ નગજો છે. ૭ અમને
 વજનદાર ભાર (ખ. વ.) ખપતા નથી. ૮ તેઓ કહે છે કે

નદી ઘણી મહોળી છે. ૯ અમારી પાસે અહીંયાં પૃથ્વળ પાણી છે. ૧૦ આજે દુધ ઘણું થોડું છે. ૧૧ ત્યાં નદીને ટપવાની જગ્યા નથી. ૧૨ તે (સ્ત્રી) કહે છે કે રસોઇ તૈયાર છે.

જ્યારે દર્શક સર્વનામ વિશેષણની અગાડી વપરાએલું રોપ ત્યારે ગુજરાતીમાં તરબુમો કરતી વખતે ક્રિયાપદ 'છે' ઘણીવાર ઉમેરવાનું થાય છે જેમકે:-

મીઠી હી-મીરેકું, આ વાંસ લાંબા છે.
કીસુ હીકી કીકાલી, આ છરી ધારવાળી છે.
મટુ હુયુ મળાયા, આ માણસ ખરાબ છે.

(ક)

સ્વાહીલીમાં તરબુમો કરો:-

૧ આ લોકો વિકરાળ છે. ૨ આ ડુંગરો મોટા છે. ૩ પેલાં વૃક્ષો નાનાં છે. ૪ પેલો માણસ ઠીંગણો છે. ૫ આ ભાણું ભારે છે. ૬ આ પાશ્ર્વ લોકો ઉંચા છે. ૭ આ છરી ઉત્તમ છે. ૮ આ ખ્યાલું સ્વચ્છ છે.

હવે ફરીથી સર્વનામના પ્રત્યયો શીખો, તે બહુજ અગત્યના છે.

	એ. વ.	બ. વ.
વા, વર્ગ.	યુ	વા
મીગ, વર્ગ.	ઉ	મી
કી, વર્ગ.	કી	વી

હુયુ	હાવા	યુલે	વાલે
હૂ-	હી-	ઉલે	ધલે
હીટી	હીવી	ટીલે	વીલે

પુરૂષવાચક સર્વનામો

સ્વાહીહીમાં પુરૂષવાચક સર્વનામના સંપૂર્ણ રૂપો:-

મીમી, હું	સીસી, અમે
વેવે, તું(તમે)	નીન્ની, તમે
ચેચે, તે અગર તેણી	વાઓ, તેઓ.

આ રૂપો ફક્ત મનુષ્ય અગર ચેતનવાળા પ્રાણીઓના માટેજ વપરાય છે. વસ્તુઓને માટે દર્શક સર્વનામ વપરાય છે.

જ્યારે એકજ માણસને સંબોધવામાં આવ્યું હોય ત્યારે બીજાને પુરૂષ એકવચન જ વપરાય છે

જ્યારે સર્વનામ પછી વિશેષણ વપરાયું હોય ત્યારે ક્રિયાપદ 'છે' ના રૂપો અધ્યાહાર રહે છે, તેથી ગુજરાતીમાં તરજુમો કરતી વખતે 'છે' ના રૂપો ઉમેરવાના થાય છે,

મીમી મુખવા,	હું મોટો છું
વેવે મોગો,	તમે (તું) નાના છો
હી- મીટામુ,	તેઓ(અહીંયાના) સ્વાદિષ્ટ છે
મલ્લે મીરેપુ,	તેઓ (હરના) ઉંચા છે.

એકવચન પુરૂષવાચક સર્વનામ જેવાં કે, મીમી, વેવે અને ચેચે સાથે જે વિશેષણદર્શક શબ્દ હોય તે વિશેષણ દર્શક શબ્દને 'મ્' પ્રત્યય અગાડી લાગે છે.

બહુવચન પુરૂષવાચક સર્વનામ જેવાં કે, સીસી
નીન્યો અને વાઓ સાથે જે વિશેષણ દર્શક શબ્દ હોય
તે વિશેષણ દર્શક શબ્દને 'વા' પ્રત્યય અગાડી લાગે છે.

પુર્ણ વર્તમાનકાળ

નીમેઓના, મેં જોયું છે. હુમેઓના, અમે જોયું છે.

ઉમેઓના, તેં (તમે) જોયું છે. મેઓના, તમે જોયું છે.

આમેઓના, તેણે, તેણીએ

જોયું છે. વામેઓના, તેઓએ જોયું છે.

ઉમેઓના, ,, (મી, વર્ગ) ઇમેઓના ,, (મી. વર્ગ)

કીમેઓના ,, (કી, વર્ગ) વીમેઓના ,, (કી. વર્ગ)

નીચે આપેલ શબ્દોના ઉપર પ્રમાણે રૂપ લખો.

નીમેખીગા, મેં માર્યું છે નીમેટાકા, મને સ્પૃહા થયેલ છે

નીમેનુનુઆ, મેં ખરીદ્યું છે નીમેસેમા, મેં કહ્યું છે.

નીમેચેન્ડા, મેં આહ્યું છે.

મનોયત્ન ૬

સ્વાહીલીમાં તરજુમો કરો:-

૧ હું ધરડો છું. ૨ તમે ઠીંગણા છો. ૩ તે મોટો છે.

૪ તેઓ નાના છે. ૫ તે (સી) સુંદર છે. ૬ અમે પૈસાદાર છીએ.

૭ તમે (બ. વ.) ગરીબ છો. ૮ મેં ખાણીની માટલી ખરીદી છે,

તે ખાલી છે ૯ મેં યુવાનને માર્યો છે, તે આળસુ છે.

૧૦ તેઓએ કહ્યું છે (કે) તમે અદેખા છો. ૧૧ અમે

પગરખાં ખરીદ્યા છે, તેઓ નવા અને સ્વચ્છ છે. ૧૨ (ખેતરનો)

રખેવાળ ઠીંગણો અને જાડો છે. ૧૩ તેણે જોયું છે કે

જૂનો ઘણું ઉંચું છે. ૧૪ મને આ છેડા ગમે છે, તે લાંબો,
જાડો અને સુંદર છે. ૧૫ તે દેખીતું છે કે તેઓએ
હુલાખીયાને માર્યો છે.

ગુજરાતીના પુરૂષવાચક સર્વનામ સ્વાહીલીમાં
ઘણું કરીને ટ્રિયાપદને આગળ લાગતા પ્રત્યયથી
દર્શાવાય છે. આપણે આગળ જોઈ ગયા તે પ્રમાણે
આ પ્રત્યયો વર્તમાન કાળ ક્રિયાપદ 'હોવું' (છે) નો અર્થ
જણાવવા એકલા પણ વપરાય છે. (બુઓ પાનું ૨૫)

તે પ્રત્યયો 'આ' દર્શક સર્વનામના શબ્દનો બીજો
અક્ષર; (અને) 'ચેલો' (તે) દર્શક સર્વનામનો પહેલો અક્ષર
એજ છે. ખરું જોતાં તેઓ સર્વનામના પ્રત્યયો છે.

ભાર પૂર્વક જણાવવું હોય ત્યારે પુરૂષવાચક
સર્વનામના પ્રત્યયો પૂર્ણ રૂપમાં (આખાં) વપરાય છે.

ની મટોટો, હું જાળક છું મીમી ની મટોટો, હું જાળક છું
(હું તો જાળક છું ભારપૂર્વક)

ઉ મ્વીવુ. તમે આજમુ છે વેવે ઉ મ્વીવુ. તમે આજમુ છે
(તમે તો આજમુ છે ભારપૂર્વક)

નાજેન્ગા, હું જાંધુ છું. નીમેજેન્ગા, મેં જાંધુ છે.
નાચુકુઆ, હું ઊંચકીને લઈ નીમેચુકુઆ, હું ઊંચકીને લઈ
જાઉં છું. ગયાં છું.

નાપાટા, હું મેળવું છું. નીમેપાટા, મેં મેળવ્યું છે.
નાકુમ્બુકા, હું યાદ કરું છું,

(મને યાદ છે) નીમેકુમ્બુકા, મેં યાદ કર્યું
નાસાકાઉ, હું બૂઝું છું. નીમેસાકાઉ, હું બૂઝી

લાકીની, પણ; પરંતુ; કિંતુ; સાસા, હમણાં; હવે (ક્રિયા-
(અવ્યય) વિશેષણ અવ્યય)

મનોયત્ન ૭

સ્વાહીલીમાં તરજુમો કરો:-

૧ આ વૃક્ષ નાનું છે. ૨. પેલું તાડનું ઝાડ દૂંડું છે. ૩ આ વૃક્ષ મહાન છે. ૪ અમે સૂકકા છીએ. ૫ પેલા વાંસ લાંબા છે. ૬ પેલો નાનો માણસ વિકરાળ છે. ૭ પેલી છરી તીક્ષ્ણ છે. ૮ તમે (બ. વ.) આળસુ છો. ૯ તે આળસુ છે. ૧૦ તે નાનો છે. ૧૧ તે (સ્ત્રી) સુંદર છે. ૧૨ તે (સ્ત્રી) હીંગણી છે. ૧૩ મને યાદ આનું છે કે નહીને ટપવાની જગ્યા નથી. ૧૪ તે આ પુસ્તક ભૂલી ગયો છે. ૧૫ તેઓ આજે વજનદાર ભાર (બ. વ.) ઊંચકી ગયા છે. ૧૬ આ દસ્તર પાટી ગયું (છૂટું) છે. ૧૭ મેં નવું ખરીદ્યું છે. ૧૮ અમોએ અહીંયાં સુંદર છાપડું ખાંધ્યું છે. ૧૯ તમારી પાસે આજે વીસ શીલીંગ છે. ૨૦ તેઓ મજબૂત પણ ઘણા આળસુ છે.

કર્તાના પ્રત્યયો

ક્રિયાપદની જતી ઉપરમાં જણાવ્યા પ્રમાણેના કર્તા પ્રત્યયોથી દર્શાવાય છે તેમાં ફેર એટલેજ છે કે ત્રીજા પુરૂષ એકવચનનો પ્રત્યય, જો તે મનુષ્ય અગર ચેતન પ્રાણી બતાવતું હોય તો ‘આ’ છે પછી તે નામ ગમે તે વર્ગનું હોય.

પૂર્ણ વર્તમાનકાળ ભૂતકાળમાં બનેલાં કાર્ય માટે જણાવવામાં આવે છે, કે જે કાર્ય વર્તમાનકાળમાં તેવુંજ હોય. જેમકે ભૂતકાળમાં કાંઈ કાર્ય બનેલું હોય અને વર્તમાનકાળમાં તેનું પરિણામ તેવીજ સ્થિતિમાં રહેલું હોય એટલે કે તે દરમ્યાન તે વસ્તુ બદલી ન હોય અગર કોઈએ તેમાં ફેરફાર ન કર્યો હોય અગર તે વસ્તુમાં ફેરફાર થવા પામેત્ત ન હોય તો તે પૂર્ણ વર્તમાનકાળ વાપરીને બતાવવો. આ કાળ સ્વાહીલી લોકો વારંવાર વાપરે છે તે હવે તમે તુરતમાં જાણશો અને સમજશો.

ન્યુમ્બા ઇમેઆન્ગુકા; ઘર પડી ગયું છે (ઘર પડ્યું અને તે હજુ તેવીજ સ્થિતિમાં છે)
ક્રીકોમ્બે ક્રીમેવુન્જીકા, ખ્યાલું ભાંગેલું છે. (અને તે તેવીજ હાલતમાં હાલ છે)

ચોહાના આમેકુકા, જોન મરી ગયો છે (મૃત્યુ પામેલો છે)
ક્રીટાણુ ક્રીમેપોટેઆ, પુસ્તક ખોવાઈ ગયું છે
ક્રીટામ્બા- ક્રીમેઓનેકાના, લૂછણું પ્રીથી જડ્યું છે.
મ્પી દૂ- ઉમેપાસુકા, આ વાંસ ફાટી ગયો છે.

મનોયત્ન ૮

સ્વાહીલીમાં તરજુમો કરો:-

૧ પેલુ જાણુ ભાંગેલું છે, ૨ ટોપલી નીચે પડેલી છે, ૩ રૂબડવાનું ઝાડ પડી ગયેલું છે. ૪ પેલો જુનો ખાટલો ભાંગેલો છે. ૫ વૃદ્ધ મનુષ્ય મૃત્યુ પામેલો છે. ૬ મોટું હાડકું ભાંગેલું છે. ૭ નવી ચોપડી ફાટેલી છે. ૮ વજનદાર.

ભાર (નીચે) પડી ગયેલો છે. ૯ ખુતાનો ભાંગી ગયા છે.
 ૧૦ જાડી સાંકળો ભાંગેલી છે ૧૧ ખુરશી પડી ગઈ છે.
 ૧૨ પેલો પગ ભાંગેલો છે. ૧૩ નાનુ બાળક મરેલું છે.
 ૧૪ પેલુ ઉચું નારીએળનું આડ પડી ગયું છે, ૧૫ જૂની
 પાણીની માટલી ભાંગેલી છે. ૧૬ નાનો દાંતીયો ભાંગેલો
 છે. ૧૭ રસોયો યુજરી ગયેલ છે. ૧૮ ખ્યાલું
 ભાંગેલું છે. ૧૯ આ નવા ખ્યાલા ભાંગેલા છે.
 ૨૦ તાડનાં બે ત્રણ પડેલાં છે. ૨૧ ચાર દરવાજા તૂટેલા
 છે. ૨૨ પેલો દારૂડીયો નીચે પડેલો છે. ૨૩ સાત પાશ્વાત્યો
 મરેલા છે. ૨૪ બે આંગળી ભાંગેલી છે. ૨૫ તેણે ત્યાં ઘર
 બાંધ્યું છે. ૨૬ પુસ્તક ફરીથી જડ્યું છે. ૨૭ આ મછવો
 તૂટેલો છે. ૨૮ છોકરું ખોવાઈ ગયું છે.

અસ્નાર્થ શબ્દો

અસ્નાર્થ શબ્દો તે શબ્દો છે જે સવાલ પૂછે છે.
 છ અસ્નાર્થ શબ્દો છે જે બદલાતા નથી.

નાની ?	કોણ ?	એના ?	શા માટે ?
નીની ?	શું ?	વાપી ?	ક્યાં ?
લીની ?	ક્યારે ?	ગાની ?	કઈ જાતનું ?

સર્વનામના પ્રત્યયને ‘પી’ લગાડવાથી અસ્નાર્થ
 કયો ? કયી ? કયું ? થાય છે.

મહુ યુપી ?	કયો માણસ ?	વાહુ વાપી ?	કયા માણસો
મટી ઉપી ?	કયું આર ?	મીટી ઇપી ?	કયા આડો ?
દીદુ દીપી ?	કઈ ચીજ ?	વીદુ વીપી ?	કઈ ચીજો ?

હે અને તેનો ખરો અર્થ હું લઈશ
જ નહિ. હું ચલાવીશ નહિ, મને
તે પસંદ નથી સાધારણ કિસ્સામાં
જેમકે આપણે જમવા બેઠા હોઈએ
ત્યારે આપણે કહેવું જોઈએ :-

સીપેન્ડી, મને ઇચ્છા નથી (મને ગમતું નથી)

મનોયત્ન ૯

સ્વાદ્વીલીમાં તરણુઓ કરો:-

૧ આ કઈ રીતના માણસો છે ? ૨ કયા બાણ ? ૩
કઈ જાતની ટોપડીઓ ? ૪ કયું રૂબડવાનું જાડ ? ૫ આ
કઈ જાતનો ખાટલો છે ? ૬ આ રૂઢ આદમી કોણ છે ?
૭ આ કઈ જાતનું હાડકું છે ? ૮ કઈ ચોપડીઓ ? ૯
કઈ જાતનાં બુતાનો ? ૧૦ કયો મછવો ? ૧૧ આ કઈ
જાતની સાંકળ છે ? ૧૨ કઈ ખુરશી ? ૧૩ કયું બાગક ?
૧૪ કયા નારિયેળના ઝાડો ? ૧૫ કયું
ખજૂરીનું જાડ ૧૬ આ પીધેલો કોણ છે ?
૧૭ પેલા કઈ જાતના રક્ષ છે ? ૧૮ કયો હાથ ? ૧૯ આ
કઈ જાતની રમત છે ? ૨૦ કઈ ટેકરી ? ૨૧ પેલા કયા
ટાપુ છે ? ૨૨ આ કઈ જાતની છરી છે ? ૨૩ આ કઈ
જાતનો દુભાપીયો છે ? ૨૪ કયો ડોલ ? ૨૫ કઈ જાતનું
કમનસીબ ? ૨૬ તાડનું જાડ કઈ જાતનું જાડ છે ?
૨૭ સોગન શું છે ? ૨૮ કઈ જાતનો (ખેતરનો) રખેવાળ
આંધળો માણસ છે ? ૨૯ કયો રૂઢ માણસ બહેરો છે ?

૩૦ કયો દવા કરનાર માણસ છે ? ૩૧ આ કઈ જાતનો વાંસ છે ? ૩૨ કયા વાંસ ?

ક્રિયાપદ

સ્વાહીલીમાં, કાળના પ્રત્યય અને કર્તાના પ્રત્યયના ઉપયોગથી ક્રિયાપદના રૂપાખ્યાન અપાય છે:—

કર્તાના પ્રત્યયો

	એકવચન	બહુવચન
વા, વર્ગ [૧]	ની. હું	હું. અમે
[૨]	ઉ. તું (તમે)	મ. તમે
[૩]	આ, તે-તેણી	વા. તેઓ
મી, વર્ગ [૩]	ઉ, તે	ઇ, તેઓ
ફી, વર્ગ [૩]	ફી, તે	વી, તેઓ

૧લો પુરૂષ ;

જે જાણે છે તે.

૨જો પુરૂષ ;

જેની સાથે જોલાય છે તે.

૩જો પુરૂષ ;

જેના વિષે જોલાય છે તે.

નામ કોઈ પણ વર્ગનું હોય, પણ ચેતન પ્રાણી સૂચવતું હોયતો ક્રિયાપદના પ્રત્યયો વા, વર્ગના હોય જ; ચીજ અગર વસ્તુ પોતે જાણી શકતી નથી તેમ તેની સાથે જાણી શકાતું નથી પરંતુ પ્રકૃત તેના વિષે જોલાય છે જેથી વા, વર્ગ સિવાયના બીજા બધા વર્ગોને ફક્ત ત્રીજા પુરૂષના પ્રત્યયો છે.

કાળના પ્રત્યયો-કાળના કેટલાક સહેલા પ્રત્યયો:-

ચાલુ વર્તમાન કાળ, 'ના' જુતકાળ. 'લી'

પૂર્ણવર્તમાનકાળ. 'મે' ભવિષ્યકાળ, 'ટા'

ક્રિયાપદનો કાળ, દર્શાવેલ અગર નિયત કરેલા કાર્યનો સમય બતાવે છે. જેમકે વર્તમાનકાળ, જુતકાળ કે ભવિષ્યકાળ કાળનો પ્રત્યય કતોના પ્રત્યય પછી આવે છે અને તે પછી ક્રિયાપદનો મુખ્ય શબ્દ (થડ) આવે છે. જેમકે, ની - ટા - પાટા = નીટા પાટા, હું મેળવીશ

'ની' કતોનો પ્રત્યય છે.

'ટા' કાળનો પ્રત્યય છે.

'પાટા' ક્રિયાપદનું થડ છે.

મીટી ઇ-મે-આંશુક = મીટી ઇમેઆંશુકા,
દક્ષે પડી ગયાં છે.

'ઇ' કતોનો પ્રત્યય

'મે' કાળનો પ્રત્યય

'આંશુકા' ક્રિયાપદનું થડ

ચાલુ વર્તમાનકાળ :-

વા, વર્ગ. ની - ના - પીગા = નીનાપીગા, હું મારું છું

ઉ - ના - પીગા = ઉનાપીગા,

આ - ના - પીગા = આનાપીગા,

મી, વર્ગ. ઉ - ના - પીગા = ઉનાપીગા,

કી, વર્ગ. કી - ના - પીગા = કીનાપીગા,

ટુ - ના - પીગા = ટુનાપીગા, અમે મારીએ છીએ

મ્ - ના - પીગા = મ્નાપીગા

વા - ના - પીગા = વાનાપીગા

મી, વર્ગ. ઇ - ના - પીગા = ઇનાપીગા

કી, વર્ગ. વી - ના - પીગા = વીનાપીગા

પુરુષવર્તમાનકાળ :-

વા, વર્ગ. ની-મે-આંશુકા, હું પડી ટુ-મે-આંશુકા અમે પડી

[ગયો છું] [ગયા છીએ]

ઉ-મે-આંશુકા

મ-મે-આંશુકા

આ-મે-આંશુકા

વા-મે-આંશુકા

મી, વર્ગ. ઉ-મે-આંશુકા

ઇ-મે-આંશુકા

કી, વર્ગ. કી-મે-આંશુકા

વી-મે-આંશુકા

ભૂતકાળ

વા, વર્ગ. ની-લી-નુનુઆ, મેં ખરીલું. ટુ-લી-નુનુઆ. અમે ખરીલું.

ઉ-લી-નુનુઆ,

મ-લી-નુનુઆ

આ-લી-નુનુઆ

વા-લી-નુનુઆ

મી, વર્ગ. ઉ-લી-નુનુઆ

ઇ-લી-નુનુઆ

કી, વર્ગ. કી-લી-નુનુઆ

વી-લી-નુનુઆ

ભવિષ્યકાળ

વા, વર્ગ. ની-ટા-ટાકા, મને ખપશે ટુ-ટા-ટાકા, અમને ખપશે

ઉ-ટા-ટાકા,

મ-ટા-ટાકા,

આ-ટા-ટાકા

વા-ટા-ટાકા

મી, વર્ગ. ઉ-ટા-ટાકા

ઇ-ટા-ટાકા

કી, વર્ગ. કી-ટા-ટાકા

વી-ટા-ટાકા

ક્રિયાપદનું સામાન્ય નામનું રૂપ મૂળ ક્રિયાપદને
'કુ' લગાડવાથી બને છે, જેમકે

કુ-પેન્ડા, ચાહકુ, કુ-ચુકુઆ, ઊંચકીને લઈ જવું.

જે ક્રિયાપદના અર્થ તમે જાણતા હો તેના રૂપો
ઉપલા ચારે કાળમાં અભ્યાસ માટે લખો:-

સૂચના: ૧. ક્રિયાપદનું સામાન્ય રૂપ સ્વાહીલીમાં નામ તરીકે
વાપરી શકાય છે.

સૂચના: ૨. સ્વાહીલીમાં પ્રશ્નાર્થ વાક્ય સામાન્ય વાક્યની
જેમ લખાય છે ફક્ત પ્રશ્નાર્થ ચિહ્ન મૂકાય
છે જેમકે,

ઉમેસીકીઆ, તમે સાંભળ્યું. ઉમેસીકીઆ? તમે સાંભળ્યું?

સામાન્ય વાક્ય તથા પ્રશ્નાર્થ વાક્ય વચ્ચેનો ફેર,
ખોલવામાં ખોલવાની ઢળ ઉપરથી અને લખવામાં પ્રશ્નાર્થ
ચિહ્ન ઉપરથી સમજાય છે.

સૂચના: ૩. સ્વાહીલીમાં કર્મ વિભક્તિ કર્તા વિભક્તિ જેવી છે.
જેમકે:-

મ્હુ આનાપીગા મ્હુ, માણસ માણસને-મારે છે.

સૂચના: ૪. નીચે ક્રિયાપદોની મોટી ટીપ આપી છે
તે જોઈને મોઢું નહિ મરડતાં પોતાને પસંદ
આવે તેવાં હંમેશાં થોડાં થોડાં ચૂંટીને ધ્યાન પૂર્વક-
અભ્યાસ કરી, દરરોજ તે વાપરવાનો મહાવરો
પાડવો. તે ક્રિયાપદો હંમેશનાં ઉપયોગમાં આવતાં હોવાથી
ખાસ ચૂંટીને પસંદ કરવામાં આવેલાં છે. શબ્દકોષમાં ઘણાં
છે એકવાર ધ્યાનથી શીખ્યા પછી આતંદ આવશે. આ
ઉપરાંત બીજાં થોડાંકજ વધારે આ પુસ્તકમાં આવશે

ક્રિયાપદ શબ્દોની ટીપ -

સુષીઆ	ઠાં ઠાં કરવું.
(સુષીઆ), અટકાવવું.	ઓન્ડોંકા, ઉભા થઇને
નાથી,	ચાલી જવું.
નીમા, અટકવું.	રૂકા, ઉડવું; ફૂંદવું; ઠેકવું.
ધન્ગીઆ, અંદર આવવું;	ધનુઆ, ઊંચકવું.
દાખલ થવું.	ટુમીઆ, ઉપયોગ કરવો;
રટા-જાણુ, અચળો પામવો.	કામમાં લેવું.
કુન્ગા, અંદર પૂરવું;	સીમામા, ઉભા થવું;
ખાંધવું.	ઉભા રહેવું.
શુસા, અડકવું.	કુનુઆ, ઉઘાડવું (ઢાંકણાનું).
ટાંશુલીઆ, આગળ જવું.	કુન્શુઆ, ઉઘાડવું (છાડવું).
શુકા, આવવું નીચે.	ટવા-, ઉપાડીને લઈ જવું.
લીપા, આપવું.	ન્ગોઆ, ઉખેડવું (મૂળમાંથી)
કુરાડી, આનંદ પામવો;	પુન્શુઆ, ઓછું કરવું.
રાજી થવું.	યાયુકા
પુમ્મીકા, આરામ કરવો;	(યેયુકા), ઓગળી જવું.
થાક ઉતારવો.	ઝીમા, ઓલવી નાખવું;
રટાકી, આરોપ મૂકવો.	ખૂઝી નાંખવું.
ચેમ્કા, ઉકળવું,	કુખાલી, ક્ષૂણ કરવું.
ચેમ્શા, ઉકાળવું.	ઉમા, કરડવું; ડંશ મારવો.
ચુંકુઆ, ઊંચકીને લઈ જવું	પોન્ડા, કચરવું.
કોહોઆ, ઉધરસ ખાવી;	કાન્યા, કરવું.
	વા-, કપડાં પહેરવાં.
	ગોરખાના, ઠણચો કરવો.

સેમા,	કહેવું; બોલવું.	પેન્ડા,	ગમવું; ચાહવું.
નેના,	„ „	નુકા,	ગંધાવું (ખરાખ)
આમળીઆ,	„ „	નુકીઆ,	ગંધાવું (સુગંધી)
બુઆ,	કપડાં ઉતારવાં; કપડાં કાઢવાં.	ઇમ્બા,	ગાવું.
ટાકુઆ,	કપડાં ફાડવાં.	ટાકુટા,	ગોતવું; ચોધવું..
રાડુઆ,	કટકા કરવા (ચીરીને)	વીરીન્ગા,	ગોળાકાર થવું.
પુઆ,	કપડાં ધોવાં.	કુન્ન,	ઘડી કરવી.
પીગાકોડી,	કાન તાણવાં.	સુગુઆ,	ધસવું.
કાટા,	કાપવું.	પાન્ડા,	ચડવું (ઉપર)
ટેન્ડા,	કામ કરવું.	ટાકુના,	ચાવવું.
કુકુડા,	કોઢી મૂકવું	એન્ન,	ચાખવું.
રૂકા,	ફૂદવું.	પેન્ડા,	ચાહવું; ગમવું.
નરીબુ,	કોંશિય કરવી	સુમ્બુઆ,	ચીડવવું; ખીજવવું.
નુનુઆ,	ખેરીદવું	ચીન્ન,	ચીરી નાંખવું.
લીઆ,	ખવડાવવું	કોસા,	ચૂકી જવું.
ફીકીરી,	ખયાલ કરવો.	ઇમા,	ચોરવું.
કુના,	ખંજવાળવું; ચળ કરવી; વીખોરડો ભરવા	ડાન્ગાન્ગા,	છેતરવું.
ટવાન્ગા,	ખાંડવું.	ટાવાન્ગા,	છૂટું છૂટું કરવું.
કોકોટા,	ખેચવું	આચા,	છોડી દેવું.
ચીમ્બા,	ખોદવું.	જીબુ,	જવાબ આપવો.
પોટેઆ,	ખોવાઈ જવું.	ઝા-	જણવું; ફળ આવવા.
પોટેઆ,	ખોઈ નાંખવું	ઝાલીવા,	જન્મ લેવો-થવો.
		રૂડી,	જવું (પાછું)
		એન્ડા,	જવું.

ઓના, જડવું; ભેવું.
આમકા, ભગવું.
જુઆ, ભણવું.
શીન્ડા, જીતવું.
ટાકા, ભેંધએ છે; ખપે છે.
ઓના, ભેવું.

ટાંઝામા, "
ગોમ્બેઝા, ઠપકો આપવો.
મીમીના, ઠલવવું; રેડવું.
કાઝા, ઠીક ઠીક કરવું
(ખેંચીને)

લુકાં, ઠેકવું (નેદી ખાઈ
અગર પાણીની
જગ્યા)

પીગા, ઠોકવું; મારવું.
ઝામા, ડૂબવું; ડૂબીજવું.
કુનીકા, ઢાકવું.
લેગેઝા, ઢીલું કરવું.
મ્વાગા, ઢોળી નાખવું.

પીગા
માકોંદી, તાળી પાડવી;
વુટા, તાણવું; ખેંચવું
ચોકા, થાકી જવું.
કા-, થોભવું, રહેવું;

સાગાં, ઢળવું.
ઝીકા, ઢાટવું;
જુટા, દિલગીર થવું; મોડું.
મરડવું.
સીકીટીકા, દીલગીર થવું; અફ-
સોસ થવો-કરવો.

ઉમા, દુઃખવું;
ઉમીઝા, દુઃખ દેવું.
ટોકેઆ, દેખાવું; નીકળી
આવવું.

વીવા } દેવાદાર હોવું.
(ઉવીવા }
રૂડીશાં, દેવું; (પાછું) આપવું
પીગા, દોડવું.
મ્ખીઆ, દોડીને ભાગી જવું.
સુકુમા, ધકકો મારવો;
હડસેલો મારવો.
આંગાલીઆ, ધ્યાન આપવું.
ધાની, ધારવું (આશાથી)
ચુકીઆ, ધિક્કારવું; નારાજ
થવું.
ધારાઉ, ધિક્કારવું.

ઝોશા,	ઝોવું.	કુઆટા,	પછવાટે જવું.
નાવા,	ધોવું (હાથ).	ઝોઆ,	પરણવું (મરદનું)
કુઆ,	,, (કપડાં).	ઝોલેવા,	પરણવું (ઝીનું)
કારીખીઆ,	નજીક આવવું.	પીટા,	પસાર થવું.
કાના,	નકારવું (ગુન્હો).	ફીકા,	પહોંચવું.
હુકુમ,	ન્યાય કરવો.	એનેઆ,	ચાથરવું.
ટીઆ,	નાખવું.	ફીડી,	પાછું આવવું;
કટા-	ના પાડવી,	,,	જવું.
	નકારવું.	ટેકા	
ઝોગા,	નાવું.	માજી	, પાણી ભરવું.
ટોકા,	નીકળવું (ખહાર);	પીગા ટેકે,	પાછું મારવી
	જવું (ખહાર).	ઝોખાં,	પ્રાર્થના કરવી;
પુન્નુકા,	નિષ્ફળ જવું;		અરજ કરવી;
	નાપાસ થવું.		ભીખ માંગવી.
ગુશા,	નીચું કરવું; ઉતારવું.	ઉમા,	પીડા થવી.
લેવા,	નશો કરવો; હાર	ટોશા,	પૂરતું થવું, ખસથવું
	, પીવો.	માલીજા,	પૂરું કરવું.
ધુર,	તુકશાન કરવું,	ઇશા,	પૂરું થવું (સહ્યભેદ)
	ઇજા કરવી.	ઝુન્નુકા,	ફરી વળવું; ઘેરો
શીકા,	પકડવું, ઝાલવું.		કરવો.
સુખુઆ,	પજવવું.	ટેએઆ,	ફરવા જવું.
કામાટા,	પકડવું.	પાસુઆ,	ફાડવું.
આગુઆ,	પસંદ કરવું.	પાસુકા,	ફાટી જવું; ચીરાઈ
આન્નુકા,	પડવું.		જવું.

વુમા,	કૂંક મારવી; કૂંકાવું.	જેન્ના,	ખાંધવું. (ઘર વગેરે)
દુપા,	ફેંકી દેવું.	ચોમા,	ખાળવું, શેંકવું.
ખાડીલી,	ફેરફાર કરવો.	પીગાના,	ખાજવું; લડવું.
ઉમા,	ખટકું લરવું; કરડવું.	ખાડી,	ખાંકી રહેવું.
છસીકું,	ખડાઈ કરવી.	ઓગોખા,	ખીવું.
વાકા,	ખળવું, સળગવું, (ખત્તી. આગ)	કા-	} ખેસવું. (ચુપ ચુપ.)
ખાડીલી,	ખદલવું.	કીટાકો,	
હારીબું,	ખંગાડવું.	નેના,	ખોલવું,
ઓઝા,	ખંગડી જવું.	સેમા,	” કહેવું.
ઓકોકા,	ખચવું.	ઈટા,	ખોલાવવું.
કુન્ના,	ખંધ કરવું; ખાંધવું.	છકુન્ના,	લણવું; અભ્યાસ કરવો.
ગેઉઝા,	ખદલવું, (એકબાજુ)	આખુંકું,	ભક્તિ કરવી.
કાઝા,	ખરાખરે કરવું, (ખેંચીને)	જાવાન્ના,	ભાગ કરવા-પાડવા.
ગેઉકા,	ખદલી જવું.	વુન્ના,	ભાંગવું.
લીન્ડા,	ખચાવ કરવો; રક્ષણ કરવું.	ફાનીફીવા,	ભાગ્યોદય થવો.
ટોઆ,	ખહાર મૂકવું; કાઢવું.	ઓમખા,	ભીખ માગવી; અરજ કરવી.
ઓકોઆ,	ખચાવવું.	સાહાઉ,	ભૂલી જવું.
ઓન્થેશા,	ખતાવવું.	કુટા,	ભૂંસી નાંખવું.
ટોકા,	ખહાર નીકળવું; જવું.	કુસાન્ના,	ભેળું કરવું.
ટોશા,	ખસ થવું.	કુટા,	ભેટો થવો; સાંમ સામું મળવું.
		સાઈડીઆ,	મદદ કરવી.

ઝોનાના મળવું, ઝોક ખીજતને.	આમટ્ટીઆ, માન આપવું;
આગીઆ, મંગાવવું, સૂચનાથી	(આહેળજી કરવા.)
આગીઆ, મંગાવવું; સૂચવવું.	પેન્ડેઆ, રાજી કરાવવું;
સાડીટ્ટી, માનવું.	શેભાવીને રાજી
સામેહે, માફ કરવું.	કરવું.
ખીમા, માપવું.	કા-, રોકાવું; થોભવું.
ખીગા, મારવું.	ગેઠિકા, રૂપાંતર થવું;
ઉઆ, મારી નાંખવું, (જનથી).	ખદલવું.
ચાન્ગાન્ચા, મિથળ કરવું.	આન્ડીકા, લખવું.
સાફીરી, મુસાફરી કરવી.	લેટા, લઈ આવવું.
વેકા, મૂકવું.	ચુકુઆ, લઈ જવું,
વેકા, મૂકી જવું.	જિંચકીને.
ખાટા, મેળવવું.	ઝોકોટા, લઈ લેવું નીચેથી;
કાવીઆ, મોડું થવું.	ઉપાડવું.
ચેલેવા, મોડું કરવું.	ખીગામ્સ્ટારી, લીટી દોરવી.
પેલેકા, મોકલવું.	પોટ્ટીઆ, લેવું; સ્વીકાર
કુમ્બુકા, યાદ થવું-કરવું.	કરવો.
કુમ્બુશા, યાદ કરાવવું.	ખીટા, વટાવું; પસાર
ચેઝા, રમવું, નાચ કરવો.	થવું.
લીન્ડા, રક્ષણ કરવું;	સીકુ, વખાણ કરવા.
ખચાવ કરવો.	ટુમીઆ, વાપરવું; ખર્ચ
આગા, રજા લેવી.	કરવો; ઉપયોગ
ખીકા, રચોઈ કરવી.	કરવો.
લીઆ, રડવું	ફાગીઆ, વાળવું.

સોમા,	વાંચવું.	વાશા,	સળગાવવું, (દિવતા,
ફીફીરી,	વિચાર કરવો.		બત્તી)
ઉઝા,	વેંચવું.	પોના,	સોંભું થવું.
વેઝા,	શક્તિમાન	સીફીઆ,	સાંભળવું.
	હોવું.	સાફીશા,	સાફ કરવું.
આન્ઝા,	શરૂ કરવું.	ઉન્ગા,	સાંધો જડવો.
કુંડીશા,	શીખવવું.	સીફીફીઝા,	સાંભળવું, (ધ્યાન
ઝોકા,	ચેકવું.		પૂર્વક)
ટાકુટા,	શોધ કરવી;	સોના,	સીવવું.
	ગોતવું.	પોન્યા,	સુધરવું, દરદરું;
પાટાના,	સંમત થવું;		સાંભળ થવું.
	સમજૂતિ કરવી.	કાઉકા,	સૂકાઈ જવું.
ઉલીઝા,	સવાલ પૂછવો.	આનીકા,	સૂકવવું.
એલેઝા,	સમજાવવું.	લાલા,	સૂઈ જવું.
ઓટા,	સ્વપ્ન આવવું.	નુસા,	સૂંઘવું.
સીટાવી,	સંપૂર્ણ કળાએ	વીમ્બા,	સોજો ચડવો.
	આળાદીએ આવવું.	ચેકા,	હસવું.
ઓઝા,	સડી જવું; બગડી	ન્યોવા,	હજમત કરવી;
	જવું.	(ન્યોઆ),	દાઢી કરવી.
ન્ગોઝા,	સળૂરી પકડવી.	ટીફીશા,	હલાવવું.
ફીચા,	સંતાડવું.	આમુર,	હુકમ કરવો.
હુન્ઝા,	સંભાળ લેવી; ધ્યાનમાં		
	રાખવું.		

મનોયત્ન ૧૦

સ્વાહીલીમાં તરજુમો કરો:-

૧. મેં કબૂલ્યું છે. ૨. તમે બગર સાંભળીને રાજી

થયો. ૩. અમેએ સમન્વિતિ કરી છે. ૪. તે બદલી જયે.
 ૫. ભાર જિવકનારાઓ ઘોલે છે (ચાલુ વ.) ૬. મેં
 જવાબ આપ્યો. ૭. વૃદ્ધોને ક્ષણ આવે છે. (ચાલુ વ.)
 ૮. આંધળો ભીખજમાગે છે. (ચાલુ વ.) ૯. હું માનીશ.
 ૧૦. યુવાનો આવી પહોંચ્યા છે. ૧૧. બાળકો સવાલ પૂછે છે
 (ચાલુ વ.) ૧૨. અમે હમણા નાહીશું. ૧૩. ચાંચડ (ખ. વ.)
 કરડશે. ૧૪. બાળકો બડાઈ જરે-છે (ચાલુ વ.) ૧૫. ચાર
 બાળકો જન્મ્યાં છે. ૧૬. પાશ્ચાત્યોએ ટોપલી ખરીદી છે. ૧૭.
 રસોયાએ છાપડું બાંધ્યું. ૧૮. તમેએ (ખ. વ.) પાં ઉ
 ખરીદ્યો. ૧૯. વૃદ્ધ લોકોએ બોલાવ્યો. ૨૦. તે (સી)
 ધ્યાન રાખે છે. (આંગાલીઆ વાપરે). ૨૧. મજૂરો ભાર
 જિંચકીને લઈ જાય છે. ૨૨. તાડને ક્ષણ આવે છે (ચાલુ વ.)
 ૨૩. બહુગરોએ છેતર્યા છે. ૨૪. (ખેતરનો) રખેવાળ
 પસંદ કરશે. ૨૫. ઢોર ચારનારાઓ તાળી પાડે છે. ૨૬.
 બાળક અહીંયાં ઉપર ચડશે. ૨૭. પાશ્ચાત્ય (એ. વ.)
 જીતશે. ૨૮. હું વિચાર કરું છું (ચા. વ.) ૨૯. રસોયાએ
 રસોઈ પકાવી છે. ૩૦. તેઓ ઉધરસ ખાય છે. (ચા. વ.) ૩૧.
 ઢાંકણાએ વાવને ઢાક્યું. ૩૨. પેલો વણજાર ઠેકી ગયો છે. (વુકા
 વાપરે). ૩૩. આ બાળકો રડશે. ૩૪. વૃદ્ધો અહીં ખેડ કરશે.
 ૩૫. પેલી તીક્ષ્ણ છરીઓ કાપશે. ૩૬ બાળકો નાચ કરે છે.
 (ચા. વ.) ૩૭. કમનસીબો ઓછાં થાય છે (ચા. વ.) ૩૮.

પેલા ખરાબ મનૂરો મોડું કરે છે (ચા. વ.) ૩૯ પાશ્ચાત્યોએ
 અહીંયાં વાવ ખોદી ૪૦ અમે પાંઉના (ખ. વ.) લાગ પાડ્યું.
 ૪૧ તેણે કયું છે. ૪૨ પેલા માણસોએ પાણી ખેંચ્યું છે.
 ૪૩ મેં લીટી દોરી છે. ૪૪ પેલા વૃદ્ધને સ્વપ્ન આવ્યું.
 ૪૫ પાંઉ સૂકકો થઈ ગયો છે. ૪૬ દારૂડીયાઓ લડે છે.
 (ચા. વ.) ૪૭ ખાણ અંદર ગયું. ૪૮ ઊંચાં વૃક્ષો પડ્યાં.
 ૪૯ છ અજાણ્યા પીધેલા થયાં છે. ૫૦ ડુંગળી (ખ. વ.)
 બગડી ગઈ છે. ૫૧ રસોંયાઓ દળે છે. (ચા. વ.) ૫૨.
 દુભાષીયો આગળથી ગયો. ૫૩ તમે ધ્યાનપૂર્વક સાંભળ્યું
 (સીકીલીઆ વાપરો) ૫૪ તમે રસોઈ કરશો. ૫૫ હું પાણી
 શોધું છું. (ચા. વ.) ૫૬ વૃદ્ધ બાઈડી પરણ્યો છે. ૫૭.
 પેલો કકડો આગળી ગયો છે. ૫૮ તેઓ આપશે (લીપા,
 વાપરો) ૫૯ અમે પગરખું ઉપાડ્યું. ૬૦ વફાદાર નોકર
 (જીવનમાં) આબાદીમાં આવ્યો. ૬૧ તમે રમત રમો છો.
 ૬૨ હું હમણાં પુસ્તક વાંચું છું. ૬૩ બાળકે ના ખાડી.
 ૬૪ બાળક દિલગીર થશે. ૬૫ મનૂરો આરામ કરે છે.
 ૬૬ પેલો હાથ સોજે છે. (ચા. વ.)

કર્મના પ્રત્યય

કર્મ કોઈ મુકરર વ્યક્તિ કે વસ્તુ હોય, તે દર્શાવવા
 માટે ક્રિયાપદને પ્રત્યય લાગે છે અને તે (કર્મ-) પ્રત્યય કાળના
 પ્રત્યય પછી આવે છે. કર્મ પ્રત્યય ઘણું કરીને કર્તા પ્રત્યય
 જેવા છે. ફક્ત વા, વર્ગના બીજા અને ત્રીજા પુરૂષના
 પ્રત્યયમાં ફેર છે.

કર્મ પ્રત્યયો:-

	એક વચન	બહુ વચન
વા, વર્ગ [૧]	‘ની,’ મને	‘હુ,’ અમને
[૨]	‘કુ’, તને (તમને)	‘વા’, તમને
[૩]	‘મ’, તેને-તેણીને	‘વા’, તેઓને
મી, વર્ગ [૩]	‘ઉ’, તેને	‘ઇ’, તેઓને
કી, વર્ગ [૩]	‘કી’, તેને	‘વી’, તેઓને

આટાનીપેન્ડા, તે મને આહથે (તે મને પસંદ કરથે)

આટાકુપેન્ડા, તે તને (તમને) આહથે. (તે તને (તમને)

પસંદ કરથે)

આટામ્પેન્ડા. તે તેને-તેણીને આહથે, (તે તેને-તેણીને

પસંદ કરથે.)

આટાઉપેન્ડા, તેને તે ગમથે (મી, વૃક્ષ)

આટાકીપેન્ડા, તેને તે ગમથે (કીદુ, વસ્તુ)

આટાહુપેન્ડા, તેને અમે ગમથુ.

આટાવાપેન્ડા, તેને તમે ગમથો. (બહુવચન) (જુઓ પાનું

છેલ્લું લાગ ખીજનું)

આટાવાપેન્ડા, તેને તેઓ ગમથે (તે તેઓને પસંદ કરથે)

આટાઇપેન્ડા, તેને તેઓ ગમથે (મીટી, વૃક્ષો.)

આટાવીપેન્ડા, તેને તેઓ ગમથે (વીદુ, વસ્તુઓ)

સ્વવાચક કર્મ ‘સ્વ’ એટલે પોતે, પડે, ‘જી’ પ્રત્યયથી

દર્શાવાય છે.

નાજપેન્ડા, હું (મને) પોતાને ચાહું છું
 ઉટાજીભીઝા, તું (તને) પોતાને ઇલા કરીશ
 આમેજીઝીયા, તે પોતે (પોતાની મેળે) ચૂંતાણો છે.

... ત્યારે ગુજરાતીમાં કર્મની સાથે 'આ,' 'તે' અંગરે
 'પેલો.' એવા શબ્દો સુકરર વ્યક્તિ કે વસ્તુ દર્શાવવા માટે
 વપરાયા હોય ત્યારે સ્વાહીલીમાં કર્મ પ્રત્યય ક્રિયાપદને
 લગાડવોજ જોઈએ ('આમ છતાં તે હંમેશા વાપરવામાં
 આવતો નથી અને ન વાપરવામાં આવે તો તે ખાસ બૂલ
 ગણાય નહિ.')

આનામ્પીગા મ્હુ, તે માણસને મારે છે.
 આનામ્પીગા મ્હુ, તે (આ, તે) માણસને મારે છે
 (સુકરર, માણસ)

દુમેકાટા મ્હી, અમે વૃક્ષ કાપ્યું છે.
 દુમેકાટા મ્હી, અમે (આ, તે) વૃક્ષ કાપ્યું છે. (સુકરર વૃક્ષ.)

ગુજરાતીમાં ત્યારે કર્મ, સર્વનામ અગર દર્શક
 શબ્દથી જણાવવામાં આવ્યું હોય ત્યારે તે કર્મ અચૂક
 મૂકરર હોય છે તેથી સ્વાહીલીમાં તેવા કિસ્સામાં ક્રિયાપદને
 કર્મ પ્રત્યય હંમેશા લગાડવોજ જોઈએ.

વાનામ્પીગા, તેઓ તેને મારે છે.
 નીલીમ્બોના હુયુ, મેં આ જંગલને જોયો.
 દુમેકાટા, અમે તેને કાપ્યું છે (મ્હી વૃક્ષને.)
 ઉટાવીપાટા કેશો, તમે તેઓનો આવતી કાલે મેળવશો
 (વીટુ, વસ્તુઓને)

મનોયત્ન ૧૧

સ્વાહીલીમાં તરબુમો કરો:-

૧. આ માણસ મને પળવે છે (ચા. વ.). ૨. બાણ તેને વાગ્યું. ૩. પેલા બાણ તેઓને ચૂકયા (વાગ્યા નહિ). ૪. તે છ ટોપલીઓ ઊંચકીને લઈ જાય છે. (ચા. વ.). ૫. ત્રણ રૂખડવાના ઝાડ પડી ગયા છે. ૬. તેઓ બે ખાટલા લઈ આવ્યા છે. ૭. તેઓ (આ) બે ખાટલા લઈ આવ્યા છે. ૮. તમે (આ) હાડકાં છોડશો. (મુકરર). ૯. મેં (આ) પુસ્તકને જોયું છે. (મુકરર). ૧૦. તેઓએ (આ) સીમાઓ પસાર કરી છે. (મુકરર). ૧૧. છ મજૂરો (આ) છ ભાર ઊંચકીને લઈ જાય છે (મુકરર. ચા. વ.). ૧૨. તમે (આ) ખુતાન ઉઘાડો છો (મુકરર, ચા. વ.) ૧૩. દશ માણસો (આ) બે મોટી તોપ ખેંચે છે. (મુકરર, ચા. વ.) ૧૪. છ માણસોએ મછવાને હડસેડ્યો. (મુકરર). ૧૫. હું વણજાર જોઈ છું. ૧૬. તમે (આ) બે વણજાર જોઈ (મુકરર). ૧૭. તે સાંકળને ખાંધશે. (મુકરર). ૧૮. સુવાન ખુરસી લાવ્યો છે. ૧૯. હું તે ખુરશી મેળવીશ (મુકરર). ૨૦. પરદેશીઓ મને ચૂકવશે. ૨૧. હું ચાર બાળકોને મળ્યો. ૨૨. તમે છોકરાંઓને વટી ગયા (પસાર થયા) (મુકરર) ૨૩. પાશ્ચાત્યોએ નારિયેળીનો ઝાડ કાપી નાંખ્યા છે (મુકરર) ૨૪. રસોયાએ આ પાંજીની માટલી લાંગી છે. ૨૫. છોકરીએ મુંદર દાંતીયો મેળવ્યો છે. ૨૬. ઠોર ચારનાર રસોયાને મારે છે. (મુકરર. ચા. વ.). ૨૭. મને રસોયો જોઈએ છે. ૨૮. મેં ખૂચને કાપ્યું છે (મુકરર). ૨૯. તેણે ખ્યાલ ઊંચક્યું છે. ૩૦.

પેલાં તાડનાં જે ઝાડને ફળ આવે છે (ચા. વ.) ૩૧.
 દરવાજો સડી ગયો છે. પાશ્ચાત્યોએ તે આજસુ રસોયાને
 મારી નાખ્યો છે. ૩૩. આ આંગળી મને હું ખેંચે છે. (ચા. વ.)
 ૩૪. દશ મચ્છીમાર પાછા આવે છે (ચા. વ.) ૩૫. મેં
 સાત ચાંચડ માર્યા છે. ૩૬. તેઓએ પરદેશીઓને જોયા
 (મુકરર). ૩૭. ચોકીદારો દોડી ગયાં. ૩૮. તેઓએ બન્ને
 હાથ ઊંચા કર્યા. ૩૯. અમે હાંથ (બ. વ.) જોયા (મુકરર).
 ૪૦ અમે જે ટેકરી પસાર કરી. ૪૧. પાશ્ચાત્યોએ છં દરિયાઈ
 ઘોડાને મારી નાંખ્યા. ૪૨. અન્નહયાઓએ જે છાપરાં ખાંધ્યા.
 ૪૩. જાહુગરે જે છાપરાં બાળી નાંખ્યાં (મુકરર) ૪૪. નાનાં દુલા
 પીયાએ બડાઈ કરી. ૪૫. (ખેતરના) રખેવાળે મને જે મોટા
 ટાપુ બતાવ્યા (મુકરર) ૪૬. તમને છરી મળી છે. (મુકરર. પોકેઆ
 વાપરે) ૪૭. રસોયો ઢાંકણાને ઘસે છે. (મુકરર, ચા. વ) ૪૮.
 તેણે મને તે લીટી બતાવી. ૪૯. પરદેશીએ પાંઉને કાપ્યો છે.
 (મુકરર) ૫૦. મેં ચરીસા લાંબ્યા છે. (મુકરર) ૫૧. જે
 ડાલ (વહાણના) લાંગેલા છે. ૫૨. મેં નાની ટેકરી શોધી
 છે. (મુકરર) ૫૩. વૃદ્ધો ધ્યાનપૂર્વક સાંભળે છે. (ચા. વ)
 ૫૪. મેં ડુગળીઓ ચાખી છે. (મુકરર) ૫૫. રખેવાળ
 મંજૂરોને મારે છે. (મુકરર) ૫૬. હું તાડનું ઝાંડ શોધું છું.
 (ચા. વ) ૫૭ બાળક ઓશીકું લઈ આવશે. ૫૮ વાંસ આવી
 પહોંચ્યા છે. ૫૯. હું મંજુરોને ચૂકવીશ. ૬૦ રેતાળ બંગડી
 ગયાં છે. ૬૧. તેઓ ઠીકરાંઓને કચરશે. (મુકરર) ૬૨. તે
 ખાલી પાકીટ લઈ આવ્યો. (મુકરર) ૬૩. અમે દુવાલ ફાડ્યો.
 (મુકરર) ૬૪. મેં છ નાનાં લીલાં નાળીયેર જોયાં. (કીડાકા,
 વાપરે) ૬૫ તે પોતાને મળત કરશે. ૬૬. દલગીયો

પોતાના વખાણ કરે છે. ૬૭, તમે તમને પોતાને ખાંધ્યાં છે.
૫૮. બાળકાએ પોતાને (પોતાની મેળે) ખવડાવ્યું ૬૯. તેઓ
પોતાને ઈબ્ન (નુકશાન) કરશે. ૭૦. અન્નદયાઓ પોતેજ ચોરી
કરશે. ૭૧ આજસુ શુભામો પોતાને ખંજવાળે છે. (આ.વ.)

સ્વરવાળા મૂખ્ય શબ્દો (થડ)

૧. ‘ મ્ ’ પ્રત્યય ગમે તે રીતે વપરાયો હોય તોયણ
ઘણું કરીને સ્વર અગાડી તે ‘ મ્ ’ તરીકે જણાય છે
(દિખાવ દે છે) ‘ ઓ ’ અને ‘ ઉ ’ અગાડી ‘ વ ’ કાર
ખડુંજ ધીમો છે અને ઘણીવાર બંને લોપ થતો હોય તેમ
જણાય છે.

‘ વા ’ પ્રત્યય જ્યારે શરૂઆતના ‘ ઇ ’ અગર
‘ ઐ ’ ની પહેલાં આવ્યો હોય તો ‘ વા ’ નો ‘ વે ’
થાય છે અને ‘ વા ’ પછી ‘ આ ’ હોય તો કોઈકવાર
પાછલો ‘ આ ’, ‘ વા ’ ની માથે જોડાઈ બાય છે અને
‘ વા ’ ક્ષત રહે છે.

૨. ‘ કી ’ અને ‘ વી ’ પ્રત્યયો સ્વર અગાડી આવે
ત્યારે ‘ કી ’ નો ‘ ચ ’ અને ‘ વી ’ નો ‘ વ્ય ’ થાય છે.

કીકુ ચેકુન્ડ,	લાલ ચીજ
વીકુ વ્યેકુન્ડ,	લાલ ચીને
ચોમ્મો કીકુખ્વા,	મોટો મછવો
કીકુ ચેઉસી કીમોન્ન.	એક કાળી વસ્તુ
વીકુ વ્યેઉસી વીવીલી,	જે કાળી વસ્તુઓ
ચોમ્મો કીટોગો કીજુરી,	મુદ્દર નાનું વહાણ,

‘મ્’ પછી સ્વર આવવાથી ‘મ્’ થયેલા નામે
તેના બહુવચન સાથે

- મ્વાકા, વંક (મીઆકા).
 મ્વાલીમુ, શિક્ષક (વાઆલીમુ).
 મ્વામ્બા, ખડક (મીઆમ્બા).
 મ્વામુઝી, ન્યાધીશ (વાઆમુઝી).
 મ્વાના, છાકરો (વાના).
 મ્વાન્ડીશી, લેખક (વાન્ડીશી).
 મ્વાન્ઝો, શરૂઆત (મીઆન્ઝો).
 મ્વાશી, કડીયો (વાઆશી).
 મ્વાનામુમે, મરદ (વાનાઉમે).
 મ્વાનામ્કે, ઓરત (વાનાવાકે).
 મ્વાવુલી, છત્રી (મીઆવુલી).
 મ્વેમ્બે, આંખાનું ઝાડ (મીએમ્બે).
 મ્વેન્યેવે, માધીક, ઘણી (વેન્યેવે).
 મ્વેન્ઝી, સાથી (વેન્ઝી).
 મ્વેઝી, ચંદ્ર અગર માસ (મીએઝી).
 મ્વીબા, કાંટો (મીઇબા).
 મ્વીકે, મોટો ચમચો (મીઇકે).
 મ્વીલી, શરીર (મીઇલી).
 મ્વીશો, અંત, છેડો (મીઇશો).
 મ્વીવી, ચોર, (વેવી).
 મ્વોગા, બીકણ, (વાઓગા).
 મ્વોકેઝી, તારણહાર (વાઓકેઝી).
 મોશી, ધુમાડો (મીઓશી).

મોટો, આગ (મીઝોટો).

મોયો, હૃદય (મીઝોયો).

મુચના :— મ્વોન્ગો, ભુકો (વાવોન્ગો); ‘વ’કાર અહીંયા
શબ્દના થડનો ભાગ છે.

‘દ્રી’ વર્ગના નામો કે જેનો પ્રત્યય, સ્વર આવવાથી

‘ચ’ થયેલ છે : (બહુવચન સાથે)–

ચાકુલા, જોરાક (વ્યાકુલા)

ચેઓ, માપ, હોદો (વ્યેઓ)

ચેટી, ચિકી, કાગળ, (વ્યેટી)

ચોમ્મો, વહાણ, ઓળટર, (વ્યોમ્મો)

ચો-, (ચોઓ),

સંડાસ, (વ્યોઓ)

ચુરા, દેડકું. (વ્યુરા)

ચુમા, લોહું, લોઢાનો કટકો (વ્યુમા)

ચુમ્મા. ઓરડો, (વ્યુમ્મા)

ચુન્ચુ, હાંડલું, (વ્યુન્ચુ)

ચુઓ, પુસ્તક, નિશાળ (વ્યુઓ)

‘ચોમ્મો’ ના ઘણા ઉપયોગી અર્થ થાય છે તે જોવા
માટે તમારે શબ્દકોષ જોવો.

સ્વરથી શરૂ થતા વિશેષણો:–

કાળું, ‘એઉસી’. જૂઠું, ‘ઈન્ગીને’

કાળુંનહિ, સફેદ

‘એઉયે’ પુરૂષ (વાચક), ‘ઉમે’,

ઘણું, ઘણાં, ‘ઈન્ગી’

નમ્ર, ‘આનાના’

પ્રાતળો,	ળી,	ળું,	‘એમ્મામ્મા’	સફેદ,	શ્વેત,	‘એઉપે’
પોચું,	નરમ,		‘ઓરોરો’	સાફ,		‘એમાં’
ખીજું,			‘ઇન્નીને’	સાંકડું,		‘એમ્મામ્મા’
રાતું,			‘એકુન્ડ’	હલકું(વજનમાં)		‘એપેસી’
સહેલું,			‘એપેસી’	હોશિયાર,		‘એરેવુ’

મુચના :—‘એમા,’ ખરી રીતે તેનો અર્થ નીતિથી સાફ એમ થાય છે જેમકે સારો માણસ અગર સાફ કાર્ય; ‘ઝુરી’ એટલે સાફ તે સિવાયના અર્થમાં વપરાય છે: જેમકે:— સાફ વૃક્ષ, સારો ખોરાક.

વિશેષણ સાથે ‘મી’ પ્રત્યયનો ‘મ્ય’ થાય છે પણ ક્વચિતજ થાય છે (અને તેથી આ ફેરફાર ખ્યાલમાં આવતાં ઘણા લાંબો વખત નીકળી ગયો)

મીઝીગો મ્યેપેસી, હલકા લાર.

ખાસ ધ્યાનમાં રાખવાનું છે કે નામમાં ‘મી’ પ્રત્યય કદીપણ ‘મ્ય’ થતો નથી, પણ નોખાજ અક્ષર તરીકે રહે છે. મીએમ્મે, આંખાના વૃક્ષો, અને મ્યેમ્મે નહિ.

ખડું જોતાં ‘કી’ વર્ગમાં ઘણાં નામો એવાં છે કે તેમાં ‘કી’ નો ‘ચ’ થતો નથી. આ મુદ્દો ધ્યાનમાં રાખવા જેવો છે. પણ અહીંયાં આ મુદ્દો ઉપર ખાસ ધ્યાન આપવાની જરૂરીયાત નથી.

શરૂઆત કરનારાઓએ એટલુંજ ધ્યાનમાં રાખવાનું છે કે ‘ચ’ થી શરૂ થતા શબ્દો ‘કી’ વર્ગના છે; અને એ તો ખુદ્દુ છે કે ‘કી’ થી શરૂ થતા શબ્દો આ વર્ગનાં જ છે.

જ્યાં 'કી' નો ફેરફાર થતો નથી, પણ તેમનો તેમ રહે છે.

- (૧) 'ઇ' સ્વર અગાડી; કીઇની, ટોપડું.
 (૨) જ્યારે બીજા શબ્દ માથે ગુંચવાડો ઉભો થાય એવું હોય ત્યારે : કીયો-, અગર (કીઓ-), અરીસો ચો-(ચોઓ-), સંડાસ.

- (૩) જ્યારે 'કી' ખાસ કરીને રૂપ બતાવનાર પ્રત્યય તરીકે વપરાયો હોય ત્યારે :-

કીઓ-જોઝી, નેતા

વિશેષણ માથે ફેરફાર થતો નથી-

- ૧) સ્વર 'ઇ' અગાડી, પણ બન્ને 'ઇ' નો એક 'ઇ' થાય છે.

કીન્ગી, વીન્ગી

કીન્ગીને, વીન્ગીને

મનોયત્ન ૧૨

(અ)

સ્વાહીલીમાં તરબુમો કરો :-

૧. મે ચાર લાલ ઢેડગરોળીઓ જોઈ. ૨. બે કાળા માણસોએ અહીંયાં ચેત મનુષ્યને જોયો. ૩. આ લીટી સાંકડી છે. ૪. મેં કાળી લીટી દોરી. ૫. આગ બળે છે (આ. વ.), ૬. આ ભાર હલકા છે. ૭. પેલા કાળા ભાર બહુજ ભારે છે. ૮. હવડું હદય. ૯. ભારે ધુમાડો. ૧૦. અમે કાળો ધુમાડો જોયું. ૧૧. અમે બે મોટી આગ છોડી જશું. ૧૨ તેને માફ હૃદય છે. ૧૩. સાત વર્ષો પસાર થયા છે. ૧૪ બે શિક્ષકોએ મને શીખવ્યું. ૧૫. સફેદ ખડકે ફૂંચ્યો છે. ૧૬. મેં ન્યાયાધીશને કહ્યું છે. ૧૭.

ચાર ન્યાયાધીશોએ અમને સાંભળ્યા. ૧૮. તમે લખનારને
 બોલાવશો. ૧૯. મેં ખરાબ છત્રી ખરીદી. ૨૦. સારી
 શરૂઆત. ૨૧. બે કડીયાએ આ નિશાળ બાંધી. ૨૨. આ
 કડીયાએ ઘણાં વાંસ ઉપયોગમાં લીધા. ૨૩. પાશ્ચાત્યોએ ઘણી
 મોટી છત્રીઓ ખરીદી. ૨૪. તેઓ પેલો સુંદર આંગળાના
 વૃક્ષ કાપી નાંખે છે. ૨૫. અમે માલીકોને પસાર થયા છે.
 (મુકરર). ૨૬. સુંદર ચંદ્ર નીચે ચાલ્યો ગયો છે. ૨૭. આ
 મહીનાઓ સારા છે, પેલા ખરાબ છે. ૨૮. બે કાંટા હાથમાં
 અંદર ગયા. (મુકરર) ૨૯. આ ચમચો મોટા (અને)
 સુંદર છે. ૩૦. ચોર લોકો દોડી ગયાં (નહાસી ગયા.) ૩૧.
 બે હોશિયાર ચોર હોડી લઈ ગયા. ૩૨. બીકણુ લોકો
 વૃદ્ધી ખીધા. (મુકરર).

(ખ)

૧. સારો ખોરાક. ૨. બે વર્ષ અને પાંચ મહીના.
 ૩. આ પાંચ કાળા ખેડક. ૪. મેં દશ રસોઈ કરવાનાં
 માટીનાં મોટાં વાસણ ખરીદ્યાં છે. ૫. આ મહિનો ટૂંકો
 છે. ૬. મને આજે બે ચિઠ્ઠી મળી છે. ૭. તેણે એક લાલ
 વહાણુ ભેર્યું. ૮. મેં છ કાળાં વહાણુ ભેર્યાં છે. ૯. દશ
 નાનાં દેડકાંઓ. ૧૦. લોહું લારે છે. ૧૧. આ લોહાંઓ
 હલકાં છે. ૧૨. તમે એક લાલ હાંડણું લાવ્યા છો. ૧૩.
 મને ત્રણ નાનાં કાળાં હાંડણાં અપશે. ૧૪. તમે તે મોટી
 ખુશી જિંચકીને લઈ જશો. ૧૫. તે બે જાડી લાલ ચોપડી
 જિંચકીને લઈ જાય છે. (ચા. વ.) ૧૬. મેં મોટો ચમચો
 લીધો. (મુકરર). ૧૭. કડીયો જોખર લઈ ગયો છે. (મુકરર)
 ૧૮. એક મરદ અને બે સ્ત્રી આવી પહોંચ્યાં છે.

સ્વરનાળાં કાળ.

સાદો વર્તમાન કાળ 'આ' પ્રત્યયથી જણાવાય છે.

કેટલીક ચાર ભૂતકાળ, 'લી' પ્રત્યયને બદલે 'આલી' પ્રત્યયથી બનાવાય છે.

કાળના સ્વર પ્રત્યય અગાડી કર્તા પ્રત્યયો નીચે પ્રમાણે બને છે.

'ની' નો " ન (હું)
 'વા' નો " વ (તું, તમે)
 'હું' નો 'ટવ' (અમે)
 'મૂ' નો 'મ્વ' (તમે)
 'વા' નો 'વ્' તેઓ

'વ' અગર 'અ' (તે) નો 'ય' અગર 'વ્ય' (તેઓ).

કર્તા પ્રત્યયના ત્રીજા પુરૂષ એકવચનનો 'આ', કાળના 'આ' પ્રત્યય સાથે મળી બધું છે તેથી તેનો લોપ થાય છે. આ બધું બરેબર, તદ્દન સહેલું છે.

વર્તમાન કાળ:- કાળનો પ્રત્યય, 'આ'.

	એકવચન	બહુવચન
વા વર્ગ	ની+આ+ટાકા =નાટાકા ઉ+આ+ટાકા =વાટાકા આ+આ+ટાકા =આટાકા	હું+આ+ટાકા =ટવા ટાકા મૂ+આ+ટાકા =મ્વાટાકા વા+આ+ટાકા =વાટાકા
મી, વર્ગ	ઉ+આ+ટાકા =વાટાકા	ઈ+આ+ટાકા =યાટાકા
કી, વર્ગ	કી+આ+ટાકા =ચાટાકા	વી+આ+ટાકા =વ્યાટાકા

આં કાળ અંગાઉ પાના (૩૫) ઉપર આપેલ છે પણ તેના રૂપો કેમ બન્યા તેના વિષે કંઈપણ ખુલાસો ત્યાં આપેલો નથી. અહીંયાં જણાશે કે તે, બીજા કાળ 'મે', 'હી', 'તા', અને 'ના', ની જેમ બને છે પણ અહીંયાં કાળ પ્રત્યય સ્વર હોવાથી ઝડપથી બોલવામાં કેટલાક દેખીતા ફેરફાર કરે છે.

આ સાદો વર્તમાન કાળ છે અને વર્તમાનમાં હંમેશાં આ કાળ વાપરવો જોઈએ સિવાય કે આપણે અંચૂકપણે એમ જણાવવા માંગતા હોઈએ કે કૃત્ય બોલવાની વખતે ચાલુ બની રહ્યું છે.

સાદો વર્તમાનકાળ

ચાલુ વર્તમાનકાળ

નાટાકા, મને જોઈએ છીએ. નીનાટાકા, મને જોઈએ છે. મીટી યા આન્યુકા હાંપા કીલા સીકુ; ટાઝામા, મ્મોજા ઉના આન્યુકા સાસા. અહીંયાં ઝાડ રોજ પડે છે; જુઓ ! હમણાં એક પડે છે.

ઘણાખરા શિખાઉ દરેક વખતે 'ના,' કાળ એટલે ચાલુ વર્તમાનકાળ વાપર્યો કરે છે; તેઓએ તેમ નહિ કરતાં ધ્યાન રાખવું જોઈએ, અને 'આ' પ્રત્યયનો (સાદો વર્તમાન) કાળ વાપરતાં શીખવું જોઈએ.

જૂતકાળ માટે 'આહી' પ્રત્યય બ્યારે, 'હી' ને બદલે વપરાય છે ત્યારે ઉપર પ્રમાણે જ પ્રત્યયોના ફેરફાર થાય છે; અર્થ 'હી' વપરાય તેનાં જેવો જ રહે છે.

નીહી ટાકા, મને ખપતું હતું, નાહી ટાકા, મને ખપતું હતું.

ફક્ત ૧-લા પુરૂષ એક વચન સિવાય આ 'આત્મી' ભાગ્યેજ વપરાય છે એટલે કે નાત્રીટાકા, નાત્રીઓના, નાત્રીસેમા વગેરે સામાન્ય (રીતે વપરાશમાં) છે; પણ તમે કોઈને નીચે પ્રમાણે બોલતાં નહિ સાંભળો :

આત્મીઓના અગર ટવાત્રીસેમા; તેઓ 'ત્રી' પ્રત્યય વાપરે છે આત્મીઓના; દુત્રીસેમા.

મનોયત્ન ૧૩

સ્વાહીત્રીમાં તરજુમો કરો:-

૧ પેલા માણસને મોટું વહાણ ખપે છે. ૨. મોટું આંખાનું ઝાડ પડ્યું. ૩. આ છરીને નવો હાથો લેઈએ છે. ૪. આ શિક્ષક વૃદ્ધોને ચાહે છે. ૫. કડીયાઓને થોડાં ઓભર ખપે છે. ૬. વૃક્ષો નિશાળને ફરતાં છે. ૭. છરી તેને આનંદ પમાડે છે. ૮. ભદ્રુગરોએ મને ધિક્કાર્યો. ૯. પરદેશીઓએ અમને ખીવડાવ્યા. ૧૦. આ ઢાંકણાંઓ આ બે હાંડલાને ઢાંકે છે (સાદો વર્તમાનકાળ). ૧૧. તેઓએ ખડકો લેયા (મુકરર). ૧૨. આ ખોરાક તેમને આનંદ પમાડે છે. ૧૩. પુસ્તકો આવી પહોંચ્યા. ૧૪. તમે જન્મ્યા. ૧૫. ગઈ કાલે મેં બડાઈ કરી, આજે હું દિલગીર છું. ૧૬. હું દરરોજ સવારના છ 'બજે' બિડું છું ૧૭. બચાં વૃક્ષો પડ્યાં. ૧૮. તેણે ઠરવાને બંધ કર્યો. (મુકરર). ૧૯. હું આ વૃદ્ધને ચાહું છું. ૨૦. અમે ચોરોને ધિક્કારીએ છીએ. ૨૧. તેઓએ ચાર કાળા માણસોને લેયા. (મુકરર) ૨૨. ચાર કાળા માણસોએ તેમને લેયા. ૨૩. નવું છાપરું મને આનંદ આપે છે, મને તે ગમે છે.

છટ્ટી અગર કળ્લે અંતાવનાર વિભક્તી

જેમ ગુજરાતીમાં છટ્ટી વિભક્તીના પ્રત્યયો ના, નો, ની, નું, છે તેમ સ્વાહીલીમાં 'આ' પ્રત્યય છે, (તેના યોગ્ય પ્રત્યયો સાથે).

ગુજરાતીમાં નો, ની, નું, ના, પ્રત્યય નામને છેડે આવે છે જ્યારે સ્વાહીલીમાં 'આ' પ્રત્યય પહેલાં આવે છે, જેમકે:-

મજી વા મ્કાલમે, રાબાનું શહેર.

પ્રત્યય જેનો કળ્લે અંતાવવાનો હોય તે વર્ગનો હોય છે. (ગુજરાતીમાં પણ નો; ની; નું, ના પ્રત્યય પણ તે પ્રમાણે જ લાગે છે. જેમકે મજી, મી, વર્ગનું એકવચન છે તો 'મી' વર્ગનો એકવચનનો પ્રત્યય લાગ્યો. ફરીથી ધ્યાન રાખી શીખો:-

કીટી યા મ્કે-, વૃદ્ધની ખુરશી.

મ્કુકો વા મ્કે-, વૃદ્ધનું પાકીટ.

મીટી યા મ્કે-, વૃદ્ધનાં વૃક્ષો.

વીસુ વ્યા મ્કે-, વૃદ્ધની છરીઓ.

તેના યોગ્ય રૂપો નીચે પ્રમાણે છે.

	એકવચન	બહુવચન
વા, વર્ગ	વા	વા
મી, વર્ગ	વા	યા
કી, વર્ગ	યા	વ્યા

વાના વા મ્કાલીમાની, દુલાધિયાનો પુત્ર એ. વ.
વાના વા કીપોકુ, આંધળાના પુત્રો બ. વ.

મી વા મજુન્યુ,
મીટીયા વાજુન્યુ,
કીસુ ચા મ્પીશી,
વીસુ વ્યા વાલેવી,

પાશ્ચાત્યનું. ઝાડ.(એ. વ.)ની,
પાશ્ચાત્યોનાં ઝાડો(ખ. વ.)(વર્ગ.
રસોયાની છરી (એ. વ.)કી,
દાઝડીયાઓની છરીઓ. (વર્ગ.
(ખ. વ.)

મનોયત્ન ૧૪

સ્વાહીલીમાં તરજુમો કરો:-

૧ મેં પાશ્ચાત્યની છરી લીધી. (મુકરર) ૨ હું
રાત્રનું શહેર જોઈશ. (મુકરર) ૩ તમે વૃદ્ધના માથાને ધબક
કર્યો. (મુકરર) ૪ મેં દાઝડીયાની બકીટ ચોધી છે.
(મુકરર) ૫ અમે પાશ્ચાત્યની વાવને પસાર
થઈ ગયા છીએ. (મુકરર) ૬ હું આગનો
કાળો ધુમાડો જોઈ છું. (સાદો વ. મુકરર) ૭. તેઓ બહેરા
માણસનાં પુસ્તકો જાળી નાંખે છે. (ચાલુ વ. મુકરર) ૮.
રાત્રના નોકરોએ માછીમારનું હોડકું લીધું. (મુકરર) ૯.
જાહુગરની છરી અબજયાના હાથને લાગી. (મુકરર) ૧૦.
તેઓએ ડાલ (વહાણનો) સંતાડ્યો છે. (મુકરર) ૧૧ વૃદ્ધના
સોગન. ૧૨. અબજયાનાં નસીબો. ૧૩. આજસુ રસોયાની
ચુંગી. ૧૪. મજૂરોના લાર. (ખ-વ.) ૧૫. રસોયાનો દરવાજો.
૧૬. જાળકોનાં જાણો. ૧૭ આંધળાનો પગ. ૧૮. ઢેક
ગરોળીની પૂંછડી. ૧૯. ચાંચડ જાળકના હાથને ઠરડ્યો છે.
(મુકરર) ૨૦. પાશ્ચાત્યોના પગરખાં

- - - મિશ્ર વિશેષણો - - -

નામ અને ક્રિયાપદના સામાન્ય રૂપના શબ્દને તેની
અગાડી બદલાતો પ્રત્યય 'આ' લગાડવાથી, આ મિશ્ર

વિશેષણો થાય છે. (બંને છે.)

મદુ વા આકીલી, અકકલવાળો માણસ, બુદ્ધિશાળી
માણસ.

કીસીવા આ કુપેન્ડેઆ, આનંદ આપનાર ટાપુ,
(રમણીય ટાપુ.)

મીસીબા આ કુટોશા, પૂરતાં કમનશીળો.
આકીલી, કુપેન્ડેઆ, કુટોશા, ને બદલાતો 'આ' પ્રત્યય
લગાડવાથી ઉપર કહેલાં વિશેષણો બન્યાં.

આવી જાતનાં વિશેષણો જેમ જોઈએ તેમ બનાવાય
છે. તેમાંના નીચેનાં કેટલાંક ઘણાં જ ઉપયોગી છે.

અડખાઉ, અશિક્ષિત, (—આ કીચેન્ડી.
અલણ, અનાડી,

કપટી, લુચ્ચો, (—આ હિલા.
ચુકિતબાજ,

કાળાશ, —આ ગીઆ.

કાયદેસર, —આ હાકી.

કિંમતી, —આ થામાની.

કોઈકનું, કોઈ બીજાનું, —આ મ્વેન્ગેવે.

કોઈ બીજા.
માણસોનું (બ. વ.) (—આ વાડુ.

ખાનગી, —આ સીરી.

ગરમ (ચીજને માટે) —આ મોટો.

ગોળ વર્તુળ, —આ મ્વીરીન્ગે

જંગલી, રાની.	-આ મ્વીડુની.
જમણી તરફનું,	(-આ કુલીઆ, -આ કુઉમે.
ઠંડુ,	-આ બારીડી.
ડાબે પડખે (પડખાનું),	-આ કુથોટો.
નસીદાર,	-આ બાહાટી;; આ હેરી.
નિયમીત,	-આ ઠાવાઈડા.
પહેલું,	-આ ઠવાન્ઝા.
પ્રાચીન, અસલનું, પુરાણું.	-આ ઠાલે.
બીજો,	-આ પીલી.
માનુષી,	-આ કીબીનઆડામુ.
વિલાયતી, પાશ્ચાત્ય,	-આ કીજુન્ગુ.
સત્ય,	-આ ઠવેલી.
સુધરેલો,	-આ કીઉંજાના.
શાશ્વત,	-આ મીલેલે.

ક્રમવાચક સંખ્યા તેવીજ દબથી બને છે.

પહેલો	, -આ ઠવાન્ઝા. નવમો,	-આ કેન્ડા (આ ટીસા)
બીજો,	-આ પીલી. દસમો,	-આ કુમી.
ત્રીજો,	-આ ટાડુ. અગીઆરમો,	-આ ને.

ચોથો,	-આ ન્ને.	૧
પાંચમો,	-આ ટાને	-આ
છઠ્ઠો,	-આ સી	-આ ૨
સાતમો,	-આ	
આઠમો,	-આ	૩

સોમો(મું), -આ મીઆ.

છેલું, ... -આ મીશો.

મનોયત્ન ૧૫

સ્વાહીલીમાં તરબુમેા કરો:-

૧. આ પુસ્તકો અંસલનાં છે. ૨. તે સુધરેલા માણસોને મળશે. ૩. તમે ખીન્ત માણસોની ચીજો લીધી છે? ૪. અમે દરેક ચોથું વૃક્ષ કાપ્યું છે. ૫. નોકર ઠંડુ પાણી લાવ્યો છે, મને ગરમ જોઈતું હતું. ૬. હું તમને દરેક સાતમે દિવસે ચુકવીશ. (લીપાં વાપરો) ૭. એક શીર્લીંગ સો સેન્ટ છે, અહીંયાં તમે નવાણું લાવ્યા છો, સોમો કયાં છે? ૮. કપડી લોકો ખીન્તને છેતરવાને શક્તિમાન હોય છે. ૯. નસીબદાર માણસ આખાદ થયો છે. ૧૦. તેઓએ પહેલું શહેર ખાળ્યું, પરંતુ તેઓ ખીન્તને વટી ગયાં. ૧૧. આ હાંડલું કોઈ ખીન્તનું છે. ૧૨. તે ડાળી ખાંજુનાં દરવાજેથી અંદર આવશે. ૧૩. વફાદાર નોકર પ્રમાણિક થઈને ચોંદે છે. (સાદો વ.) ૧૪. કડીયાએ છૂપો ચોરડો ખાંધ્યો. ૧૫. અમે હવે પૂસ્તી રમંતો રમ્યા છીએ. ૧૬. અહીંયાં તોડનાં ઝાડ ઘણાં આનંદ દાયક છે. ૧૭. હું આને કિમતી પુસ્તક ગણું છું.

સંખંધી સર્વનાંમ(કબજો બતાવનાર)

સંખંધી સર્વનાંમ (કબજો બતાવનાર) ન બદલાય તેવા શબ્દોના લાગનાં બનેલાં છે. જેની આગળ ચોગ્ય એટલે બંધ બેસતાં પ્રત્યયો (વા, વર્ગ, મી, વર્ગ, કી, વર્ગના કે જે 'આ' પ્રત્યય આગળ આવે છે તે) લગાડાય છે;

જંગલી, રાની.	-આ મ્વીડુની.
જમણી તરફનું,	(-આ કુલીઆ, -આ કુઉમે.
ઠંડું,	-આ ખારીડી.
ડાબે પડખે (પડખાનું),	-આ કુચોટો.
નસીદાર,	-આ બાહાટી;; આ હેરી.
નિયમીત,	-આ કાવાઈડા.
પહેલું,	-આ કવાન્ઝા.
પ્રાચીન, અસલનું, પુરાણું.	-આ કાલે.
ખીન્ને,	-આ પીલી.
માનુષી,	-આ કીખીનઆડામુ.
વિભાજીત, પાશ્ચાત્ય,	-આ કીજુન્ગુ.
સત્ય,	-આ કવેલી.
સુધરેલો,	-આ કીઉજ્વાના.
શાશ્વત,	-આ મીલેલે.

કમવાચક સંખ્યા તેવીજ ઢબથી બને છે.

પહેલો,	-આ કવાન્ઝા. નવમો,	-આ કેન્ડા (આ ટીસા)
ખીન્ને,	-આ પીલી. દસમો,	-આ કુમી.
ત્રીન્ને,	-આ ટાડું. અગીઆરમો,	-આ ઇંડાશારા.

ચોથો,	-આ ન્ને.	
પાંચમો,	-આ ટાનો. બારમો,	-આ થીનાશારા.
છઠ્ઠો,	-આ સીટા. વીસમો,	-આ ઇશીરીની.
સાતમો,	-આ સાબા.	
આઠમો,	-આ નાને.	

સોમો(મું), -આ મીઆ.

છેલ્લું, -આ મીશો.

મનોયત્ન ૧૫

સ્વાહીલીમાં તરબુમો કરો:-

૧. આ પુસ્તકોં અસલનાં છે. ૨. તે સુધરેલા માણસોને મળશે. ૩. તમે ખીજ માણસોની ચીજો લીધી છે? ૪. અમે દરેક ચોથું વૃક્ષ કાપ્યું છે. ૫. નોકર ઠંડુ પાણી લાવ્યો છે, મને ગરમ જોઈતું હતું. ૬. હું તમને દરેક સાતમે દિવસે ચુંકવીશ. (લીપાં વાપરો) ૭. એક શીર્લીંગ સો સેન્ટ છે, અહીંયાં તમે નવાણું લાવ્યા છો, સોમો ક્યાં છે? ૮. કપટી લોકો ખીજને છેતરવાને શક્તિમાન હોય છે. ૯. નસીબદાર માણસ આખાદ થયો છે. ૧૦. તેઓએ પહેલું શહેર ખાળ્યું, પરંતુ તેઓ ખીજને વટી ગયા. ૧૧. આ હાંડલું કેઈ ખીજનું છે. ૧૨. તે ડાખી ખાળુના દરવાજેથી અંદર આવશે. ૧૩. વફાદાર નોકર પ્રમાણિક થઈને આંહો છે. (સાદો વ.) ૧૪. કડીયાએ છૂપો ચોરડો ખાંધ્યો. ૧૫. અમે હવે પૂરતી રમતો રમ્યા છીએ. ૧૬. અહીંયા તાડનાં ઝાડ ઘણાં આનંદ દાયક છે. ૧૭. હું આને કિંમતી પુસ્તક ગણું છું.

સંખંધી સર્વનામ(કબજો ખતાવનાર)

સંખંધી સર્વનામ (કબજો ખતાવનાર) ન ખંદલાય તેવા શબ્દોના લાગનાં બનેલા છે. જેની આગળ ચોગ્ય એટલે બંધ બેસતા પ્રત્યયો (વા, વર્ગ, મી, વર્ગ, કી, વર્ગના કે જે 'આ' પ્રત્યય આગળ આવે છે તે) લગાડાય છે;

સંખંધી મર્વનામોના શબ્દોના ન બદલાતા ભાગ.

- આન્થુ, માઈ	- એટુ, અમાઈ,
- આકો, તાઈ અગર તમાઈ	- એનું, આપનું, તમાઈ
- આકે, તેનું, તેણીનું.	- આઓ, તેઓનું

સ્વાહીલીમાં સંખંધી સર્વનામ હંમેશા કળન્તવાળી ચીજનાં નામ પછવાડે આવે છે (વપરાય છે). અને તે (સંખંધી સર્વનામ)ના શરૂઆતના અક્ષરો જે વર્ગના શબ્દ પછી તે વપરાય છે તેના પ્રમાણે (એટલે કે કળન્તવાળી ચીજના વર્ગ પ્રમાણે) બદલાય છે, જેમકે:-

મટુ વાકે, તેનો માણસ.	મકે વાન્થુ, મારી સ્ત્રી.
વાટુ વાકે, તેના માણસો.	વાટુ વાકો, તમારા માણસો.
મ્પી વાકે, તેનું વૃક્ષ.	મ્પી વાકે, તેનું શહેર.
મ્પીયી વાકે, તેનાં વૃક્ષો.	મ્પીયી ચેટુ, અમારાં વૃક્ષો.
કીસુ વાકે, તેની છરી.	કીસુ ચેનુ, તમારી છરી.
વીસુ વ્યાકે, તેની છરીઓ.	વીટુ વ્યાઓ, તેઓની વસ્તુઓ.

રૂપ ‘-આઓ’ ફક્ત ત્યારે ચેતનવાળા પ્રાણીઓનો કળન્તે (તેઓ) ધરાવે છે એમ બનાવવું હોય ત્યારે જ વપરાય છે. બાકી બીજા બધા કિસ્સામાં, એકવચનમાં તેમજ બહુ વચનમાં પણ, ‘-આકે’ વપરાય છે.

(ઉપલા ઉદાહરણોથી સમજી શકાયું હશે કે સંખંધી સર્વનામને કળન્તવાળી ચીજના વર્ગ પ્રમાણે પ્રત્યયો લગાડવામાં આવેલા છે. પ્રત્યયો માટે જુઓ પાનું ૭૩)

ધ્યાનમાં રાખવાનું કે આ પ્રત્યયો, સ્વરની અગાડી મર્વનામના પ્રત્યયો જેવા વપરાય છે તેવા છે.

સ્વરની આગળ 'ઉ' અને 'ઇ' નો 'વ' અને 'ય' થાય છે તથા 'કી' અને 'વી' નો 'ચ' અને 'વ્ય' થાય છે. તેમ છતાં વા, વર્ગ એકવચનમાં, 'વાન્ગુ', 'વાકો' વગેરે કહેવાય છે; કારણ કે 'ધ્વાન્ગુ', (ય) 'ધ્વાકો' વગેરે ઉચ્ચાર કરવાનું મુશ્કેલ છે. બહુવચનમાં, 'વાન્ગુ', 'વેદુ', 'વેનુ' થાય છે. સ્વરના ધારા માટે જૂઓ પાનું (૬૪)

મનોયત્ન ૧૬

સ્વાહીલીમાં તરજૂમો કરો:-

૧. અમારા શિક્ષકે તમારા છોકરાને શીખવ્યું છે.
૨. પાશ્ચાત્યોએ તેઓના તાડના ઝાડ કાપી નાંખ્યાં છે. ૩. મારી નારીયેળી ફળ આપે છે. (ચાલુ વ.) ૪. તેની છરી તીક્ષ્ણ છે. ૫. તેનું બાણ મને વાગ્યું. ૬. તેઓનું મોઢું વડાણ રૂખ્યું છે. ૭. તેઓને તેઓના ખોરાક ગમ્યો. ૮. અમારી નિશાળ પડી ગઈ છે. ૯. તમારા વૃક્ષો મને આનંદ આપે છે. ૧૦. વૃદ્ધને મારી બકીટ ખપે છે. (સાદો વ.) ૧૧. માઈ માથું મને દુઃખે છે. (ચાલુ વ.) ૧૨. મારો હાથ ઢંગરોળીને અડે છે. (ચાલુ વ.) ૧૩. હું તેનો હાથો ભેડ છું. (સાદો-વ. મુકરર) ૧૪. મેં તેની ટોપલી જિંચકી લીધી. ૧૫. તમારા ભાર (બ. વ.) વજનદાર છે. ૧૬. તમે અમારી પાઘડી લેશો. ૧૭. હું તમારા બાણો છોડી દઈશ. ૧૮. તેઓની રમતોએ અમને આનંદ આપ્યો છે. ૧૯. તમને (બ. વ.) અમારું શહેર ગમશે. ૨૦. અમારા લોકો પરદેશીઓને ધિઃકકારે ૨૧. તેણે મારી છરી અંતાડી છે. ૨૨. મારો માણસ તમારી

લકીટ ધૂવે છે. (ચાલુ. વ.) ૨૩. તેઓનાં લાલાંલાંગાં છે. ૨૪. માછીમારનું હૃદય હલકું છે. ૨૫. તેઓની આગનેા ધૂમાડો ઘણો છે.

સંબંધી કર્મ

ન્યારે કોઈ પણ માણસના શરીરને કંઈ કરવામાં આવેલું હોય અને તેથી તેના શરીરના કોઈ ભાગને (અવયવને) ઇલા અગર નુકશાન થયું હોય તો ગુજરાતીમાં આમ કહેવાય છે, મારી આંખને માર્યું (વગાડ્યું), મારા હાથને બાંધ્યાં પરંતુ સ્વાહીલીમાં માર્ડ, તમાર્ડ (અગર કોઈ મનુષ્યનું) એમ નહિ વપરાતાં તેને માટેનો યોગ્ય કર્મ પ્રત્યય લગાડાય છે અને પછી શરીરના જે ભાગને ઇલા અગર નુકશાન થયું હોય તેને માટેનો શબ્દ આવે. દાખલા તરીકે:-

આલીનીપીગા જીચો, તેણે મારી આંખને માર્યું.

આલીનીકુન્ગા મીકોનો, તેણે મારા હાથ બાંધ્યા.

અહીંયાં 'ની' પ્રત્યય 'મારી' અને 'મારા' માટે વપરાયો છે.

મનોયત્ન ૧૭

સ્વાહીલીમાં તરજુમેા કરો:-

૧. મેં તેના પગને માર્યું (લગાડ્યું). ૨. તેણે મારા માથાને માર્યું. ૩. મેં તેના પગ બાંધ્યા. ૪. તેણે મારા હાથને (બ. વ.) ઇલા કરી. ૫. બાળકે તેની આંગળીને બટકું ભર્યું. ૬. છરી મારા હાથને અડી. ૭. તે (સ્ત્રીએ)

મારા હાથને વિખોરડા લાર્યા. ૮. શિક્ષકે બાળકના હાથ (બ.વ.) છોડ્યા. ૧૩. તેણે તેની પોતાની આંખને ધંજ કરી છે. ૧૪. તે તેના પોતાના હાથ બાંધશે. ૧૫. મેં મારો પગ કાપ્યો છે.

* તદભવ તદ્વિત પ્રત્યયના સર્વનામો.

(નોંધ:—ઉપરના મથાળાને સમજવાની માથાકુટ કર્યા વગર પણ નીચે લખેલો ખુલાસો બમ છે):

બધા; વાળું (એટલે સહિત); મેળે; તેની મેળે:—

ઓટે, બધા આખું;—એન્યે (એયે), વાળું (સહિત), એન્યેવે (એયેવે), મેળે (એ. વ. અને બ. વ.) *

એ શબ્દોને સંબંધી સર્વનામના જે પ્રત્યયો છે તે પ્રત્યયો લગાડાય છે (વા, વર્ગના સિવાય). તેની પોતાની મેળે, મારી પોતાની મેળે, તેઓની પોતાની મેળે વગેરે દર્શાવવા માટે ‘પેકે’ શબ્દ વપરાય છે અને ત્યારપછી યોગ્ય સંબંધી સર્વનામ આવે છે.

વાડુ વોટે,

બધા લોકો.

મી વોટે,

આખું જાડ.

મીટી ચોટે,

બધાં વૃક્ષો.

ક્રીસુ ચોટે,

આખી છરી.

* તદભવ તદ્વિત પ્રત્યય માટે જે વધારે ખુલાસાની ઉત્કંઠા હોય તો ‘ગુજરાતી ભાષાનું બૃહદ્ વ્યાકરણ’, ‘રાવ બડાહર ક. પ્રા. ત્રિવેદી. બી. એ. કૃત, પાનું ૩૦૦, ૩૧૩, અને ૩૧૪ જુઓ.

વીસુ બ્યોટે,

મટુ મ્વેન્થે માલી,

વાટુ વેન્થે માલી,

મટી વેન્થે માલની,

મીટી ચેન્થે માલની,

કીસુ ચેન્થે કીપીની,

વીસુ બ્યેન્થે વીપીની,

મીમી મ્વેન્થેવે,

સીસી વેન્થેવે,

મટુ મ્વેન્થેવે,

વાટુ વેન્થેવે,

મટી વેન્થેવે,

મીટી ચેન્થેવે,

કીસુ ચેન્થેવે,

વીસુ બ્યેન્થેવે,

મટુ પેકે યાકે,

વાટે પેકે યાઓ,

મીમી પેકે યાન્થુ,

વેવે પેકે યાકો,

સીસી પેકે ચેટુ,

નીન્થી પેકે ચેનું,

કીસુ પેકે યાકે,

વીસુ પેકે યાકે,

બધી છરીઓ.

માલવાળો માણુમ.

માલ(મીઠકત)વાળા માણુમો.

પાદડાંવાળું વૃક્ષ.

પાંદડાવાળાં વૃક્ષો.

હાથાવાળી છરી.

હાથાવાળી છરીઓ.

હું જાતે (પોતે).

અમે જાતે (પોતે).

માણુમ જાતે (પોતે).

માણુમો જાતે (પોતે).

વૃક્ષ પોતે.

વૃક્ષો પોતે.

છરી પોતે.

છરીઓ પોતે.

માણુમ પોતાની મેળે.

માણુમો પોતાની મેળે.

મેં મારી મેળે.

તમે તમારી મેળે.

અમે અમારી મેળે.

તમે તમારી મેળે.

છરી પોતાની મેળે.

છરીઓ પોતાની મેળે.

શબ્દ ‘-ઓટે’ના પહેલા પુરૂપના અને બીજા પુરૂપના

બહુવચનના ખાસ રૂપો છે, અને ભેળાં, સાથે, એ અર્થમાં પણ વપરાય છે. જેમકે—

સીસી સોટે,	અમો	બધા	અગર	અમો	સાથે.
નીન્થી ન્યોટે,	તમે	બધા	અગર	તમે	સાથે.
ટવેન્ડે સોટે,	ચાલો	આપણે	સાથે	જઈએ.	
વોટે વાવીલી,	બન્ને	અગર	બેય	સાથે.	

—એન્થે(—એથે) શબ્દોનો અર્થ દરેક રીતમાં ‘—વાળું’ એવો થાય છે જેથી ઘણી વખત તરજુમો કરતી વખતે (શુજરાતીમાં) દર્શક ‘જે’ અગરતો ‘સાથે’ નો ઉપયોગ કરવો જોઈએ. જેમકે:—

મદુ	એન્થે	કુપેન્ડા,	મનુષ્ય	જે	ચાહે છે.
મીટી	એન્થે	કુઝા—,	વૃક્ષો	જે	ફળ આપે છે:
કીટાન્ડા	એન્થે	ગોડારો,	ગાદલાંવાળો	ખાટલો;	
			ગાદલાં	સાથેનો	ખાટલો.

‘પેકે’ તેના સંબંધી (કબજો ધરાવનાર) સર્વનામ સાથે હોય ત્યારે તેનો તરજુમો ‘એકલો’ અગર ‘માત્ર’ કરવાથી પણ થાય છે.

સૂચના :— પહેલી. વિશેષણના પ્રત્યયો વા, વર્ગની સાથે વપરાયા છે, સર્વનામના પ્રત્યયો બીજા બધા વર્ગો સાથે વપરાયા છે.

સૂચના :— બીજી. અહીંયાં ‘પેકે’ સાથે જે પ્રત્યયો વપરાયા છે. તે ‘ન’ વર્ગના છે જેનો ખુલાસો આગળ ઉપર આવશે.

સૂચના :— ત્રીજી. આપણે ‘વાદુ પેકે યાઓ’ એમ કહીએ છીએ પણ ‘વીસુ પેકે યાકે.’ એમ કહીએ છીએ કારણ કે ‘વાદુ’ ચેતનવાળા પ્રાણીઓ છે ‘વીસુ’ ચેતનવાળા પ્રાણીઓ નથી.

મનોયત્ન ૧૮

સ્વાહીલીમાં તરબુમે કરે:-

૧. ગધા લોકો. ૨. ગધી ચીજો. ૩. ગધાં ઝાડ. ૪. અંતવાળી ગધી ચીજો. ૫. ગધાં વૃક્ષો પોતાની મેળે. ૬. મેં તેને પોતાને જોયો. ૭. મેં આ ગન્ને માણસોને જોયા. ૮. હું મારી મેળે આ પાણીની માટલી ઉપાડવાને શક્તિમાન છું. ૯. તમે (ગ. વ.) અમને ગધાને જોયા. ૧૦. તેઓ ગધા દોડી જશે. ૧૧. તેઓ ગધાં ભાલાંઓ (મુકરર) ફેંકશે. ૧૨. ચોર લોકો અમારી ગધી પાછડીઓ લઈગયા. ૧૩. અમે તે ગધી પાછડીને શોધી છે. (મુકરર) ૧૪. મેં ત્રણ પડછાયા જોયા, તમે માત્ર એકજ જોયો. ૧૫. મેં બે રૂખડવાનાં વૃક્ષો જોયાં, તમે તે ગધાં જોયાં. ૧૬. મેં બે દરિયાઈ ઘોડાને જોયા. (મુકરર) ૧૭. મેં પર્વતોને પોતાને જોયા. (મુકરર) ૧૮. પાછડીવાળા માણસોએ મને કહ્યું. ૧૯. પૂંછડીવાળી ઢડગરોળી. ૨૦. ઘણાં કાંટાવાળું વૃક્ષ. ૨૧. મેં છત્રીવાળા છ વૃક્ષોને (મુકરર) કહ્યું. ૨૨. પાશ્ચાત્ય પોતે સુંદર હાથાવાળા ગધા ભાલાં લઈગયો. (મુકરર) ૨૩. હું મારી મેળે જોયો. ૨૪. અમે સાથે જોયું. ૨૫. ચમચાઓ તેમની મેળે દડી ગયા. ૨૬. બહુગરે તે ગધાને (ચમચાને) જોયા. ૨૭. બહુગરે ગન્ને ચોરને ઠગ્યા. (મુકરર) ૨૮. તેઓ ગધાએ શોધ કરી. ૨૯. આખો ચંદ્રમાં દેખાય છે. (પ્રત્યક્ષ છે) ૩૦. ગધાં વહાણો યુગશે. ૩૧. પુસ્તકો ગધાં મોટાં છે. ૩૨. ભારવાળા ગધા મજબૂત આને ઉપડશે. (જોન્ડોકા, વાપરે)

સંબંધ બતાવનાર.

સંબંધી સર્વનામ (સાપેક્ષ સર્વનામ; જે,તે.)

સ્વાહીલીમાં ક્રિયાપદમાં. પ્રત્યય ઉમેરવાથી દર્શાવાય છે. તેના યોગ્ય રૂપો:-

	એકવચન	બહુવચન
વા, વર્ગ.	ચે	ઓ
મી, વર્ગ.	ઓ	ચે
ફી, વર્ગ.	ચે	વ્યે

આ પ્રત્યય કાળના પ્રત્યય પછી આવે છે. આ પ્રત્યયો ચાલુ વર્તમાન કાળના પ્રત્યય 'ના', ભૂતકાળના 'લી', અને ભવિષ્યકાળના પ્રત્યય સાથે વપરાય છે.

ભવિષ્યકાળના પ્રત્યય પછી આ (સંબંધી સર્વનામ) પ્રત્યય આવે ત્યારે ભવિષ્યકાળનો પ્રત્યય 'ટા' ને બદલે 'ટાકા' થાય છે.

જે કર્મ પ્રત્યય પણ હોય તો કર્મ પ્રત્યય, સંબંધી પ્રત્યય પછી આવે છે.

જેમકે:-

મટુ આનાચેસીમામા,	માણસ જે ઉભો છે.
વાટુ વાનાઓસીમામા,	માણસો જે ઉભા છે.
મટી ઉનાઓઆન્યુકા,	વૃક્ષ જે પડે છે.
મીટી ઇનાચેઆન્યુકા,	વૃક્ષો જે પડે છે.
ફીટુ ફીનાઓઆન્યુકા,	ચીજ જે પડે છે.
વીટુ વીનાઓઆન્યુકા,	ચીજો જે પડે છે.
મટુ આલીચેસીમામા,	માણસ જે ઉભો હતો.

વાટુ વાટીઓસીમામા,	માણસો જે ઉસા હતા.
મટી ઉલીઓઆંગુકા,	વૃક્ષ જે પડ્યું.
મીટી ઇલીઓઆંગુકા,	વૃક્ષો જે પડ્યાં.
કીટુ કીલીઓઆંગુકા,	ચીજ જે પડી.
વીટુ વીલીઓઆંગુકા,	ચીજો જે પડી.
મટુ આટાકાચેસીમામા,	માણસ જે ઉભયો.
વાટુ વાટાકાઓસીમામા,	માણસો જેઓ ઉભયો.
મટી ઉટાકાઓસીમામા,	વૃક્ષ જે પડ્યો.
મીટી ઇટાકાઓસીમામા,	વૃક્ષો જેઓ પડ્યો.
કીટુ કીટાકાઓઆંગુકા,	ચીજ જે પડ્યો.
વીટુ વીટાકાઓઆંગુકા,	ચીજો જે પડ્યો.

વા, વર્ગમાં, ત્રીજા પુરૂષના સંબંધી પ્રત્યયો પહેલા અને બીજા પુરૂષમાં પણ વપરાય છે.

નીલીએમ્બેના,	મેં જેણે તેને જોયો.
ઉલીએમ્બેના,	તેં (તમે) જેણે તેને જોયો.
ટુલીઓમ્બેના,	અમે જેણે તેને જોયો.
મ્લીઓમ્બેના,	તમે જેણે તેને જોયો.

સંબંધી પ્રત્યયો પ્રશ્નાર્થ સાથે બાહ્ય વપરાય છે.

આલીએનીપીગા નાની ? કેણે મને માર્યું ?
નીની આલીએકુઇટા ? કેણે તમને બોલાવ્યા ?

મનોયત્ન ૧૯

સ્વાહીલીમાં તરજુમો કરો:-

૧. પરમેશ્વર જે મને જુએ છે. ૨. તમે જે પર-

મેશ્વરને ભજો છો. ૩. મનુષ્યો જેણે ઘણા દેવોને ભજ્યાં
 ૪. પડછાયો જે પસાર થાય છે. (ચાલુ વ.) ૫. સ્ત્રીઓ
 જે પાણીની માટલીઓ ઊંચકીને લઈ જાય છે. (ચાલુ વ.) ૬.
 માણસ જે ભાલું ફેંકશે. ૭. ભાલુ જે મને લાગશે. ૮. તમે
 (કે) જે, ભાલાને જોશો. ૯. તેનું ભાલું જે મને મારશે
 (જાનથી). ૧૦. તેઓ જે તેને જાણે છે. ૧૧. વૃક્ષો (મુકરર)
 જે પડશે (તેને) તેઓ જાણશે. ૧૨. વૃક્ષો જે પડશે તે
 તમારા છાપરાને કચડશે. (દાખા દેશે) ૧૩. માણસ જે
 ખુરશી લાવ્યો. ૧૪. ખુરશી જે ભાંગેલી હતી. ૧૫. તે
 (કે) જેણે ખુરશી ભાંગી (મુકરર) ૧૬. તેના ચોકીદારો
 જે તેને મારશે. ૧૭. બાળકો જે હસશે. ૧૮. ઢાર ચારનાર
 જે ઢોડી જશે. ૧૯. પાશ્ચાત્ય જે, નદીને ઝાળંગશે. (મુકરર)
 ૨૦. પાશ્ચાત્ય જે ડૂબશે. ૨૧. નોકરો જેને સ્તાળુ
 બહુ ગમ્યા. ૨૨. સ્તાળુ જે બગડી જાય છે. (ચાલુ વ.) ૨૩.
 દ્રાક્ષની વેલ (કે) જે ફળ આપે છે. ૨૪. તાડનું ઝાડ
 જેણે ફળ આપ્યું તેને મેં જોયું. ૨૫. ગૂમડું જે તેને
 દુઃખ આપે છે (ચાલુ વ.) તેને તમે જોશો. ૨૬. માંદા
 માણસો જે અજાણ પામશે. ૨૭. દાકતર જે તેઓને
 સાજા કરશે. ૨૮. મૂખાઓ (કે) જે, જે જાહુગરે તેમને
 છેતર્યા, તેને ચૂકવશે. (જાહુગર, મુકરર) ૨૯. યુવાન જે પોતાની
 સ્ત્રીને ચાહે છે. ૩૦. શિક્ષક જેણે તેના બાળકોને ચાહ્યા.
 ૩૧. રસોયો જેણે મારી રસોઈ પકાવી. ૩૨. નોકર જે
 મારો ખોરાક લાવ્યો. ૩૩. ખરાબ ખોરાક જેણે ખાધો
 મારી નાંખ્યા.

આ મનોયત્ન લખી લીધા પછી આવા લાંબા શબ્દો લઈ અભ્યાસની ખાતર નીચે પ્રમાણે તેના ભાગ પાડો.

આ	લી	ચે	ની	લીપા
કર્તા (પ્રત્યય)	કાળ (પ્રત્યય)	સંબંધી (પ્રત્યય)	કર્મ (પ્રત્યય)	ક્રિયાપદનું થક

ક્રિયાપદની અંદર સંબંધી પ્રત્યયનો ઉપયોગ ખેશક મુશ્કેલી ભરેલો લાગશે. આવી જાતનો ઉપયોગ આપણી વિચારશૈલીથી તફત નિરાળો છે, અને તેનો ઉપયોગ કરતા ટેવાઈ જવા માટે કોઈ પણ અભ્યાસીને જરૂર પડત લાગશે. પણ તેમ છતાં પણ આવી જાતની વાક્ય રચના ઘણી જ સુંદર-સુઘડ છે.

અને ખરી રીતે જોતાં આપણે ફક્ત એક જાતના વધારે પ્રત્યયોજ શીખવાના રહે છે કે જે બધાં (વા, વર્ગના એકવચન સિવાયના) ને છેડે ‘ઓ’ આવે છે. ક્રિયાપદના શબ્દનાં થક આગળ જે પ્રત્યયો લાગે છે તેનો ક્રમ ધ્યાનમાં રાખવાની કોશિષ કરો:-

- ૧ કર્તા પ્રત્યય.
- ૨ કાળ પ્રત્યય.
- ૩ સંબંધી પ્રત્યય.

૪ . કર્મ પ્રત્યય.

૫ ક્રિયાપદનો શબ્દ.

‘કંકાશી કાકી’ યાદ રાખ્યો તો આને માટે તે ધ્યાનમાં રાખવાની ચાવી સમાન નીવડશે.

કંકાશી નો ૧ લો ‘ક’ કર્તા પ્રત્યય યાદ કરવા માટે.

” ” ૨ જો ‘કા’, કાળ ” ” ” ”

” ” ૩ જો ‘શી’, સંજો ‘ધી’ ” ” ” ”

કાકી ” ૪ થો ‘કા’, કર્મ ” ” ” ”

” ” ૫ મો ‘કી’, ક્રિયાપદનું થડ ” ” ”

જ્યારે સંજો ‘ધી’ સર્વનામ ક્રિયાપદના કર્મને સૂચવતું હોય ત્યારે તેજ પ્રત્યયો વાપરવામાં આવે છે અને યોગ્ય ‘કર્મ’ પ્રત્યય લગાડવામાં આવે છે.

મદુ નીલીચેમ્વેના, માણસ જેને મેં જોયો.

મ્મી નીલીચોઉકાટા, વૃક્ષ જે મેં કાપ્યું.

મીકુકી નીલીચોઇનુનુઆ, લાલાં જે મેં ખરીદ્યાં.

કીસુ નીલીચોકીનુનુઆ, છરી જે મેં ખરીદી.

મનોયત્ન ૨૦

સ્વાહીલીમાં તરજુમો કરો:- (આ મનોયત્નમાં દરેક વાક્યનાં શરૂઆતના શબ્દો મુકરર છે.)

૧. આંગળી જે તમે દુઃખાવી. ૨. ખાટલો જે તમે ભાંગ્યો. ૩. હાડકું જે તેણે ઉપાડ્યું. ૪. પુસ્તક જે તેઓએ લીધું. ૫. મીમા જે તમે પસાર કર્યો. ૬. ભાર (બ.વ.) જે મજૂરો ઊંચકીને લઈ ગયા. ૭. બાળક જેને તેઓ મારી નાખે છે. (જનથી) (ચાહુ વ.) ૮. પાશ્વાત્રો જેઓને તમે જોયો. ૯ આંગળી જે તેણે કરડી.

૧૦ પરદેશી જેને તેઓ (માર) મારે છે. (ચાલુ વ.) ૧૧ ટેકરી જે તમે લેછ. ૧૨ દરિયાઈ ઘોડો જે તેઓએ મારી નાંખ્યો. (લનથી) ૧૩ છાપડું જે તેણે બાંધ્યું. ૧૪ વૃદ્ધ માણસ જેને તેઓએ ધકકો માર્યો ૧૫ ડુંગળી જે તમને (બ. વ.) ગમી. ૧૬ ટુકડા જે તમને (બ. વ.) મળશે. ૧૭ વાંસ જે તમે અહીંયાં મૂક્યો.

સામાન્ય સંબંધ

સંબંધી પ્રત્યય ક્રિયાપદ સાથે કાળના પ્રત્યય વગર પણ લેડવામાં આવે

કર્તા પ્રત્યય, ક્રિયાપદના થડની પહેલાં આવવો
 લેઈએ અને સંબંધી પ્રત્યય ક્રિયાપદના થડની પછી
 આવવો લેઈએ. કર્મ પ્રત્યય, કર્તા પ્રત્યય અને ક્રિયાપદના
 થડની વચ્ચે મૂકવામાં આવે છે.

નાવેઝાયે,	હું જે શક્તિમાન (હું).
વારૂકઝો,	તેઓ જે ઉડે છે= ઉડતી ચીજો.
આસીક્રીઝાયે,	તે જે સાંભળે છે= સાંભળનાર.
મ્પીટાઝો,	તમે (કે) જે પસાર થાઓ છો=
	તમે વટેમાર્ગીઓ (પસાર થનાર).

ક્રીવીરીન્ઝાઓ,	તે જે ગોળ છે= ગોળ ચીજ.
ક્રીટામ્બા-ઓ,	જીવડું (ક્રીડા).
મ્પુ ઉમ્પેન્ડાયે,	માણસ જેને તમે આહો છો=
	તમારો પ્રેમી.

વેવે ઉમ્પેન્ડાયે,	તમે (કે) જે તેને આહો છો=
	તમે તેના પ્રેમી.

સ્વાહીત્રી ભાષામાં સંબંધી સર્વનામ વાપરવું જ નેદ્રએ (ગુજરાતી ભાષામાં પણ વપરાય છે. અંગ્રેજી ભાષામાં અધ્યાહાર રહે છે.)

મ્હુ નીત્રીયેમ્વોના=માણસ જે મેં જોયો

મ્હુ નીમ્વોનાયે =માણસ જે હું જોઉં છું.

મનોયત્ન ૨૧

સ્વાહીત્રીમાં તરજુમો કરો:-

૧ માણસ જેને તમે ચાહો છો તે પાછો આવેલો છે. ૨ માણસ જેનાથી તમે બીવો છો તે સારો થયો છે. (માંદગીમાંથી) ૩ દેવતા (આગ) જે અહીંયાં સળગે છે તે, બટેટા જે તમે તમે લઈ આવો છો તેને પકાવશે. (બટેટા, મુકરર) ૪ હું આજે જે રસોઈ પકાવું છું તે બધી તમને મળશે. ૫ પુસ્તકો જે તમે વાંચો તે તમને મદદ કરશે. (પુસ્તકો, મુકરર) ૬ હું આશા રાખું છું કે તમે જે છરી ચોધો છો તે તમને જડશે. (છરી, મુકરર) ૭ દરવાજો જે (હું) ઉઘાડું છું તે હું બંધ કરીશ. (દરવાજો, મુકરર)

રચના સંબંધી

(જ્યાં, ત્યાં, અહીં, અહીંયાં; ક્યાં, ક્યાંથી, જ્યાંથી ત્યાંથી, અહીંથી)

સંબંધી ક્રિયા વિશેષણો, જ્યાં, જ્યાંથી, જેની અંદર, એ સ્વાહીત્રીમાં નીચેના રચના બતાવનારા સંબંધી પ્રત્યયો ક્રિયાપદને લગાડવાથી દર્શાવાય છે.

‘પો’, સ્થળ, મુકરર; મૂકામ.
 ‘કો’, સ્થળ, અચોક્કસ; (તરફ હલનચલન અગર
 ત્યાંથી હલનચલન; ત્યાંમુધી.)
 ‘ઓ’, સ્થળ, ની અંદર

પણ દરેક પ્રત્યય સરખી રીતે સ્થળદર્શક છે.

વખત (સમય) સંબંધી

સંબંધી ક્રિયા વિશેષણ ‘જ્યારે’ ‘ત્યારે,’ ‘પો’
 પ્રત્યય બરાબર તેજ પ્રમાણે વાપરવાથી દર્શાવાય છે.

આણીપોડીકા, જ્યારે તે આવી પહોંચ્યો.

ઉઝોનાપો ઉટાસાડીડી, જ્યારે તમે જોશો ત્યારે તમે માનશો.

સ્થળ દર્શક પ્રત્યય ‘જ્યાં’ (મુકરર) માટે સ્વાડીલીમાં
 જે પ્રત્યય છે તેજ પ્રત્યય સમય દર્શક પ્રત્યય છે,
 પણ શરૂઆતના અભ્યાસીને લાગે તેવું ગોટાળા ભરેલું
 નથી કારણ કે વાક્યના અર્થથી જો સ્પષ્ટ સમજાય છે કે તે
 સમય જણાવે છે કે સ્થળ.

રીત સંબંધી

(જેમ, તેમ, કેમ, એમ, આમ)

જેવી રીતે, તેવી રીતે, કેવી રીતે, કઈ રીતે, વગેરે
 દર્શાવતા સંબંધી પ્રત્યય ‘જ્યો’ તેવીજ રીતે વપરાય છે.
 ઉભયાન્વયી અન્વયો ‘કામા’ અગર ‘જીન્સી’ પણ તેવીજ
 રીતે વાપરી શકાય.

નીઓનાન્વો,

જેવી રીતે હું જેઉ છું=મારા
 મત પ્રમાણે.

ત્યાં (થી) ચોકીદારો પસાર થયા. ૧૧. આ દરવાજેથી કોણ ગહાર આવે છે? ૧૨. ત્યાંથી તે ગહાર આવ્યો તે દરવાજો અમે જોયો. ૧૩. આ તે નિશાળ છે ત્યાં પેલા શિક્ષકે મારા બાળકોને ભણાવ્યા. ૧૪. ત્યાં બે સ્ત્રીઓ અનાજ ખાંડે છે તે વૃક્ષ તમે જુઓ છો?

સાતમી વિભક્તિ

મનુષ્યના નામો, પ્રાણીઓના નામો, અને સ્થળના વિશેષ નામો સિવાય સ્વાહીત્રીમાં દરેક નામને છેડે 'ની' પ્રત્યય લગાડવાથી સાતમી વિભક્તિ બને છે. આ 'ની' પ્રત્યય લગાડવાથી શબ્દના ઉચ્ચારનો ભાર ફેરવાય જાય છે. (જુદા અક્ષર ઉપર જાય છે)

ન્યુમળા, ઘર	ન્યુમળાની, ઘરમાં,
મજી, શહેર	મજીની, શહેરમાં.
મોટો, આગ	મોટોની, આગમાં,
કાઝી, કામ	કાઝીની, કામમાં

સાતમી વિભક્તિ પોતે માત્ર અમૂક સ્થળ સાથેનો સંબંધ બતાવે છે અને તેનો શુદ્ધરૂપમાં અર્થ બતાવવો હોય ત્યારે માં, થી, અંદર, ગહાર વગેરે શબ્દથી બતાવાય છે.

નામની સાથે વિશેષણ વપરાયેલું હોય ત્યારે આ વિભક્તિ લાગ્યે જ વપરાય છે બહુકે ઠીકપણ વપરાતી નથી.

ત્યારે નામ સાથે (સ્વ વાચક) સર્વનામ વપરાયું હોય ત્યારે સર્વનામને 'પા' 'કુ,' અને 'મુ' માંથી એક પ્રત્યય લાગે છે અને બીજો કોઈ નહિ. નિયમ પ્રમાણે

આ પ્રત્યયોનો માર મારી દેશ્વર થાય છે. 'પા' નો 'પ', 'કુ' નો 'કા', અને 'મુ' નો 'મુ' જુઓ પાનું ૬૪.

સ્થળ બદલ મુકરર હોય અગર તો જ્યાં 'ચોલવાનું હોય' તેવો આ દર્શાવતું હોય તો 'પા' વપરાય છે.

જેમકે:-

ન્યુમ્મગાની પાન્યુ, મારે ઘરે

જે 'સ્થળમુખી' અગર 'સ્થળ તરફ' અગર 'સ્થળથી' હલનચલનનો અર્થ દર્શાવતું હોય અગર તો અચોક્કસ સ્થળ-બતાવવાનું હોય ત્યારે 'કુ' પ્રત્યય વપરાય છે. આનો ઉપયોગ બહુ જ સામાન્ય છે.

જેમકે:-

ન્યુમ્મગાની કાન્યુ, મારા ઘરે અગર મારા ઘરમાંથી 'મુ' પ્રત્યય તે 'અંદરનું' સ્થળ બતાવવા વપરાય છે.

જેમકે:-

ન્યુમ્મગાની મ્વાન્યુ, મારા ઘરમાં જોડે મારા ઘરની અંદર

'કાન્યુ' વગેરે શબ્દો એકલા વપરાયા હોય ત્યારે તે ઘણી વાર નીચે પ્રમાણેના અર્થ દર્શાવે છે: જેમકે, મારી સાથે, મારા હેઠળ, મારા મા પ્રમાણે, મારા અનુસાર પ્રમાણે, જ્યાં મુખી મને લાગે વળગે છે ત્યાંમુખી, વગેરે.

કવાન્ગુ મ્હી વીળાયા, મારા મંત્ર પ્રમાણે તે ખરાબ નથી.

‘કવેદુ’, ‘કવેનુ’ અને ‘કવાઓ’ બહુવચનના રૂપોનો શુજરાતીમાં તરજુમો ‘ઘર’ અગર ‘ઘર’ કરવો યોગ્ય છે. નાટાકા કવેન્ડા કવેદુ, મારે ઘરે જલું છે,

આનાટાકા— કવાઓ સાસા, હમણું તે ઘરમાં વસે છે.

(હમણું તે ઘરે છે)

કવેનુ વાપી? તમારું ઘર ક્યાં છે.

મનોયત્ન ૨૩

સ્લાહીલીમાં તરજુમો કરો:—

૧. માણસ નદીમાં પડ્યો. ૨. તેઓ તેની પછવાડે તેના ઘરમાં ગયા. ૩ તેઓએ ટાપુ ઉપર ઘણું વૃક્ષ જોયાં. ૪. અમે અમારે ત્યાં (સ્થળે) આવી પહોંચ્યા. ૫. મારા દરવાજેના (પાસેના) તાડના વૃક્ષને તમે જાણો છો. ૬. તે પોતાના પુસ્તક સહિત ખાટલા ઉપર સૂતો. ૭. હું હવે મારા શહેરમાં પાછો ફર્યો છું. ૮. હું આંખાના ઝાડ નીચે થોભીશ. ૯. તેણે તેનું લાલું તેના હાથમાં ઝાડ્યું. ૧૦. તેઓ ઘરે દોડી ગયા. ૧૧ તેઓ જાતે ઘરમાં સંતાયા. ૧૨. જ્યારે તેઓ નદીએ આવી પહોંચ્યા, ત્યારે મેં જેમ તેઓને કહ્યું હતું તેમ, તેઓને જોરાક મળ્યો. ૧૩. માણસ અને સુવાન ઘરે પાછા આવ્યા. ૧૪. તે (સ્ત્રીએ) હાંડલું દેવતા ઉપર મૂક્યું છે. ૧૫. જ્યારે તે વાવમાંથી બહાર આવ્યો ત્યારે તે પાછો ઘર ગયો. ૧૬ જે (ઝોરડા)માં તે સૂતો હતો તે ઝોરડામાં અમે દાખલ થયા.

અનિશ્ચિત સર્વનામ

હરકોઈ, જે કોઈ, કોઈક, કાંઈ, કંઈક, સર્વ, દરેક, હરેક, પ્રત્યેક, બધું, સઘળું, સહુ કોઈ, બીજું અન્ય, ઇતર, અમુક, ફલાણું, કેટલુંક એ બધા અનિશ્ચિત સર્વનામ (ગુજરાતી ભાષાનાં) છે.

સ્વાહીલી ભાષામાં તે નીચે પ્રમાણે દર્શાવાય છે:-

મ્હુ યે ચોટે,	હરકોઈ માણસ, જે કોઈ.
વાહુ વો ચોટે,	હરકોઈ માણસો (પછી તેઓ જે હોય તે)
મ્પી વો ચોટે,	કોઈ (પણ) - વૃક્ષ.
મ્પીટી ચો ચોટે,	હરકોઈ વૃક્ષો
કીહુ ચો ચોટે,	હરકોઈ ચીજ. :-
વીહુ બો બોટે,	હરકોઈ ચીજો.

સીપેન્ડી ચો ચોટે. મને કાંઈ જોતું (ખપતું) નથી.
 સીઓની મ્હુ યે ચોટે, હું કોઈને જોતો (દેખતો) નથી.
 મ્પીટી ચો ચોટે ઇટાક્કા-, કોઈપણ જાતનો વાંસ ચાલશે.

આજ્ઞાર્થ

આજ્ઞાર્થના બે રૂપ છે, બીજોપુરૂષ એકવચન અને બીજો પુરૂષ બહુવચન

સ્વાહીલીમાં બીજો પુરૂષ એકવચન ખાલી ક્રિયાપદના થકથી દર્શાવાય છે, અને બહુ વચનમાં, ક્રિયાપદના થકમાં છેવટે રહેલો 'આ'નો 'એ' કરી 'ની' પ્રત્યય પાછળ લગાડી દર્શાવાય છે.

પેન્ડા, ચાહો, પેન્ડેની, તમે ચાહો.

આજ્ઞાસ્થાનમાં કર્મ પ્રત્યય વાપરી શકાય છે અને તે ક્રિયાપદના થડની અગાડી આવે છે, અને ત્યારે એકવચનમાં પણ થડના છેલ્લા 'આ' નો 'એ' થાય છે. મ્પેન્ડે, તેને આહો. મ્પેન્ડેની, તેને તમે આહો. વાઈટે, તેઓને બોલાવો. વાઈટેની, તેઓને તમે બોલાવો.

સામાન્ય રીતે હંમેશા ઉપયોગમાં આવતાં નીચેના ત્રણ આજ્ઞાસ્થાન સાવ નિયમીત નથી.

ન્ને-, આવ. ન્નેની, તમે આવો.

નેન્ડા, બા. નેન્ડેની, તમે બાવ.

લેટે, લઈ આવ. લેટેની, તમે લઈ આવો.

સૂચના : ૧:-જે ક્રિયાપદને છેડે 'ઈ' 'ઉ' 'એ' (અરબી શબ્દો) આવે છે તેના આજ્ઞાસ્થાનમાં તે 'ઈ' 'ઉ' અને 'એ' માં ફેરફાર થતો નથી.

સૂચના : ૨:-બીજા પુરુષ બહુ વચનનો પ્રત્યય 'ની' ખરી રીતે 'નીન્થી' છે (તમે, તમે).

સંકેતાર્થ

(આને ત્રણ કાળ સાથે સંબંધ છે. સંકેત એટલે શરત. સંકેતવાચક 'જે' અવ્યય વપરાય કે ન વપરાય.)

સંકેતાર્થના રૂપો ક્રિયાપદને છેડે રહેલા 'આ' નો 'એ' કરી, કર્તાના યોગ્ય પ્રત્યયો લગાડવાથી થાય છે. આમાં કાળનો પ્રત્યય નથી.

નીપેન્ડે, (જે) કે હું આહું તો.

દેપેન્ડે, (જે) કે અમે આહીયે તો.

ઉપેન્ડે, (જો) કે તું ચાહે તો.

મ્પેન્ડે, (જો) કે તમે ચાહો તો.

આપેન્ડે, (જો) કે તે અગર તેણી ચાહે તો.

વાપેન્ડે, (જો) કે તેઓ ચાહે તો.

ઉપેન્ડે, (જો) કે તે (મ્ત્રી) ચાહે તો.

ધપેન્ડે, (જો) કે તેઓ (મીઠી)

ચાહે તો.

ક્રીપેન્ડે, (જો) કે તે (કીડુ) ચાહે તો.

વીપેન્ડે, (જો) કે તેઓ (વીડુ)

ચાહે તો.

સંકેતાર્થ ધણીવાર આજ્ઞાર્થમાં પણ વપરાય છે અને તે વખતે આદરવાચક હોય છે. જેમકે:-

બુટા, ખેંચો.

નીટાઝામે, મને જોવા દો.

ઉબુટે, મહેરેખાની કરી ખેંચો.

આટાઝામે, તેને જોવા દો.

હું આ, કે તે કઈ ? તેના અર્થમાં પણ વપરાય છે.

નીપીટે, હું પસાર થાઉં ? આચીમ્મે, તે ખાદે ?

નીઉકાટે, હું તે કાપું (મ્ત્રી) ? હુબુકે, આપણે આળંગશું ?

કૃત્યનો ધ્યેય દર્શાવવો હોય ત્યારે સંકેતરૂપ વપરાય છે. નીચેના દાખલાથી સમજશે.

વાઈટે વાટુમીશી વાંકુસાઈડીએ,

તમને મદદ કરવાને

નોકરોને જોલાવો

દુપેન્ડે દુટાઝામે,

અમને જવા દઈને

(દો અને) જોવા દો.

સંકેતાર્થમાં ક્રિયાપદને છેડેનાં 'ધ', 'ઉ', અને 'એ' માં ફેરફાર થતો નથી. જેમકે:-

ઉનીસામેહે, મને માફ કરો. ઉનીસાડીકી, મને માનો.

ઉનીજીણુ, મને જવાબ આપો (દો)

અવ્યય 'ધડી' જેનો અર્થ 'કે', 'અગર' 'કે જેથી કરીને' થાય છે તે ઘણીવાર સંકેતાર્થમાં વપરાય છે.

સેમાં સાંના ધડી નીંસીકીએ વેમા, જોરથી બોલો કે હું

બરાબર સાંભળું.

અગર જોરથી બોલો,

કે જેથી કરીને હું

બરાબર સાંભળી શકું.

મનોયત્ન ૨૪

સ્વાહીલીમાં તરજૂમો કરો:-

૧. જે માણસે તમને માર્યો તેને બોલાવો કે જેથી તેને હું જોઈ શકું. (જોઈ) ૨. તેને મારો કે જેથી કરીને તે ખીએ. ૩. તમે જે માણસને મારી નાખ્યો તેને મેં જોયો છે, હું તેને દાટું? ૪. હું તેના ઉપર આરોપ મૂકીશ કે જેથી હું છુટું. ખીજી ૫. મને જવાબ આપવાને(નું) તેને કહો. ૬. (માફ) મને માનવાને હું તમને અરજ કરું છું. ૭. અમે સાથે રહેવાને કબૂલ થયા છીએ. ૮. પેલા હાંડલાંઓને લાંગી નાંખ. ૯. શું અમારે આ છરીઓ લાંગી નાંખવાની છે? ૧૦. તે બધીને (છરીઓને)

તમે (ખ. વ.) ભાંગી નાખો. ૧૧. આ બાળકોની સંભાળ રાખો. ૧૨. આ ભાર (ખ. વ.) તમે (ખ. વ.) ઊંચકી લઈ લેઓ. ૧૩. નારિયેળી ઉપર ચડવાને એક માણસ પંસદ કરે. ૧૪. પેલા રતાળુ પકાવે. ૧૫. પેલા રતાળુ લેખા કરે. કે જેથી કરીને હું તેમને પકાવું. ૧૬. હાંડલું ઢાંકવાનું તેને કહો. ૧૭. બધા ચાંચડને તમે (ખ. વ.) નાશ કરો. ૧૮. જે ચીજોને નાશ કરવાનું તમે અમને કહ્યું તેના અમે ભાગ પાડ્યા છે. ૧૯. અમારે શું કરવાનું છે? ૨૦. માણસોને લાંબા વાંસ ખેંચવા દો. ૨૧. સ્ત્રીઓને પાણી ભરવા દો. ૨૨. આંધળા માણસને કાઢી મૂક. ૨૩. બહેરાને થોભવા (રહેવા) દે. ૨૪. તેને ખાંચે છે (તે ઇચ્છે છે) કે તમે તેને મદદ કરો. ૨૫. ખરાબ માણસોને ન્યાય કરવા તે (ઈશ્વર) પાછો ફરશે. ૨૬ પીધેલ રસોયાએ જે લાલું મને મારી નાંખવાને ફેંક્યું તે ઉપાડી લે. ૨૭. મેં તેને પાઠુ મારવાની કોશીષ કરી. ૨૮. તેઓ ઝાડ ઉપર ચડવાને ઝાડની નજીક ગયા. (ઝાડ, મુકરર) ૨૯. તેઓને અટકાવવા હું (તેઓની) પછવાડે ગયો. ૩૦. નહાવાને (નહાવા માટે) તેણે પોતાના કપડાં ઉતાર્યાં. ૩૧. તેઓ બચી શકે તેટલા માટે માણસો દોડી ગયા. ૩૨. મને શોધવાને શિક્ષકે બે બાળકોને મોકલ્યા. ૩૩. હાંડલાનું ઢાંકણું ખોલવાને હું ફર્યો. ૩૪. ચાર પગરખાં મેળવવાને આવી પહોંચ્યો, પરંતુ મારા બે નોકરો તેને અટકાવવા પાછા ગયા. ૩૫. અમે ત્રણ, શહેરનું રક્ષણ કરવાને નીચે ગયા.

‘ક્રી’ કાળ

સ્વાહીલીમાં એક કાળ છે જે બીજા કાળની માફક કતા પ્રત્યયો અને કાળ પ્રત્યય ‘ક્રી’થી બનાવાય છે.

ગુજરાતીમાં તેનો ઘણી રીતે તરબુમો થઈ શકે છે. જે વર્તમાન કૃદંત વપરાયું હોય તો આ કાળથી જણાવાય છે. જેમકે:-

નાલીમ્બોના આક્રીઓગા મટોની, મેં તેને નદીમાં નંદાણાં જોયો.

ઘણીવાર ‘જો’ શબ્દ વપરાયો હોય તો તે દર્શાવવા.

અખ્દલા આક્રીફીકા, ઉમ્વામ્બીએ નીટાફી કેયો.

જો અખ્દલા આવી પહોંચે તો તેને કહેજો હું આવતી કાલે વગી આવીશ. (આવતો રહીશ)

કેટલીક વાર ‘ન્યારે’ વપરાયું હોય તો ત્યારે, જેમકે:-

નીટામ્બોના આક્રીફી,

ન્યારે તે પાછો આવશે ત્યારે હું તેને મળીશ.

ગુજરાતીમાં એકીજ વખતે બનતાં કાર્યોનો અર્થ દર્શાવવો હોય ત્યારે સ્વાહીલીમાં ઘણું ભાગે આ ‘ક્રી’ કાળથી જ બનાવવો જોઈએ.

પરંતુ ગુજરાતી વાક્યો ‘ન્યારે’ થી શરૂ થતાં હોય ત્યારે અભ્યાસીએ સમય સંબંધી પ્રત્યય ‘ચો’ વાપરીનેજ સ્વાહીલીમાં તરબુમો કરવો (કારણ કે, ‘ન્યારે’ સમયનું સૂચના કરે છે બુઓ પાનું. ૯૨.) જો તે ‘ક્રી’ કાળ વાપરે છે તો તે ઘણું કરીને ખોટો ઉપયોગ કરે છે.

અભ્યાસની ખાતર કેટલાક ક્રિયાપદના 'ક્રી' કાળના મંપૂર્ણ રૂપ લખો. કારણ કે બીજા કાળના રૂપો આ પુસ્તકમાં આપેલા છે.

મનોયત્ન ૨૫

સ્વાહીલીમાં તરબુમો કરો:-

૧ જો વૃક્ષ પડે. ૨ ન્યારે વૃક્ષ પડે. ૩ ધારો કે વૃક્ષ પડે. ૪ ન્યારે વૃક્ષ પડતું હશે. ૫ જો તમે નજર કરશો તો તમે કાળા માણસોને દોડી જતાં જોશો. (માણસો ચુકરર) ૬ ન્યારે શિક્ષક આવી પહોંચશે ત્યારે અમે તેને કહીશું. ૭ જો છરી તેની આંગળી કાપશે તો બાળક રડશે. ૮ ન્યારે તે પુસ્તક લાવશે ત્યારે તે વાંચવાને હું શક્તિમાન હોઈશ. ૯ જો તે જે ચોપડી હું બહુ છું તે લાવશે તો. ૧૦ હું તેઓને તમને બોલાવતા સાંભળું છું. ૧૧ આવીપહોંચતા તમે (બ. વ.) તેને પૂછજો. ૧૨ પાછા જતાં સલામજો. ૧૩. જો તમે મને લગાડ્યું તો ધ્યાન રાખજો. ૧૪ ધારો કે તે તમને મારી નાંખે (જનથી, તો) હું તેનાં બધાં બાળકોને મારી નાખીશ. ૧૫ જો તમે તમારા બાળકોને ચાહતા હો તો તેઓને ભક્તિ (પ્રાર્થના) કરતાં શીખવો. ૧૬. જો તમે મને ચાહતા હો તો તેઓને માફ કરો. ૧૭. જો બહેરો તમને સાંભળી શકે તો તેને કહો. ૧૮. જો તમે આંધળા માણસને લાવશો તો અમે તેની સંભાળ રાખશું. ૧૯. તમે (બ. વ.) ચોરોની શોધ કરો; ન્યારે તમે તેઓને શોધી કાઢો ત્યારે તેઓને અહીંયાં મારી પાસે લાવજો. ૨૦. ન્યારે તે મને પૂછે ત્યારે તમે તેને જવાબ આપજો. ૨૧.

ને હું તેને બોલાવતાં સાંભળીશ તો હું પાછો આવીશ.
 (જર્મશ.) ૨૨. ને હું તેણીને મારા માટે શોધ કરતી નેમશ
 તો હું તમારા ઘરમાં સંતાઈશ. ૨૩. જ્યારે તમે રૂખડવાનું
 ઝાડ બુઝો ત્યારે તમે આવી પહોંચ્યા છો. ૨૪. હું મનુ-
 રાને દોડી જતાં નેહ છું; તેઓ તેઓના ભાર છોડી નય
 છે; (ચાલુ વ.) અર્જુણ લોકો જેમ તેઓને જડ છે તેમ
 તેઓને (ભાર) ઉપાડી લે છે. ૨૫. ને અમે ઢીલ કરશું તો
 અમે આખાદ થઈશું. ૨૬. ને હું પાછો નહિ તો તમે
 બધા પાછા જાઓ. ૨૭. ને આપણે પાછા જઈએ તો ચાલો
 આપણે બધા સાથે પાછા જઈએ. ૨૮. નિશાળ પડે છે;
 (ચાલુ વ.) ને આપણે બહાર જઈશું તો આપણે બચશું.
 ૨૯. ને નિશાળ નાશ પામે તો બીજા બાંધજો. ૩૦. ને તે
 છોડી બનાવે તો (તમે બ. વ.) તેને બાળી નાંખજો. ૩૧
 ને તેને યાદ આવશે તો અમે તેને ચૂકવશું. ૩૨. ને તે
 ભાલું લાવશે તો અમે તે ખરીદશું. ૩૩. ને રસોયો સારી
 રસોઈ પકવશે તો અમે તેના વખાણ કરીશું. ૩૪. ને તે
 સારો ખોરાક બગાડશે તો હું તેને મારીશ. ૩૫. જ્યારે
 તેણી હાંડલું ભાંગશે ત્યારે તેણી ખીશે. ૩૬. પાશ્ચાત્ય માણસે
 તેને રૂખતાં નેયો. ૩૭. જેવો તેણે તેનો હાથ ભાંગ્યો કયો
 તેવી છરી પડી; પડતાં તે (છરી) તેને લાગી (કાપ કર્યો.)

‘કા’ (પ્રત્યયના) કાળો

સ્વાહીત્રીમાં એક બીજો કાળ છે જે કર્તા પ્રત્યયો
 અને કાળ પ્રત્યય ‘કા’ થી બને છે.

ગુજરાતીમાં આ કાળનો તરબુતો કરવો હોય
વાક્યમાં ઉભયાન્વયી અવ્યય ‘અને’ આવે અને તેના
નિશ્ચયાર્થમાં ભૂતકાળ આવે.

જેમકે:-

આલીજીખુ આકામ્વામ્ખીઆ, તેણે જવાળ આપ્યો અને
મેં તેને ઠહ્યું.

આલીફડી આકાફીકા હાપા) તે પાછો ગયો અને અહીંયાં
નીકામ્વેના, આવ્યો અને મેં તેને જોયો.

જો કે ખાસ જરૂર નથી છતાં પણ ગુજરાતીમાં
વર્તમાન કૃદંત આવે ત્યારે આ કાળ વાપરીને તરબુતો
કરવામાં આવ્યો હોય તોપણ ઠીક છે.

જેમકે:-

આલીફ્વેન્ડા આકાપીટા બોન્ડેની, આકાચોમા મોટો
મીજી ચોટે, આકાવાઉઆ વાડુ.

તે, બધાં ગામડાં બાળતાં (અને) બધા
માણસોને મારતાં (બનથી) ખીણમાંથી
પસાર થયો.

એટલું યાદ રાખવાનું ખાસ જરૂરનું છે કે આ ‘કા’
કાળનો જોસ, અનુક્રમના કાર્ય હોય એટલે એક કાર્ય
પછી બીજું કાર્ય તેની પછી અનુક્રમે બનેલું હોય તે
દર્શાવવા વપરાય છે. ‘કા’ કાળમાં અને ‘ફી’ કાળમાં આ
(જ) મૂખ્ય તફાવત છે. ‘ફી’ કાળ, કાર્યો એકી વખતે
બનેલા હોય અગર તો એકી વખતે બનવાના હોય ત્યારે
વપરાય છે.

વાર્તા કરવામાં સામાન્ય રિવાજ પ્રમાણે શરૂઆતનું પહેલું ક્રિયાપદ જે ઘણું ભાગે હ'મેશા 'લી' કાળમાં વપરાય છે. તે પછી વાર્તાના અંત સુધી 'કા' કાળ વાપરી વાર્તા કહેવામાં આવે છે.

તમે જે જે ક્રિયાપદો જાણતાં હો તેમાંથી થોડાંકે અભ્યાસની ખાતર 'કા' કાળ વાપરીને લખો.

સંકેતાર્થમાં પણ આ 'કા' કાળ વપરાય છે. તે સંકેતાર્થ બનાવવા 'કાં' પ્રત્યયને કર્તા પ્રત્યય અને ક્રિયાપદના થકની વચમાં મૂકીને બનાવવામાં આવે છે. સંકેતાર્થ બનાવવાના નિયમ પ્રમાણે ક્રિયાપદના શબ્દમાં છેવટે રહેલ 'આ' નો 'ઇ' કરવો.

આ કાળ શરૂઆતના અભ્યાસીને ઉપયોગ કરવા માટે જરૂરનો નથી અને વધારામાં એ સૂચન છે કે જે તે ઉપયોગ કરવા જશે તો ખોટો ઉપયોગ કરશે તેવો સંભવ છે.

વાક્યોમાં જે સંકેતાર્થની હાર હોય અને કાર્યો અનુક્રમે બનેલા દર્શાવાયા હોય જે એકબીજા ઉપર આધાર રાખતા ન હોય તો પહેલા વાક્ય પછીના બીજા વાક્યો 'કા' સંકેતાર્થમાં જણાવાય છે. પહેલું વાક્ય સાદા સંકેતાર્થમાં હોય છે; પરંતુ જે અનુક્રમના કાર્યો એક બીજા ઉપર આધાર રાખતા હોય તો બધામાં સાદું સંકેતાર્થ વાપરી તરબુતો કરવો.

જે પહેલું સંકેતાર્થ ખરેખર વિનયપૂર્વકનું આજ્ઞાર્થ હોય અગર તો પહેલું ક્રિયાપદ આજ્ઞાર્થ હોય તો પણ તે દર્શાવેલું કાર્ય દૂર અગર અન્ય જગ્યા ઉપર બનવાનું હોય ત્યારે ‘કા’ સંકેતાર્થ વાપરવું જ જોઈએ; પરંતુ જે કાર્ય, નજીકની જગ્યામાં અગર ખોલનારની રૂબરૂમાં બનવાનું હોય તો કોઈ પણ સંજોગોમાં ‘કા’ સંકેતાર્થ વપરાતું નથી.

(આ ઉપરથી ફલિત થાય છે કે) ‘કા’ સંકેતાર્થ ‘જા’ આજ્ઞાર્થ પછી વાપરવું જ જોઈએ અને ‘આવ’ આજ્ઞાર્થમાં કદાપી વાપરવું જોઈએ નહિ.

ખરી રીતે ‘કા’ સંકેતાર્થ ચોતેજ ‘જા’ હુકમ સૂચવે છે જેનો અર્થ એવો નીકળે છે ‘જા અને ફલાણી જગ્યાએ (અહીંયાં નહિ) ફલાણું કામ કર.’)

શરૂઆતના અભ્યાસીને ‘જા અને ફલાણી જગ્યાએ ફલાણું કામ કર’ એ છેલ્લા વાક્યોના અર્થ સિવાયના બીજા કોઈ ‘કા’ સંકેતાર્થવાળા વાક્યોનો મેળાપ નહિ થાય.

નીચેના વાક્યો ‘કા’ સંકેતાર્થનો ઉપયોગ કરવાને મદદકર્તા થઈ પડશે એટલું જ નહિ પણ સાથે બતાવશે કે સાદું સંકેતાર્થ વધારે વપરાયેલું છે.

આલીવાઆમુરૂ વાપાગાઝી વાએન્ડે વાકાયુકુએ વ્યોમ્બો વ્યાકે વ્યોટે,

તેણે મજૂરોને બતાવ્યા અને તેની બધી માલમત્તા લઈ આવવાને હુકમ કર્યો.

ઉમ્મીટો આલી આકુસાઈડીએ, અલીને ખોલાવ અને તેને
તમને મદદ કરવા દો.
આજે આકાએ હાપા, તેને આવવા દો અને
અહીંયાં રહેવા દો.
આંચેન્ડે આકાકાએ કવાઓ, તેને જવા દો અને ઘરે
રહેવા દો.
આકાઆન્ગાલીએ સાના, તેને ભવિષ્યમાં સારી સંભાળ
રાખવા દો.
ન્ને- દુસેમે, આવ અને અમને કહેવા દે.
દુજે દુલે, અમને આવવા દો અને
ખાવા દો.

કુરાહીની, ઇમ્મેની, ના દુચેઝે લેઓ, આનંદ કરો અને ગાઓ
અને આજે અમને રમવા દો.

(‘કુરાહીની મ્કામ્મિએ’ નો અર્થ આમ થાય,
આનંદ કરો અને ગાઓ, તમને ગમે તો, પરંતુ
અહીંયાં નહિ)

મનોયત્ન ૨૬

(અ)

સ્વાહીલીમાં તરજુમે કરો:-

૧. તેણે મને પૂછ્યું અને શું તેને કહ્યું. ૨. તેણે
(સ્ત્રી) તમને પૂછ્યું અને તમે તેને (સ્ત્રીને) કહ્યું. ૩. તમે

(બ. વ.) નજર કરી અને ઝાડ બેચાં (ઝાડ, મુકરર) ૪. મેં છરીની શોધ કરી અને તે મને જડી. (છરી, મૂકરર) ૫. છોકરાઓને તમે જે છત્રી છોડી હતી તે મળી અને તે લાવ્યા, અને મેં તેઓને કહ્યું, ધણી પાછો આવશે; અને તેઓએ મને કહ્યું, આ માણસ તેને ઓળખે છે. ૬. પરદેશીઓ આવી પહોંચ્યા અને અમારું શહેર બાળ્યું. ૭. પાશ્ચાત્ય માણસે મારું લાકું પકડ્યું અને તે લાંગ્યું, અને મેં તેને માર્યું, અને તેણે જે માણસો તેની પછવાડે (આવતા) હતા તેમને કહ્યું, પેલા માણસને મારી નાખો (જનથી); અને હું દોડી ગયો અને બચી ગયો. ૮. તેણે નવા પગરખાં પહેર્યાં અને તેઓએ તેને ઇજ્જત કરી.

(ખ)

૧. રાજાએ તેના માણસોને બોલાવ્યા, અને તેમને કહ્યું (કે) આ વૃદ્ધ, જાદુગર છે, તેને પકડો અને બાંધો ૨ અને તેઓએ તેને બાંધ્યો. ૩ અને માણસો જે તેની ચોક્કી કરતા હતા તે પીધેલા થયા અને સૂઈ રહ્યા અને મેં તેને છોડ્યો અને તે દોડી અને જાદુગર લાગી તેઓએ તેને મારે શોધ કરી. અને મને કહ્યું અને તે તમને અને મેં ૮ અને તે કહ્યું, ૯ છે, અમારું મારું તે કયાં ૨

આવો અને તમે તેને જોશો; અને હું આગળ ગયો. અને તેઓ બધા પછવાડે આવ્યા. ૧૦ અને અમે તેમને મળ્યા અને તમે અમને કહ્યું, પાછા જાઓ, વૃદ્ધ માણસે તમને છેતર્યા છે.

(ક)

૧. બાળક નીચે પડ્યું અને રડ્યું. ૨. તેણે મને તેનું ગૂંમડું બતાવ્યું અને મેં તે સાળું કર્યું. ૩. હું પાછો ફર્યો અને (મેં) જોયું. ૪. મેં રતાણુ લીધું અને તે આખ્યું (રતાણુ, મુકરર) ૫. તેઓ પીધેલા થયા અને લડ્યા ૬. તે જાઠ્યો અને ગાયું. ૭. તમે (બ. વ.) દિલગીર થયા અને હું રાજી થયો. ૮. તે થોભ્યો અને હું તેને (તેની બાજુમાં થઈને) પસાર થયો. ૯. જા અને તેણીને જોલાવ. ૧૦. આવ અને અમને મદદ કર. ૧૧. જા અને પેલા વાંસ જો. અને, જો તેઓ કામ લાગે તેવા હોય તો, તેમને ખરીદો. ૧૨. ધ્યાન રાખો અને યોગ્ય રીતે જવાબ આપો. ૧૩. તે મારી આગળ ગયો અને અમે તેના ઘરે આવી પહોંચ્યા ૧૪. તમે (બ. વ.) સાંભળો અને મને જવાબ આપો.

અનિશ્ચિત કાળ.

ન્યારે કાર્ય દૈવયોગી, આકસ્મિક કે સંશયાર્થ રીતે બનવાનું હોય બનતું હોય કે બનેલું હોય અગર તો આપણે એમ કહેવાને ઇચ્છતા હોઈએ કે 'જો આમ બન્યું તો આમ બનશે, અગર આમ બન્યું તો આમ થશે' તો (તે) કાળ, વાક્યના બન્ને ભાગમાં, કર્તા પ્રત્યયો અને

દાળ પ્રત્યય 'ન્ગે' થી દર્શાવાય છે. યનવાનું પરિણામ જે સ્થિતિ ઉપર આધાર રાખે છે અગર અવલંબેલું હોય છે તે 'કામા' એટલે 'જે' વાપરવાથી દર્શાવાય છે તે નીચેના વાક્યથી જણાશે.

મ્હી ઉન્ગેઆંગુકા, જે આડ પડે (રખે આડ પડે.)
કામા નીન્ગેમ્બેના, નીન્ગેમ્પીગા, જે હું તેને જોત તો હું
તેને મારત.

ભૂતકાળમાં 'ન્ગાલી' પ્રત્યય છે.

મ્હી ઉન્ગાલીઆંગુકા, જે આડ પડેલું હતે.
કામા નીન્ગાલીમ્બેના, નીન્ગાલીમ્પીગા, જે મેં તેને જોયો હતે
તો મેં તેને માર્યો હતે.

મનોયત્ન ૨૭

સ્વાદ્વીલીમાં તરજુમે કરો:-

૧. જે હું તેને સંભળને તે હું જીતે. ૨. જે આ આડ પડે તો તે મને મરી નાખે (જનથી.) ૩. જે તમે પેલાને કહ્યું હતે તો તેણે તમને મારી નાખ્યા હતા. ૪. જે તમે (ખ. વ.) ત્યાં આગ સળગાવેલી હતે તો તમે તેઓનાં છાપરાં બાળી નાંખ્યા હતા. ૫. જે તેઓના મહવા પાછા આવી ગયેલા હતા તો 'અમે' જાયેલા હતા. ૬. ભાણું તેને ચૂટેલું હોત. ૭. રખે દારૂડીયો તેના બાળકને મારી નાખે. ૮. જે તેણીએ જોયું હોત તો તેની સ્ત્રીએ તેને દેખેલો હોત. ૯. જે તેણે સંભાળ રાખી હતે તો તેની સ્ત્રી પાછી આવતે. ૧૦. જેવો તે પસાર થયો તેવો મેં તેને જોયો, અને તમે મને કહ્યું, તેણે મહવો જનાવ્યો છે. ૧૧. અને મેં તેને કહ્યું, આ મહાસ કહે છે (કે) તમે મહવો જનાવ્યો છે, મારે તે જોવો છે. ૧૨. અને

તેણે મને કહ્યું, જો તમે મારા માણસને પૂછ્યું (કહ્યું) હોત તો તેજોએ તમને મારો મછવો બતાવ્યો હોત. ૧૩. અને મેં તેને કહ્યું, તમે પોતે મને બતાવો. ૧૪. અને મેં તે (મછવો) જોયો, અને તે ખરીઘો. ૧૫. જો તમે તે જોએલો હોવ તો તે તમે પોતે ખરીઘો હોત.

ટેવવાળું કાર્ય (સ્વાભાવિક)

ટેવવાળું (સ્વાભાવિક) કાર્ય, કર્તા પ્રત્યય 'હુ' નો ઉપયોગ કરી તેના પછી ક્રિયાપદનો શબ્દ (ચક્ર) મૂકીને દર્શાવાય છે. જેમકે:-

હુસેમા, માણસો કહે છે; તેઓ કહે છે.

વાટુ હુએન્ડા કુઓગા કીલા સીકુ, લોકોને હંમેશાં જાવાની અને નહાવાની ટેવ પડી ગઈ છે (હંમેશા લોકો નહાવા જવાને ટેવાએલા છે).

‘આમ્યા’ શબ્દ સાથે સંબંધી પ્રત્યય

હાલમાં સંબંધી પ્રત્યય ક્રિયાપદમાં મૂકવાને બદલે ‘આમ્યા’ સાથે મૂકીને વાતચીતનો ઉપયોગ એટલો બધો પ્રચાર પામેલો છે કે તેની નોંધ અહીંયાં જણાવવી જ જોઈએ જુઓ પાનું ૮૫.

મટુ આનાયેસીમામા કુલે,	(માણસ જે
મટુ આમ્યાયે આનાસીમામા કુલે,	(ત્યાં ઉભો છે.
વીટુ નીટાકાવ્યોવીટાકા કેયો,	(સીંજે જે મને
વીટ આમ્યાવ્યો નીટાનીટાકા કેયો,	(આવતી કાલે ખપશે.

ભાગ બીજો

‘નૃ’ વર્ગ

નામના શબ્દોમાં જેનો પહેલો અક્ષર ‘નૃ’ અગર ‘ન્યૃ’ હોય તો તેનું બહુવચન કરતી વખતે કાંઈ ફેરફાર થતો નથી.

એ. વ.

બ. વ.

ન્યુગ્રા, ધર.

ન્યુગ્રા, ધરો.

ન્ડો-, ડોલ; બાલ્લી.

ન્ડો-, ડોલો; બાલ્લીઓ.

ન્યારે શબ્દોમાં જેનો પહેલો અક્ષર ‘નૃ’ હોય અને બીજો અક્ષર ક, ગ, જ, ય, અને ઝ, હોય તો ‘નૃ’ તેમનો તેમજ રહે છે. ઉપર લખ્યા સિવાયના અક્ષર આવેલા હોય તો ‘નૃ’ નો લોપ થાય છે (જુઓ પાનું ૧૫.)

શબ્દનો પહેલો અક્ષર ‘નૃ’ અને બીજો અક્ષર ‘ન્’ હોય તો ‘ન્નૃ’ નો ‘ન્નૃ’ થાય છે. જેમકે:-

‘ન્નાયા’ છે તે ‘ન્નાયા’માંથી બનેલ છે. (ખરાબ).

શબ્દનો પહેલો અક્ષર ‘નૃ’ હોય અને બીજો અક્ષર ‘વૃ’ હોય તો તે ‘ન્વૃ’ નો ‘ન્વૃ’ થાય છે, જેમકે:-

‘ન્વુગ્રા’ છે તે ‘ન્વુગ્રા’માંથી બનેલ છે. (વરમાદ).

શબ્દનો પહેલો અક્ષર ‘નૃ’ હોય અને તેના પછી ‘વૃ’ (ઉવૃ) આવેલો હોય તો તે ‘ન્ઉવૃ’નો ‘ન્નૃ’ થાય છે. (ઉદાહરણ અગત્ય નહિ જેવો બોલાય છે). જેમકે:-

‘મ્ખીલી’ તે (ન્ખીલી) ‘ન્હવીલી’માંથી બનેલ છે. (બે).

શબ્દનો પહેલો અક્ષર ‘ન’ હોય અને તેના પછી ‘લ્’ અગર ‘ર’ આવેલો હોય તો તે ‘ન્લ’ અગર ‘ન્ર’ નો ‘ન્ડ’ થાય છે. જેમકે:—

‘ન્ડીમી’ છે તે ‘ન્લીમી’માંથી બનેલ છે. (જીલ).

‘ન્હેકુ’ છે તે ‘ન્રેકુ’ માંથી બનેલ છે. (લાંબુ).

જ્યારે ક, પ, અગર દ અગાઉ ન પ્રત્યય લગાડવો જોઈએ ત્યારે ‘ન’ લખાતો નથી પણ બોલતી વખતે જરા જેટલો તે ‘ન’ નો ઉચ્ચાર કરવો પડે છે અને તે નીચેના શબ્દોમાં માલુમ પડે છે.

કુકુ છે તે ન્કુકુ માંથી થએલ છે. કુકડો; મરઘો.

પેપો છે તે ન્પેપોમાંથી થએલ છે. પવન.

ટાકા છે તે ન્ટાકામાંથી થએલ છે. કચરો.

સ્વર આગળ ‘ન’ નો ‘ન્ય’ થાય છે. જેમકે:—

ન્યેકુન્ડુ, રાતું; લાલ.

નામના કયા શબ્દો આ ‘ન’ વર્ગના છે તે આ ઉપલા નિયમોથી જાણવાનું સુફકેલ જણાય છે. જ્યારે પરદેશી શબ્દો, ગમે તેવા પ્રકારના, આ વર્ગમાં મૂકવાની પદ્ધતિને લીધે સુફકેલી વધે છે.

શરૂઆત કરનારને જ્યારે શંકા લાગે કે શબ્દ આ વર્ગનો છે કે કોઈ અન્ય વર્ગનો ત્યારે તે શંકાવાળા શબ્દને આ વર્ગનો ગણવો. તેમ કરવું ઘણી વખત

માયું નીવડે છે અને ખોટો પ્રત્યય લગાડવા કરતાં
ખલેતર એ છે કે પ્રત્યય તે વખતે છાડી દેવો.

સૂચના. પહેલી-તેઓ શબ્દોના ઉચ્ચારમાં ફેરફાર કેમ થાય
છે તેથી માહિતગાર છે તેઓને ક, ચ, ટ,
જેવા ઉચ્ચાર આગળ આ 'ન' પ્રત્યયનો લોપ
થાય છે તે વળગુ મદદ રૂપ થઈ પડશે.

સૂચના. બીજી-ઘોડાએક દાખલાઓમાં 'ન' નો લોપ થાતો
નથી કારણ કે તેવે વખતે ઉચ્ચારનો ભાર
તેના ન) ઉપર આવે છે જેમકે:-

ન્યા, ન્યી, ન્યો. ન્ટા, ન્યા.

‘ ન ’ વર્ગના નામના શબ્દોની ટીપ.

તુસુ,	અરધું,	આવંતળુ,	આશ્ચર્ય; અવતયળી.
માઆના,	અર્થ; હેતુ.	હેસાળુ,	આંકડો; આંક.
આઉટી,	અવાજ; ઘોંઘાટ.	ઈશાગ,	ઈશારો; નિશાની;
ન્યા,	અણી; ઝીણો છેડો.		સંકેત.
હાન્ત,	અરજ; ઈચ્છા;	કાલામુ,	કલમ; પેન્સીલ.
	જરૂરિયાત.	સા-	કલાક; ઘડિયાળ.
આકીલી,	અકકલ; ભુલિ;	ન્યુઓ,	કપડું-ડાં; લૂગડું-ડાં.
	ચાતુર્ય.	ડેની,	કરજ.
ખોરીટી,	આડી; વાંસ;	શુધુડી,	કાર્ય; કામ.
	ભારવટીયો.	કાડાવા,	કોફી.
કુરાહા,	આનંદ.	ટુપા,	કાતસ.
રાહા,	આરામ.	શેરીઆ,	કાયદો; ધારો.
દોહો,	આત્મા; જીવ.	કાસટાગી,	કાગળ.

કુંક,	કાટ.	ચોકા-,	ચુમો
કાઝી,	કામ; પ્રસંગ.	કારી,	છાપડં.
બેઇ,	કિંમત.	ન્યામા,	જનાવર.
ચામાની,	કિંમત.	રીસાસી,	સીસું (ધાતુ); પાંદુ-
ન્ડીઝી,	કેળાં.		કની ગોળી.
બેહો,	કોટ (આરળનો.)	નાફાસી,	જગ્યા; વખત; તંક;
હાળારી,	ખખર.		બેગવાઇ.
ટેન્ડે,	ખજૂર.	નામના,	નાત; ડીઝાર્ન.
બીડી-,	ખંત; ઉત્સાહ;	આસીલી,	જૂનું; પુરાણું, અસલી;
	પ્રયત્ન.		આગળનું.
સીરી,	ખાનગી; છાનું.	ન્યુવુ,	જેર.
હાંડાકી,	ખાઇ.	ચુચુ,	ઝેર.
પેમ્બે,	ખુણો.	કેન્ગેલે,	ટકોરી; ઘટ.
હોસારા,	ખોટ; નુકશાન.	કોફીઆ,	ટોપી.
હાસીરા,	ચુસ્સો; કેાધ.	જેનેઝા,	ઠાંઠી,
ઝુલીઆ,	ગાલીચો; ચેત્રંજી.	લામી,	કામર.
સા-,	ઘડિયાળ.	ન્ડો-,	ઠાલ.
ન્યુમ્બા,	ઘર.	ન્યાઓ,	ઢાલ.
ન્યાનો,	ઘઉં.	ટાફાઉટી,	તફાવત.
જાંરાહા,	ધા; ઇંજ.	આફ્યા,	તંદુરસ્તી.
સામ્લી,	ધી.	હેમા,	તંબુ.
હીલા,	ચતુરાઇ; હોશિયારી.	ફીઉ,	તરસ.
ગોઝી,	ચામડું; ચામડી.	ન્યુવુ,	તાકાત; જોર.
સાનામુ,	ચિત્ર; મૂર્તિ; ફેટો.	ન્યોટા,	તારો (આંકાચનો).

હોમા, તાવ; બુખાર.
 શાખા, ત્રાંબુ; પિત્તળ.
 ગ્યુઝો, થાંભલો.
 સાહની, થાળી.
 ફાધીલી, દયા.
 ડાવા, દવા.
 સાડાકા, દાન.
 સીકુ, દિવસ.
 ડુનીઆ, દુનિયા.
 ન્ત- , દુકાળ; ભૂખ.
 ડાફીની, ફરખીન.
 ન્ચી, દેશ; જમીન.
 કામ્બા, દોરડું.
 ડીની, ધર્મ.
 બાહાટી, નસીબ; ભાગ્ય;
 સિતારો.
 ન્ગોમા, નગારું; નાચ;
 વાજાંત્ર.
 ફાઈડા, નફો; લાલ.
 પુઆ, નાક.
 નાઝી, નારિયેળ (પાકી-
 ગયેલ)
 આલામા, નિશાની; ચિહ્ન.
 બાફવા
 (બાફ્યા)) પત્ર; ચિઠ્ઠી.

પુરે, પ્રકાશ; તેજ.
 રોબો, પા; ચોથો ભાગ.
 ફેધા, પૈસા; રૂપ.
 બુસ્ટાની, બગીચો; ફૂલવાડી.
 બુંડુકી, બુંડક.
 બાફ્ટી, બુંડકનો દાર.
 ટા-, બ-તી.
 હોકું, બીક; ડર.
 ઇબાડા, ભક્તિ; પ્રાર્થના.
 બાહાટી, ભાગ્ય;
 મ્બોગા, ભાજપાલો; તરકારી;
 શાકપાન.
 ન્ત-, ભૂખ.
 ઝાવાડી, ભેટ; બક્ષિસ; સોગદ
 આસાલી, મધ.
 સીઆગી, માખણ.
 ન્યામા, માંસ.
 હેશીમા, માન; આદર; સતકાર.
 માલી, માલ; પૈસો.
 ન્ગુગુ, માંડવી; ભોંયશીંગ.
 શીડા, મુશકેલી; કષ્ટ;
 વિપત્તિ; સંતાપ.
 સાફારી, મુસાફરી; મફર
 ડાલીલી, મુદો; પુસ્તવો.

મેઝા,	મેજ; ટેબલ.	ગાંઘેા,	શહેરનો સામેનો.
લુલુ,	મેતી.	ભાગ;	સામેપાર.
મેટોકા-	મેટરગાડી.	આઈયુ,	શરમ; નિંદા.
રાગી,	રંગ.	હાયા,	શરમ; વિવેક.
જાઆ,	રસ્તો.	ગુપુ,	શક્તિ; જ્ઞેય;
હાદુરી,	રીતરિવાજ.	તાકાત.	
હન્સી;	રીત	હુધ,	શીતળા.
પમ્મા,	રૂ.	ખાહારી,	સમુદ્ર; સાગર.
લેસો,	રૂમાલ.	ફેલી,	સત્ય; ખરું; સાચું.
ફેરા	રૂપું.	હેસાણુ,	સંખ્યા; આંકડો;
ફેરાફૂ-	લવીંગ.	ખીલ.	
ફમ્મો,	લાકડી.	હોટો;	સ્વપ્ન.
ફમ્મડા,	લાલ; નફે; ફાયદો	સીકી,	સરકો.
ફુ,	લાકડી (બાડી)	હાલી,	સ્થિતિ; સંજોગો,
લુ,	લોહી; ખૂન,	સાણુની,	સાણુ.
નોફા,	વખાણુ; ચારિત્ર્ય;	ગાઝી,	સીડી; દાદર;
	ગુણ; લક્ષણ.	આમાની,	મુલેહ; સંપે; શાંતિ
પાહાડી,	વચન.	સીન્ડાનો,	સોય.
પુઆ,	વરસાદ.	ધાહાણુ,	સોનું; હેમ.
પહાઝી,	વહાણુ.	હેસાણુ,	હિસાબ.
પીરકેણુ,	વહાણુ.	હેવા,	હવા.
પેરા,	વાવટો; ધ્વજ.	હાકી,	હક્ક.
પેલીમુ,) વિદ્યા; ઇલ્મ.	હાલી,	હાલત.
પેલીમુ)			

વિશેષણો 'નૃ' વર્ગ. 'નૃ' વર્ગના નામના શબ્દોને મળતા વિશેષણો તેજ નિયમાનુસાર બને છે, અને તેનું બહુવચન એકવચન જેવું જ હોય છે. સ્વરથી શરૂ થતા વિશેષણોને (જુઓ પાનું ૬૬) 'ન્ય' પ્રત્યય લાગે છે.

ન્યુમ્ળા ન્યેકુન્ડુ, લાલ ઘર, અગર રાતા ઘરો.

આલામા ન્યેકુન્ડુ, લાલ નિશાની અગર લાલ નિશાનીઓ.

વ્યંજનથી શરૂ થતા વિશેષણો (જુઓ પાનું ૨૪) નીચે પ્રમાણે બને છે.

-જુરી;	મુંદર; સરસ;	'નજુરી'.
-ગેની;	પરાયું; વિચીત્ર;	'નગેની'.
-ચુમુ;	સખ્ત;	'નચુમુ'.
-ઝીટો;	વજનઠાર;	'નઝીટો'.
-ડાગો;	નાનું;	'નડાગો'.
-ઝીમા;	નકકર; આખું;	'નઝીમા'.
-રેકું;	લાંબુ;	'નરેકું'.
-ખાયા;	ખરાબ;	'મખાયા'.
-ખીચી;	ઠાચું; તાબું;	'મખીચી'.
-ખીલુ;	પાકેલું;	'મખીલુ'.
-ખોલુ;	સડીગયેલ;	'મખોલુ'.
-દુપ;	ઉઘાડું; ખાલી;	'દુપ'.
-ચુન્ય;	કડવું;	'ચુન્ય'.
-પાના;	પહોળું;	'પાના'.
-ફૂ-	સરઠાર; મોટો;	'ફૂ-',
-ઠાલુ;	સુકું;	'ઠાલુ'.

-ચાચે;	ઘોડું; ઘોડાંક;	‘ચાચે’.
-કાલી;	ઘાતકી; તીક્ષ્ણ;	‘કાલી’.
-કુખ્વા;	મોટો;	‘કુખ્વા’.
-કુપી;	દૂકો;	‘કુપી’.
-ટામુ;	મીઠું; સ્વાદિષ્ટ;	‘ટામુ’.
-નેને;	ભાડું;	‘નેને’.
-ફ-ફ-;	જીર્ણ થઈ ગયેલ;	‘ફ-ફ-’.

જે સામાન્ય વિશેષણો વધતાં જોછા પ્રમાણમાં અનિયમિત છે.

-એમા;	સારું, તેનું ‘એમા’ બને છે.
-ખ્યા;	નહું, તેનું ‘ખ્યા’ બને છે.

સંખ્યા, ન-વર્ગ. જ્યારે વિશેષણો તરીકે વપરાય છે ત્યારે તે નીચે પ્રમાણે બને છે. (શુદ્ધો પાનુ ૩૧)

એક;	મોજા.
બે;	મળીલી.
ત્રણ;	ટાટ.
ચાર;	ન્ને.
પાંચ;	ટાનો.
છ;	સીટા.
સાત;	સાળા.
આઠ;	નાને.
નવ;	કેન્ડા (ટીસા).
દસ;	કુમી.

વિશેષણો 'નૃ' વર્ગ. 'નૃ' વર્ગના નામના શબ્દોને મળતા વિશેષણો તેજ નિયમાનુસાર બને છે, અને તેનું બહુવચન એકવચન જેવું જ હોય છે. સ્વરથી શરૂ થતા વિશેષણોને (જુઓ પાનું ૬૬) 'ન્ય' પ્રત્યય લાગે છે.

ન્યુમ્બા ન્યેકુન્ડુ, લાલ ઘર, અગર રાતા ઘરો.

આલામા ન્યેકુન્ડુ, લાલ નિશાની અગર લાલ નિશાનીઓ.

વ્યંજનથી શરૂ થતા વિશેષણો (જુઓ પાનું ૨૪) નીચે પ્રમાણે બને છે.

-ઝુરી;	ચુંદર; સરસ;	'નઝુરી'.
-ગેની;	પરાચું; વિચીત્ર;	'નગેની'.
-ગુમ્;	સખ્ત;	'નગુમ્'.
-ઝીટો;	વજનઢાર;	'નઝીટો'.
-ડોગો;	નાનું;	'નડોગો'.
-ઝીમા;	નકકર; આખું;	'નઝીમા'.
-રેકું;	લાંખું;	'નરેકું'.
-ખાયા;	ખરાબ;	'ખાયા'.
-ખીચી;	કાચું; તાજું;	'ખીચી'.
-ખીલુ;	પાકેલું;	'ખીલુ'.
-ખોલુ;	સડીગયેલ;	'ખોલુ'.
-હુપ્;	ઉઘાડું; ખાલી;	'હુપ્'.
-ચુન્ય;	કડવું;	'ચુન્ય'.
-પાના;	પહોળું;	'પાના'.
-ફ-	સરઢાર; મોટો;	'ફ-',
-કાલુ;	સુકું;	'કાલુ'.

-ચાચે;	થોડું; થોડાંક;	'ચાચે'.
-કાલી;	ઘાતકી; તીક્ષ્ણ;	'કાલી'.
-કુખ્વા;	મોટો;	'કુખ્વા'.
-કુપી;	દૂંકો;	'કુપી'.
-ટામુ;	મીઠું; સ્વાદિષ્ટ;	'ટામુ'.
-નેને;	બાહું;	'નેને'.
-ફ-ફ-;	છલ્લું થઈ ગયેલ;	'ફ-ફ-'

જે સામાન્ય વિશેષણો વધતાં ઓછા પ્રમાણમાં અનિયમિત છે.

-એમા;	સારું, તેનું 'એમા' બને છે.
-ખ્યા;	નહું, તેનું 'ખ્યા' બને છે.

સંખ્યા, ન-વર્ગ. જ્યારે વિશેષણો તરીકે વપરાય છે ત્યારે તે નીચે પ્રમાણે બને છે. (જુઓ પાનુ ૩૧)

એક;	મોળ.
બે;	મળીલી.
ત્રણ;	ટાંડુ
ચાર;	ન્ને.
પાંચ;	ટાનો.
છ;	સીટા.
સાત;	સાળા.
આઠ;	નાને.
નવ;	કેન્ડા (ટીસા).
દસ;	કુમી.

સર્વનામ્, ન્ વર્ગ-સર્વનામના અક્ષરો (પ્રત્યયો) ન્ વર્ગમાં, એકવચનમાં 'ઇ' અને બહુવચનમાં 'ઝી' છે.

આ અક્ષરો જ્યારે એકલા વપરાયા હોય ત્યારે 'ઇ' 'હોવુ' નો અર્થ દર્શાવે છે. જેમકે :-

ન્યુમ્બા ઈ કુખ્વા; ઘર મોટું છે.

ન્યુમ્બા ઝી કુખ્વા; ઘરો મોટા છે.

તેઓ ક્રિયાપદમાં કર્તા અને કર્મ પ્રત્યય તરીકે વપરાય છે.

ન્યુમ્બા ઇમેઆન્યુકા, ઘર પડી ગયું છે.

ન્યુમ્બા ઝીમેઆન્યુકા, ઘરો પડી ગયા છે.

નીમેઇતુનુઆ ન્યુમ્બા, મેં ઘર ખરીદ્યું છે. (ઘર, સુકરર)

નીમેઝીતુનુઆ ન્યુમ્બા, મેં ઘરો ખરીદ્યાં છે (ઘરો, સુકકરર)

સ્વર આગળ 'ઇ' નો 'ય' અને 'ઝી' નો 'ઝ' અને છે.

ફાઇકા યાપીટા ફીખુરી, લાલ અભિમાનથી શ્રેષ્ઠ છે.

આફીલી ઝાપીટા માલી, પૈસા કરતાં બુદ્ધિ ચડિયાતી છે.

દર્શક, ન્ વર્ગ - દર્શક સર્વનામો જે પ્રત્યયો પાના-૩૪

૩૫ ઉપર સમજાવવામાં આવ્યા છે તેમાંથી અને છે.

ન્યુમ્બા હી-, આ ઘર. ન્યુમ્બા હીઝી; આ ઘરો.

ન્યુમ્બા ઇલે, પેલું ઘર ત્યાં. ન્યુમ્બા ઝીલે; પેલા ઘરો.

પ્રશ્નાર્થ કયું, કયો કઇ (ન્ વર્ગ) એક વચનમાં 'ઇપી'

અને બહુવચનમાં 'ઝીપી' છે.

કળજે બતાવનાર (છટ્ટી વિભક્તિ) ન્ વર્ગ - ના, નો, ની, તું, દર્શાવવા માટે ન્ વર્ગમાં નામોને એકવચનમાં

પ્રત્યય 'ય' અને બહુવચનમાં પ્રત્યય 'ઝ' લાગે છે.

ન્યુમ્બા યા અખ્દલા; અખ્દલાનું ઘર.

ન્યુમ્બા ઝા અખ્દલા; અખ્દલાના ઘરો.

કબળો બતાવનાર સર્વનામ માટે તેજ પ્રત્યયો વપરાય છે.

ન્યુમ્બા, યાકે, તેનું ઘર.

ન્યુમ્બા ઝાકે, તેના ઘરો.

બધાં, વાળું (અટલે સહિત), મેળે, પોતાની મેળે, તેજ પ્રમાણે બને છે અને એકવચનમાં ચોટે, ચેન્યે, ચેન્યેવે; અને બહુવચનમાં ઝોટે, ઝેન્યે, ઝેન્યેવે બને છે.

ન્યુમ્બા ચોટે; આખું (બધું) ઘર.

ન્યુમ્બા ઝોટે; આખા (બધા) ઘરો.

ન્યુમ્બા ચેન્યે મ્લાન્ગો; દરવાજાવાળું ઘર.

ન્યુમ્બા ઝેન્યે મ્લાન્ગો; દરવાજાવાળા ઘરો.

સંબંધ; ન વર્ગ; ન વર્ગના સંબંધ બતાવનાર પ્રત્યયો એકવચનમાં 'ચો' અને બહુવચનમાં 'ઝો' છે.

ન્યુમ્બા ધલીયોઆંગુકા; ઘર જે પડયું (ઘર; મુકરર.)

ન્યુમ્બા ઝીલીઝોઆંગુકા; ઘરો જે પડ્યાં (ઘરો; મુકરર.)

ન્યુમ્બા નીલીયોઇનુનુઆ; ઘર જે મેં ખરીદ્યું (ઘર; મુકરર.)

ન્યુમ્બા આલીઝોઝીઝીઆ; ઘરો જે તેણે વેંચ્યા (ઘરો; મુકરર.)

બુઓ પાનુ, ૮૫ અને ૮૮.

અનિશ્ચિત સર્વનામ; ન વર્ગ-તેઓ નીચે પ્રમાણે છે.

ન્યુમ્બા ચો ચોટે; કોઇ ઘર. ન્યુમ્બા ઝો ઝોટે; કોઇ ઘરો.

મનોયત્ન ૨૮

ટોઆ, આપવું. (પૈસા ચૂકવવા વગેરે) ક્વા; માટે.

સ્વાહીલીમાં તરબુમો કરો:—

૧, મેં તેના હિમાળ જોયા છે. ૨, આંકડાઓ મને સંતાપે છે. ૩, અખ્દલાનો નફો મારાથી વધારે છે. ૪, મારી ખોટ (ખ. વ.) મોટી નથી, પરંતુ મને તે (ખ. વ.) ગમતી નથી. ૫, અમે નવો ગલીચો ખરીદ્યો છે. ૬, અમે જૂનો જે અમુક વખત પહેલાં ખરીદ્યો હતો તે ફેંકી દેશું. ૭, જે તમને તે ગમે તો તમે તે લઈ શકો છો. ૮, તેણે જે કામ આજે કર્યું છે તે તમે જોયું છે. ૯, તેને (મારી પાસેથી) ખપે છે (કે) હું આ કામને માટે દૈનિક શીર્ષાંગ આપું. ૧૦, હું કિંમતનો ચોથો ભાગ જે કડીયાઓને જોઈએ છે તે આપીશ. ૧૧, મેં તમને શનિવારે ચૂકવી આપવાને વચન આપ્યું. ૧૨, વરસાદે માફ નહું ધર જે તેઓ ગાંધે છે (આહુ. વ.) તેનો નાશ કર્યો છે. ૧૩, થાળીમાં બધું માખણ ઓગળી ગયું છે. ૧૪, મેં જે (પાકા) નારિયેળ અને તેનાં બધાં કેળાં ખરીદ્યાં છે. ૧૫, ટાંગા જવાને કયો રસ્તો છે? (કયો રસ્તો તે છે કે) જે ટાંગા જાય છે? ૧૬, તેઓ અહીંયાં ઘઉં વેચતા નથી, (આહુ વ.) તેઓ લવિંગ વેચે છે. ૧૭, મેં ટકોરીનો અવાજ આજે મધ્યાહ્ને સાંભળ્યો. ૧૮, જે તમે જે બત્તી લાગ્યા હો તે તો તે (ખ. વ.) પૂરતી હતી. ૧૯, અમને નસીબ નથી (અમારા નસીબ નથી). ૨૦, તેની પામે સીડી છે જે મારી છે ૨૧, મારે આવતી કાલે સફર છે, મને તાંબુ અને મારો

ખાટલો, મેજ, ખુરશી. જે ડોલ, અને ખત્તી ખપશે. ૨૨. પ્રયત્ન કરે. ૨૩. તેણે પોતાની બધી મિલકત પોતાનું કરજ ભરવા આપી દીધી. ૨૪. મને વૃક્ષવાળો બગીચો ગમે. ૨૫. તેણે ગઈ કાલે મારી ભેટ સ્વીકારી. ૨૬. આ ઘડિયાળ ચાલતી નથી. ૨૭. જો તે સારા લક્ષણ (શુભ) મેળવશે તો મારે ત્યાં તેને કામ મળશે.

માણસો અને જનાવરોનાં નામો

જનાવરો અને ચેતનવાળા પ્રાણીઓનાં નામો સાથે ક્રિયાપદો, વિશેષણો, અને સર્વનામોને 'વા' વર્ગના યોગ્ય પ્રત્યયો લાગે છે.

મદુ મ્હુરી, સારો માણસ; વાદુ વાઝુરી, સારા માણસો ન્ગોમ્મે મ્હુરી, સારી ગાય, ન્ગોમ્મેવાઝુરી, સારી ગાયો. કીબોકો મ્હુરી, સારો દરિયાઈ વીબોકે , સારા દરિયાઈ ઘોડો; ઘોડા.

તેમ છતાં, ન વર્ગમાં જનાવરો જેવાં કે મ્હુઝી, ન્ગોમ્મે વગેરેના નામો સાથે બહુવચનમાં કબજે બતાવનાર સર્વનામોને ન વર્ગના પ્રત્યયો લાગે છે; અને સગાંવહાલાં અને વ્યક્તિઓ જેવી બાબા, મામા, ન્હુશુ, રાફીફી, આડુઈ વગેરે નામો સાથે કબજે બતાવનાર સર્વનામને એકવચનમાં અને બહુવચનમાં, બન્ને વચનમાં, ન વર્ગના પ્રત્યયો લગાડવામાં આવે છે.

મનુષ્યો, જનાવરો વગેરેના નામની ટીપ. દરેકનું બહુવચન આપવામાં આવ્યું છે.

વાકીલી,	આડતિયો; દલાલ; વકીલ,	માવાકીલી.
ફીપોકુ,	આંધળો,	વીપોકુ.

મચ્છા,	ઉધઈ,	મચ્છા.
ગામીઆ,	લિંટ	ગામીઆ.
પાન્યા,	ઉદર,	પાન્યા.
હુઆ,	કબૂતર (પાળેલું)	હુઆ.
કારાની,	કારકુન,	માકારાની.
કુન્યુર,	કાગડો,	કુન્યુર,
ટાન્ડ,	કાનખજૂરો,	ટાન્ડ.
શાન્ગાઝી,	કાકી,	માશાન્ગાઝી.
કેબે,	કાચબો,	કેબે.
કાસા,	કાચબો,	કાસા.
ચુન્ય,	કાળી કીડી,	ચુન્ય.
મીઆકુ,	મંકોડો.	મીઆકુ.
બેગો-	કૂકડો,	માબેગો-
બાહારીઆ,	ખારવો; ખલાસી,	માબાહારીઆ
પુન્ડા,	ગધેડું,	પુન્ડા.
ગોમ્બે,	ગાય; ઢોરઢાંખર, બળદ,	ગોમ્બે.
ટાઇ,	ગીધ,	ટાઇ.
કીકાડ,	ગેંડો,	વીકાડ.
કારાસી,	ઘોડો,	કારાસી.
કીરોબોટો,	ચાંચક,	વીરોબોટો.
ચુઇ,	ચિત્તો,	ચુઇ.
મુલાના,	છોકરો,	
મીચાના,	છોકરી,	

ટૂંવીગા,	જિરાફ; જરાફ,	ટૂંવીગા.
પુન્ડા મીલીઆ,	ઝેપ્રા; રોઝ;	પુન્ડા મીલીઆ.
	વનગદ્દલ,	
રૂવા,	હાઈવર,	મારૂવા.
ફીસી,	તરસ; રીંછ,	ફીસી.
આડુઈ	હરમન; શત્રુ,	માઆડુઈ
		અગર આડુઈ.
ચુરા,	દેડકો,	ચુરા.
આસ્કોકુ,	ધર્માધ્યક્ષ; ધર્માધિકારી,	માઆસ્કોકુ.
ડોખી,	ધોખી,	માડોખી.
કાધી,	ન્યાયાધિશ,	માકાધી.
બોઈ,	નોકર,	માબોઈ.
ન્ડેગે,	પક્ષી,	ન્ડેગે.
મ્બેગા,	પક્ષી, (જમીન ઉપરનું, કેન્યા અને ટાંગાનીકાનું)	મ્બેગા.
શેમાસી,	પાદરી, (ઉતરતી પંકિતનો.)	માશેમાસી.
કાસીસી,	પાદરી,	માકાસીસી.
શાન્ગાઝી,	કુઈ, કાકી,	માશાન્ગાઝી.
ન્ડુચુ,	ભાઈ અગર જહેન,	ન્ડુચુ.
મ્બુઝી,	બકફું; ઘેટું,	મ્બુઝી.
બાટા,	બતક,	બાટા.
બાબા,	બાપ,	બાબા.
પાકા,	બિલાડી,	પાકા.
ફાહાલી,	બબલ; ખૂટિયો,	માફાહાલી.
ફીઝીવી.	બહેરો,	વીઝીવી.

જીની,	ભૂત,	માજીની.
ન્યાટી,	લેંશ,	ન્યાટી.
મીઆકુ,	મંકોડો,	મીઆકુ.
ન્યુકી,	મધમાખી,	ન્યુકી.
માગ્યા,	મગર,	માગ્યા.
કુંકું,	મરધું; કૂકું,	કુંકું.
મળુ,	મરહર,	મળુ.
મામા,	મા; બા,	મામા.
સામાકી,	માછલી,	સામાકી.
ઈન્ઝી,	માખી,	માઈન્ઝી
		અગર ઈન્ઝી.
પાપા,	માછલી; શાર્ક,	પાપા.
બીબી,	માની મા; બાપની મા,	માબીબી.
રાફીકી,	મિત્ર,	મારાફીકી;
		અગર રાફીકી.
કીલના,	યુવાન; યુવતી,	વીલના.
સુદટાની,	રાજ; સુલતાન,	માસુદટાની.
કીવેટે,	લંગડો-ડી,	વીવેટે.
ન્યાની	વાંદરો; પૂંછડી વિનાનો ઉરાંગઉટાંગ જેવો.	ન્યાની.
કીન્યોઝી,	વાણુંદ,	વીન્યોઝી.
કીમા,	વાંદરું,	કીમા.
દુમ્બીલી,	વાંદર,	દુમ્બીલી.
ચેન્ડે,	વંદો,	ચેન્ડે.
વાઝીરી.	વજીર,	માવાઝીરી.

દીબેટે (દીબેટી),	વાગનજી, દૂંદો માણસ,	વીબેટે; (વીબેટી).
જે;	વીછી,	જે.
એવે,	ચકરે; બાજપક્ષી,	એવે
મળુની,	ગાદમૃગ,	મળુની.
ખ્વાના,	ગ્રેડ,	માખ્વાના; (ખ્વાના).
ભુમ્બે,	મરદાર,	માભુમ્બે.
મુન્ગુરા,	મચ્છુ,	મુન્ગુરા.
ન્યોકા,	મર્પ; નાગ,	ન્યોકા.
મીમ્બા,	મિહ,	મીમ્બા.
આસ્કારી,	મિપાઈ,	આસ્કારી.
ખીખી,	ત્રી; જોરત; ખાયડી,	માખીખી.
હુવાલી; (લીવાલી), સૂબો,		માહુવાલી; (માલીવાલી).
ન્યુરેવે,	મૂવર; બૂંડ,	ન્યુરેવે.
સેરેમાલા,	મુથાર,	માસેરેમાલા.
ભમાડારી	મેનાપતિ,	માભમા- ડારી.
પોકું,	હરણ, (દક્ષિણ આફ્રિકાનું મોટામાં મોટું).	પોકું.
પા-	હરણ, (સકલવિકિત આંખો વાળું રૂપાળું હરણ)	પા-
ટેમ્બો,	હાથી,	ટેમ્બો.
ન્ટોલુ,	હાથી,	ન્ટોલુ.
ખાન્યાની,	હિંદુ,	માખાન્યાની.

ઉપરના અમુક શબ્દોથી જણાયું હશે કે જે શબ્દો ઈન્દ્રાણ, ખિતાણ, કે હોદાવાળા છે તેનું બહુવચન, એકવચન વાળા શબ્દને ‘મા’ પ્રત્યય લગાડવાથી થયું છે. આ બહુવચનના રૂપો આગળ ઉપર ‘મા’ વર્ગના પ્રકરણમાં (જુઓ મુચના:-પહેલી, નામેની ટીપ, ‘મા’ વર્ગ,) સમજાવવામાં આવશે પરંતુ અહીંયાં તેનો ઉલ્લેખ કરવો ઉચિત જણાયાથી તે શબ્દો ઉમેર્યા છે.

મનોયત્ન ૨૯.

સ્વાહીલીમાં તરજુમો કરો :-

૧. મેં સિપાઈઓને કહ્યું, અને તેઓએ સેનાપતિને બોલાવ્યો. (સિપાઈ, મુકરર; સેનાપતિ, મુકરર) ૨. મોટો હાથી વૃક્ષો ભાંગે છે (ચાલુ વ.) ૩. ઉધઈ (બ. વ.) આપણી દુશ્મન છે. ૪. મોટાં વાંદરાઓ (ન્યાની) વૃક્ષોમાં રમે છે (ચાલુ વ.) ૫. વાણુદના સફેદ ગધેડાએ મારી કાઢીને લાંત મારી. ૬. મધમાખીઓ મધ બનાવે છે. ૭. છોકરાઓએ જાંટ જોયો, તેઓની બહેને બે સુંદર પત્ની જોયા. ૮. સુધાર કાનખજૂરાને મારે છે. (ચાલુ વ.) ૯. મેં સરદારને જોયો; તેણે ઘણાં ઢોરઢાંખર, અને ઘણા કુકડા અને મરઘાં અને મોટાં બતકો ખરીદ્યા. ૧૦. મારા મિત્રો વંદાને (બ. વ. મુકરર) ધિક્કારે છે. ૧૧. વજીરે સુંદર હરણ (રૂપાળું ચક્રચકિત આંખોવાળું) ખરીદ્યું છે. ૧૨. મારા બાપે બતક ખરીદ્યું છે; વામન (ટૂંકો માણસ) તેનો દુશ્મન તે લઈ ગયો. ૧૩. ચોરત મોટા દેડકાથી બીધી. ૧૪. શેઠે કહ્યું, મોટો સિંહ અને ચિત્તો વિકરાળ હોય છે; દેડકાઓ વિકરાળ હોતા નથી.

૧૫. મેં, આઠ બડાં ઘેટાં ખરીદ્યાં. ૧૬. હુઆ સર્પે સસલાંને (મુકકર) પકડયું. ૧૭. ઘોળીએ ગધેડું ખરીદ્યું, પરંતુ સિપાએને તે મળ્યું; અને (હાટા) બ્યારે તેઓ તેને લઈ જતા હતા (ચુકુઆ વાપરે) ત્યારે વીંછીએ તેના પગને ડંથ કર્યો. ૧૮. સારો ન્યાયાધિશ પસાર થયો અને સિપાઈએને જોયા; તેણે સુલતાનના વહાણના ખલાસીએને તેમને મારવાનો હુકમ કર્યો.

૧. ટૂંકા આંધળા માણસો. ૨. પ્રદેશી બહેરો માણસ. ૩. મોટો ચાંચડો. ૪. દરિયાઈ ઘોડો (મકે વાપરે) ૫. આળો ગેડો. ૬. સુંદર યુવાનો. ૭. આઠ અદેખા બહેરો. ૮. છ વજનદાર દરિયાઈ ઘોડાઓ. ૧૦. પેલા ચાંચડો. ૧૧. પેલો દરિયાઈ ઘોડો વિકરાળ છે. ૧૨. આંધળો મરેલ છે. ૧૩. આ આંધળો કોણ છે ? ૧૪. તમારા મજૂરો મારી છત્રી લઈ ગયા. ૧૫. બળદો બડા છે. ૧૬. ગધેડાઓ પાછા ફર્યા. ૧૭. પાતળો બળદ પડી ગયો. ૧૮. કૂતરો અને બિલાડી લડે છે (ચાલુ વ.)

નકાર કાળો

સ્વાહીલીમાં ક્રિયાપદનું નકાર ખાસ પ્રત્યયોના સટના ઉપયોગથી બને છે અને એક કાળમાં ક્રિયાપદનો છેલ્લો અક્ષર બદલીને કરવો પડે છે.

નકાર કર્તા પ્રત્યયો—

હું, નથી, (હું-નહિ)	સી.	અમે, નથી, હાહ.
તું, (તમે), નથી,	હું.	તમે, નથી, હામ.
તે (અગર તેણી), નથી,	હા.	તેઓ, નથી, હા.
તે (મટી), નથી,	હાહ.	તેઓ (મીટી), નથી,

તે (કીટુ), નથી, હાકી. તેઓ (વીટુ), નથી, 'હાવી'.
તે (ન્યુમ્બા), નથી, હાઇ. તેઓ (ન્યુમ્બા), નથી, હાઝી.

ન-કાર વર્તમાન, ભૂત, ભવિષ્ય અને 'હજી સુધી' નહિ અગર નથી' કાળ બનાવવા આ પ્રત્યયો વપરાય છે.

વર્તમાન નકાર.-ક્રિયાપદના શબ્દમાં છેલ્લે આવેલ 'આ' ને બદલે 'ઇ' કરી ન-કારના પ્રત્યયો લગાડવાથી બને છે. કાળનો કોઈ પ્રત્યય નથી.

સીપેન્ડી, મને પસંદ નથી.	(મને ગમતું નથી.)
હાટુપેન્ડી, અમને " "	(અમને " ")
હુપેન્ડી, તને (તમને) "	(તને (તમને) ")
હામ્પેન્ડી, તમને "	(તમને ")
હાપેન્ડી. તેને (તેણીને) "	(તેને (તેણીને) ")
હાવાપેન્ડી, તેઓને "	(તેઓને ")
હાઉપેન્ડી, તેને (મી)	(તેને (મી)

	પસંદ નથી,	ગમતું નથી.)
હાઇપેન્ડી, તેઓને (મીટી) "	(તેઓને મીટી) "	
હાકીપેન્ડી, તેને (કીટુ) "	(તેને (કીટુ) ")	
હાવીપેન્ડી, તેઓને (વીટુ) "	(તેઓને (વીટુ) ")	
હાઇપેન્ડી, તેને (ન્યુમ્બા) "	(તેને (ન્યુમ્બા) ")	
હાઝીપેન્ડી, તેઓને (ન્યુમ્બા) "	(તેઓને (ન્યુમ્બા) ")	

જે ક્રિયાપદના શબ્દોને છેડે 'આ' સ્વર નથી આવતો તેમાં કોઈ ફેરફાર થતો નથી.

ક્રિયાપદ હોલું, છે (નકાર).-નામના બધા વર્ગોમાં, મન્ને વચનોમાં (ઓ. વ. અને બ. વ.) ક્રિયાપદ 'છે નહિ' તે સી'થી જણાવાય છે.

મીમી સી મુગા, હું મૂળ નથી.

મુચના :—બધા ન-કાર કાળમાં, 'ના' (=અને) ને બદલે 'વાલા' (=અને) વપરાય છે.

સીસીકી- કીદુ વાલા સીઓની કીદુ,

હું કાંઈપણ આંલખતો નથી, અને જોતો નથી.

ન-કાર ભૂતકાળ-, ન-કાર ભૂતકાળનો પ્રત્યય 'કુ' છે અને તેની પહેલાં યોગ્ય ન-કારના પ્રત્યયો લગાડવાથી ન-કાર ભૂતકાળ બને છે. નોંધકે:-

મીમી સીકુઆન્યુકા,	હું પડ્યો નથી.
મી હાઉકુઆન્યુકા,	ઝાડ પડ્યું નથી.
સીસી હાદુકુઆન્યુકા,	અમે પડ્યા નથી.
વીબાન્ડાહાવીકુઆન્યુકા,	છાપરાં પડ્યાં નથી.
ન્યુએ હાઝીકુકા.-	ધાંભલા ચારા હતા નહિ (એટલે ઉપયોગમાં લેવાય તેવા ન હતા.)

મનોયત્ન ૩૦

(અ)

સ્વાહીલીમાં તરબુમે કહે:-

૧. અમારા સરદારને પાશ્ચાત્ય લોકો પસંદ નથી.
૨. પાશ્ચાત્ય લોકોને અમારો હાકતર પસંદ નથી. ૩.
આજસુ કામ કરનારાઓને દેખરેખ રાખનાર પસંદ નથી. ૪. નદી
પેલા ડૂબાડવાના ઝાડેથી (બ. વ.) પસાર થતી નથી. ૫. હું અમારા
માણસોને જોતો નથી. ૬. તમને (બ. વ.) હું પસંદ નથી.

૭. હું તમને ધિક્કારતો નથી. ૮. તે (સ્ત્રી) વાંચતી નથી. (આહુ વ.) ૯. મછવાઓ ડૂળતા નથી. (આહુ વ) ૧૦. તમે ધ્યાન રાખતા નથી. ૧૧. આ (જ વ.) લખે છે, (આહુ વ) પેલા લખતા નથી. ૧૨. મેં તેને કહ્યું, તે કયો માણસ છે જેને તમે જોયો? અને તેણે મને કહ્યું, હું તેને જોતો નથી. ૧૩. તે મારા છેકરાં-ઓને લણાવતો નથી. ૧૪. વૃદ્ધ જતો નથી. ૧૫. તેઓના બાળકો રડતાં નથી. ૧૬. તેઓની નારિયેળીને કૂળ આવતા નથી. ૧૭. મારી ખખૂરીને કૂળ આવે છે, (આહુ વ) તમારીને કૂળ આવતા નથી. ૧૮. તેને પેલું ભાણું ગમતું નથી. ૧૯. પેલા ડાલ (વહાણના, જ. વ.) યડતા નથી. ૨૦. તેનો મછવો ડૂળતો નથી. ૨૧. તે તમારા ઘરનો નાશ કરતો નથી. ૨૨. હું તમારી ભલાઈ ભૂલતો નથી. ૨૩. તે મને માફ કરતો નથી. ૨૪. તેઓ અમને જવાબ આપતા નથી. ૨૫. તમે તેને માનતા નથી. ૨૬. તે વિચાર કરતો નથી. ૨૭. તેઓ તમને હુકમ કરતા નથી. ૨૮. હું તેમને વખાણતો નથી. ૨૯. હું પાછો જવાનો નથી. ૩૦. તે અમને ધિક્કારતો નથી. ૩૧. તમે ધારતા નથી. ૩૨. અમે સુસાફરી કરવાના નથી. ૩૩. હું અજાણ થાતો નથી. ૩૪. તેઓ પરમેશ્વરને પૂજતા નથી. ૩૫. આ માણસો આજસુ નથી. ૩૬. તેનો પત્ર આવતો (પહોંચતો) નથી. ૩૭. ઘડિયાળ ચાલતી નથી. ૩૮. હું મારા બધા પૈસા વાપરતો નથી.

(ખ)

૧. મેં સ્વીકાર્યું નહિ. ૨. અમે કબુલ્યું નહિ. ૩. મેં જવાબ આપ્યો નહિ. ૪. સરદારો આવી પહોંચ્યા નહિ.

૫. પાશ્ચાત્ય લોકોએ ખરીદું નહિ. ૬. રસોયાએ ખાંધું નહિ. ૭. તમે (ખ. વ.) ખરીદું નહિ. ૮. પેલી સ્ત્રીઓએ પાણી ભર્યું નહિ. ૯. છ પાશ્ચાત્ય લોકો પાછા ફર્યા નહિ. ૧૦. સરદાર આગળ ગયો નહિ. ૧૧. વૃદ્ધે ના પાડી નહિ. ૧૨. બાણુ તેને લાવ્યું નહિ. ૧૩. તેઓ બે ખાટલાઓ (મુંકરર) લાવ્યા નહિ. ૧૪. પાશ્ચાત્ય લોકોએ નારિયેળીના ઝાડ (મુંકરર) કાપ્યા નહિ. ૧૫. પાશ્ચાત્ય લોકોએ દરિયાઈ ઘોડાને (મુંકરર) માર્યો નહિ. ૧૬. દુભાષીયાએ મને પત્રો બતાવ્યા નહિ. ૧૭. અજાણ્યાઓએ ઘરો ખાંધ્યાં નહિ. ૧૮. મેં ડુંગળી (ખ. વ.) ચાખી નહિ. ૧૯. અમે વાવટો ફાડ્યો નથી. ૨૦. મેં વૃદ્ધને કહ્યું નથી. ૨૧. આ કડીયાએ ઘણું વાંસ વાપર્યું નથી. ૨૨. બીકણુ લોકોને તેઓના શેઠનો ગુસ્સો પસંદ પડ્યો નહિ. ૨૩. કડીયાઓને લાલ છત્રીઓ ખપતી ન હતી. ૨૪. છોકરીએ તેની માને ધિક્કારી નહિ. ૨૫. ચોપડીઓ આવી પહોંચી નહિ. ૨૬. તેણે બડાઈ કરી નહિ. ૨૭. તેઓએ ચાર કાળા સર્પો ભેગા નહિ. ૨૮. ટકોરીના અવાજે મને ગુસ્સે કર્યો નહિ. ૨૯. માફ ઘર પડી ગયું નહિ. ૩૦. ધર્મોદ્યેષ આવી પહોંચ્યા (માનાથે ખ. વ.) નહિ.

‘હજી સુધી નહિ’ કાળ. - હજી સુધી અમુક કાર્ય બન્યું નથી, થયું નથી તેવો અર્થ દર્શાવવા માટે સ્વાહીલીમાં કાળને ‘જા’ પ્રત્યય લાગે છે અને તેની આગળ ન-કારના ચોખ્ખા પ્રત્યયો વપરાય છે.

હાજીફીકા, તે હજી મુધી આવ્યો નથી.
 સીજીમ્બોના, મેં તેને હજી મુધી જોયો નથી
 હાજીમ્બોના, તેણે હજી મુધી પૂરૂ કયું નથી.

ઘણીવાર તેની પછી શબ્દ 'ખાડો' ઉમેરવામા આવે છે. જેમકે:-

સીજીમ્બોના ખાડો, હજી મુધી મેં તેને જોયો નથી
 (પણ હું ધારૂ છું કે હું તેને જોઈશ.)

હાજીસીકીઆ ખાડો, હજી મુધી તેણે આજણ્યુ નથી
 (પણ હું ધારૂ છું કે તે આજણશે.)

હાજીફીકા ખાડો, હજી તે આવ્યો નથી (જો કે
 રસ્તામા છે.)

આ કાળ હંમેશા ભવિષ્યમા જનવાના કાર્ય માટે આશા જનક છે, ક્યારે નીચેના દ્રષ્ટાંતવાળો કાળ આશા-જનક નથી એટલે તેમાં તફાવત છે જેમકે -

હાકુફીકા, તે આવ્યો નથી (અને તે તેમ છે, એટલે કે આવશે નહિ)

ન-કાર ભવિષ્યકાળ-: ન-કાર ભવિષ્યકાળ, કાળનો પ્રત્યય 'ટા' વાપરી તેની આગળ યોગ્ય ન-કારના પ્રત્યયો મૂકવાથી બને છે, જેમકે :-

એ. વ.

સીટાપેન્ડા, હું આહીશ નહિ

બ. વ.

હાકુટાપેન્ડા, અમે આહશુ નહી.

હુટાપેન્ડા, તું (તમે) ચાહીશ નહિ. હામટાપેન્ડા, તમે
ચાહશે નહિ.

હાટાપેન્ડા, તે ચાહશે નહિ. હાવાટાપેન્ડા, તેઓ
ચાહશે નહિ.

આ કાળ તેથી કરીને હ-કાર વાચક લલિત્ય કાળને
ધણે મળતો છે.

ભાવવાચ્ય કર્તા (અકર્તૃક)

સ્વાહીત્રી ભાષામાં, વાંકેચના કર્તા તરીકે, ચપ્પ 'તે',
નવ્યર્ગના એકવચનના પ્રત્યયથી દર્શાવાય છે.

ચાહા, તે સારી થીજ છે હાંકિવેએકાના, તે અશોક્ય હતું.
(તે ચાલશે.)

હાંકિવે, તે સારી-રૂં નથી હાંકિવેદોશા, તે પૂરતું થશે નહિ.
(તે નહિ ચાલશે.)

ઈટાકા, તે ચાલશે નીની હી-રૂં, તે શું છે ?
(તે મદદરૂપ થશે.)

હાંકિવેએકાની, તે દેખા-યા-ની, તેનો અર્થ એમ છે કે.
વામાં આવતું નથી. (કહેવાનો ભાવ એ છે કે; એટલે કે.)

મનોયત્ન ૩૧
(અ)

૧. ખલાસીએ હજી સુધી ખાયડી પરણી નથી. ૨.
હજીસુધી તેઓ જે ખાટલા (મુકરર) લાવ્યા નથી. ૩.
હજીસુધી મેં પુસ્તકને (મુકરર) જોયું નથી. ૪. હજીસુધી

તેણે દરવાજે (મુકરર) ળાંધ કયોં નથી. ૫. સરદારોએ હજુ સુધી મને ચુકવ્યા નથી. ૬. હજુસુધી અમે નદીને (મુકરર) પસાર કરી નથી. ૭. ખજૂરીને હજુસુધી ફળ આવ્યા નથી. ૮. હજુસુધી તેણે મને એક શબ્દ કહ્યો નથી. ૯. હજુસુધી પાશ્ચાત્યોએ એકેય નારિયેળી કાપી નથી. ૧૦. તે પીધેલો હોય તેવું હજુસુધી દેખાયું નથી, પણ અમે એમ ધારીએ છીએ.

(ખ)

૧. તે પાછો જશે નહિ. ૨. સિંહ અડીયાં આવશે નહિ અને અમે તેને જોશું નહિ. ૩. અમારા સરદારને આ પાશ્ચાત્યો ગમશે નહિ. ૪. તમે (ખ. વ.) અમારા મજૂરોને મળશે નહિ. ૫. વૃદ્ધ આજે આવશે નહિ, અને આવતી કાલે આવશે નહિ. ૬. તે મને માફ કરશે નહિ. ૭. હું ચૂકવીશ નહિ. ૮. તે ચાલશે નહિ. ૯. કૂતરો તમને કરકશે નહિ. ૧૦. તે પત્ર લખશે નહિ જેથી તેનો મિત્ર આ ખબર જાણશે નહિ. ૧૧. આજે તમને કહેવાનું મારે માટે શક્ય થશે નહિ.

ન-કાર સંકેતાર્થ— ન-કાર સંકેતાર્થ, હ-કારના કતાં પ્રત્યય અને ક્રિયાપદની વચમાં ‘સી’ મૂકવાથી બને છે; ખીજી રીતે તે હકાર સંકેતાર્થને મળતું આવે છે. આ સંકેતાર્થ, અમુક વ્યક્તિ કે અમુક સ્ત્રીજ, અમુક કરશે નહિ તેવી ઈચ્છા કે આશય દર્શાવવા અગર ક્રિયાપદથી જે અર્થ નીકળતો હોય તે અર્થનો આશય દર્શાવવા વપરાય છે. હેતુ કે જે નિષ્ફળ જાય તે માટે અ.

તેઓ વાચે નહિ. ૧૩. તેઓને કહો કે તે સાંભળે નહિ.
 ૧૪. હું પાછો જઈશ કે જેથી હું તેઓને મળું નહિ. ૧૫.
 ખેંચો (ખ. વ.) નહિ. ૧૬. ભાર લિચકનારાઓને કહો કે
 આ બે ભાર ઉપાડે નહિ. ૧૭. માફ લાલ લો નહિ. ૧૮.
 માફ ઘેર જાણો નહિ. ૧૯. તેતે (તમે, ખ. વ.) સરદાર
 બનાવો નહિ. ૨૦. ચોરી કરો નહિ. ૨૧. ધ્યાન રાખો કે
 છરી તમારી આંગળી કાપે નહિ. ૨૨. આજસુઓને વખાણો
 નહિ. ૨૩. ચોપડી લાવો નહિ, હું વાંચતાં બાણુતો નથી.
 ૨૪. બેલો નહિ, રખે હું તમને માફ. ૨૫. આ તમે તેને
 મારો (બનશી) (તો) તેના બાળકોને મારશો નહિ.

સંબંધી (પ્રત્યય) સાથે ન-કાર-. ન-કારનું એક રૂપ છે
 જે બધા કાળમાં સંબંધી પ્રત્યયો સાથે વપરાય છે. તે
 કર્તા પ્રત્યય અને સંબંધી પ્રત્યયની વચ્ચે 'સી' મૂકવાથી
 બનાવાય છે.

આસીયેપેન્ડા, (તે) જે ચાહતો નથી, -જેણે ચાહ્યું નથી, -
 જે ચાહ્યું નહિ.

દુસીઓકુપેન્ડા, (અમે) જે તમને ચાહતા નથી, -તમને ચાહ્યા
 નથી, -તમને ચાહ્યું નહિ.

દુમીયેકુપેન્ડા, (તમે) જેને અમે ચાહતા નથી, -જેને અમે
 ચાહ્યા નથી, જેને અમે ચાહ્યું નહિ.

નીસીઓઉઓના, (વૃક્ષ) જે હું જોતો નથી, -જેણે
 હું જોઈશ નહિ.

ઉમીયેદુઆમ્મીઆ, (તું) જે અમને કહેતો નથી, -કહેવું નહિ,
 કહેશે નહિ.

સંબંધી પ્રત્યયો માટે જુઓ પાનું ૮૫, ૧૨૩,

ક્રિયાપદ હોવું (થવું)

નીસીયે, હું જે નહિ. વામ્નીઓ, તેઓ જે નહિ.
ઉસીયે, તમે (તું) જે નહિ.

મનોયત્ન ૩૩

કાન્યા કાઝી = કામ કરવું.

સ્વાહીલીમાં તરજુમો કરો:-

૧. છાંયો જે પસાર થતો નથી. ૨. સ્ત્રીઓ જે પાણીની માટલીઓ ઉપાડતી નથી. ૩. માણસ જેણે લાલુ ફેંક્યું નથી. ૪. મેં ત્રણ માણસોને બોલ્યા એ તમે ન બોલ્યા. ૫. તમે જેઓ લાલુ બોલ્યા નહિ તે ઝૂંપડું પસાર કરશે. ૬. તેઓ જે તેને બાંધતા નથી. ૭. મેં (કે) જેણે તેને ઝાળખ્યો નહિ. ૮. વૃક્ષો જે પડ્યા નહિ, તે એને તમારા છાપરને કચડ્યું નહિ. ૯. આ એક ખુરશી જે ભાંગેલી ન હોતી. ૧૦. મૂખાઓ જે દોડી (લાગી) જશે નહિ. ૧૧. પાશ્ચાત્ય જેણે નદી ઝાળંગી નથી. ૧૨. સિપાઈઓ જેઓ નદી ઝાળંગતા નથી. ૧૩. નોકરો જેઓને રતાળું ગમતાં નથી. ૧૪. વૃક્ષો જેને ફળ આવતા નથી. ૧૫. માંદા માણસો જે કામ કરતા નથી. ૧૬. દાકતર જે તેઓને સાજા કરશે નહિ. ૧૭. મૂખાઓ જેઓ બહુગરને ચૂકવશે નહિ, કે જેણે તેઓને છેતર્યા નથી. ૧૮. સરદાર જે પોતાની બાયડીને ચાહતો નથી. ૧૯. સરદાર જેણે પોતાના ઝાળકોને ચાહ્યાં નહિ. ૨૦. રસોયો જેણે મારી રસોઈ પકાવી નહિ. ૨૧. મારો ખોરાક જે તેઓને ગમતો નથી.

ન-કાર રામય (વખત) સંબંધી.

આ ન-કાર, 'સી' નો ઉપયોગ, સંબંધી પ્રત્યય 'પો' (એટલે જ્યારે) ની સાથે કરવાથી દર્શાવાય છે.

આમીપોપેન્ડા, જ્યારે તે ચાહતો નથી, -જ્યારે તેણે ચાહ્યું નહિ, -જ્યારે તે ચાહ્યે નહિ.

આ રૂપ ન-કાર 'કી' કાળ તરીકે પણ વપરાય છે. સુજરાતીમાં 'કી' કાળના હ-કાર દર્શક બધાં રૂપો આ રચનાથી ન-કાર તરીકે સ્વાહીત્રીમાં દર્શાવી શકાય છે. જેમકે 'રખે,' 'અગર,' 'જે આમ બને તો' વગેરે.

આસીપોપેન્ડા } જે તે ચાહે નહિ તો; રખે તે ચાહે તો; અગર તે ચાહે તો; જે તેણે ચાહ્યું ન હોત તો; રખે તેણે ચાહ્યું હોત તો; જે તે ચાહ્યે નહિ તો; રખે તે ચાહ્યે તો. "

ન-કાર રચણ સંબંધી.

રચના ઉપરના જેવીજ છે, સંબંધી પ્રત્યયો, 'પો,' 'હો,' 'મો,' નો ઉપયોગ કરીને.

ન્યુમ્બાની આસીપોકા-, ઘરે જેમાં તે રહ્યો નહિ.
 દુસીકોકેવેન્ડા, જ્યાં અમે જઈશું નહિ.
 વાસીમોઈન્ગીઆ, જેમાં તેઓ દાખલ થતા નથી.

ન-કાર રીત સંબંધી

રચના ઉપરના જેવીજ છે, સંબંધી પ્રત્યય 'બ્ય'નો ઉપયોગ કરીને.

છન્ ॥ નીમીચોટા઼઼, જે રીત (જે રીતે તે થયું) મને ગમી નહિ.

મનોયત્ન ૩૪. સ્વાહીલીમાં તરબુમો કરો :-

૧. જો તે તમને ચાહશે નહિ તો હું તેને ચાહીશ નહિ. ૨. જો તેઓ બહાર જશે નહિ તો સરદાર અંદર આવશે નહિ. ૩. જો તે પોતાની મેળે આવે નહિ તો તેને લાવો. ૪. જો હું થોભું નહિ તો હું તેની છરી મેળવીશ નહિ. ૫. જો હાડકું ભાંગેલું નહિ હોય તો હાથ સારો થશે. ૬. જો તમે તમારા છોકરાને મારશો નહિ તો તે તમને ધિક્કારશે. ૭. જો (જ્યારે) તમે કોશિય ન કરો તો તમે કેવી રીતે શીખી શકો? ૮. જો તે નહિ આવશે તો હું તેને ચૂકવીશ નહિ. ૯. (જો) રીત પ્રમાણે મેં તમને ન (હોતું) કહ્યું તે પ્રમાણે શા માટે તે કયું? ૧૦. ન-કાર અનિશ્ચિત કાળો - (હાલની સ્વાહીલીમાં) આ કાળો ન-કાર સંકેતોર્થની રીત પ્રમાણે બને છે; 'સી' પ્રત્યયને 'હ-કાર' કરતાંના પ્રત્યય અને કાળના પ્રત્યય 'ન્ગે' અગર 'ન્ગાલી' ની વચ્ચમાં મૂકીને બનાવવામાં આવે છે.

આમ છતાં ૧લા પુરૂષ એકવચનમાં 'ની' નો ઘણીવાર લોપ થાય છે અને હરકેઈ 'નીસીન્ગેકુબ' અગર 'નીસીન્ગાલીકાન્યા' ને બદલે 'સીન્ગેકુબ' અગર 'સીન્ગાલીકાન્યા' સાંભળે છે.

કામા નીસીન્ગેબુઆ, જો હું બાણતો નહોત તો હું આવી
કાન્યા હીવી, સીન્ગે- રીતે ન કરતે.
હુસી ન્ગાલીબુઆ, અમે બાણ્યું ન હોત.
આન્ગેબુઆ, આસીન્ગેકુ જો તે બાણતે તો તે તમને ન
આંખીઆ? કહેતે?

મીઠી ઇસીન્ગાલીઆન્યુકા. વૃક્ષો પડી ગયેલા ન હોતે.

મનોયત્ન ૩૫

સ્વાહીલીમાં તરજુમે કરો:-

૧. જો અમે નહિ જઈશું, ૨. જો તેઓએ તેને જોયેલો ન હોત, ૩. જો મેં જાણ્યું હોત તો હું તમને ન પૂછત, ૪. જો તે ન જાણતે તો તે શિક્ષકને પૂછતે. ૫. જો તમે આવી પહોંચ્યા ન હોત તો તમે અમને જોયેલા ન હોત. ૬. જો હું ન જાણું તો હું, તમને કહી શકું નહિ. ૭. જો તેણે જાણ્યું ન હોત તો તેણે તેઓને કહી શકેલું ન હોત. ૮. જો તેઓ જાણતે તો તેઓ ન જાણતે (કહેતે.) ૯. જો તમેએ આ પત્ર ન લખેલો હોત તો તેઓ તમારા ઉપર આજી, ન મૂકી શક્યા હોત. ૧૦. જો તે ચારી નહિ કરશે તો તેને સજા નહિ કરવામાં આવશે (આધીનીવા, વાપરો.) ૧૧. જો પાશ્ચાત્યોએ આ ખોરાક પસંદ નહિ કર્યો હોત. ૧૨. જો અમે સત્ય જાણતા નહિ હોતે તો અમે આ ખજર માનેલા નહિ હોતે.

મા વર્ગ.

જે નામોનું બહુવચન 'મા' પ્રત્યયથી થાય છે તેઓને એકવચનમાં પ્રત્યય નથી; પરંતુ જો તેનું મૂળ એકાક્ષરી (શબ્દી) હોય તો એકવચનમાં 'જી' પ્રત્યય લાગે છે. અને જો સ્વરથી શરૂ થતું નામ હોય તો તેને 'જ' પ્રત્યય લાગે છે. ઘણાખરા 'મા' થી શરૂ થતા નામો બહુવચનમાં જ વપરાય છે, ભાગ્યેજ તેઓ એકવચનમાં વપરાય છે.

નામોની ટીપ, 'મા' વર્ગ (બહુવચન સાથે)

ગીઝા,	અંધારૂ,	—
નાનાસી,	અનેનાસ,	માનાનાસી.
જુમા,	અઠવાડિયું,	માજુમા.
જીયો,	આંખ,	માયો.
યાઇ,	ઇડું,	માયાઇ.
—	ઇચ્છા,	માન્પેઝી.
—	કરારનામું કબૂલાત,	માપાટાનો.
ટાઓ,	કમાન,	માટાઓ.
કુટા,	ક્યારો; (વાઠી કે બગીચાનો)	માકુટા.
	વાવવા માટે જીંચી કરેલી જગ્યા.	
કાખુરી,	કબર	માકાખુરી.
—	કાથો (નારિયેળીનો)	માકુમ્બી.
સીકીઓ,	કાન,	માસીકીઓ.
ટાન્ગો,	કાકડી,	માટાન્ગો.
ટેન્ડો,	કાચું,	માટેન્ડો.
કોકોટોં,	કાંકરો,	માકોકોટો.
થોકા,	કુહાડી,	માથોકા.
એમ્બે,	કેરી,	માએમ્બે.
શીમો,	ખાટોં,	માશીમો.
—	ખુલાસો,	માએલેઓ.
કોન્ડે,	ખેતર;વાડી,	માકોન્ડે.
શામ્બા,	"	માશામ્બા.
ગારી,	ગાડી; ગાડું;	માગારી.
	રેલગાડી,	ગારીલા મો-

કુંડો,	ગાંઠ,	માકુંડો.
જીપુ,	ગૂમડું,	માજીપુ.
ગોટી,	ગોઠણ,	માગોટી.
ગાન્ડા,	છાલ,છોલ,	માગાન્ડા.
કાપી,	છાલાં,	માકાપી.
કુંડ,	છીંડું; કાણું,	માકુંડ.
જીપુ,	જવાળ,	માજીપુ. ---
ટોને,	ટીપું; ણિંડ,	માટોને. --
મુકુરીઆ,	ટોપ, (રસોઈ કરવાનો)	મામુકુરીઆ.
ટાવી,	ડાળી (વૃક્ષની),	માટાવી.
કુંચ,	ઢગલો, લાગ,	માકુંચ.
—	તેલ,	માકુંટા.
જીનો,	દાત,	મેનો.
—	દિલગીરી,	માજીટો.
કુકા,	દુકાન,	માકુકા.
—	દૂધ,	માઝીવા.
કાનીસા,	દેવળ,	માકાનીસા.
વુમ્બી,	ધૂળ,	માવુમ્બી.
કુટી,	નારિયેળીનું પાન,	માકુટી.
ડાકું,	લીલું નારિયેળ, (પીવા જેવું)	માડાકું.
સ્વાલી,	પ્રશ્ન,	માસ્વાલી.
જીવે,	પત્થર,	માવે.
બોગા,	પતકાળું,	માબોગા.
—	પશ્ચાત્તાપ,	ટોખા.
—	પાણી	માજી.

જાની,	પાંદડું,	માબાની.
જેએ;	પાવડો,	માજેએ.
ખીપા,	ખીપ,	માખીપા.
દુએ,	પેટ	માદુએ.
સાન્ડુક,	પેટી,	માસાન્ડુક.
કાશા,	પેટી, ગોટી; પટારો,	માકાશા.
વાઝી,	પોશાક; જૂતો,	માવાઝી.
પાપાઈ,	પોપૈય,	માપાપાઈ.
દુન્ડા,	ફળ,	માદુન્ડા.
ઉઆ,	ફૂલ,	માઉઆ.
લેન્ગેલેન્ગે,	ફાલ્લો,	માલેન્ગેલેન્ગે.
લોઝી,	બદામ,	માલોઝી.
સોકો,	બત્તર; મારફીટ,	માસોકો.
ફાપા,	બગલ,	માફાપા.
ચુપા,	બાટલી,	માચુપા.
આગાનો,	બોટી; કરાવ;	માઆગાનો.
	કરાર; પ્રતિજ્ઞા,	
	લરોસો; આછીન;	માદુમાઈની.
	વિશ્વાસ; ખાત્રી;	
	ઇંતજાર,	
દોસા,	બૂલ; ચૂક,	માદોસા.
—	મંડળી,	માદુસાન્ધીકો.
જાએ,	મામલો; વિપય;	માએ.
	સંયોગ; પ્રયોજન;	
	દાર્ય,	

ઇન્ઝી,	માખી,	માઇન્ઝી.
—	મુફકેલી; પજવણી,	સાટાટા.
ચુન્વા,	મોસંખી,	માચુન્વા.
જીવુ,	રાખ,	માજીવુ.
ખાકુલી,	વાડકો; કટોરી,	માખાકુલી.
ઝીઝી,	વાટો (દારનો),	માઝીઝી.
શામળા,	વાડી; ખેતર,	માશામળા.
—	વાતચીત,	માજીચીતો.
વીન્ચુ,	વાદળું,	માવીન્ચુ.
વાઝો,	વિચાર,	માવાઝો.
ઉસીઆ)	વીલ; દસ્તાવેજ,	માઉસીઆ.
વાસીઆ)		
શાકા,	શંકા,	માશાકા.
નેનો,	શબ્દ,	માનેનો.
—	શ્લોકો; આયના,	માશાઇરી.
ટાન્ગા,	સઢ,	માટાન્ગા.
શાઉરી,	સલાહ; સૂચના;	માશાઉરી.
	ખાતમી,	
લમ્બી,	સાદી (ખડખચડી),	માલમ્બી.
બુઆ,	સૂર્ય,	—
આગીઝો,	હુકમ; સૂચના;	માઆગીઝો.
કાસીઆ,	હલેસું,	માકાસીઆ.
કાફી,	”	માકાફી.

સૂચના: પહેલી:- પરદેશી શબ્દો જેવાં કે ઇલકાળ કે હોદા-
વાળાનું બહુવચન 'મા' પ્રત્યય લગાડવાથી થાય છે.

બાંજીરી, વજીર: માંવાજીરી, વેજીરો.

ઘોઘ, નોકર: માંઘોઘ, નોકરો.

આમોના સોમોન્ય ઉપયોગના ઘણાંગણ તમે પાના,
૧૨૫, ૧૨૬, ૧૨૭, ૧૨૮, ૧૨૯ ૧૩૦ ઉપર જોશો.

સૂચના. બીજી:- ચુપા, ગારી, ઇન્ઝી, આડુઈ, રાફીકી અને તેવા
બીજા શબ્દોને, હાલની પ્રચલીત સ્વાહીલીમાં, ન
વર્ગમાં ફેરવવાનું વર્ણવે છે. જે તમે 'માથોકા હાયા'
ને બદલે થોંકા હીઝી કહો તો તે બહુ ખરાબ ભૂલ
ન ગણાય, અને જે તમે આમ કહો 'ગારી ઇટાકુઝ
લીની?' તો વ્યાકરણની દ્રષ્ટિએ તે તદ્દન ખરું નથી
પણ અત્યારે ચારે બાજુ તમે એમ જોલાતાં
સાંભળશો.

સૂચના. ત્રીજી:- ગુજરાતીમાં આપણે 'વસ્તુ' અગર 'ચીજ'
શબ્દનો ઘણો અર્થમાં ઉપયોગ કરીએ છીએ પણ
સ્વાહીલીમાં 'કીટુ'નો અર્થ પદાર્થસૂચક વસ્તુ જેવી
કે ખુરશી, મેજ, હોઠાનો કટકો, વિ. માટે જ
વપરાય છે. રૂપક કે ઉપમાના અર્થમાં 'વસ્તુ' અગર
'ચીજ' શબ્દ વપરાયો હોય ત્યારે સ્વાહીલીમાં 'જામ્બો'
અગર 'નેનો' વાપરવો જોઈએ. જેમકે :-

હીલી ની જામ્બો કુખ્વા,

આ અગત્યની વસ્તુ છે.

હાબુઈ નેનો લો લોટે,

તે કાંઈ પણ જાણતો નથી.

કીટું હીકી ની સા-

આ વસ્તુ ઘડિયાળ છે.

આવતો હોય તો તે 'આ' તેની સાથે જોડાઈને 'એ' (લાંબો) થાય છે. નોંધકે:-

શાકરી જેમાં, સારી શીખામણ, ડાકુ જીનીને, ખીચું લીકું નારિયેળ.

માગોન્ડા મેઉસી, ડાળી છાલ. માડાકુ મેન્ગી, ઘણું લીલાં નારિયેળો.

માવાઝી મેઉપે, સફેદ મોશાક. માસ્વાલી મેપેસી, સહેલાં પ્રશ્નો.

મનોયત્ન ૩૬

સ્વાહીલીમાં તરબુમો કરો:-

૧. ખરાબ કામ. ૨. પાકેલી બદામો. ૩. પહોળી કંમાન. ૪. ભારે-કુહાડી. ૫. નાનું પીપ. ૬. અખડ વાટકો, (કટોરો) ૭. લાંબો કચારા (વાડીનાં.) ૮. મોટી ફાદલા. ૯. ખાંદી ખાંટલીઓ. ૧૦. મીઠું પીવાનું નારિયેળ. ૧૧. મોટું ટીપું. ૧૨. સડી ગંથેલ ઇંડા. ૧૩. મીઠાં ફળો. ૧૪. નાનું છિદ્ર. ૧૫. લાંબું પ્રાંદડું. ૧૬. ટૂંકાં પ્રાંદડાંઓ. ૧૭. સુંદર નામ. ૧૮. ભારે હલેસાં. ૧૯. મીઠી કેરીઓ. ૨૦. મોટી વાડી. ૨૧. સુંદર શ્લોકો. ૨૨. ખીજ કબર. ૨૩. ઘણી કબરો. ૨૪. ઘણું પાણી. ૨૫. લાંબો લાલ ફળો. ૨૬. બૂદી બૂલો. ૨૭ કાળી આંખો. ૨૮. સફેદ આંખો. ૨૯. લાલ આંખો ૩૦. હલકી ધૂળ (બ. વ.) ૨૧. ઘણી શંકાઓ. મુચના. પહેલી- 'બધુ'ય સરખુ', બંધાય સરખાં, 'મારે મન

એક' એવા અર્થમાં 'મામોન્ત' વપરાય છે.

ની મામોન્તે ક્વાન્ગુ, મને બધુ'ય સરખુ છે.

ચુચના. બીજી- હાલની સ્વાહીલીમાં 'હીન્હીને' ને બદલે 'લીન્હીને' નો વધારે વપરાય છે; આ 'હી' પ્રત્યય આમ છતાં બીજા વિશેષણો સાથે વપરાતો નથી.

સર્વનામ, મા-વર્ગ.-સર્વનામના પ્રત્યયો 'લી' અને 'યા' છે. એકલા વપરાય ત્યારે 'છે' ક્રિયાપદનો અર્થ દર્શાવે છે.

કાશા લી કીટો, પટારો ભારે છે.

માકાશા યા માકીટો, પટારા ભારે છે.

તેજ પ્રત્યયો ક્રિયાપદને કર્તા પ્રત્યય તરીકે લાગે છે (જુઓ પાનુ ૩૮, ૪૭).

ડાકુ લીમેઆન્યુકા, લીહું નારિયેળ પડેહું છે.

માડાકુ યામેઆન્યુકા, લીહાં નારિયેળો પડેહાં છે.

ક્રિયાપદનું કર્મ બતાવવાને કર્મ પ્રત્યય તરીકે 'યષુ' આજ પ્રત્યયો વપરાય છે. (જુઓ પાનું ૬૦).

વાપાગાઝી હાવાકુલીચુકુઆ કાશા, મજૂરો પટારાને
ઊંચકી ન ગયા.

વાપાગાઝી હાવાકુયાચુકુઆ માકાશા, મજૂરો પટારાઓને
ઊંચકી ન ગયા.

સ્વર અગાડી પ્રત્યયના સ્વરો હિડી જાય છે. જુઓ પાના, ૬૪, ૭૦, ૭૧.

જુઓ લાટાકા ડાવા, આંખને દવાની જરૂર છે.

માઓ યાટાકા ડાવા, આંખોને દવાની જરૂર છે.

દર્શક, માવર્ગ :- તે જ પ્ર મા ભે અને છે અને ‘હીલી’, ‘લીલે’, ‘હાયા’, અને ‘યાલે’ (દર્શક) છે.

કાશા હીલી, આ પટારો માકાશા હાયા, આ પટારાઓ

કાશા લીલે, પેલો પટારો માકાશા યાલે, પેલા પટારાઓ

કયો, કઈ, કયું ? મા વર્ગ :- પ્રશ્નાર્થ. લીપી ? અને યાપી ? છે.

જાઓ લીપી ? કઈ જાળત ? કઈ વસ્તુ ?

માઓ યાપી ? કઈ જાળતો ? કઈ વસ્તુઓ ?

કુખજો બતાવનાર, મા વર્ગ :- છઠી વિભક્તિનો ના, નો, ની, નું, નાં, મા, વર્ગમાં ‘લ’ અને ‘ય’ પ્રત્યયથી અને છે જૂઓ પાનું ૭૩.

કાશા લા આલી, અલીનો પટારો. જુના લાકે, તેનું નામ.

કાશા લાન્યુ, મારો પટારો. માજુના યાકે, તેનાં નામો.

માકાશા યા આલી, અલીના પટારા. જુના લાઓ, તેઓના નામ.

માકાશા યાન્યુ, મારા પટારા. માજુના યેનુ, તમારા નામો.

તેવીજ રીતે, બધું (આખું) માટે એકવચનમાં ‘લોટે’ અને બહુવચનમાં ‘યોટે’ છે. ‘વાજુ’ (સહિત) વર્ગેરેને માટે એકવચનમાં ‘લેન્યે’ અને બહુવચનમાં ‘યેન્યે’ છે. તેની મેજે (પિતાની મેજે) માટે એકવચનમાં ‘લેન્યેવે’ અને બહુવચનમાં ‘યેન્યેવે’ છે જૂઓ પાનું ૮૧, ૮૨.

કાશા લોટે, આજો પટારો, માકાશા યોટે, બધા પટારાઓ

બાકુલી લેન્યે ઈડાવાળો માબાકુલી. યેન્યે ઈડાવાળા

માયાઈ, વટકો, માયાઈ, વાટકાઓ.

છનો લેન્થેવે, દાંત પોતે, મેનો ચેન્થેવે, દાંત (ખ.વ.)
'ર્ષતે'

સંખંધી, મા-વર્ગ— 'મા' વર્ગના સંખંધી
પ્રત્યયો એકવચનમાં 'લો' અને બહુવચનમાં 'યો' છે
જૂઓ પાનુ, ૮૫.

છનો લીનાલોઊમા,	દાંત જે દુઃખે છે.
છનો લીત્રીલોઊમા,	દાંત જે દુઃખ્યો.
છનો લીટાકાલોઊમા,	દાંત જે દુઃખયે.
મેનો ચાનાયોઊમા,	દાંત (ખ.વ.) જે દુઃખે છે.
મેનો ચાત્રીયોઊમા,	દાંત (ખ.વ.) જે દુઃખ્યા.
મેનો ચાટાકાંયોઊમા,	દાંત (ખ.વ.) જે દુખયે.
મુકુરીઆ નીત્રીલોત્રીનુનુઆ,	ટોપ જે મેં ખરીદ્યો.
મામુકુરીઆ નીત્રીયોયાનુનુઆ,	ટોપ (ખ.વ.) જે મેં ખરીદ્યા.

અનિશ્ચિત સર્વનામ, મા-વર્ગ.—નીચે પ્રમાણે છે—
પીપાલોલોટે, કોઈ પણ પીપ. માપીપાચોલોટે, કોઈ પણ
પીપ (ખ. વ.)

ન-કાર કાળો, મા-વર્ગ.—મા-વર્ગના ન-કાર
કાળના પ્રત્યયો એકવચનમાં 'હાત્રી' છે અને બહુવચનમાં
'હાયા' છે. ન-કાર સકેતાર્થમાં પ્રત્યયો એકવચનમાં 'લીસી',
અને બહુવચનમાં 'યાસી' થાય છે જૂઓ પાનું ૧૩૧, ૧૩૮.

ટોને હાત્રીઆન્થુકી,	ટીપું પડતું નથી.
માટોને હાયાઆન્થુકી,	ટીપાં પડતાં નથી.
ટાન્ગા હાત્રીકુશુકા,	સઠ નીચે આળ્યું નથી.

- માટાંગા હાયાકુશુકા, સઢો નીચે આવ્યા નથી.
 જુનો હાલીટાઉમા, દાંત દુઃખશે નહિ.
 મેનો હાયાટાઉમા, દાંત (ખ.વ.) દુઃખશે નહિ.
 ચાઈ લીસીઓએ, કે ઇંડું બગડે નહિ.
 માયાઈ ચાસીઓએ, કે ઇંડાં બગડે નહિ.
 શોકા લીસીલોકાટા, કુહાડી જે કાપતી નથી.
 માશોકા ચાસીયોકાટા, કુહાડી જે કાપશે નહિ.
 (ખ. વ.)

મનોયત્ન ૩૭

સ્વાહીલીમાં તરબુમો કરો:-

૧. તે પોતાનું ખેતર ખેડે છે. (ચાલુ વ.) ૨. હું સરદારની ઇચ્છાઓ સ્વીકારું છું. ૩. સંભાળ રાખો કે મારી પેટીઓ ખોવાઈ જાય નહિ. ૪. ઘણી મૂશકેલીઓ હૃદયને ભાંગે છે. ૫. મોસંખીના વૃક્ષોને હમણાં ફળ આવે છે (ચાલુ વ.) તેઓનાં ફળો મોસંખી છે. ૬. રેલગાડી મોડી છે, તે હજુ સુધી આવી નથી. ૭. પેલા પાવડાઓ ક્યાં છે? ૮. તમે કુહાડીઓ છાપરામાં મૂકી? ૯. મારી આંખો આજે દુઃખે છે. ૧૦. મેં તેની સારી શિખામણ સ્વીકારી છે. ૧૧. તેઓનો જવાબ મને આનંદ આપતો નથી. ૧૨. વાટકો જે મેં મંગાવ્યો તે હજુ સુધી આવ્યો નથી. ૧૩. શાં મોટે તમે દૂધને પાણી સાથે ભેળવ્યું છે? ૧૪. તેલ ચોરો નહિ. ૧૫. આપણું કરારનામું હજુ સુધી પૂરું થયું નથી. ૧૬. કાન પોતે ઈન્ન કરતો નથી. ૧૭. આ ફળ પાકેલું નથી. ૧૮. રસ્તા ઉપર અમે પાશ્ચાત્યની કળર પાસે પસાર થયા

આ કડવી છાલે તેને સાજો કયો નહિ. ૨૦. ઇડાંઓને પડવા દો નહિ, તેઓ ભાગી જશે. ૨૧. તેણે પોતાનો ગોઠણ ગઈ કાલે કાપ્યો. ૨૨. સખત શખ્દો અમને મારશે નહિ (ભનથી) ૨૩ દિલગીરી મને ચૂકવશે નહિ. ૨૪. અમે શહેરમાં જે દેવળ બાંધીએ છીએ (ચાલુ વ.) તે મોટું છે. ૨૫. આ કાર્ય હજી સુધી પૂરું થયું નથી. ૨૬. તમને કયા હલેસાં ભેઈએ છે? ૨૭. કયો દાંત દુઃખે છે? ૨૮. જ્યારે તે ત્યાં ઉભો હતો ત્યારે બાણ તેની આંખમાં લાગ્યું. ૨૯. હું જંગલમાં મોટી આગની સફેદ રાખ (ખ. વ. સુકરર) ભેઈ છું. ૩૦. પેલી બાટલીમાં આ દવાના પાંચ ટીપાં નાંખો. ૩૧. તમે કઈ શીશી કહી? ૩૨. તેઓએ જે ગાડું ખરીદ્યું તે મેં ભેઈયું છે, તે સડેલું છે. ૩૩. આ માખીઓ મને આજે હેરાન કરે છે. આ કરારનામું છે જે આપણે બનાવ્યું, તમે અને મેં. ૩૫. ઘણા શખ્દો અહીંયાં ભૂલો સાથે.

સાધિત ક્રિયાપદો

સહલેદ

ક્રિયાપદના સામાન્ય કાળના રૂપને છેડે આવેલો 'આ' બદલીને 'વા' કરવાથી સ્વાહીતીમાં સહલેદ બને છે.

નાપેન્ડા,	હું ચાહું છું.
નાપેન્ડવા,	હું ચહવાઉં છું.
નીનાપેન્ડા,	હું ચાહું છું (ચાલુ વ.)
નીનાપેન્ડવા,	હું ચહવાઉં છું (ચાલુ વ.)
નીમેપેન્ડા,	મેં ચાહું છે.

નીમેપેન્ડવા,	હું ચહવાયો છું
નાલીપેન્ડા,	મેં ચાહ્યું.
નાલીપેન્ડવા,	હું ચહવાયો.
નીટાપેન્ડા,	હું ચાહીશ.
નીટાપેન્ડવા,	હું ચહવાઈશ.
નીપેન્ડ,	મને ચાહવા દો.
નીપેન્ડવે,	મને ચહવાવા દો.
નીન્ગેપેન્ડા,	જો હું ચાહીશ તો.
નીન્ગેપેન્ડવા,	જો હું ચહવાઈશ તો
નીન્ગાલીપેન્ડા,	જો મેં ચાહ્યું હશે તો.
નીન્ગાલીપેન્ડવા,	જો હું ચાહવામાં આવ્યો

[હોઈશ, તો.

નીક્રીપેન્ડા,	જો હું ચાહું તો.
નીક્રીપેન્ડવા,	જો હું ચહવાઈ તો.
નીકાપેન્ડા,	અને મેં ચાહ્યું.
નીકાપેન્ડવા,	અને હું ચહવાયો.
સીપેન્ડી,	હું ચાહતો નથી.
સીપેન્ડી,	હું ચહવાતો નથી.
સીક્રીપેન્ડા,	મેં ચાહ્યું નહિ,
સીક્રીપેન્ડવા,	હું ચહવાયો નહિ.
સીટાપેન્ડા,	હું ચાહીશ નહિ.
સીટાપેન્ડવા,	હું ચહવાઈશ નહિ.
સીન્ગેપેન્ડા,	જો હું ચાહીશ નહિ તો.
સીન્ગેપેન્ડવા,	જો હું ચહવાઈશ નહિ તો

મીન્ગાત્રીપેન્ડા,
સીન્ગાત્રીપેન્ડવા,

જો મેં નહિ ચાહું, હથે તો.
જો મને ચાહવામાં નહિ
આવ્યો હથે તો..

નીસીપેન્ડે,
નીસીપેન્ડે,
નીસીયેપેન્ડા,
નીસીયેપેન્ડવા,
મીન્તપેન્ડા,
સીન્તપેન્ડવા,

કે હું ચાહું નહિ તો.
કે હું ન ચાહવાઉં તો.
હું જે ચાહતો નથી.
હું જે ચાહવાતો નથી.
હજી સુધી મેં ચાહું નથી.
હું હજી સુધી ચાહવાયો નથી.

ક્રિયાપદો જેને છેડે ‘છ’ ‘ઉ’ અને ‘એ’ હોય; અને
ખીલ્લો જેને છેડે ‘આ-’ (લાંગો), ‘ઓઆ’ અને ‘ઉઆ’
આવતા હોય તો તેના ખાસ સહ્યભેદના રૂપો છે જે
આગળ ઉપર સમજાવવામાં આવશે. છેલ્લા બે દાખલામાં
‘ઉઆ’ અને ‘ઉવા’ અને ‘ઓઆ’ અને ‘ઓવા’ ને (ઓળખી)
વરતી કાઢવાને મુશ્કેલી ઉભી થાય છે તે દેખીતું કારણ છે.
જે ક્રિયાપદોને છેલ્લે ‘ઓઆ’ નથી આવતા તે બધા અરખી
શબ્દો હોવાથી ઓછા વધતા પ્રમાણમાં અનિયમીત છે.

‘થી’, જેનાથી કાર્ય બન્યું હોય તેનાથી, સહ્યભેદ
ક્રિયાપદ પછી ‘ના’ મૂકવાથી દર્શાવાય છે. જેમકે :-
નાહીપીગ્વાના બુમ્મે, હું સરદારથી મરાયો (મારવામાં આવ્યો)
સૂચના પહેલી:- ખીલ્લ સહ્યભેદો નામયોગી અવ્યયના રૂપો
માથે સમજાવવામાં આવ્યા છે. પાનુ ૧૭૦

સૂચના બીજી:- ‘કુઉઆ’નું સહ્યભેદ ‘કુઉઆવા’ છે.

સૂચના ત્રીજી:- એકવાર તમે એ 'પેન્ડા'માંથી સહ્યભેદ 'પેન્ડા' બનાવ્યું એટલે તમે એ એક નવું, ખીજા સાધિત ક્રિયાપદો જેવું ક્રિયાપદ બનાવ્યું. તમારા ક્રિયાપદની ટીપોમાં અગાઉ કેટલાક ક્રિયાપદ સહ્યભેદમાં આવ્યા છે. પરંતુ તે વખતે તમેને ખંજર નહોતી કે તેઓ સહ્યભેદ છે. જેવાં કે, આલીવા, ચેલેવા, ચોલેવા, વીવા, ફાનીફીવા; આવી રીતમાં સ્વાહીલી ખીજા લાપાઓ કરતાં ઘણી સહેલી છે.

મનોયત્ન ૩૮

સ્વાહીલીમાં તરજુમો કરો:-

૧. હું મરાયો (મને મારવામાં આવ્યો); તમે મરાયા નથી (તમને મારવામાં આવ્યા આવ્યા નથી.)
૨. તે સિપાઈથી મરાયો. ૩. તેમને મરાવવા દો. ૪. કે મને મારવામાં આવે નહિ. ૫. વૃદ્ધ માણસને છેતરવામાં આવશે.
૬. લાલું લાવવામાં આવ્યું. ૭. બે ઝૂપડાં બાંધવામાં આવે છે. ૮. હજી મુઘી સરદાર દટાયો નથી (હજી મુઘી સરદારને દાટવામાં આવ્યો નથી.) ૯. માણસોને બોલાવવામાં આવ્યા.
૧૦. કુતરાની સંભાળ રખાવવા દો. ૧૧. પાશ્ચાત્યોને જીતવામાં આવશે નહિ (જીતાશે નહિ). ૧૨. રમોઈ પકાવવામાં આવી છે. ૧૩. શહેર ચાર પરદેશીઓથી ઘુસાવવામાં આવ્યું છે. ૧૪. દરવાજાને બંધ કરવામાં આવ્યો હતો. ૧૫. મને ખીર્કાવવામાં આવ્યો નથી. ૧૬. બાળકોને હજી મુઘી ખેંચાવવામાં આવ્યા નથી. ૧૭. મેં લાડા (બ. વ. મુકરર) મંતાડ્યા નથી. તેઓને માત્રીકોની મંતાડવામાં આવ્યા છે.

૧૮. જો મેં તેને કહ્યું હોત તો મને પાશ્ચાત્યોથી ચાહવામાં આવ્યો નહોત ૧૯. સીડી કયાં મૂકાએલી છે? ૨૦. રખેવાળને રાજી કરવામાં આવ્યો નથી. ૨૧. તમને યાદ કરવામાં આવશે નહિ. ૨૨. તમારો સરદાર અમારા બાળકોથી યાદ નહિ કરાશે. ૨૩. અરીસો હજી સુધી પાછો અપાયેલ નથી. ૨૪. બાળકોને પાશ્ચાત્યથી શીખવા દો નહિ. ૨૫. મને તેના રસોયાથી કહેવામાં આવ્યું. ૨૬. ભાલું સરદારથી ફેંકાલું ૨૭. ગધેડો સિંહથી પકડાયો અને મરાયો.

સંયુક્ત ક્રિયાપદ (જેવો અર્થ)

(જે ક્રિયાપદ લેગાં યર્ધ તેમાંથી સંયુક્ત અર્થને બદલે જુદોજ અર્થ નીકળે તેવાં ક્રિયાપદ સંયુક્ત ક્રિયાપદ કહેવાય છે. વધારે ખુલાસા માટે જુઓ. રા. બ. ઠ. પ ત્રિવેદીનું ગુજરાતી ભાષાનું બહુદ વ્યાકરણ. અંગ્રેજીમાં આને 'સ્ટેટીવ' કહેવાય છે અને તે એક શબ્દ લખવામાં તથા બોલવામાં અનુકૂળ હોવાથી સંયુક્ત ક્રિયાપદ (જેવો અર્થ) ને બદલે તે વાપરવામાં આવ્યો છે.)

સ્વાહીતીમાં એક કાળ એવો છે જેનો અર્થ ઉપરના સંયુક્ત ક્રિયાપદ જેવો થાય છે અને તે લગભગ સદ્યભેદને મળતા અર્થ જેવો છે. તે ક્રિયાપદમાં છેલ્લે આવેલ 'આ' ને બદલે ક્રિયાપદને છેડે 'ઈકા' અગર 'એકા' લગાડવાથી થાય છે. ઘણા ખરાક્રિયાપદો જેને છેડે ઇ, ઉ, અને 'એ' (અરબી શબ્દો) આવે તો તે પણ તેવીજ રી ક્રિયાપદમાં છેલ્લે આવેલ સ્વરને બદલે 'ઈકા' અગર 'એકા' લગાડીને 'સ્ટેટીવ' બનાવાય છે.

જે ક્રિયાપદના છેલ્લે આવેલ સ્વર અગાડી 'આ' 'ઇ' કે 'ઉ' હોય તો તેને 'ઇકા' લાગે છે.

જે ક્રિયાપદના છેલ્લે આવેલ સ્વર અગાડી 'ઐ' કે 'ઔ' હોય તો તેને 'ઐકા' લાગે છે.

આ નીચે પ્રમાણે યાદ રાખી શકાય છે; પહેલાં સુઠી વાળો; પછી આંગણાંના સાંધા જુઓ; તમે આંગણીના સાંધાથી બનેલાં ઢંકા જોશો ૧લો. ઢંકો 'આ'નો; બીજો 'ઇ'નો; ત્રીજો 'ઉ'નો. હવે આ ત્રણ ઢંકાથી બનેલા બે ખાડા અગર પોલાણવાળી જમ્યા; ૧ લો ખાડો, 'ઐ'નો અને બીજો ખાડો 'ઔ'નો. આ ઉપરથી સમજ્યા હશે કે 'આ,' 'ઇ,' ને 'ઉ' ઢંકા ઉપર આવ્યા, અને 'ઐ' અને 'ઔ' ખાડામાં આવ્યા; જે ઢંકા ઉપર આવ્યા તેને 'ઇકા' અને જે ખાડામાં આવ્યા તેને 'ઐકા' લાગે. આ યુક્તિ અગર ચાલી તમોને આગળ ઉપર બીજા સાધિત ક્રિયાપદોના રૂપોમાં કામ આવશે.

મૂળ	શબ્દ	'રૂટેટીવ' (સંયુક્ત ક્રિયાપદ જેવો અર્થ)	
ગુન્ન,	લાંગવું.	ગુન્નકા,	લાંગી ગયું.
કાટા,	કાપવું.	કાટીકા,	કપાઈ ગયું (જે લાગમાં થયું).

પીટા,	પસાર થયું.	પીટીકા,	પસાર થઈ શકાય એવું.
સેમા,	કહેવું.	સેમેકા,	કહી શકાય એવું (કહેવાને યોગ્ય).

ઝોના,	જેવું.	ઝોનેકા,	જેખી શકાય એવું (દ્રષ્ટિગમ્ય).
સામેહે,	માફ કરવું.	સામેહેકા,	માફ કરાય એવું (ક્ષમ્ય).

હારીળુ, બગાડવું. હારીળીકા, બગડી ગયું (જવું).
કુળાલી, કળૂલ કરવું. કુળાલીકા, માન્ય કરવા યોગ્ય (અહુણીય).
વુન્ન. 'ભ' ની અંદર રહેલો 'આ' સ્વર તેની

અગાડી 'વુ' ની અંદર રહેલો 'ઉ' સ્વર આવ્યો તો 'ઇકા'
લાગ્યો ને વુન્નકા થયું. તેવીજ રીતે,
કાટા. 'ટા'ની અંદર રહેલો 'આ' સ્વર, તેની

અગાડી 'કા'ની અંદર રહેલો 'આ' સ્વર આવ્યો તો 'ઇકા'
લાગ્યો ને કાટીકા થયું વગેરે.

સેમા, ઓના. તેમાં છેલ્લે આવેલ 'આ' સ્વર અગાડી
'ઓ' સ્વર અને 'ઓ' સ્વર આવવાથી
'ઓકા' લાગ્યો. જેમકે સેમેકા, ઓનેકા,

ક્રિયાપદને છેડે બે સ્વર હોય તો છેલ્લા સ્વર 'આ'
નો 'કા' થાય છે જેમકે:-

કુન્ગુઆ, ઉધાડવું, કુન્ગુકા, ઉધડી જવું.
ન્ગોઆ, મૂળમાંથી ઉખેડવું. ન્ગોકા, જડમૂળમાંથી કઢાઈ
(ઉખડી જવું.)

'કુન્ગુઆ' માં 'ગુ'ની અંદર રહેલો 'ઉ' સ્વર
અને છેલ્લે આવેલ 'આ' એમ બે સ્વર થયાં,

'ન્ગોઆ' માં 'ગો'ની અંદર રહેલો 'ઓ' સ્વર અને
છેલ્લે 'આ' સ્વર એમ બે સ્વર થયા. જેથી છેલ્લા સ્વર
'આ'નો 'કા' થઈ ગયો.

કેટલાક ક્રિયાપદો કે જેને છેડે 'શા' હોય તો 'શા'
ઉડી જાય છે અને તેને ઠેકાણે 'કા' લાગે છે. જેમકે:-

ચમકવું ચમકકા, ચમકાવવું. (ચમડી જવું.)

ખરી રીતે સ્તુશા પોતે સ્તુઆ એટલે કૂદવું; ઉપડવું, કે જે હાલમાં ઉપયોગમાં નથી તેમાંથી બનેલું છે અને 'સ્તુકા' જેનો સંયુક્ત અર્થ થાય છે જેમકે ચમકી જવું, ભડકવું, અગર ભડકી જવું તે પણ શબ્દ 'સ્તુઆ'માંથી નીકળેલ છે. ('સ્તુકા' પોતે 'સ્તેટીવ' છે.)

'ઓશા' (ધોવું) નું નિયમ પ્રમાણે 'ઓશેકા' (ધોઈ શકાય તેવું, ધોઈ નખાય તેવું.) બને છે.

થોડાંક ક્રિયાપદો કે જેને છેડે 'આઉ' (અરેખી) આવે છે તેનું 'સ્તેટીવ' (મં. ક્રિ. જેવો અર્થ) 'લીકા' લગાડવાથી થાય છે.

'સાહાઉ,' ભૂલવું. માહાઉલીકા, ભૂલાઈનાય એવું.

મનોયત્ન ૩૯.

નીચે લખેલાનું 'સ્તેટીવ' લખો:-

(અ)

૧. વાપરી શકાય. ૨ કરી શકાય. ૩. છોડી શકાય. ૪. ઉઘાડી શકાય. ૫. (હાંકણું) નાશ કરી શકાય. ૬. છૂંટું છવાયું કરી શકાય. ૭. ભાગ પાડી શકાય. ૮. છોડી દેવાય (મૂકી જવાય.) ૯. માપી શકાય. ૧૦. મિશ્રણ કરાય. ૧૧. ભાગી નખાય (શકાય). ૧૨. જિંચું કરી શકાય. ૧૩ ભેળું કરી શકાય. ૧૪. સાંભળી શકાય. ૧૫. જોઈ શકાય. ૧૬. માન્ય કરી શકાય. ૧૭. વાપરી શકાય (એવું).

સ્વાહીલીમાં તરજુમો કરો:-

(કે)

૧. આ રસ્તો વિકટ છે (પસાર ન થવાય તેવો છે.)

૨. આ શબ્દો આજે વપરાયેલા છે. ૩. પાણી અને તેલ મિશ્રણ કરી શકાય નહિ. ૪. મારી છરી ભાંગી ગઈ છે. ૫. તેનો ગુનો ન ભૂલી શકાય એવો અને અક્ષમ્ય છે. ૬. મને તુચ્છકારવામાં આવે (ધિક્કરવામાં આવે તે) મને પમંદ નથી. ૭. શા માટે આ પેટી વાપરવામાં આવેલી છે? ૮. પૈસા ક્યારે વાપરવામાં આવેલા? ૯. આ કંપડાં કેવી રીતે ફાડવામાં આવ્યા? ૧૦. પાણી ઉકળે છે. ૧૧. સંજોગો બદલાય ગયા છે. ૧૨. આ, ચીજોમાંની જોકે જે કરવામાં આવેલી નથી. (જે ચીજો કરવામાં આવી નથી તેમાંની આ એક છે)

હવે ક્રિયાપદોની ટીપમાં ફરીથી નજર કરો અને જે ક્રિયાપદને છેડે 'કા' આવેલો હોય તે જુઓ. 'ઓકોઆ,' બચવું, 'ઓકોકા' ભાગી જવું; બચી જવું. 'ઓકોકા' એ 'ઓકોઆ' આમાંથી બનેલું 'સ્ટેટીવ' છે. બીજાં જેવાંકે, વેકા ફીકા, રૂકા, ટાકા, પીકા, તે મામાન્ય હ મેશના ક્રિયાપદો છે કે જેના મૂળ રૂપને છેડે 'કા' આવેલો છે; અને 'ઓકા' શબ્દ 'ઓઆ'નું 'સ્ટેટીવ' નથી જ પણ તદ્દન બૂઝું જ મૂળરૂપ છે, તેમ છતાં ઘણાંખરાં ક્રિયાપદો કે જેને છેડે 'કા' આવે છે તેનો 'સ્ટેટીવ' અર્થ હોય છે. વધારે ગૂંચવાડાવાળો શબ્દ 'કુનીકા' છે જેનો હજી ખરો અર્થ 'ઢાંકી શકાય એવું' થઈ શકે પરંતુ 'કુના' શબ્દ કે જે હાલમાં વપરાશમાં નથી અને જેનાં અર્થ 'ઢાંકવું' થાય છે તે અર્થ તેણે (કુનીકા) પચાવી પાડ્યો છે. વળી તેનું બમણું 'સ્ટેટીવ' અહીંયાં થઈ ગયું, જેમકે :-

 'કુનીકોકા', ઢાંકી શકાય તેવું.

‘સ્ટેટીવ’ના અર્થમાં અને સહ્યલેદના અર્થમાં જે મુખ્ય તફાવત છે તે ખાસ ધ્યાનમાં રાખવાનો છે. જ્યારે અમુક વસ્તુ બની હોય પણ તે કોનાથી બની છે તે ખ્યાલ બોલનારના ધ્યાનમાં ન હોય પણ કાર્યના પરિણામથી થયેલી વસ્તુની સ્થિતિ જણાવવાની હોય ત્યારે સ્વાહીલીમાં ‘સ્ટેટીવ’ (રૂપ) વાપરવું જોઈએ. જ્યારે સહ્યલેદમાં વસ્તુ કોનાથી બની છે તે વિચાર (બોલનારના) ધ્યાનમાં હોય છે.

કીમેવુન્જીકા, તે (વસ્તુ) લાંગી ગઈ છે. (અહીંયાં વસ્તુ લાંગેલી છે પણ કોનાથી તે ખ્યાલમાં નથી.)

કીમેવુન્જવા ના નાની, તે (વસ્તુ) કોનાથી લાંગાણી છે ?

અહીંયાં સહ્યલેદ વપરાયો છે કારણ કે તે ચીજ કોનાથી લાંગાણી છે તે ખ્યાલમાં હોવાથી પૂછાયું છે.

નામયોગી (અવ્યય) નું રૂપ

સ્વાહીલીમાં, ક્રિયાપદનું સહ્યલેદ કે ‘સ્ટેટીવ’ ક્રિયાપદના છેલ્લા શબ્દમાં ફેરફાર કરવાથી થાય છે.

તેવીજ રીતે ગુજરાતીમાં નામયોગી અતુર્યર્થકમાં વપરાયું હોય ત્યારે સ્વાહીલીમાં (વળી બીજા) ફેરફાર થાય છે. આ જાતના ફેરફારથી થતા ક્રિયાપદના રૂપને નામયોગી રૂપ કહેવાય છે.

(અતુર્યર્થક, કાળે; માટે; વાસ્તે; સાડ)

જેમકે, લાવવું એટલે કુલેટા, પરંતુ મારી પાસે

તેને સ્વાહીલીમાં 'કુલેટા સ્વા મીમી' થી દર્શાવાય નહિ, સાચું વાક્ય 'કુનેલેટીઆ' છે જેનો અર્થ સારા માટે લઈ આવ (મારી પાસે લઈ આવ.) આવી રીતે આ બન્ને લાપાઓ બુદ્ધી રીતે પોતાના અર્થ દર્શાવે છે છતાં ઉદ્દેશ એકજ સાથે છે.

સ્વાહીલીમાં સીધી રચનામાં, લાવવામાં આવેલી ચીજ એ ક્રિયાપદનું કર્મ છે પરંતુ નામયોગી રચનામાં જે માણસ પાસે અગર જે માણસ વાસ્તે (કાજે, માટે, સાડ) ચીજ લાવવામાં આવી છે, તે માણસ ક્રિયાપદનું સાચું કર્મ છે.

આ બહુજ મહત્વનું (જરૂરનું) છે કારણ કે નામયોગી રૂપની રચનામાં મૂળલેદ તેમજ સહલેદ હોય છે, (જેમ સીધી રચનામાં મૂળલેદ તેમજ સહલેદ હોય છે તેમ). અને જ્યારે આપણે નામયોગી રૂપના સહલેદ ઉપર વિચાર કરીએ છીએ ત્યારે આખી સ્વાહીલી ભાષામાં સમજવા માટે અઘરામાં અઘરી વસ્તુ આ છે તેમ જણાય છે.

પરંતુ પહેલાં આપણે ખાસ જાણવાનું એ છે કે બીજી ભાષામાં જે ચતુર્થ સંપ્રદાન-વિભક્તિ-અગર પરાક્ષ કર્મ કે દૂરનું કર્મ છે તે જ સ્વાહીલી ભાષામાં સાચામાં 'સાચું' નામયોગી રૂપનું કર્મ છે (એટલે કે લગભગ દરેક કિસ્સામાં જે મનુષ્ય કે વ્યક્તિની પાસે અગર વ્યક્તિ માટે (કાજે, વાસ્તે, સાડ) કાર્ય કરવામાં આવ્યું હોય તે.).

અમેલેટા બાડઆ (બાડવા,)

તેણે પત્ર આપ્યો છે.

(તે પત્ર લાવ્યો છે.)

આમેનીલેટેઆ બાઝ્યા (બાઝવા), તે મારે માટે પત્ર લાવ્યો છે.

આ છેલ્લા વાક્યનું વિવરણ નીચે પ્રમાણે કરી શકાય.

“તેણે કાગળની બાળતમાં મારા ઉપર કાર્ય લઈ આવવાનું લખ્યું છે.” ‘ની’, ક્રિયાપદનું કર્મ છે.

નામયોગી (અવ્યય)નું રૂપ નીચે પ્રમાણે બને છે.

ક્રિયાપદમાં રહેલ ‘આ’ બદલીને ‘ઇઆ’ અગર ‘એઆ’ લગાડીને. ઘણા બરા ક્રિયાપદો કે જેને છેડે ‘ઇ’, ‘ઉ’ અને ‘એ’ (અરબી શબ્દો) હોય તેનો છેલ્લો શબ્દ પણ તેવીજ રીતે બદલે છે.

જો ક્રિયાપદને છેડેના સ્વર અગાડી ‘આ’, ‘ઇ’ કે ‘ઉ’ આવતું હોય તો તેને ‘ઇઆ’ લાગે છે.

જો ક્રિયાપદને છેડેના સ્વર અગાડી ‘એ’ કે ‘ઓ’ આવતો હોય તો તેને ‘એઆ,’ લાગે છે. આ યાદ રાખવા માટે ‘સ્ટેટીવ’માં આપેલી યાવી જુઓ.

કુન્ગા,	ળાંધો.	કુન્ગીઆ,	(કાંઈ)ના	માટે	ળાંધો
પાટા,	મેળવો,	પાટીઆ,	”	”	મેળવો.
લીમા,	ખેડો	લીમીઆ,	”	”	ખેડો.
લેટા,	લાવો	લેટેઆ,	”	”	લાવો.
શોના,	સીવો.	શોનેઆ,	”	”	સીવો.
સામેહે,	માફ કરો.	સામેહેઆ,	”	”	માફ કરો.
જીખુ,	જવાબ આપો.	જીખીઆ	”	”	જવાબ આપો.

બીજો ઉપયોગ:- જ્યારે નામયોગીના પત્રી 'ગ્નાહી' શબ્દ
આવ્યો હોય તો કાર્ય પૂર્ણ થયેલું અને છેલ્લું છે એવું સૂચવે છે.
ઉકાઈદુપીએ ગ્નાહી, જા અને દૂર ફેંકી આવ.

આથી દેખીતું છે કે ઉપલી બે ઢળની રીત સિવાય
નામયોગી કર્મ પ્રત્યય વગર વારંવાર આવતું નથી,
અને તેનો નિયમિત અગર સાધારણ અર્થ, વ્યક્તિના
સંબંધમાં તેના લાજાર્થે અગર પ્રસંગોપાત તેના હાનિના
કાર્યમાં હોય છે.

જ્યારે કોઈ ક્રિયાપદના મૂળરૂપને સહસ્રલેહમાં
બદલાવવામાં આવે છે ત્યારે મૂળરૂપનું કર્મ સહસ્રલેહમાં
કર્તા બને છે. જે આ બાબત બરાબર સમજાય તો
નામયોગી સહસ્રલેહનો ઉપયોગ તદ્દન સ્પષ્ટ બનશે.

ગ્નાહી આમેલેટા બાઝવા (બાઝઆ,) અહીં પત્ર લાવ્યો છે.

બાઝવા, પત્ર, કર્મ છે. (સ્વાહીલીમાં)

બાઝવા ઇમેલેટવાના ગ્નાહી, પત્ર અહીંથી લાવવામાં આવેલ છે.

. બાઝવા (બાઝઆ,) પત્ર, કર્તા છે. (સ્વાહીલીમાં)

ગ્નાહી આમેકુલેટેઆ બાઝવા, અહીં તમારા માટે પત્ર
લાવ્યો છે.

(ક,) તમે, કર્મ છે. (સ્વાહીલીમાં)

ઇમેલેટેવા બાઝવા ના ગ્નાહી, તમારી પાસે અહીંથી પત્ર
આણવામાં આવેલો છે.

(ઉ,) તમે, કર્તા છે. (સ્વાહીલીમાં)

આ રચના શરૂઆત કરનારને માટે બરેબર અઘરી

કુરાહી, આનંદ પામો. કુરાહીઆ, કોઈ ના માટે આનંદ પામો.

ક્રિયાપદને છેડે બે સ્વર હોય તો છેલ્લા સ્વર 'આ' ને બદલે 'લીઆ' અને 'લેઆ' લગાડવામાં આવે છે.

કુન્શુઆ, ઉઘાડ. કુન્શુલીઆ, કોઈના માટે ઉઘાડ.
ન્ગોઆ, મૂળમાંથી ઉખેડ. ન્ગોલેઆ, ,, ,, મૂળમાંથી ઉખેડ.

પરંતુ આનો ખરો ખુલાસો એવો છે કે ક્રિયાપદોને છેડે જ્યારે બે સ્વરો આવેલા હોય છે ત્યારે 'લ' નો લોપ થયેલો હોય છે. જ્યારે નામયોગી રૂપ બનાવવું હોય ત્યારે બે સ્વરની વચ્ચેમાં તે (આ 'લ') રાખવામાં આવે છે; એટલે 'કુન્શુઆ' ખરી રીતે 'કુન્શુલા' છે અને તેને 'ઇઆ' લાગ્યું એટલે 'પુન્શુલીઆ' થયું જે ઉપરના નિયમ પ્રમાણે બન્ધું એટલે નિયમિત છે.

કેટલાકે થોડા ક્રિયાપદને છેડે 'આઉ' (અરબી) છે જેનું નામયોગી 'લીઆ' લગાડવાથી થાય છે.

સાહાઉ, ભૂલીન્ત. સાહાઉલીઆ, (કોઈ)ના માટે ભૂલી ન્ત.

નામયોગી રૂપના બે ઉપયોગ છે જે ધ્યાનમાં રાખવા પડેલો અગત્યનો છે અને બીજો ખાસ જરૂરનો નથી; કારણ કે તેનો ઉપયોગ વારંવાર કરવામાં આવતો નથી.

પહેલો ઉપયોગ:- કોઈ ચીજ, જેવી કે જોન્ટર, હથિયાર અગર તો તેવી વસ્તુ કાર્ય સાધવા વપરાશમાં લેવામાં આવી હોય તો 'આ' પછી નામયોગીનું મૂળરૂપ વાપરવામાં આવે છે જેમકે:-

કીમુ આ કુકાટીઆ ન્યામા, માંસ કાપવા માટે છરી.

ખીજો ઉપયોગ:- જ્યારે નામયોગીના પછી 'ગ્નાલી' શબ્દ
આવ્યો હોય તો કાર્ય પૂર્ણ થયેલું અને છેલ્લું છે એવું સૂચવે છે.
ઉકાઈદુષીએ ગ્નાલી, જા અને દૂર ફેંકી આવ.

આથી દેખીતું છે કે ઉપલી બે ઢળની રીત સિવાય
નામયોગી કર્મ પ્રત્યય વગર વારંવાર આવતું નથી,
અને તેનો નિયમિત અગર સાધારણ અર્થ, વ્યક્તિના
સંબંધમાં તેના લાભાર્થે અગર પ્રસંગોપાત તેના હાનિના
કાર્યમાં હોય છે.

જ્યારે કોઈ ક્રિયાપદના મૂળરૂપને સહ્યલેદમાં
બદલાવવામાં આવે છે ત્યારે મૂળરૂપનું કર્મ સહ્યલેદમાં
કર્તા બને છે. જો આ બાબત જરાબર સમજાય તો
નામયોગી સહ્યલેદનો ઉપયોગ તદ્દન સ્પષ્ટ બનશે.

ગ્નાલી આમેલેટા બાઝવા (બાઝઆ,) અલી પત્ર લાવ્યો છે.

બાઝવા, પત્ર, કર્મ છે. (સ્વાહીલીમાં)

બાઝવા ઇમેલેટવા ના ગ્નાલી, પત્ર અલીથી લાવવામાં આવેલ છે.

. બાઝવા (બાઝઆ,) પત્ર, કર્તા છે. (સ્વાહીલીમાં)

ગ્નાલી આમેકુલેટેઆ બાઝવા, અલી તમારા માટે પત્ર
લાવ્યો છે.

(ક,) તમે, કર્મ છે. (સ્વાહીલીમાં)

ઇમેલેટેવા બાઝવા ના ગ્નાલી, તમારી પાસે અલીથી પત્ર
આણવામાં આવેલો છે.

(ઉ,) તમે, કર્તા છે. (સ્વાહીલીમાં)

આ રચના શરૂઆત કરનારને માટે ખરેખર અઘરી

છે પરંતુ ભાષાશાસ્ત્રની દ્રષ્ટિએ આનંદદાયક છે. જે પ્રજાએ આટલે સુધી ભાષાને વધારી છે (અગર ભાષાની અભિવૃદ્ધિ કરી છે) તેને જંગલી કહી શકાય નહિ.

જે સહસ્રેદો હજુસુધી સમજાવવામાં નથી આવ્યા તે જાણતમાં નામયોગી રૂપના સહસ્રેદો સીધી રચનાના સહસ્રેદની જેમ વપરાય છે.

સામેહે,	સામેહેવા,	માફ કરાએલો.
જીજુ,	જીજીવા,	જવાળ અપાએલો.
કુળાલી,	કુળાલીવા,	કબૂલ કરાએલું.
ઝા-	ઝાલીવા,	જન્મ થયેલું.
ઝોઆ,(મરદનું)	ઝોલેવા,(સ્ત્રીનું)	પરણાવેલ(પંરણેલ.)
કુન્ગુઆ,	કુન્ગુલીવા,	ઉઘાડાએલું.
સાહાઉ,	સાહાઉલીવા,	ભૂલાએલું; ભૂલાઈ- ગએલું.

એકજ પ્રકારના રૂપના જે ઉપયોગની વચ્ચે વર્તી શકવાને મુશ્કેલી થાય છે અને ઘણીવાર ગૂંચવાડો ઉત્પન્ન કરે તેવું છે, પરંતુ વિચારને અંતે અર્થ સ્પષ્ટ થાય છે. નીમેટવાલીવા કીમુ ચાન્ગુ, મારી છરી મારાથી લઈ

જવામાં આવી.
કીમુ ચાન્ગુ કીમેટવાલીવા ના મ્વાલીમુ, મારી છરી શિક્ષકથી લઈ
જવામાં આવી.

કેટલીકવાર નામયોગી રૂપનો ખાસ અર્થમાં ઉપયોગ થાય છે:-

તકા, ખરાળ ગંધાવું. તુકીઆ, સાઈ ગંધાવું.

હામા, થી દૂર જવું (ખાલી કરવું). હામીઆ, જગ્યાએ જવું
(રહેવા જવું).

ધાની, વિચારવું (ધારવું). ધાનીઆ, ખોટું વિચારવું
(ધારવું).

વાલીધાની આમેકુદા, તેઓએ વિચાર્યું કે તે મરી ગયો છે.

વાલીધાનીઆ આમેકુદા, તેઓએ ધાર્યું કે તે મરી ગયો છે.

(પરંતુ તેઓ બીલકુલ ખોટા હતા)

કેટલીક વાર સ્વાહીલીમાં નામયોગી રૂપનો ઉપયોગ
નથી કરવામાં આવતો કારણ કે ક્રિયાપદને સકર્મક રીતે
વાપરી શકાય છે, જ્યારે ગુજરાતીમાં તેને મળતું ક્રિયાપદ
તેમ વાપરી શકાતું નથી.

ઉનાનીચેકા, તમે મારા તરફ હસો છો.

પરંતુ આવી જાણતો અનુભવથી શીખવી નેહએ.

મનોયત્ન ૪૦

(અ)

નીચેનાના નામયોગી રૂપ લખો:-

૧. પીગા. ૨. ઓમ્મા. ૩. ફીકા. ૪. કાટા. ૫.
ઓગા. ૬. ફકા. ૭. લુટા. ૮. લેટા. ૯. ઓટા ૧૦. ઉક્લીઆ.
૧૧. પાન્ડા. ૧૨. ગેઉકા. ૧૩. ચીમ્મા. ૧૪. એલેઆ. ૧૫.
જેન્ગા. ૧૬. કુસાન્ચા. ૧૭. આચા. ૧૮. ટાઝામા. ૧૯.
ટાકુટા. ૨૦. પીમા. ૨૧. એન્ડા. ૨૨. ઓશા. ૨૩. પાટા.
૨૪. શુકા. ૨૫. લીપા. ૨૬. વેકા. ૨૭. સેમા. ૨૮. ઓના. ૨૯.
ઠોકા. ૩૦. ઈમ્બા. ૩૧. સીમામા ૩૨. કોસા ૩૩. નેના ૩૪.
દુપા. ૩૫. કુબાલી. ૩૬. સાડીકી. ૩૭. બારીકી. ૩૮.

ફીફીરી ૩૯. સ્ટારેહે. ૪૦. સુચુકુ. ૪૧. સાફીરી. ૪૨.
ધાની. ૪૩. હીફાધી. ૪૪. કેટ્ટી. ૪૫. સીટીરી. (સેટીરી) ૪૬.
સાહાઉ. ૪૭. ધારાઉ. ૪૮. આરીકુ.

(ખ)

૧. આ-૨. દ્વા-૩. કટા-૪. કા-૫. પોકેઆ. ૬. ટેમ્મેઆ.
૭. લીઆ. ૮. ટીઆ. ૯. ઝુરીઆ (ઉઝુઈઆ). ૧૦. સીક્રીઆ.
૧૧. કીમ્મીઆ. ૧૨. ટોઆ. ૧૩. વુઆ. ૧૪. પામુઆ.
૧૫. ચુકુઆ. ૧૬. આયુઆ. ૧૭. નુનુઆ. ૧૮. સુયુઆ.
૧૯. પીન્ડુઆ. ૨૦. કુનુઆ.

(ક)

નીચેનાના સદ્યલેખ લખો :-

૧ ટામાની. ૨. ફાસીરી. ૩. આબુકુ. ૪. ફટાકી. ૫.
બાડીલી. ૬. આમીની. ૭. ટી-. ૮. કારીબુ. ૯. ફારીબુ.
૧૦. દુમાઈની. ૧૧. સુટ્ટીબી. ૧૨. લાઆની. ૧૩. ધારાઉ
૧૪. સાહાઉ. ૧૫. કુરાહી ૧૬. ટાબીરી. ૧૭. ફૂડી. ૧૮.
સામેહે. ૧૯. દુયુ. ૨૦. હાડીબી. ૨૧. શુહુકુ. ૨૨.
સ્ટા-મમુ. ૨૩. ઓકોઆ. ૨૪. ઓ-ટોઆ. ૨૫. વા-. ૨૬.
ફા-. ૨૭. ઇનુઆ. ૨૮. સુમ્મુઆ. ૨૯. રાફુઆ. ૩૦. બુઆ.

(ખ)

સ્વાહીલીમાં તરબુમો કરો :-

૧ તેણે મારા માટે પ્રાર્થના કરી ૨. તેઓ તેના માટે
પુસ્તક લાવ્યા. ૩. કડિયાઓએ અમારા માટે ઘર
બાંધ્યું છે. ૪. અગાજ જે અમે સાંભળ્યો તે જુદો અમને
મળ્યો. ૫. અમે સરદાર માટે વાવટો ફરકાવ્યો. ૬.

રસોયાએ બચ્ચાંઓને માટે રસોઈ પકાવી. ૭. બાળકોએ
 રસોયા માટે ધાળીઓ ઘોઈ. ૮. તે આ રસ્તેથી ગયો. ૯.
 તે બળતો નથી, તેને માટે જવાબ આપો. ૧૦. મારા માટે
 આ બાળકોને મારો. ૧૧. તેને શા માટે બોલાવવામાં આવ્યો
 છે તે તે બળતો નથી. ૧૨. મારા માટે સોટી કાપો. ૧૩.
 તમે મારા માટે મારી છરી ભાંગી છે. ૧૪. તેણે મારા માટે
 કપડું માપવાની ના પાડી. ૧૫. તેના તરફ પથ્થર ફેંકો
 ૧૬. તેઓ મારા માટે દીલગીર હતા. ૧૭. હું તેમનાથી
 રહેમાતો (તેઓએ મારા તરફ દયા કરી. સહ્યભેદ) ૧૮.
 મારા માટે જેતર રખાયું (રાખવામાં આવ્યું) ૧૯. તેના
 બધા પેન્ના (તેની પાસેથી) ચોરાઈ ગયા. ૨૦. અમારા બાળ-
 કોએ સૂળા પાસે ગાયું. ૨૧. મારા માટે કેરીની શોધ કરો.
 ૨૨. તેણે પોતા માટે બે શીલીંગ અને બાળકો માટે ૭
 શીલીંગ ચૂકવી. ૨૩. મારાં બધાં વૃક્ષો. (મારા
 માટે) ઉખેડી નાંખવામાં આવ્યાં છે. ૨૪. તેના
 માટે દરવાજો ઉઘાડો. ૨૫. રાત્રીએ તેની અરજ નકારી પરંતુ
 તેનો બાપ રાત્રીની રૂંઝમાં ગયો ત્યારે તેણે (રાત્રીએ) તેના
 દીકરાની અરજ નકારી નહિ. ૨૬. તેઓ મારા પાસેથી મારા
 બાળકોને ખસેડી ગયા છે. ૨૭. ગાડું જેવવાને માટે મારે
 દોરડું ક્યાંથી મેળવવું. ૨૮. આ કુતરાને મારવાની લાકડી નથી.
 ૨૯. પેલું માંસ ખરાબ છે, જા અને દૂર ફેંકી આવ. ૩૦.
 મારા માટે મારો ભાર ઉપાડવાને હજી મને મજૂરો મળ્યા
 નથી. ૩૧. મને સૂવા માટે ખાટલો બપો છે. ૩૨. પક્ષીઓ
 હવે (બધાંય) ઉડી ગયા છે.

(ક્રિયા વિશેષણ) અવ્યય.

સ્વાહીલીમાં ક્રિયાવિશેષણ અવ્યયો, જે શબ્દોના
ગુણ વધારવા માટે વપરાયા હોય છે તેમને તે શબ્દોની
પછવાડે મૂકવામાં આવે છે, જેમકે :-

સેમા સાના, જોશથી જોલો.
મ્જેરી સાના, ઘણુંજ સુંદર.

ક્રિયા વિશેષણોની ટીપ.

ચીની,	અંદર; હેઠળ; નીચે.
ડાઈમા,	અવિરત; અશ્રાંત.
હાકીકા,	અવશ્ય, જોશક; જરૂર; નકકી.
જામાની,	અગાઉ.
મારા,	અચાનક; એકદમ; આચિંતા.
આજાણુ,	આશ્ચર્યજનક રીતે.
મ્નો,	અતિશય, બહુજ.
મ્જેલે.	અગાડી; પહેલાં; વગેરે.
જૂ-	ઉપર; ઉચે; વગેરે.
હાટા,	આપણા, જ; વળી.
ધાકુલા,	આચિંતું; આકસ્મિક.
કાળીસા,	કેવળ, - બિલકુલ; તદ્દન; છેકજ.
કાગ્વે,	કદી નહિ; કદાપી નહિ.
લાખડા;	કદાચ; રખે.
યામ્કીની,	કદાચિત; ઘણું કરીને.
માના,	ઘણુંજ.

મ્મીશો, છેલ્લે; છેવટે.
 ઉપેસી, જલ્દી; ઝડપથી.
 હીમા, ત્વરાથી; ઉતાવળથી.
 મ્માલી, દૂર; આધે; છેટે.
 પોલે પોલે, ધીમે ધીમે; ધીમે; શાંતિથી;
 ન્ડાની, નીચે; અંદર.
 કારીખું, નજીક; પાસે; નજીક.

ખા-કાચે (વખત), પછી, પાછળ; પછવાડે.
 ન્યુમા (સ્થળ), " " "
 હાલાકું, તે (પછી), છેવટે; તંરતજ.
 ટેના, ફરીથી; ખીજવાર.
 હાલીસા, બરાબર; તેવીજરીતે.
 ન્જે, બહાર.
 હાસા, ખાસ; આળેહુંબ; એજન્તણે.
 ખુરે, મંદ્રત; નકામું; આળસુપણે.
 હું, માત્ર; વળી; વગેરે.
 પીઆ, વળી; તેવુંજ; પણ.
 આઇડી, વધારે; હદ ઉપરાંત.
 મારાન્ચીન્ગી, વારંવાર.
 ચેમા; વાડ; ઠીક; હા; હાલે.
 મીલેલે, શાશ્વત; હંમેશા;
 સાલામા, સડીસલામત; ક્ષેમકુશળ.
 સીકુઝોટે, હંમેશા; દરરોજ.
 ખાડો, હળુ નહિ.

સાસા,	હમણાં.
સાસા હીવી,	હમણાંજ.
કંવેલી,	હૃદયથી; સાથે;
	સત્યથી;
	ખરેખર.

સૂચના, પહેલી:— ‘સાના’ શબ્દ છે તે ક્રિયાપદ અગર વિશેષણના ગુણનો વધારો દેખાડવા માટે વપરાય છે અને તેનો ગુજરાતીમાં, બહુથી, જોશથી, વગેરે શબ્દોથી તરજુમો થાય છે. જેમકે:—

વુટા સાના,	જોશથી તાણો (ખેંચો.)
સેમા સાના,	બહુથી (જોરથી) બોલો.
પેન્ડા સાના,	લાગણીથી (હૃદયથી) ચાહો.

સૂચના, બીજી— સંખ્યાવાચક ક્રિયાવિશેષણ અવ્યય જેવાં કે, એકવાર, બે વાર, વગેરે ‘માત્ર મોત્તમ,’ ‘માત્ર મીઠી’ વગેરે. સૂચના, ત્રીજી— નામની સાથે ‘ફ્વા’ વાપરીને જેમ જોઈએ તેમ ક્રિયાવિશેષણ અવ્યય બનાવાય છે. જેમકે:—ફ્વાહાસીરા, ગુસ્સાથી, વગેરે.

સૂચના, ચોથી—વિશેષણને ‘વી’ પ્રત્યય લગાડવાથી ક્રિયાવિશેષણ અવ્યય બને છે જેમકે:—વીજુરી (વિજુરી,) સાફ;વાફ; ઠીક. વીળાયા (વિળાયા,) ખરાબરીતે, વગેરે.

બહુજ થોડો ઉપયોગ છે પણ કોઈક વેળા ‘કી’ પ્રત્યય લગાડવાથી ક્રિયાવિશેષણ થાય છે જેમકે:—કીડોગો, જરાક; જરા; થોડું.

મનોયત્ન ૪૧

સ્વાહીલીમાં તરબુમે કહે:-

૧. મેં ઘણું જ સુંદર ભાણું ખરીદ્યું છે. ૨. તે ખરાબર દેખતો નથી. ૩. મેં તેને ઝડપથી પાછો આવતાં જોયો. ૪. મારે ઘણું મોટું ઘર બાંધવું જોઈતું નહોતું. ૫. 'મેં' પછવાડે જોયું અને બે પરદેશીઓને જોયા. ૬. મેં નજીકમાં માણસને જોઈ ગાતાં સાંભળ્યા અને મેં ધાર્યું (કે) આ પીધેલો છે, હું જલદીથી દોડી જઈશ. ૭. મેં માણસને જોતાં (નજર કરતાં) જોયો, અને મેં તમને કહ્યું, તે હવે આપણને જુઓ છે, અને તમે મને કહ્યું, તે બહાર જુઓ છે; આપણે અંદર છીએ. ૮. આપણે શાંતિથી પસાર થાઓ કે જેથી તે આપણને સાંભળે નહિ; કદાચીત આપણે બચીશું; અને આપણે પસાર થયા. ૯. અને તરતજ બીજો માણસ બહાર આવ્યો, અને મેં કહ્યું સાચે આપણે બચી નહિ શકીએ; અને તમે કહ્યું, તે માત્ર રસોયો છે, તે આપણને અઠકાવી થકે નહિ; અને આપણે તેને પસાર થયા. ૧૦ મેં વારંવાર પેલા બે માણસોને યાદ કર્યા છે; જો તેઓએ આપણને જોયેલ હોતો તો આપણને બન્નેને તરતજ મારી નાખ્યા હોત. ૧૧ બાળકો પહેલેથી આગળ ગયા, માણસો બાળકોની પછવાડે ગયા અને છેવટે વૃદ્ધો પછવાડે ગયા. ૧૨ આ જ મુદ્દો (આધાર) છે જે ખાસ અગત્યનો છે. ૧૩ બધા માણસોને બોલાવવામાં આવ્યા, અને યુવાનોને પણ, પરંતુ વૃદ્ધોને નહિ; તેઓને શા માટે બોલાવવામાં આવ્યા (તે) હું જાણતો નથી. ૧૪ તમે-તે ફરીથી કહી પણ કહેતા નહિ. ૧૫ તે મારી પાસે-ગઈ કાલે છુપી

રીતે આવ્યો ૧૬ અમે મહીમલામત આવી પહોંચ્યા છીએ.

(નામયોગી ઉભયાન્વયી) અવ્યય

ન્યારે ગુજરાતીમા ‘મામે,’ ‘તરફ,’ ‘થી,’ વગેરેથી જે જે અર્થ જણાવાય છે, તે સ્વાહીલીમા, ક્રિયાપદથી જ ઘણીવાર દર્શાવાય છે, જેમકે – ‘કુચેકા’ નો અર્થ ‘ની સામે હમણે,’ કુકીમ્બીઆ, (ની પાસે)થી દોડી જવું વગેરે

સ્વાહીલીમા નામયોગી રૂપ, ગુજરાતીમા અજવાચક નામયોગીનો અર્થ પુરો પાડે છે. જેમકે –

કુનીલેટેઆ, મારી પાસે લાવવું
કુમ્બુલુલીઆ, તેના માટે ખરીદવું
કુધપીટીએ] આ રસ્તેથી અમને જવા દો
જીઆ હી-!,]

એમ કહેવામાં આવ્યું છે કે સ્વાહીલીમા બહુજ થોડા ઉભયાન્વયી અવ્યયો છે પણ તે મત્ય નથી સ્વાહીલીમા મિશ્ર (સંયુક્ત) (સામાસિક) અવ્યયો ઘણા છે.

‘-આ’ નો અર્થ, ના, નો, ની, નુ. (જૂઓ પાનુ ૭૩)
‘ના’ વાક્યયોગી અવ્યય છે, તેનો ખાસ બહુજ અગત્યનો ઉપયોગ સહ્યભેદ ક્રિયાપદ પછી જેનાથી ક્રિયા બનવા પામેલી હોય તે દર્શાવવા વપરાય છે તેનો ખીલે અર્થ ‘થી’
‘ની સાથે’ અગર તો ‘ની મડળ સાથે’ છે તે સર્વનામની સાથે જોડાય છે (જૂઓ પાનુ ૧૮૪)

‘ફવા’ શબ્દ ‘થી’ અગર ‘ઓંતર, હિયારથી’ વગેરે શબ્દનો અર્થ દર્શાવવા વપરાય છે, જેમકે –

આલીપીઆ ક્વા જીવે, તે પત્થરથી મરાયો (મરાણો).
 ટુલીટાઝામા ક્વા ડાફીની, અમે ફરખીનથી જોયું.

તે, હેતુ, આશય, ઉદ્દેશ, અભિપ્રાય કે ઉપયોગ
 માટેનો અર્થ દર્શાવે છે.

આલીનીજીઆ ક્વા શાઉરી, તે મારી પાસે સલાહ માટે આવ્યો.
 હાઈફાઈ ક્વા ચાકુલા, ખોરાક માટે તે નકામું છે.

તે 'રીત' અગર 'સાધન' નો અર્થ દર્શાવે છે, જેમકે:-
 આલીનીજીઆ ક્વા સીરી, તે ગુપ્ત રીતે મારી
 મારી પાસે આવ્યો.

આલીફ્વેન્ડા કવા ગારી અઊ ક્વા મીગૂ-? તે ટ્રેનમાં કે' પગે
 ગયો?.

તે મુખ્ય જાતિના નામ સાથે સ્થળ સૂચવે છે.

આનાકા- ક્વા આલી, તે અલીને ઘરે રહે છે.

નીટાફ્વેન્ડા ક્વા જીમ્બે, હું સરદાર કને જઈશ.

વાલીટોકા ક્વાકે, તેઓ તમારા ઘરમાંથી બહાર આવ્યા.
 નામમાંથી, ક્રિયાપદના મૂળરૂપમાંથી અને સર્વનામમાંથી પણ,
 ક્રિયાવિશેષણ અવ્યય અને ઉભયાન્વયી અવ્યયોં જન્માંવવા
 તે વપરાય છે જેમકે:-

ફ્વા હીલા, કવા સાખાળુ, કવા કુવા, કવા હીયો.
 સૂચના- તે જગ્યાઓના મુખ્ય (વિશેષ) નામ સાથે વાપરેલું ન
 જ જોઈએ. આમેફ્વેન્ડા ઉન્જીન, તે જંગળાર ગયો છે.

'એલે ચા' અગર 'ન્યુમા ચા'ની માફક 'કાટીકા'
 શબ્દ સામાસિક અવ્યય છે, પરંતુ તે એક શબ્દ તરીકે
 લખાય છે. તેનો ખરો અર્થ 'અંદર' થાય છે પરંતુ બીજો
 અર્થ જેવાંકે, માં, ની અંદર, અંદરથી, વગેરે થાય છે.

સાતમી વિલકિત સાથે તેના અર્ધમા અદલાબદલી થાય છે જેમકે:-
 આલીઘન્ગીઆ કાટીકા ન્યુમ્બા હી-, તે આ ઘરમાં ગયો.
 આલીટોકા કાટીકા ન્યુમ્બા હી-, તે આ ઘરમાંથી બહાર
 આવ્યો.

આનાકા- કાટીકા ન્યુમ્બા હી-, તે આ ઘરનીઅંદર રહે છે.
 બીજા સાદા અવ્યયો:-

ટાન્યુ, સુધી; લગી; લગણ. હાટા, ત્યાંસુધી; જ્યાંસુધી.
 બીલા, વગર. મ્પાકા, જ્યાંસુધી, ત્યાંસુધી.

ક્રિયા વિશેષણ અવ્યયો, નામો, અને વિશેષણોમાંથી
 'મામાસિક ઉભયાન્વયી અવ્યયો' બહુજ છૂટથી બનાવાય
 છે. ફક્ત 'ના' અગર 'આ' નો ઉમેરો થાય છે.

મામાસિક ઉભયાન્વયી અવ્યયો

ન્ડાની યા, ની અંદર. ન્જે યા, ની બહાર.
 જૂ યા, ની ઉપર; ઉચે. માહાલી યા, માટે; ના બદલે.
 ફ્વા માબાણુ યા, કારણ કે. કુટોકા ફ્વા, માંથી.
 ફ્વા આબલીયા, ની ખાતર. આઈડી યા, થી વધારે.
 મ્બાલી ના, થી દુર. પાન્નીયો, વગર;
 (સાથે નહિ), વિના.

કારીણુ ના, ની નજીક.
 બાઆડા યા, ની પછી (વખત). ફ્વા હાળારી યા, ના વિષે.
 ન્યુમા યા, ની પછી; પછવાડે. કાટીકાટી યા, સાથે;
 ની વચ્ચેમાં
 કોબ્લા યા, ની પહેલાં (વખત). પામોન્ત ના, ની સાથે
 મ્જેયે યા, ની પહેલાં, આગળ. ચીની યા, ની હેડળ; નીચે.

આમાગિક ઉભયાન્વયી અન્યથો ને 'આ' મી બનેલાં
 છે તે કદીપણ પુરુષવાચક સર્વનામ સાથે વપરાતા નથી;
 કળમે બતાવનાર સર્વનામ સાથે વપરાય છે. લેખકે:-
 એલે યાન્થુ, ન્યુમા યાન્થુ, જ્ઞ-યેદુ,
 ફવા આજીલી યાકે.

'ના' સર્વનામ સાથે લેણાય છે, લેખકે:-
 કારીજી નામી, ગ્જાલી નાયે, પામોલ નામી.

મનોયત્ન ૪૨.

સ્વાહીલીમાં તરજુમો કરે:-

૧. હું ટાંગા પમેગી ગયો, હું મોટરગાડી મેળવી
 ચક્રયો નહિ, અને હું વડાજીમાં લઉં નહિ. ૨. અમેએ
 આ ઘર અમારી મુલાકાત લેનારાંઓ માટે બાંધ્યું. ૩.
 કેડીઆંઓએ ઘર (મુકરર) અમારા માટે બાંધ્યું. ૪. તેઓ
 દોરેચલામથી નીકળી ગયા છે; પંદેલાં તેઓ જંગલમાં
 વસ્યા, પરંતુ લાડમાં તેઓ પેગામાં રહે છે. ૫. તમે
 (બ વ.) તમારા સરદાર પામે પાછા લાઓ અને તેને
 કહો કે અમે આ રસ્તે ગયા છીએ, ને તે

કરામતથી (યુક્તિથી) છેતર્યો છે, પરંતુ હું ન્યાયાધીશ પાસે
જઈશ અને તે આ બાબત વિષે શું કહે છે તે સાંભળીશ.
૧૦. યાદ રાખો કે આ ઘર ભગવાનની ભક્તિ (પૂજા) માટે
બાંધવામાં આવેલું છે. ૧૧. તમે મને કહી શકશો કે તે
કેનાથી અને શેનાથી મરાયો? ૧૨. અહીં વિષે હું જાણતો
નથી કે તે હવે શું કરશે; તેની માની ઉત્તરક્રિયા પછી તેણે
ઘોળી તરીકેનું કામ છોડી દીધું છે; ટૂંકમાં (એક શબ્દમાં)
તે કાંઈ પણ કરતો નથી. ૧૩ આપણે વાંચવાથી વાંચતાં
શીખીએ છીએ અને બોલવાથી બોલતાં શીખીએ છીએ.

શબ્દયોગી અવ્યય

ગુજરાતીમાં જે શબ્દયોગી અવ્યયથી દર્શાવાય છે
તે સ્વાહીલીમાં ક્રિયાપદ દર્શાવે છે. ‘કા’ કાળમાં ‘અને’,
અગર બીજા શબ્દો જે માત્ર શબ્દયોગી અવ્યયો તરીકે
વપરાયેલા હોય તે, દર્શાવવાનો પ્રભાવ રહેલો છે. ‘જે’, અને
બીજા જે ધારણા કે કલ્પના રજુ કરવા માટે વપરાયેલા
શબ્દો હોય, તે ‘કી’ કાળથી દર્શાવાય છે. ‘કે જેથી કરીને’;
અને બીજા કાર્ય દર્શાવનારા અવ્યયો, સંકેતાર્થની રચનાથી
દર્શાવાય છે. આમ સ્વાહીલીમાં ક્રિયાપદ આગળ શબ્દયોગી
અવ્યય લાગ્યેજ આવે છે. વાક્યયોગી અવ્યયો, હુમણું
તેઓને તેમ કહેવાય છે, અને જે શબ્દયોગી જેવા છે તે
નીચેની ટીપમાં જણાવવામાં આવ્યા છે.

હીવી; હીવ્યો,

વાલાકીની,

માઆના,

આમ; આવી રીતે.

એમ છતાં; તથાપિ; તોપણ; છતાં.

અર્થે; હેતુથી; વાસ્તે.

ફવા માઆના; ફવા કુવા, નિમિતે; ના કારણ માટે.
 ઇન્ગાવા, અગર જો; જો કે.
 ના, અને.
 (ન કાર આગળ, 'વાલા' આવે),
 વાલાકીની, ઉપરાંત, વળી.
 ઇલા, કે જેથી કરીને.
 ફવાગ્ના; કામા કુવા કે; કારણ કે; કે જે,
 લાકીની, ગમે તેમ, તોપણ, તે છતાં; એમ છતાં;
 કામા; ઇકીવા, જો.
 પીન્ડી, જ્યાં સુધી, (જો).
 કામા, જો; તો,
 ફવા હીચો, તેથી; તે માટે.
 કીશા, ત્યાર પછી.
 બાકાચે, " (પૂર્ણ થયે).
 હાલાકુ, " (નજીકના સવિધ્યમાં).
 ના, પણ, વળી (અને).
 ટેના, " (ફરીથી).
 પીઆ, " (તેવુંજ; તોપણ).
 લાકીની, પરંતુ (ગમે તેમ, તોપણ).
 ઇલા, " (વગર; સિવાય; વિના).
 બાલી, " (ઉડ્ડું, ઉડ્ડાનુ).
 વાલાકાની, " (ઉપરાંત; તેમ છતાં).
 બાસી, જમ; એમ; વારૂ; હીક.
 ઇલા; વિના; સિવાય.
 ઇસીચોકુવા,]

ના, વળી (અને).
 પીઆ, ,, (વળી નાઅર્થમાં).
 હાટા, સુધી: લગણુ; પર્યંત. . .
 બન્ને....અને, 'ના....ના'
 આ (કાંતો)....આ (અગર), 'આઉ....આઉ,' અગર
 'આમા....આમા,'
 આ....અગર....આ (નકારમાં) 'વાલા....વાલા,'
 બ્ને....અગર...., 'કામા....આમા,'

સૂચના- 'ના' સર્વનામ સાથે આવી રીતે જોડાય છે જેમકે:-
 નામી, નાવે, નાચે, નાસી, નાન્થી, નાઓ;
 નાઓ (મી), નાચો (મીટી), નાઓ (કીટુ), નાવ્યો (વીટુ),
 નાચો, નાઓ (ન્યુમ્બા), નાલો (નેનો), નાચો (માનેનો), વગેરે

મનોયત્ન ૪૩

ઉમીવીએ રાધી, માફ કરો; દરજુજર કરો; ક્ષમા કરો.
 યુવાન અને વૃદ્ધ મારી પછવાડે શહેરમાં આવ્યા. વૃદ્ધ
 લાલા સહિત દરવાજા પાસે ઉભો, અને મેં તેને કહ્યું,
 તમે ક્યારે આવી પહોંચ્યા? પેલું લાલું તમને ક્યાંથી
 મળ્યું? અને તેણે મને જવાબ આપ્યો નહિ, જેથી મેં
 તેને ફરીથી પુછ્યું, તરતજ મેં યુવાનને પણ જોયો, અને
 મેં તેને પૂછ્યું, આ વૃદ્ધને પેલું લાલું ક્યાંથી મળ્યું?
 અને તેણે મને કહ્યું, તેને પોતાનેજ પૂછો. અને મેં તેને
 કહ્યું, મેં તેને પૂછ્યું છે, પરંતુ તે મને જવાબ આપતો
 નથી. અને તેણે મને કહ્યું, કદાચ તેણે તમને નહિ
 સાંભળ્યા હોય; જોરથી બોલો. અને હું જોરથી બોલ્યો.

અને વૃદ્ધે કહ્યું, હું ગહેરો છું; હું તમને માત્ર બોલતાં સાંભળું છું; મને માફ કરો. અને મેં તેને કહ્યું, અને તમે મને માફ કરો, મેં જાણ્યું નહતું. અને મેં તેને 'ફરીથી જોશી બોલીને' પુછ્યું. અને તેણે મને કહ્યું, મેં તે ખરીડ્યું. અને મેં તેને કહ્યું, ક્યારે? અને યુવાને મને કહ્યું, કાંતો તેણે તે ચોર્યું. અગર તો તે તેણે મર્વતોમાંથી ઉપાડી લીધું. અને વૃદ્ધે તેને કહ્યું, તમે શું કહ્યું? અને યુવાને કહ્યું, તેણે મને સાંભળ્યો, તેથી તેણે તમને સાંભળ્યા, અને જો તેણે ખરેખર તે ખરીડ્યું હોત તો તમને તરતજ જવાબ આપેલો હોત. અને મેં તેને કહ્યું, આ વૃદ્ધ છે, અને સંભવ છે કે તે ભૂલી ગયો હશે. અને તેણે મને કહ્યું, તે ભૂલી નથી ગયો; પરંતુ અમે, આ શહેરના માણસો, તેને ખરાબર જાણીએ છીએ, તે ચોર છે, માનપણથી. અને મેં તેને કહ્યું, તેણે શું ચોર્યું છે? અને તેણે મને કહ્યું, ઘણી ચીજો; આ માણસ અજાણ્યો છે; તેમના શહેરમાંથી તેના સરદારથી હાંકી કાઢવામાં આવેલ છે, ને અત્યારથી તે અમારા શહેરમાં રહે છે; અને અમને તે ગમતો નથી, પરંતુ અમે તેને કાઢી નથી મૂક્યો, કારણ કે તે જાદુગર છે, અને માણસો તેનાથી ખીજે છે. અને હું તેને સાંભળીને અચંબો પામ્યો, અને મેં કહ્યું, આ માણસ જાદુગર છે તેમ હું માનતો નથી; તમે બધા ખીજો છો, અને તમે પડછાયાથી ખીજો છો. અને તેણે મને કહ્યું. હું તેનાથી ખીજો નથી, કારણ કે હું ધારું છું કે અમારા દાકતરો તેને જીવવાને શક્તિમાન છે. અને મેં વૃદ્ધને કહ્યું, તમે અમોને સાંભળ્યા છે? અને તેણે મને

કહ્યું, હું જાહેરો છું. હું તમને માત્ર જોલતાં સાંભળું છું; પરંતુ મને મારા સરદારથી મારા શહેરમાંથી કાઢી મૂકવામાં આવેલ છે તેમ તે તમને કહેતો માન્યો નહિ. મને કાઢી નથી મૂકવામાં આવ્યો, હું પાછો જઈશ; જો મને કાઢી મૂકવામાં આવેલો હોત, તો આ શહેરના માણસોએ હું તેના શહેરમાં રહું તેવું કબૂલ કર્યું ન હોત. અને મેં તેને કહ્યું કાં તો તમે જાહેરો નથી અગર ખરેખર તેણે સત્ય કહ્યું છે કે તમે જાહુગર છો. અને વૃદ્ધ મને કહ્યું, હું સાંભળતો નથી. અને હું પાછો ફર્યો અને શહેરની ખહાર ગયો, અને તમારા સિવાય કોઈપણ માણસને મેં વાત કરી નથી; પરંતુ હું માનું છું કે વૃદ્ધ જાહેરો નથી ને જાહુગરેય નથી, પરંતુ બુદ્ધો માણસ છે જેણે ભાલું ચોર્યું છે અને મને છેતરવાને ઇચ્છતો હતો.

∴ બીજો પુરુષ બ. વ. કર્મ પ્રત્યય. આ 'વા' છે અને ત્રીજા પુરુષ બ. વ. નો પ્રત્યય પણ તેજ છે. (પાનું ૬૦,) તેથી ગૂંચવાડો દૂર કરવાને 'ની' પ્રત્યય ('નીન્થી' ને બદલે) લગડવામાં આવે છે અને મૂળ ક્રિયાપદને છેડે રહેલ 'આ' બદલીને 'એ' થાય છે. (આસાર્થ પાનું ૬૮.)

આટાવાપેન્ડા
આટાવાપેન્ડાની
આટાવાપેન્ડેની

{ તે તમને પસંદ કરશે (બ. વ.)

ભાગ ત્રીજો

નામના બીજા વર્ગો

હવે રહ્યા બાકીના ત્રણ વર્ગોના નામો. પહેલાંમાં જેનું એકવચન ‘ઉ’ અગર ‘વ’ (ઉવ)થી શરૂ થાય છે, બીજામાં ક્રિયાપદનું સામાન્ય રૂપ જેની ‘કુ’થી શરૂઆત થાય છે; અને ત્રીજામાં ફક્ત એકજ નામ ‘માહાલી’ જગ્યા છે, તે. છેલ્લા બે વર્ગના ધારા ઘણાં સહેલાં હોવાથી તેમનો ખુલાસો ઝડપથી પહેલા અપાશે.

‘પા વર્ગ’ - ‘માહાલી’ નામનો યોગ્ય પ્રત્યય ‘પા’ છે અને આ ‘પા,’ ફક્ત આ એકજ શબ્દનો હોવાથી તેનો ઉપયોગજ ‘માહાલી’ દર્શાવે છે અને તેથી ઘણીવાર ‘માહાલી’ શબ્દ અધ્યાહાર રહે છે.

૧ ‘માહાલી’ને બધ બેસતા વિશેષણો કરવાને (વિશેષણોને) ‘પા’ પ્રત્યય લાગે છે.

માહાલી પાપાના. પહોળી જગ્યા.

‘ઇ’ અગર ‘એ’ સાથે જોડાઈને ‘આ’, (લાંબો) ‘એ’ બને છે.

માહાલી પેઉસી, ડાળી જગ્યા
વિશેષણોની ટીપ માટે જુઓ પાના ૨૪, ૬૬.

૨. આ જગ્યા અને પેલી જગ્યા ‘પા’ અક્ષરથી બને છે,

હાપા, આ જગ્યા, અહીંયા.

‘પાલે’, પેલી જગ્યા અગર ત્યાં.

૩. જગ્યાના કસી અને કર્મના પ્રત્યયો પણ
 'પા' છે,
 પાનીપેન્ડેઝા, જગ્યા મને આનંદ આપે છે.
 નાપાઓના, હું જગ્યા જોઉં છું.

૪. પ્રશ્નનાર્થ અને કૃષ્ણજ્ઞે જતાવનાર સર્વનામના
 પ્રત્યય ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે બદલાતો 'પા' છે.
 માહાત્મી પાપી? કઈ જગ્યા? માહાત્મી પાન્ચુ, મારી જગ્યા.
 માહાત્મી પાન્ગાપી? કેટલી જગ્યાઓ? માહાત્મી પેદુ, અમારી
 જગ્યા અગર જગ્યાઓ.

૫. શબ્દ 'ના' અવ્યય માટે પણ 'પા' છે (છઠ્ઠી વિલક્ષિત).
 માહાત્મી પા, અખંડતા, અખંડતાની જગ્યા.

૬. બધુ = 'પોટે', વાળું (સહીત) = પેન્થે; મેજે = પેન્થેવે.
 માહાત્મી પોટે પેન્થે મીટી, વૃક્ષોવાળી બધી જગ્યાઓ.

૭. 'માહાત્મી' સાથે બધે જોસતો સંબંધ જતાવનાર
 પ્રત્યય 'પો' છે. ઘણીવોર તેનો અર્થ 'કયા' એવો હોય છે.
 માહાત્મી નીલીપોપાઓના, જગ્યા જે મેં જોઈ.

૮. અનિશ્ચિત સર્વનામ, 'પો પોટે' છે.

જો કે 'માહાત્મી' વાસ્તવિક રીતે આ વર્ગનો ફક્ત
 એકજ શબ્દ હોવા છતાં આપણે ખરી બીનાંથી વાકેફ છીએ
 (જૂઓ પાની., ૯૨ ૬૫) કે સ્વાહીલીમાં જગ્યાને માટે ત્રણ
 જાતના અન્વયો છે. એમ કહેવામા આવે કે સાતમી
 વિલક્ષિતમાં બધાં નામો મૂળ વર્ગમાંથી આ વર્ગમાં બદલાયા
 છે, અને બધે જોસતા અન્વયોનો ઉપયોગ તે દર્શાવવા થાય

છે તો તે લગભગ સાચું છે. (જુઓ સાતમી વિભક્તિના ખુલાસામાં પાનું ૯૫, ૯૬) તેથી કરીને આ વર્ગમાં ત્રણ જાતના અન્વયો છે.

(અ) ‘પા,’ સુકરરપણું, જગ્યાએ (તરફ).

(બ) ‘કુ,’ અચોકકસપણું, જગ્યાએ અંગર જગ્યાથી.

(ક) ‘સુ,’ અંદરપણું, જગ્યામાં.

જ્યારે ‘માહાલી’ શબ્દ વપરાયો હોય ત્યારે દેખીતી રીતે તે ચોકકસ જગ્યા દર્શાવે છે અને આ બારામાં ‘પા’ના અન્વયો નિયમ પ્રમાણે હંમેશા વપરાય છે.

મનોયત્ન ૪૪.

સ્વાહીલીમાં તરજુમો કરો:-

૧ જ્યાં મચ્છીમાર ઉભો ત્યાં જ્યારે તેઓનો નવો મછવો રૂપ્યો તે જગ્યા મેં જોઈ. ૨. હું (તે) જગ્યાએથીજ પસાર થયો. ૩. મેં ઘણા ઘરવાળી જગ્યાં જોઈ. ૪. સુલેમાન તમારે બહારે આવ્યો, અને મેં તેને પૂછ્યું, તમે અખ્તલાને ક્યાં છોડ્યો ? મને કહો. ૫. અને તેણે મને કહ્યું, મેં તેને શહેરમાં જ્યાં અગાઉ તેના વડવાઓ રહેતા હતા ત્યાં છોડ્યો. ૬. અને મેં તેને કહ્યું, હું જાણતો નથી. ૭. અને તેણે મને કહ્યું, જ્યાં તમે તેને જોયો (અને) જ્યાં આપણે નદી વટ્યા. ૮. અને મને જગ્યા યાદ આવી, તે નદીની નજીક સુંદર જગ્યા હતી. ૯. અને મેં તેને કહ્યું, હવે તે મને યાદ આવે છે, આપણે તે સાથે જોઈ, તે સુંદર જગ્યા છે. ૧૦ અને તેણે મને કહ્યું, ખરેખર

તે સુંદર છે. ૧૧. વારૂ, તે (જગ્યા) છે જ્યાં તેમે રહો છો.

ક્રિયાપદનું સામાન્ય રૂપ

‘ક્રુ’ વર્ગ :- ક્રિયાપદનું સામાન્ય રૂપ, સ્વાહીલીમાં ક્રિયાપદ નામો જેમ, કાર્યની ક્રિયા, -હોવું, -અથવા થવું અગર તેા અસ્તિત્વની હાલત-જે (ક્રિયાપદ) બતાવે છે તે દર્શાવવા, વાપરવામાં આવે છે.

૧). ક્રુશ,	મત્યુ; મરણ.
૨) ક્રુપીગાના,	(બાઝવું) (અઘડવું) અઘડો.
૪) ક્રુહેસાણુ,	ગણિત. ૩) ક્રુસોમા, વાંચન.

‘ક્રુ’ પ્રત્યયના ઉપયોગથી વિશેષણો અને સર્વનામો બંધ બેસતા કરવામાં આવે છે, ‘ક્રુ,’ સ્વર આગળ ‘ક્રુવ’ થાય છે.

ક્રુશ ક્રુઝુરી,	ઉમદા મરણ.
ક્રુપીગાના સી ક્રુવેમા,	અઘડો સારો નથી.
ક્રુઓગોપા હુક્રુ,	આ બીક(ડર! ભીતી! ધાસ્તી!

દહેશત! ધાક)
ક્રુબ ક્રુવાકે ક્રુમેનીપેન્ડેઝા, તેનાં આવવાએ (આગમને) મને આનંદ આપ્યો છે.

ક્રુધમ્બા ક્રુવાંકે હાક્રુક્રુનીપેન્ડેઝા, તમારા (ગાવાથી) ગાયને મને આનંદીત કર્યો નથી.

નીમેક્રુબુઆ ક્રુલેવા ક્રુવાકે, હું તમારું પીવાનું (પીણું) બહુ છું. સૂચના. પહેલી- સ્વાહીલીમાં ફક્ત એકજ ક્રિયાપદ નામ છે.

નક્લીઆન્ઝા ક્રુકીસોમા ફીટાણુ હીકીબના, ના સાચા

નીમેશ્વીશા કુકીસોમા, મેં આ ચોપડી ગઈ કાલે
વાંચવાને શરૂ કરી, અને હવે તે વાંચવાનું પૂરું થયું છે.

મનોયત્ન ૪૫

સ્વાહીલીમાં તરજુમે કરો:-

૧. તેને ખોદવું ગમતું (પસંદ) નથી. ૨. હું તમને
મારવાને ઇચ્છતો નથી. ૩. મારી ધારણાનો ફેરફાર મને
દુઃખ આપે છે. ૪. આ વૃક્ષને ફળ આવવા શરૂ થયા છે.
૫. ફળનું બહુ આવવું તેનો નાશ કરશે. ૬. તે (સ્ત્રી) નું
નાચવું સાડું છે, હું તે (સ્ત્રી) નું ગાવાનું વખાણતો નથી.
૭. પાણી ઉકળવું પૂરું થયું છે. ૮. બાળકોએ રમવાનું પૂરું
કયું છે. ૯. લગડાં ધોવા સખત કામ છે. ૧૦. બાળકો
વાંચવાનું, અને લખવાનું અને ગણવાનું શીખે છે. ૧૧. જોવું
(તે,) માનવું છે. ૧૨. બડાઈ કરવી સારી નથી. ૧૩. આણવું
(લાવવું) (તે) લઈ જવું નથી. ૧૪. તે (સ્ત્રી) નું પકાવવાનું
સાડું છે. ૧૫. રડવું તમને નુકશાન કરશે. ૧૬. મોડું કર-
વાથી તે રેલગાડી ચૂકયો. ૧૭. તે સૂવામાં ઘણા ઠંડાક લે
છે. ૧૮. તેઓ વૃક્ષોને ખેંચીને લાવ્યા. ૧૯. સાડું બાણવું
(સારી રીતે બાણવું) તે સાડું કરવું નથી. (થતું નથી.) ૨૦
મેં તેઓને ઝઘડામાં જોયા. (ઝઘડાની વચ્ચેમાં) ૨૧. માફ
કરવું અને ભૂલી જવું. ૨૨. મેં આ કામ કરવાનું પૂરું થયું છે.
સૂચના બીજી- કેટલાક શીખાઉને આ બાણવું મદદરૂપ થશે
કે આ વર્ગ, 'પા' વર્ગ (ળ), જેવો ન; બીજાઓને
તેને જુદો રાખવાથી સાડું થશે.

‘ઉ’ વર્ગ

આ વર્ગના નામના શબ્દો જે ‘ઉ’થી શરૂ થાય છે તેનું બહુવચન ‘ઉ’ બદલીને ‘નું’ કરવાથી થાય છે.

તેમ છતાં આ ધારો ઘણા અપવાદો અને ફેરફારોને આધીન છે.

૧. ‘ઉ’, સ્વર આગળ ‘વ’ (ઉવ) બને છે, અને ‘ન’, ‘ન્યુ’, બને છે.

વેમ્બે (ઉવેમ્બે), અસ્ત્રો. ન્યેમ્બે, અસ્ત્રાઓ.

વીમ્બો (ઉવીમ્બો), ગાયન. ન્યીમ્બો, ગાયનો.

૨. જ્યારે નામના એકવચનનો શબ્દ ‘ઉ’ છૂટો પડી શકે નહિ તેવો હોય ત્યારે તે ‘ઉ’ તેમનો તેમજ રહે છે અને તેની આગળ ‘ન્યુ’ પ્રત્યય લગાડવામાં આવે છે.

ઉમા, કાંટો. ન્યુમા, કાટાઓ.

૩. ‘નું’ અક્ષર કેવા ફેરફાર કરે છે તે ‘નું’ વર્ગના પાઠમાં સમજાવ્યું આપી છે જુઓ પાનુ ૧૪, ૧૫, ૧૬, ને ૧૧૪.

નીચેની ટીપમાં જ્યાં બહુવચન વપરાશમાં છે ત્યાં બહુવચન આપેલું છે. ઘણા ખરા જે ભાવવાચક છે, તેનું બહુવચન નથી.

નામની ટીપ, ‘ઉ’ વર્ગ.

ઉચ્ચેવુ,	અધમ; ફૂટ; નઠારૂં,	માઓવુ.
વેમ્બે (ઉવેમ્બે);	અસ્ત્રો,	ન્યેમ્બે.
ઉપોકું,	આંધળાપણું.	—
ઉવીવુ,	આળસુપણું.	—
ઉચુન્યુ,	કડવાશ;	માચુન્યુ.

ઉગોમ્બી,	કળ્પો; ઝઘડો,	માગોમ્બી.
ઉકુકુઓ,	કયામત, પુનર્જીવન.	—
ઉમા,	કાંટો; દાંતાવાળું કુચિયાર,	ન્યુમા.
ઉજ,	કાંજ; રાખ; ખીર,	—
ઉકીન્ગો,	કેર; ધાર; કાંઠે,	કીન્ગો.
ઉમાસ્કીની,	ગરીબાઈ.	—
ઉધીઆ,	ચણક; ઘાંઘાટ; મુસ્કેલી.	—
વીમ્બો; (ઉવીમ્બો),	ગાયન,	ન્યીમ્બો.
ઉદુમ્બા,	શુભમી.	—
વીન્ગી (ઉવીન્ગી),	ધણું.	—
ઉમાલી,	ઘેસ; કામડી, કાંજ.	—
ઉસો,	ચણેરો,	ન્યુસો.
ઉકુન્થુઓ,	ચાવી.	કુન્થુઓ.
વીઝી (ઉવીઝી),	ચોરી.	—
વોકોકુ (ઉવોકોકુ),	છૂટકો; છૂટકારો; બચાવ.	—
ઉચાવી,	જાડું; મંતર; વશીકરણ-	—
	વિધા.	
વાવુ (ઉવાવુ),	જાળ,	ન્યાવુ.
ઉલીમો,	જાલ,	ન્ડીમી.
ઉઝીમા,	જાંદગી; જીવન.	—
વોન્ગો (ઉવોન્ગો),	જૂઠાણું; અસત્યપણું.	—
ઉમાન્ડે,	ઝાઢળ; ઠાર.	—
ઉમા,	કંશ,	ન્યુમા.
ઉપાન્ગા,	તલવાર,	પાન્ગા.

ઉકાતી,	તિર્ક્ષણપણ,	—
	વિકરાગપણ	
ઉકુટા,	દિવાલ,	કુટા.
ઉઝી,	દોરો,	ન્યુઝી.
ઉત્તીભવેન્ધુ,	દુનિયા,	—
ઉપીન્ડી,	ધનુષ,	પીન્ડી.
વેઉપે (ઉવેઉપે)	ધોળાશ, ઉજળાશ.	—
ઉકુચા,	નખ,	કુચા.
ઉપોલે,	નરમાશ,	—
ઉધાઈકુ,	નખળાઈ,	—
ઉન્યોન્ગે,	નીચતા,	માન્યોન્ગે
ઉપાના,	પહોળાઈ,	—
વાયો (ઉવાયો)	પગલા,	ન્યાયો
(ઉન્યાયો),		ન્યાયો
ઉપેપો,	પવન,	પેપો
ઉવાઝીઝી,	પ્રધાનપણ,	—
ઉસાઝી,	પવિત્રતા, અછતા	—
ઉદુકુકુ,	પ્રતિષ્ઠા, ખ્યાતિ	—
ઉકુરામા,	પાનુ (ચોપડીનુ),	કુરામા.
ઉળાઓ,	પાટિયુ,	મળાઓ.
ઉપેવે,	ફાડકી, ખમ, ખરજ, ખુન્ની	—
ઉવેન્ધુ,	ખરોગ	—
ઉકુની,	ખળતણ (લાડકાન),	કુની
ઉમુગાની,	ખાદશાહી.	—
ઉપાન્ડે,	ખાગુ, તરક,	પાન્ડે

ઉટોટો,	ખાળપણ.	—
ઉવોગા,	ખીક.	—
ઝે-	ખુઠાપો	—
વેમા (ઉવેમા),	લલાઇ; પરોપકારપણું.	—
વાલી (ઉવાલી),	લાત (રાંધેલાં).	—
ઉશીરીકા,	ભાગીદારી.	—
ખીશી,	મશ્કરી; ઠેકડી.	—
ઉપુઝી,	માલ વગરનું; અર્થ વગરનું.	—
ગોન્જવા,	માંદગી; દરદ.	માગોન્જવા.
ઉકુરી,	મઠ્ઠીભર,	કુરી.
જાના,	યુવાની.	—
ઉક્ષામે,	રાજ્ય,	ક્ષામે.
ઉસીકુ,	રાત્રી.	સીકુ.
રેકુ,	લંબાઇ.	—
ન્ગા,	લોટ.	—
વાકાટી, (ઉવાકાટી),	વખત; ઋતુ,	ન્યાકાટી.
આ,	વંડો; વાડો; આંગણું,	ન્યુઆ.
ઉપોટેવું,	વ્યર્થશીલ.	—
ઉડેવું,	વાળ (દાદીનો),	ન્ટેવું.
ન્વેલે,	વાળ,	ન્વેલે.
ઉરીથી,	વારસો.	—
ઉટામ્ખી,	વાટ (બત્તીની),	ટામ્ખી.
મેમે,	વીજળી (વાદળામાં).	—
વીનો, (ઉવીનો),	શાહી.	—

ઉટુલીયુ,	શાંતતા; નિરવતા.	—
ઉટાજીરી,	શાહુકારી.	—
ઉવીન્ગુ,	સ્વર્ગ,	મ્ખીન્ગુ.
ઉવેઝો,	સ-તા, સામથ્ય,	માવેઝો.
ઉક્ષાગીઝો,	સાવરણી,	ફાગીઝો.
ઉઆપો,	સોગન,	ન્યાપો.
ઉઝુરી,	સુંદરતા; શોભા;	—
	લાવણ્યતા; કાંતિ;	
	ખૂબસૂંરતી.	

ઉશુખ—,	હિંમત; વીરતા.	—
ઉવેરેયુ,	હોશિયારીવાળું; હુશ્યાઈવાળું.	—

સૂચના :— ટીપની અંદરના થોડાંએક શબ્દોનું બહુવચન ‘મા’ વર્ગની માફક ‘મા’ પ્રત્યયથી થયેલ છે.

વિશેષણો, ‘ઉ’વર્ગ:— બદલાતા સંખ્યાવાચક શબ્દો મહિત, વિશેષણોને, ‘ઉ’ વર્ગના શબ્દો સાથે બંધ બેસતા કરવા માટે એકવચનમાં ‘મ’ અગર ‘મ્વ’, અને બહુવચનમાં ‘ન’ અગર ‘ન્ય’ પ્રત્યય લગાડવામાં આવે છે.

વેમ્મે (ઉવેમ્મે)	ગફાલી,	ધારવાળો અસ્ત્રો.
		ન્યેમ્મે કાંલી, ધારવાળા અસ્ત્રો.
વીમ્મે (ઉવીમ્મે)	મ્ખુરી,	માફ ગાયન.
		ન્યીમ્મે ન્ખુરી, સારાં ગાયનો.
ઉકુન્ગુઓ મ્ખીટો,		ભારે આવી.
		કુન્ગુઓ ન્ખીટો, ભારે અ.વીઓ.

કેટલાએક નામોનું બહુવચન 'મા' પ્રત્યયથી થયું છે.

તેને 'મા' વર્ગના ધારા લાગુ પડે છે.

માગોન્જવા માળાયા, ખરાબ દરદો.

માઓવુ મેન્ગી, ઘણું દુખે.

સર્વનામ, 'ઉ' વર્ગ— સર્વનામના અક્ષરો (પ્રત્યયો) 'ઉ'

વર્ગમાં, એકવચનમાં 'ઉ' અને બહુવચનમાં 'ઝી' છે; સ્વર

અગાઉ 'ઉ' નો 'વ' ('ઉવ') ને 'ઝી' નો 'ઝ' થાય છે.

ઉપોલે ઉ મ્હેમા, નરમાશ સારી છે.

કુની ઝી કુપી, બળતણ (ના લાકડાં) ટૂંકાં છે.

ઉરીથી ઉમેપોટેઆ, વારસો શુભાઈ ગયો છે.

પાન્ગા ઝીમેઆન્યુકા, તરવારો નીચે પડી ગઈ છે.

નીમેઉપાટા. ઉક્ષેમે, મને રોગ્ય મેળ્યું છે.

આમેઝીટવા-કુન્યુઓ, તેણે ચાવીઓ લીધી છે.

દર્શકે 'હૂ'— અને હીઝી, 'ઉલે' અને 'ઝીલે' છે.

પ્રશ્નાર્થ કયો, કઈ, કયું? 'ઉપી'? અને 'ઝીપી'? છે.

છઠ્ઠી વિભક્તિ 'ના' માટે 'વા' ('ઉવા') અને 'ઝા' છે.

કબળે બતાવનાર 'વ' ('ઉવ') અને 'ઝ' પ્રત્યયથી બને છે.

વાલી હૂ— આ લાત.

ઉસીકુ ઉપી? કઈ રાત્રી?

વીન્ગી વા ('ઉવા') માણ, પૂછળ પાણી.

ઉરેકુ વાકે ('ઉવાકે'), તેની લેંબાઈ.

કુન્યુઓ ઝીલે. પેલી ચાવીઓ,

આઓ ઝીપી? કેંયા પાટિયાઓ?

ન્યીઓ ઝા ડીની. ધર્મના સ્તોત્રો,

કુન્નુઓ ઝાન્નુ. મારી ચાવીઓ,
 ઉન્ના વોટે (ઉવોટે), બધોય લોટ.
 ન્યાપો ઝોટે. બધા સોગન,
 સંખંધી પ્રત્યયો 'ઓ' અને 'ઝો' છે.
 ઉટામ્બી નીલીઓઉકાટા, વાટ જે મે કાપી.
 કુટા ઝીલીઓજેન્વા આ માવે, દિવાલો જે પથરની બાંધવામાં
 આવેલી હતી.

અનિશ્ચિત સર્વનામો 'વો વોટે' (ઉવો ઉવોટે) અને
 'ઝો ઝોટે' છે.
 ઉબીશી વો વોટે (ઉબીશી ઉવો ઉવોટે), કોઈપણ પ્રકારની
 મશ્કરી.

નકાર ક્રિયાપદના પ્રત્યયો, 'હાઉ' અને 'હાઝી' છે.
 ઉબાઓ હુ- હાઉકાઈ, આ પાટિયું ઉપયોગનું નથી.
 મ્બાઓ હીઝી હાઝીટોશી, આ પાટિયાઓ પુરતાં નથી.

મનોયત્ન ૪૬

સ્વાહીલીમાં તરબુમો કરો :-

૧ સિપાઈનું ધનુષ લાંગેલું છે અને તેની તરવાર
 જોવાઈ ગઈ છે. ૨ શાહી ઢાળો નહિ. ૩ હું આ દિવાલ
 ઉપર ઠેકી શકું. ૪ વિજળી વૃક્ષને લાગી અને ત્રણ માણસોને
 મારી નાખ્યા. ૫ તેનું સખ્ય તેના હૃસ્મનોથી નાશ થયું ૬.
 તેને કોઈપણ જાતની મશ્કરી ગમતી નથી. ૭ અમે રસ્તામાં
 ક્યાંએ તેઓના પગલાં જોયાં નથી. ૮ મારો વારસો મોટો નથી,
 પરંતુ તે પુરતો હશે (થશે). ૯. આ છોકરાની આજસાઈ મને

આશ્ચર્ય પમાડે છે. ૧૦. જાળ (ખ. વ.) ભાંગેલી હતી, તેથી
 બનાવરો બચી ગયા. ૧૧. મેં તમારો અસ્ત્રો વડામાંથી
 (આંગણમાંથી) ઉપાડ્યો છે, તેને વધારે બગડવા દીધો નથી. ૧૨.
 પરંતુ અસ્ત્રો દાઢી કરવા માટે વપરાય છે અને તેઓ ધારવાળા
 હોવા ભેદથી; હવે આ એક (અસ્ત્રો) કોઈ પણ ઉપયોગનો
 યથે નહિ, તે બગડી ગયેલ છે. ૧૩ આ, તમે જે કહો છો તે
 કંઈ જાતની અર્થવિનાની વાત છે? ૧૪. જો મેં તેઓને
 યાદ કરાવેલ ન હોતે તો મેં જે લોટ મંગાવ્યો (નનાવેલો)
 તે, તેઓ લાભ્યા ન હોત. ૧૫. જે ખરાબ રાધેલા બાન છે
 તે શા માટે તમે મારી પાસે લાવો છો? ૧૬. પેલું મેં બના-
 વવા માટે તમે કયા પાટિયા વાપર્યો? ૧૭. બત્તી બળી નહિ,
 અને મેં બેઝું કે વાટ (ખ. વ.) દ્રણી રૂંધી હતી. ૧૮. કંઈ
 જાતની હુજૂર હુનિયા છે!

ક્રિયાપદ હોવું (છે, થવું)

ઘણું કરીને દુનિયામાં એવી કેટલીક જાણ નહિ હોય
 કે જેનું ક્રિયાપદ હોવું. થવું અપૂર્ણપણે નિયમિત હોય.
 તેમ છતાં સ્વાહીત્રીમાં તે ક્રિયાપદની અનિયમિતતા બીજી
 ભાષાઓ કરતાં ઓછી સ્પષ્ટીકરણ આપમે,

કાળ, અને વર્તમાન સંબંધ બતાવનાર કાળ છે.

(બીજા છે પણ આ પુસ્તકમાં નથી.)

વર્તમાન કાળ:-

	એકવચન	બહુવચન
'વા' વર્ગ (૧)	ની, હું, છું	હું, અમે, છીએ.
(૨)	ઉ, તું, (તમે) છો.	તમે, (તમે) છો.
(૩)	તે, તે છે.	તેઓ, તેઓ છે.
'મી' વર્ગ	હું, તે છે	હું, તેઓ છે
'દ્રી' વર્ગ	હી	વી
'ન' વર્ગ	ઈ	ઝી
'મા' વર્ગ	લી	ધી
'ઉ' વર્ગ	ઉ	ઝી
'પા' વર્ગ (અ)		પા
(ક)		ક
(ખ)		ખ
'કુ' વર્ગ		કુ

અગાઉ આ બધા રૂપો આવી ગયા છે. 'આ' સર્વનામ પ્રત્યયો એકલા આવે છે ત્યારે તે ક્રિયાપદ 'છે,' 'હોયું' નો અર્થ દર્શાવે છે. તેને ખુલાસો અગાઉ અપાઈ ગયો છે.

અલબત્ત, અહીંયાં હાલમાં કોઈપણ રૂપમાં 'લી' મૂળ નથી, તેનું કારણ એ છે કે 'લી' અક્ષર બહુજ નબળો હોવાથી વર્તમાનકાળના કરતાં પ્રત્યયને પોતાની પછવાડે મૂકીને હારમાંથી ખસી ગયો છે.

ચાલો આપણે ફેરીથી હાર ઉપર મૂકીએ. ઉપરના રૂપોને 'લી' મૂળ-લંગાડો અને પછી સળધી પ્રત્યય મૂકો. જેવી રીતે આપણે સળધી રીતમાં શીખ્યા તેવી રીતે.

	એકવચન	બહુવચન
વા, વર્ગ (૧).	નીલીયે, હું ને છું.	હુલીઓ, અમે ને છીએ
(૨)	ઉલીયે, તું-તમે ને છો.	મ્હલીઓ, તમે ને છો.
(૩)	આલીયે, તે ને છે.	વાલીઓ, તેઓ ને છે.
મી, વર્ગ	ઉલીઓ, ને છે.	ઇલીયો, ને છે.
ફી, વર્ગ	ફીલીઓ.	વીલીઓ.
નં, વર્ગ	ઇલીયો.	ઝીલીઓ.
મા, વર્ગ	લીલીલો.	યાલીયો.
ઉ' વર્ગ	ઉલીઓ.	ઝીલીઓ.
પા, વર્ગ (અ)		પાલીયો.
(ક)		કુલીકો.
(ખ)		ગ્લીમો.
કે, વર્ગ		કુલીકો.

અહીંયાં તે હારમાંથી બહાર જઈ શક્યો નહિ કારણ કે સળધી શબ્દ તેને તેની જગ્યા ઉપર રાખ્યો, ને હંમેશાં તેની આગળના શબ્દના ઉચ્ચારને જોશ આપે છે.

આલીયે (યુલીયે માટે વપરાયું છે) કોઈ આશ્ચર્ય ઉત્પન્ન કરતું નથી. દરેક ઠેકાણે 'યુ'ની જગ્યા 'આ' એ 'વા' વર્ગમાં ત્રીજા પુરુષ એકવચનમાં લીધી છે.

સૂચના: પહેલી- હોવું (થવું, છે) નું વર્તમાન કાળ સ્વાહીલીમ ઘણીવાર મૂકી દેવામાં આવે છે, પરંતુ જેમ આપણે

ધારીએ છીએ તેમ વારંવાર નહિ.

સૂચના: બીજી- ઉપર રૂપો આપ્યા છે તેને બદલે 'ની' શબ્દ દરેક પુરુષમાં દરેક વચનમાં વાપરી શકાય છે અને આ બાબત શરૂઆત કરનારને ઉપયોગમાં લેવા માટે બહુજ ઉપયોગી છે.

સૂચના: ત્રીજી- સૂચના, પહેલી અને બીજી, વર્તમાન સંબંધી રચનાને લાગુ પડતી નથી.

ક્રિયાપદ-હોવું (થવું, છે) ના બીજા કાળો 'વા' (ઉવા) મૂળમાંથી બનાવવામાં આવે છે જેનો અર્થ 'હોતાં' જેવો થાય છે, અને ભૂત કે ભવિષ્યમાં તેનો અર્થ અસ્તિત્વ અગર હયાતિ જેવાને મળતો થાય છે. એકાક્ષર (એક સ્વરી) વાળા ક્રિયાપદો અને સામાન્ય ક્રિયાપદો જે ઉચ્ચાર કરવાને 'કુ' રાજો છે તે સિવાય તેઓ તદ્દન નિયમિત છે. આ બાબત સંપૂર્ણ રીતે એકાક્ષરી (સ્વરી) ક્રિયાપદો આપેલા છે તેમાં સમજાવવામાં આવી છે.

નીમેકુવા,	હું_છું; હું_થયો છું.
નીલીકુવા,	હું હતા; (હું થયો, બન્યો).
નીટાકુવા.	હું થઈશ; હું હોઈશ.
નીલીયેકુવા,	હું જે હતા.
નીટાકાયેકુવા,	હું જે હોઈશ,
નીન્એકુવા,	જો હું હોત.
નીન્ગાલીકુવા,	જો હું હોતો તો.
સીટાકુવા,	હું હોઈશ નહિ.
નીમીયેકુવા,	હું જે હતો નહિ.

સીન્ગોકુવા,	જે હું હોઈશ નહિ તો.
મીન્ગાલીકુવા,	જે હું હતો નહિ તો.
નીકાવા,	અને હું હતો (થયો).
નીદ્રીવા,	જે હું છું.
નીવે,	મને હોવા દો (થવા દો).
નીવાયે,	હું જે થાઉં.
સીવી,	હું નથી.
સીકુવા,	હું હતો નહિ.
સીજવા,	હું હતું છું નહિ.
નીસીવે,	મને હોવા દો નહિ.
કુવા,	હોવું.

સૂચના પહેલી.— ભૂતકાળમાં પહેલા પુરુષ એકવચનમાં રીત

પ્રમાણે ‘નીલીકુવા’ને બદલે ઘણીવાર ‘નાલીકુવા’ વપરાય છે.

સૂચના: બીજી.— નીવાયે, વગેરે, આ રૂપો હયાતિમાં છે પણ બહુ વપરાય નથી થતો, અને જ્યારે થાય છે ત્યારે કુદરતી રીતે ફક્ત ‘હોતાં’ અગર ‘ગમે તેમ બનતાં’ જેવા અર્થમાં થાય છે.

વીદુ વીલીબ્યો બ્યોટે, ચીજે જે હોય તે.
 વીદુ વીવાબ્યો બ્યોટે, ચીજે ગમે તેવી નીકળે (હાય).
 સૂચના: ત્રીજી.— સીવી, વગેરે, આ રૂપો હયાતિમાં છે પણ તેનો ઉપયોગ જવલ્લેજ થાય છે.

શબ્દ ‘સી’ દરેક પુરુષમાં અને બન્ને વચનોમાં વર્તમાન નકારમાં વાપરી શકાય છે. શરૂઆત કરનારને માટે ઉપયોગી બીજી બાબત.

સૂચના: ચોથી- જેવી રીતે વર્તમાન હકાર, સંજ્ઞાધી પ્રત્યય
‘લી’ મૂળ ઉપર ણનાવાય છે તેવી રીતે વર્તમાન નકાર,
સંજ્ઞાધી પ્રત્યય ‘સી’ ઉપર થાય છે.

નીસીયે, હું જે નથી, દુસીઓ, અમે જે નથી.
વગેરે, વગેરે. વગેરે, વગેરે.

રથળમાં હોવું

દરેક ભાષામાં, હયાતિ (અસ્તિત્વ) વિષેના નિવેદનમાં
સ્થળનું સૂચન ઘણીવાર સાથે હોય છે; આમ, માણસ વિષે
બોલાય ત્યારે આપણે ઘણું કરીને કહેવાને ઇચ્છીએ છીએ
કે તે માત્ર છે એટલુંજ નહિ પરંતુ તે અહીંયાં છે, અગર
તે ત્યાં છે, અગર તે અંદર છે અગર તો ઝોંછામાં આણું
તે ક્યાંક છે. તેવીજ રીતે ચીજો બાબત, તે માત્ર છે તે
બહુવું બહુજ થોડું ઉપયોગનું છે, આપણે બહુવા ઇચ્છીએ
છીએ કે તેઓ ક્યાં છે, તેમજ વાતચીતમાં, તેઓ ક્યાં છે
એમ પૂછી શકીએ અગર તેઓ ક્યાં છે તેમ કહી શકીએ તેમ
ઇચ્છીએ છીએ.

સ્વાહીસીમાં આ બાબત ક્રિયાપદ. ‘હોવું’ ના જોડતા
કાળમાં અક્ષરો ‘યો’, ‘કો’, કે ‘મો’ જેની સાથે હવે આપ-
ણને પરિચય છે તેમાંથી કેઇપણ ચોગ્ય શબ્દ લગાડીને
કરાય છે. આ અક્ષરો આ પ્રમાણે વપરાયા હોય ત્યારે તે
સંજ્ઞાધી પ્રત્યયો નથી, પરંતુ તેઓનો મૂળદર્શક તરીકે અર્થ
(મહત્વ) હોય છે, પરંતુ અક્ષરો તૈના રૂપો ત્રણે જગ્યાના
સંજ્ઞાધના પ્રત્યયો વપરાય છે તેવીજ રીતના હોય છે.

વર્તમાનકાળ:-

વા, વર્ગ. એ.વ.	(૧)	નીપો	નીકો	નીમો
	(૨)	હોપો	હોકો	હોમો
	(૩)	યુપો	યુકો	યુમો
ખ, વર્ગ. બ.વ.	(૧)	હુપો	હુકો	હુમો
	(૨)	મ્પો	મ્કો	મ્મો
	(૩)	વાપો	વાકો	વામો

બીજા વર્ગના, આ કોઠાના બાકીના રૂપો શીબનાર પોતે લખશે તે સારો અભ્યાસ થશે. 'પા' વર્ગના રૂપો અલગ ત અનુમાનના છે, પરંતુ તક કોઈપણ વખતે તેવા રૂપોના ઉપયોગની ના પાડે છે. કોઠામાં આપેલું (૨) બહુવચનનું રૂપ વાપરવામાં આવેલું હોય અગર વપરાયેલું હોય તેવું અમારા સાંભળવામાં આવ્યું નથી, પરંતુ તેને લગતાં બીજાં રૂપો હોય છે, 'નીન્થી મ્પો' ને બદલે 'નીન્થી મ્મો કુત્રાપો હાપા,' વગેરે. પરંતુ આ બધા રૂપોનો ઉપયોગ અમુક જગ્યાએ જ અમુક વખતે થાય છે એમ કહેવામાં આવ્યું છે.

સૂચના: પહેલી.- 'યુપો' એટલે તે અહીંયાં છે તેમ, અને 'યુકો' એટલે તે ત્યાં છે તેમ, માનતા નહિ; 'પો' અને 'કો' વચ્ચેનો તફાવત દૂર અને નજીકનો નથી પરંતુ ચોક્કસપણાનો અને અચોક્કસપણાનો છે. આપણે કહી ચકીએ કે 'યુપો હાપા,' તે અહીંયાં છે અને 'યુપો પાલે,' તે ત્યાં છે. 'યુકો હુકુ,' તે અહીંવહી (આટલામાં) છે, અને 'યુકો કુલે,' તે તેટલામાં છે, 'યુમો

હુંમુ,' તે અહીંયાં અંદર છે, 'યુમો મ્હે,' તે 'ત્યાં' અંદર છે.

પરંતુ સ્વાભાવિક ચીજો માટેના નિર્દેશમાં 'યુપો હાપા' અને 'યુકો કુલે' તેવા વાકયો વારંવાર હંમેશના વપરાશના છે. કોઈપણ એકલું 'યુપો' કહે ત્યારે ખચિત તે 'યુપો હાપા' કહેવા માગે છે અને તમે 'યુકો' સાંભળો ત્યારે 'યુકો કુલે' જોટલે તે ત્યાં છે તેમ અનુમાન કરો છો; આ તમને જોટે રસ્તે દોરી નહિ જાય; પરંતુ 'પો,' 'કો,' અને 'મો' પ્રત્યયો સ્થળ સૂચવે છે અને તેઓની વચ્ચેના જે તફાવત છે તેનો ઉપયોગ નીચે પ્રમાણે વપરાશમાં છે.

પો, ચોકકસપણા માટે.

કો, એચોકકસપણા માટે.

મો, અંદર હોવાપણા માટે.

કુન્નુઓ ઝીપો હાપા, ચાવીઓ અહીંયાં છે.

મ્સીમામીઝી યુકો કુલે, રખેવાળ (દિખરેખ રાખનાર) ત્યાં (લગલગ તેટલામાં) છે.

ખ્વાના યુમો? શેઠ અંદર છે?

વર્તમાન સંબંધી.— આ ક્રિયાપદ 'હોવું' ના વર્તમાન કાળના સંબંધી જેવુંજ છે, જેને 'પો,' 'કો' અગર 'મો' લગાડવામાં આવે છે. પરંતુ 'વા' વર્ગના એકવચનમાં સંબંધી પ્રત્યય 'ઓ' જે જૂનું છે તેણે હજી 'યે' કે જે હાલનું રૂપ છે તેને સ્થાન આપ્યું નથી, કારણ કે, 'પો,' 'કો,' અગર 'મો' તેની પછવાડે આવે છે માટે 'આસીયેપો' ના કરતાં 'આસીઓપો' કહેવું વધારે મહેલું છે તેથી અહીંયાં

‘ઓ’ જે જૂનો સંજ્ઞા પ્રત્યય છે તેનું પુનર્જન થયું છે. તેવીજ રીતે ‘નીલીઓકો’ અગર ‘ઉલીઓપો’ વગેરે. અભ્યાસ કરનાર આ બધાં રૂપો પોનાની મેળે મહેલાઈથી કરી શકશે; બધાં મળીને તેઓ ૬૦, છે પરંતુ અલગત ‘પા’ અને ‘કુ’ વર્ગના રૂપો તર્ક અગર વ્યવહારના કારણે ભાગ્યેજ વપરાય છે.

વીટુ વીલીઓમો ન્યુમ્બાની, ચીજો જે ઘરમાં છે.
કીલા આલીઓપો લેઓ, દરેક જણ જે આજે હાજર છે.
મામ્બો ચાલીઓકો ઉન્ગુબ, રીતો (હિલચાલો, વર્તણૂકો)
જે જંગખારમા છે.

બીજા કાળો.— આ બધાં રૂપો ક્રિયાપદ ‘હોલુ’ના બીજા કાળમાંથી બને છે, (બનાવાય છે) અને તેને ‘પો,’ ‘કો,’ અને ‘મો’ જેમ જોઈએ તેમ લગાડવામા આવે છે. (બધાં મળીને લગભગ ૧૦૦૦ રૂપો છે).

સૂચના પહેલી:— ‘નીવાયે’ વગેરેમાંથી અગર ‘મીવી’ વગેરે-માંથી કોઈપણ રૂપો બનતાં નથી, ઓછામાં ઓછું અમારા ધ્યાનમાં એકેય નથી.

સૂચના બીજી:— પાના ૨૦૪ માં સૂચના ચોથીમાં જે વર્તમાન નકાર છે તેમાંથી કોઈપણ રૂપ બન્યા હોય તેવું અમારા સાંભળવામાં આવ્યું નથી. પરંતુ શા માટે તે ન હોવાં જોઈએ તેનું કારણ નથી, અને જેને પ્રમાણભૂત ગણી શકાય તેવા કેટલાક કહે છે કે, છે. આ શક્ય રૂપોને બદલે, જે નકાર ભૂતકાળ સંજ્ઞામાંથી બનેલા છે તે ભૂતકાળ, વર્તમાન અગર ભવિષ્ય કાળમાં વપરાય છે. (જુઓ પાનું ૧૪૦)

હુમો, આ તમારી અંત્યેષ્ટિ
(ઉત્તરક્રિયા) નથી.

હામો, તમે વચમાં પડો
નહિ.

હાયુમો, તે આમાંથી બહાર છે. હાવામો, તે તેઓનું કામ
નથી.

મનોયત્ન ૪૭

સ્વાહીલીમાં તરબુમો કહે:-

૧. તે પૈસાદાર છે, પરંતુ અમે ગરીબ છીએ. ૨. હું ધાડું છું આજે ગુરૂવાર છે. ૩. પુસ્તક મેજ ઉપર છે. ૪. મેજ ઉપર જે પુસ્તક છે તે મારી પાસે લાવો. ૫. હું જે વૃદ્ધ છું તેણે ઘણી ચીજો જે સારી નથી તે જોઈ છે. ૬. અમારો રખેવાળ ક્યાં છે ? ૭. તે મજૂરોની સાથે ખેતરમાં ક્યાંક છે. ૮. અમે રસ્તામાં ત્રણ મોટર કારને મળ્યાં. ૯. બધું પાણી જે સમુદ્રમાં છે તે ખાડું છે. ૧૦. ઘણા માણસો શહેરમાં હતા, પરંતુ થોડા તેઓના ઘરની બહાર હતા. ૧૧. આ સ્થળે નદી હુંગરની નજીક હતી. ૧૨. જો તે મારો માણસ હતો તો તે આમ ન કહેતો. ૧૩. એક દિવસ તમે પોતે વૃદ્ધ થશો. ૧૪. જો તે ત્યાં હોય તો તેને અંદર આવવાને કહો. ૧૫. જ્યારે તેઓ શહેરમાં હતા ત્યારે તેઓએ સુલતાનને જોયા. ૧૬. અહીંયાં હાજર રહેલ દરેક જણ આજે મારા શબ્દો કબૂલ કરશે કે તે સાચા છે. ૧૭. મેં બધાં પુસ્તકો જે ત્યાં હતાં તે ખરીદ્યાં, પણ ઘણાં જે મને ખપતાં હતાં તે ત્યાં હતાં નહિ. ૧૮. બાસક માણસો મછવામાં હતા. ૧૯. ગઈ કાલે નિશાળમાં ૨૧૯ બાળકો હતા, આજે ફક્ત ૨૦૫ હાજર છે. ૨૦. તેઓ તે (ત્રી) માટે છ જુની

મટુ થે યોટે આસીયેકુવાપો, હરકોઈ એ હાજર છે (નહિ હતો)
નહિ) (હથે નહિ).

સૂચના ત્રીજી.— વર્તમાન નકાર જે ‘હી’ મૂળ અને નકાર
પ્રત્યયો (અલખ-ત તે વખતે મૂળ ‘હી’ હારમાંથી નીકળી
જાય,) માંથી બનાવી શકાય, તે વપરાયેલાં દેખાતાં નથી
(સીવાય કંઈક ‘હુ’ તમે નથી, કે જે કેટલીકવાર વપરાયેલો
હોય છે)

પરંતુ ‘પો’, ‘કો’ અગર ‘મો’ સાથે આ રૂપો બહુજ
આમાન્ય છે.

સીપો, હુપો, હાયુપો, હાદુપો, હામ્પો, હાવાપો,
હાઉપો, હાઇપો, હાક્રીપો, હાનીપો, વગેરે, વગેરે, અને
તેવીજ રીતે ‘કો’ અને ‘મો’ લગાડીને બનતાં રૂપો (લગ-
લગ સાંકે).

સૂચના : ચોથી :— રૂપો જેવાંકે હાયુપો, હાયુકો, હાયુમો,
જે બીશપ ત્રીઅરના વખતમાં બહુજ બેડોળ ગણાતા
તેઓએ હાલમાં તેના બદલેના રૂપો જેવાં કે હાપો,
હાકો, હામો, જે હાલમાં કદીપણ વપરાતાં નથી અને જે
ઘણીવાર સમજી શકાય તેવા નથી તેના ઉપર ‘પ્રાધાન્ય
મેળવ્યું’ છે.

સૂચના પાંચમી.— ‘મો’ વાળા રૂપોનો આનંદદાયક, પારી-
ભાષિક અર્થ હોય છે. (હું તેની અંદર નથી. વગેરે).

‘સીમો,’ તેમાંનું કોઈ માઈ કામ નથી. હાદુમો, અમે તેનાથી હાથ
પોમ નાખીએ છીએ.

હુમો, આ તમારી અત્યેષ્ટિ
(ઉત્તરક્રિયા) નથી.

હામો, તમે વચમાં પડો
નહિ.

હાયુમો, તે આમાંથી બહાર છે. હાવામો, તે તેઓનું કામ
નથી.

મનોયત્ન ૪૭

સ્વાહીલીમાં તરજુમો કરો:-

૧. તે પૈસાદાર છે, પરંતુ અમે ગરીબ છીએ. ૨. હું ઘાડું છું આને શુરૂવાર છે. ૩. પુસ્તક મેજ ઉપર છે. ૪. મેજ ઉપર જે પુસ્તક છે તે મારી પાસે લાવો. ૫. હું જે વૃદ્ધ છું તેણે ઘણી ચીજો જે સારી નથી તે જોઈ છે. ૬. અમારો રખેવાળ ક્યાં છે? ૭. તે મજૂરોની સાથે ખેતરમાં ક્યાંક છે. ૮. અમે રસ્તામાં ત્રણ મોટર કારને મળ્યાં. ૯. બધું પાણી જે સમુદ્રમાં છે તે ખાઈ છે. ૧૦. ઘણા માણસો શહેરમાં હતા, પરંતુ થોડા તેઓના ઘરની બહાર હતા. ૧૧. આ સ્થળે નદી ડુંગરની નજીક હતી. ૧૨. જો તે સારો માણસ હતો તો તે આમ ન કહેતો. ૧૩. એક દિવસ તમે પોતે વૃદ્ધ થશો. ૧૪. જો તે ત્યાં હોય તો તેને અંદર આવવાને કહો. ૧૫. ત્યારે તેઓ શહેરમાં હતા ત્યારે તેઓએ સુલતાનને જોયા. ૧૬. અહીંયાં હાજર રહેલ દરેક જણ આજે મારા શબ્દો કબૂલ કરશે કે તે સાચા છે. ૧૭. મેં બધાં પુસ્તકો જે ત્યાં હતાં તે ખરીદ્યાં, પણ ઘણાં જે મને ખપતાં હતાં તે ત્યાં હતાં નહિ. ૧૮. બાસક માણસો મછવામાં હતા. ૧૯. ગણ કાલે નિશાળમાં ૨૧૯ બાળકો હતા, આજે ફક્ત ૨૦૫ હાજર છે. ૨૦. તેઓ તે -(ત્રી) માટે છ જુદી

જાતના ધોરાક લાવ્યા, અને તે(સ્ત્રી)ને વધારે ખપતા હતા; પરંતુ ત્યાં ખીજી જાતના હતા નહિ. ૨૧. તમે ક્યાં છો ? ૨૨. હું અહીંયાં છું. ૨૩. જ્યાં ઇચ્છા (છે) ત્યાં રસ્તો (છે) (મન હોય તો માળવે જવાય).

અનુસંધાનનું દર્શક

અત્યાર સુધી વસ્તુના સંબંધમાં નજીક કે દૂર તેવા બે દર્શકના ઉપયોગ શીખીને, આપણને સંતોષ હતો. અગાઉ કહેવાય ગઈ. હોય તેવી નજીક કે દૂર વસ્તુ ખારામાં ત્રીજું દર્શક છે. અને તેનું દૂંકું રૂપ છે, જે નીચેનો કોઠો તપાસવાથી ખરાબર માલુમ પડશે.

	સંપૂર્ણ રૂપો		દૂંકાં રૂપો	
	એ. વ.	બ. વ.	એ. વ.	બ. વ.
વા, વર્ગ	હુયો	હાવો	[-યો]	[-વો]
મી, વર્ગ	હુઓ	હીયો	-ઓ	-યો
ફી, વર્ગ	હીચો	હીવ્યો	-ચો	-વ્યો
ન્, વર્ગ	હીયો	હીઓ	-યો	-ઓ
મા, વર્ગ	હીલો	હીયો	-લો	-યો
ઉ, વર્ગ	હુઓ	હીઓ	-ઓ	-ઓ
પા, વર્ગ (અ)	હાપો		-પો	
(ક)	હુકો		-કો	
(બ)	હુમો		-મો	
કે, વર્ગ	હુકો		-કો	

સૂચના પહેલી:- આ રૂપો, ‘આ’ અગર ‘તે’ અગાઉ વર્ણવેલી (કહેવાય ગયેલી) ચીજ માટેના સંબંધમાંજ ઉપયોગમાં લેવામાં આવે છે; તે રૂપો વાતચીતનો કોઈ નવો ‘પ્રસંગ’ ઉમેરી શકતા નથી.

નોટીસ વગેરેમાં ઉપર આપેલ નામોની ટીપ કે વિગતવાર નોંધ પત્રક માટે તે વાપરી શકાય છે; પરંતુ નીચે લખેલ નામોની ટીપ કે વિગતવાર નોંધ પત્રક માટે વાપરી શકાય નહિ. આ જાણતની ભૂલો દુઃખ-દાયક રીતે સામાન્ય છે.

સૂચના બીજી:- ‘વ્યો’ પ્રત્યય રીત દર્શાવે છે, અને તેને અનુસરીને ‘હીવ્યો’ નો પણ અર્થ આમ અગર આવી રીતે છે અને ઘણીવાર અવ્યય તરીકે પણ વપરાય છે. પરંતુ કવા હીવ્યો (માટે આમ) જોકે અમુક સ્થળે ખચિત વપરાય છે છતાં ખોટું વ્યાકરણ છે.

સૂચના ત્રીજી :- ‘તેથી કરીને’ નું યોગ્ય ધ્યાન ‘કવા હીયો’ છે. આ આવી જાણતથી સમજાવી શકાય કે ન વર્ગના એકવચનનો સર્વનામિક શબ્દ વપરાયો હોય તો તે હંમેશાં ભાવવાચ્ય કર્તા (અકર્તૃક) દર્શાવે છે, અગર ધારણાથી જણાય છે કે કોઈ શબ્દ જેવોકે ‘આજીવી’ અગર ‘સાળાણુ’ અધ્યાહાર છે. ‘કવા હીયો,’ જોછામાં જોછું ‘કવા હીવ્યો’ પ્રમાણેજ વપરાય છે અને તે સારા પ્રકારનું વ્યાકરણ છે તે તેનો વિશેષ ગુણ છે.

સૂચના ચોથી :- આ જાણ રૂપોની ઉત્પત્તિ, દર્શક પહેલું, કે જેનો અર્થ ‘આ’ છે તેમાંથી થએલ છે અને તેમ કરતાં તેનો છેલ્લો અક્ષર ‘ઓ’ થાય છે. આ દર્શકના

ટૂંકાં રૂપો 'ન્ડી' અક્ષર માથે જોડાય છે અને તેથી કરીને જોશવાળું (જોમવાળું) હકારનું અનુમોદન (ટિકો) બને છે, 'સી' ની સાથે જોશવાળું (જોમવાળું) નકારવાળું અનુમોદન (ટિકો) બને છે; અને 'ના' ની સાથે સંગતિ (મમર્ગ) બતાવે છે.

ન્ડીયો, જોમજ (છે). સીયો, જોમ નહિ જ.
કીટાણુ આમેફ્વેન્ડા નાચો, અહો ! પુસ્તક, તે સાથે લઈ ગયો છે.
=(તે સાથે લઈને આવ્યો ગયો છે.)

'ન્ડીયો', તે (તેમ) છે, અને સીયો, તે (તેમ) નથી, (નૂ, વર્ગ જો. વ.). હમેશાં જ્યારે આપણે શુન્દરાતીમાં હા કે ના કહીએ ત્યારે વપરાય છે; પરંતુ નકારવાળા પ્રશ્ન પછી તદ્દન ઉલટીજ રીતમાં વપરાય છે.

હુકુકુઆ કોટી હી-? તમે આ કોટ નથી ધોયો ?
ન્ડીયો, જ્વાના. હાજી, માહેજ (= તે તેમજ છે)
(મિં તે ધોયો નથી.)

(નોટ. આનો ખુલાસો આમ થઈ શકે અને આ ગેરમમજણનો નિવેડો થઈ જાય. અમારી ચર્ચામાં નીચે પ્રમાણે ખુલાસો મળેલ છે 'તમે નકારમાં પ્રશ્ન પૂછો છો તેથી આ ગેરમમજણ થઈ કારણકે તેણે તમને નકારનો 'હા'માં જવાબ આપ્યો જે જોમ સૂચવે છે કે (તમે પૂછો છો) તે તેમજ છે એટલે કે કોટ ધોયો નથી. જો નકારમાં પ્રશ્ન ન પૂછાયો હોત તો આ ગેરમમજણ થવાનો સંભવ હતો નહિ. અનુવાદક.)

સૂચના પહેલી:-પુરુષવાચક સર્વનામના પણ ટૂંકાં 'રૂપો' છે 'ન્ડી,' 'સી,' અને 'ના'ની સાથે તેવીજ રીતે જોડાય છે.

- મી, હું, મને.
 -વે, તું (તમે), તને (તમને).
 -થે, તે (તેણી), તેને (તેણીને).
 -ફી, અમે; અમને.
 -ત્રી, તમે; તમને.
 -ઓ, તેઓ; તેઓને, તેમને.

સૂચના:-ત્રીજી. આ ત્રીજા પુરુષના પુરુષવાચક સર્વનામના ટૂંકા રૂપોએ વા,વર્ગના દર્શકના ટૂંકાં રૂપોની જગ્યા લીધી છે; ઉપરનો કોઠો જુઓ.

સૂચના:-ત્રીજી. પા, વર્ગના દર્શકના ટૂંકાં રૂપો (જેને ત્રણ અક્ષરો છે, જુઓ પાનું. ૧૮૬) આપણા જૂના મિત્રો, 'પો', 'કો', અને 'સો' છે જે ક્રિયાપદ હોય; થવું, ની સાથે પ્રત્યય તરીકે વાપરવાને આપણે શીખ્યા છીએ.

સૂચના: ચોથી. અગાઉના અનુસંધાન બારાના આદર્શકના ટૂંકાં રૂપો, ખાલની બધી સરકૃતિ પામેલી લાપાઓમાં 'સંબધી' તરીકે ઓળખાય છે. (વાક્યમાં જે પૂર્વગામી શબ્દને ઉદ્દેશે છે (ઓળખ આપે છે) તેને 'સંબધી' કહેવાય છે.) પરંતુ આ સંયોજક લાપા છે અને તેથી તેઓ અલગ સંબધી સર્વનામો બનવાને બદલે સંબધી પ્રત્યયો બન્યા છે. રૂપમાં સંબધી પ્રત્યયોનો સટ અને દર્શકના ટૂંકાં રૂપોનો સટ-એક છે, અને માલુમ પડશે કે વા, વર્ગમાં સંબધી પ્રત્યયો ત્રીજા પુરુષ પુરુષવાચક સર્વનામમાથી

ઉદભવે છે અને દર્શકમાંથી નહિ. પરંતુ ૧૮૮૦ સાલ સુધી જૂના રૂપો સામાન્ય ઉપયોગમાં હતા.

વપરાશમાં (ઉપયોગમાં) આ બન્ને જુદાજ સટ છે અને તેથી તે પ્રમાણે ઓળખવા જોઈએ. જે આપણને આ બાબતનો ખરાબર ધૂંટડો ઉતર્યો હોય તો હવે આપણે બીજા પ્રકરણ તરફ જઈ શકીએ છીએ.

ની સાથે હોયું અગર કબજામાં હોયું

ક્રિયાપદ 'કબજામાં હોયું' ના વર્તમાન કાળના રૂપ, 'ના' મૂળમાંથી, બને છે જેનો અર્થ (મંડળી), સંગ; સમાગમ; સંસર્ગ, છે.

	હકાર		નકાર	
	એ. વ.	બ. વ.	એ. વ.	બ. વ.
વા, વર્ગ (૧)	નીના	ડુના	સીના	હાડુના
(૨)	ઉના	મ્ના	હુના	હામ્ના
(૩)	આના	વાના	હાના	હાવાના
મી, વર્ગ	ઉના	ઇના	હાઉના	હાઇના
ફી, વર્ગ	ફીના	વીના	હાફીના	હાવીના
ન, વર્ગ	ઇના	ઝીના	હાઇના	હાઝીના
મા, વર્ગ	લીના	યાના	હાલીના	હાયાના
ઉ, વર્ગ	ઉના	ઝીના	હાઉના	હાઝીના
પા, વર્ગ (અ),		પાના		હાપાના
(ક)		કુના		હાકુના
(ખ)		મ્ના		હામ્ના
ક, વર્ગ		કુના		હાકુના

બીજા બધા કાળો.—

ક્રિયાપદ ‘હોવું’ ના બીજા કાળો વાપરીને બીજા કાળોના રૂપો બનાવાય છે અને તેના પછી ‘ના’ અક્ષર વાપરવો જે હંમેશા જૂદો લખાય છે અને છેડે પ્રત્યય તરીકે લખાતો નથી. જેમકે:—

નીમેકુવાના, મારી પાસે હતું. નીકીયે ના, હું જેની પાસે છે.
નીલીકુવાના, મારી પાસે હતું. નીકાવા ના, અને મારી પાસે હતું.
નીટાકુવાના, મારી પાસે હશે. નીકીવા ના, જે મારી પાસે હોયતો.
વગેરે, વગેરે, જૂઓ પાનું ૨૦૨. વગેરે, વગેરે જૂઓ પાનું ૨૦૨.

શીખનારે આ બધા રૂપો પોતાની મેળે લખવા જોઈએ. પાના ૨૦૨ ઉપર આપેલી ટીપ લેવાની અને પછી દરેકને ‘ના’ લગાડવો. તેને ‘સીવી ના’ લખવાની જરૂર નહિ રહે કારણકે તેની પાસે તેના ઉપયોગ માટે ઉપર ‘સીના’ આવી ગયેલ છે, અને ‘નીવાયે ના’ નો અર્થ હું (કે) જે મેળવું છે, તે ‘નીપાટાયે’ છે. પરંતુ બાકીના બધા તેને ખપશે.

કર્મ પ્રત્યય.—(પાસે હોવું) કળતમાં હોવું ક્રિયાપદને કર્મ જોઈએ જ. જ્યારે ક્રિયાપદનું કર્મ મુકરર હોય છે ત્યારે દરેક ક્રિયાપદમાં તેનો યોગ્ય પ્રત્યય મૂકીને તે જણાવવામાં આવે છે. અહીંયાં તેમ થઈ શકતું નથી; તેથી દર્શકના દૂકાં રૂપને ‘ના’ સાથે જોડવામાં આવે છે; પછી તે ‘ના’, વર્તમાનકાળના જેમ મૂળ હોય અગર બીજા કાળોની માફક જૂદો અક્ષર હોય. ઉપરાંતમાં કર્મ જે ખાસ મુકરર તરીકે આપણે ન ગણતાં હોઈએ તો પણ

ઘણીવાર આમ કરવામાં આવે છે; તે રચના સુંદર જણાય છે.

ઉના કીસુ? તમારી પાસે છરી છે?

નીનાચો, મારી પાસે એક છે.

કાલાસુ ઉનાચો, સીચો? કલમ વિષે, તમારી પાસે એકેય છે, નથી?

સુન્નુ આનાઝો રેહેમા ન્વીન્ની, પરમેશ્વર ગહુ દયાળુ છે.

આના ન્ત- , તે ભૂખ્યો છે.

આના કીઉ, તે તરસ્યો છે.

મીકુવા ના કીસુ, કામાનીન્ગા- મારી પાસે છરી નહતી; જો

લીકુવા નાચો, નીન્ગાલી- મારી પાસે એક હોત તો મેં

મ્બુઆ, તેને મારી નાખ્યો હોત.

કીલા આસીયે નાચો દરેક જણ જેની પાસે આ

કીટાણુ હીકી આટાપાટા લેઓ, પુસ્તકની નકલ નથી, તેને એક આજે મળશે.

ક્યારેક સંજાંધી પ્રત્યય કર્મ પ્રત્યયના જેવોજ મળતો આવે છે ત્યારે એવું જણાય છે કે સંજાંધી પ્રત્યય ન્તણે જે વાર વપરાયો હોય; પરંતુ ખગરદાર! અહીંયાં આપણે વપરાશથી તે તક્ષાત્ત ઓળખવાને તૈયાર રહેવું જોઈએ. એક વખતનો ઉપયોગ સંજાંધી પ્રત્યય તરીકે છે, બીજો જેવી રીતે કર્મ પ્રત્યય લગાડાય છે તેવી રીતે દર્શકનું ટૂંકું રૂપ જે કર્મ ખતાવે છે તે છે.

હીઝો ન્દીઝો ફેધા આલીઝોકુવા નાઝો,

(જેવી રીતે મેં કહ્યું 'હતું' તેમ) તેની પાસે જે પૈમા હતા (તે) આ હતા,

ટવા- કીડુ ચો ચોટે નીલીચો નાચો,

મારી પાસેની કોઈળી ચીજ જે તમેને ગમે
તે લો.

આકાએન્ડેલેઆ ના વાપાગાઝી આલીઓકુવા નાચો

અને તેણે પોતાની પાસે જે મજૂરો હતા
તેનાથી ચલાવ્યું.

નડીવ્યો ઇલીવ્યો કુવા (વ્યો રીતનું), તેવીજ રીતે જે
પ્રમાણે હતું.

ડીવ્યો વીટાણુ આટાકાવ્યોકુવા આ પુસ્તકો જે તેની
નાવ્યો, પાસે હશે.

‘ની સાથે હોવું’ ક્રિયાપદનો અર્થ જાણે કે ની
પાસે હોવું’ એટલે કે ‘ના કબજામાં હોવું’ તેવો કરીને
આપણે ‘ના’ મૂળ જેનો અર્થ ફક્ત (મંડળી) સંગ; સંસર્ગ
છે તેના ઉપર ‘ના કબજામાં હોવું’ એવી પાશ્વાત્ય ભાવના
લાદવાના ભયમાં છીએ અને આપણી સંસ્કૃતિના સમાગમથી
અહીંના લોકો ઉપર આ મુખ્ય ભય પડી રહ્યો છે. સંસ્કૃ-
તિના (સભ્યતાના) સમાગમથી, જલકે એમ કહોને કે પાપ-
વાસનાની તે હોનારતથી કે જેને આપણે ખાતરી મિલકત
એવા પવિત્ર શબ્દોથી નવાજીએ છીએ, અહીંનો દરેક જણ
ખૂબી જગ્યાએ અતિ લોભી, (મૂડી) મેળવવાની લાલસાવાળો
અને, લાલચુ (સ્વાર્થી) બનતો જાય છે, પરંતુ તેની
પોતાની જન્મભૂમિવાળા ઘરખારમાં (વાતાવરણમાં) તે સીધી
સાદી વ્યક્તિ છે અને નિઃસંશય બહુજ સુખી અને
મંતોપી છે કે જેણે ભાગ્યેજ કરકસર (એટલે કે પો

પાસેનું પોતા હસ્તક રાખવાની ભાવના) જાણી છે કે સાંભળી છે પણ પોતાની પાસેનું સઘળું પોતાના જાતભાઈઓ, જે તેના સમાગમમાં આવે તેના લેગા સાથે ઉપયોગ કરવાને હરહંમેશ તૈયાર હોય છે; તેવીજ રીતે પોતાની જરૂરીઆત માટે પણ પોતે પોતાના જે જાતભાઈના સમાગમમાં આવે તેઓની ચીજોનો અગર તેઓની ઉદારતાનો તેવી જ રીતે અને તેટલાજ પ્રમાણમાં લાભ લેવા કે ઉપયોગ કરવા તત્પર રહે છે. તેની પોતાની જમીન (શામ્ગો) પણ તે પોતાની ગણતો નથી અને અનાજ ઉગાડવા માટે જે જહેમતની જરૂર છે તે જહેમત પુરતી તે પોતાની ગણે છે અને તેથી આપણી દ્રષ્ટિમાં રમી રહેલ માલિકીપણની ભાવનાથી દૂર હોય છે. જ્યાંસુધી 'પરદેશી રાજનીતિ' માણસોની રાક્ષસી (ગંજતવર) જેવકુદ્દીથી થયેલા જમીન સંબંધી કાયદાઓએ— કે જે તદ્દન જૂઠાજ સંજોગો અને પરીસ્થિતિ માટેના હતા, તે કાયદાઓએ તેમને જકડ્યા ન હોતા ત્યાં સુધી તેઓનો એવો ખ્યાલ કદીપણ હતો નહિ; અને ત્યાંસુધી આ મારી માલીકીનું છે તેવા દાવાથી (માંગણીથી; ભાવનાથી) દૂર હતા.

નોટ:- માફ તાફ તેઓના મતમાં હતું નહિ. તેની ચીજ તેના જાતભાઈના માટે સાર્વજનિક હતી તેવીજ રીતે તેના જાતભાઈની ચીજ પોતાના ઉપયોગ માટે તે ગણતો. નિઃસ્વાર્થવૃત્તિ કે ત્યાગની ભાવના, જે કહો તે, પરંતુ બહુજ ઉમદા રીત હતી.

આંદોની એક જાત જે કેમોરીઅન અગર મ્ગાઝીન

તરીકે ઓળખાય છે તેમાં એક બહુજ વખાણવા જેવી રીત છે.

આપણે ફક્ત લગ્ન અગર સારા પ્રસંગોમાંજ વધાવું કરીએ છીએ. બ્યારે આ લોકોમાં સારા પ્રસંગ ઉપરાંત મરણ જેવા પ્રસંગમાં પણ પૈસા આપવાની રીત છે જે બહુજ સારી છે અને તેથી કરીને મરનારની ઉત્તરક્રિયા કરવામાં બહુજ ઉપયોગી મદદ થઈ પડે છે, આ રીતથી મરનારના વારસદારને તે ઉત્તરક્રિયા કરવા માટે કરજ કરવું પડતું નથી.

આ બાબતને વ્યાકરણ સાથે કાંઈ નિસ્થાત હોવાનું જણાયે નહિ, પરંતુ જો રાજનીતિના માણસોએ જરા તરા વધારે વ્યાકરણ જાણ્યું હોત તો આવી જાતની ઘણી ભૂલો ન કરી હોત; (અગર ભૂલ કરતાં અટક્યા હોત;)
વ્યાકરણ ભાષાનું વિજ્ઞાન છે, અને ભાષા મનુષ્યના વિચારો (ભાવના; માનસ) પ્રદર્શિત (વ્યક્ત) કરે છે.

આપણે માલીફી અગર કબજાની ભાવના જેવી કેળવી છે તેવી ભાવના તેઓમાં (આંહીના લોકોમાં) હતી નહિ અને તેઓના જેવી ભાવના જ્યાંસુધી આપણે ગળે ઉતરશે નહિ ત્યાંસુધી નીચેના ધ્યાનવાળા વાક્યો આપણે સમજશું નહિ.

કુન્યઓ ઝીના સાલેહે, સાલે પાસે આવી છે.

ઉદકુદકુ ઉના મુન્ય, પરમેશ્વરનેજ મહિમા છે.

અને તેઓ બહુજ સાધારણ છે.

સ્થળ કર્તા તરીકે

અહીંયાંના લોકોનો ખીન્ને માનસિક ખ્યાલ, અત્યારે સર્વ સજીવ તત્ત્વવાદ પ્રમાણે વ્યાકરણની રચનાઓ બનાવે

છે જે શરૂઆત કરનારને (સમજવાને) બહુ મુશ્કેલ છે. સ્થળને વાક્યમાં કર્તા બનાવી શકાય છે અને વ્યાકરણની રચના તેને બંધ બેસતી રીતે કરે છે. ગુજરાતી ભાષામાં આપણે થોડેક અંશે કોક વખતે તેમ કરી શકીએ છીએ. આપણે ગુજરાતી ભાષામાં આમ કહીએ છીએ કે, આ જગ્યા સારો પાક પેદા કરે છે, ત્યારે આપણો કહેવાનો ભાવાર્થ એ હોય છે કે જમીનની ફળદ્રુપતા આ જગ્યામાં આમ કાર્ય કરે છે. પરંતુ આંહીના લોકો આવી રચનાનો બહુજ સારી રીતે ઉપયોગ કરે છે. જો કે સ્વાહીલી ભાષા કરતાં આંહીની ખીજ બાન્ધુ ભાષાઓમાં વધારે સારો ઉપયોગ છે; અહીંયાં તો ફક્ત બહુજ સામાન્ય બાળતો જેનો ભેટો હંમેશાં આપણને થાય છે તેવીજ બાળતોનો ખ્યાલ કરવામાં આવશે.

ગુજરાતીમાં આપણે કહીએ છીએ, માણસ અહીંયાં છે. પરંતુ સ્વાહીલીમાં, આવી રચનામાં 'ની પાસે હોવું' ક્રિયાપદનો ઉપયોગ કરે છે, જગ્યા પાસે (જોડે જગ્યાના કબજામાં) અહીંયાં માણસ છે. અહીંયાં જગ્યાના પ્રત્યયો અને શબ્દો, મુકરર જગ્યા, અચોક્કસ જગ્યા, અગર જગ્યાની અંદર, એ પ્રમાણે બોલનારથી દર્શાવાતા અર્થ પ્રમાણે અનુકુળ, 'પા,' 'કુ,' અગર 'મુ' હોય છે. આ ત્રણમાંથી 'કુ' બહુજ ઉપયોગમાં લેવાય છે.

માલીકુવા ના મ્હુ, માણસ ત્યાં હતો. (મુકરર જગ્યાના કબજામાં માણસ હતો).
કુલીકુવા ના મ્હુ, માણસ ત્યાં હતો. (ક્યાંક, કોઈક વખતે).

મ્લીકુવા ના મ્હુ,

માણસ ત્યાં હતો. (અંદર કંઈક,
કદાચ ઘરમાં).

પાના વાટુ હાપા,

માણસો અહીંયાં છે.

હાપાના નાકાસી,

વખત નથી.

કુના મ્હુ,

કેઈક છે.

હાકુના મ્હુ,

કેઈ નથી.

મ્ના કીટુ ન્ડાની,

અંદર કંઈક છે.

હામ્ના હાટા કીટુ,

અંદર ખીલકુલ કંઈપણ નથી.

‘હાપાના,’ નથી, તે શબ્દ કોઈપણ (વસ્તુ) નિવેદન નકારવામાં અગર અરજ નકારવામાં કે પૂછેલા પ્રશ્નોના ઉત્તરમાં ના કહેવામાં બહુજ વપરાય છે.

આ બધું અમજવામાં અને વાપરવામાં સહેલું છે, પરંતુ જ્યારે ‘જગ્યામાં હોવું’ ક્રિયાપદના રૂપો માથે જગ્યાને કર્તા બનાવીને રચના કરવી પડે છે ત્યારે વધારે મુશ્કેલ થાય છે.

કુલીકુવાકો હુકો વાટુ વાટાટુ, ત્યાં ત્રણ માણસો હતા,
(= વાટુ વાટાટુ વાલીકુવાકો હુકો).

મ્લીકુવામો માયાઈ માવીલી, અંદર બે ઇંડાં હતાં

(= માયાઈ માવીલી ચાલીકુવામો).

જો આપણે બહુજ ચોક્કસાઈથી (બારીકાઈથી) તરબુમો કરવા જઈશું અગર ચોક્કસાઈવાળા તર્કથી તરબુમો કરવા જઈશું તો અહીંયાં આપણે તરતજ ગૂંચવાડામાં પડી જઈશું. વધારામાં કર્તા પ્રત્યય અને દર્શકના રૂંકાં રૂપો એકજ સટના હોવા જોઈએ એવું નથી અને પાલીકુવાકો

અગર કુલીકુવામોજેવી રચના અમાધારણ (અસામાન્ય) નથી.

‘પા’ વગેરે ચોખ્ખ, ક્રિયાપદ હોવું ના ત્રણ વર્તમાન સંબંધીનો અર્થ ‘જ્યાં છે’ તેવી રીતે કરવાથી તરજુમો સારો થશે.

પાલીપો કુલીકો મ્લીમો

તેવીજ રીતે, ક્રિયાપદ ની પાસે હોવું ના ત્રણ રૂપો છે.

પાનાપો કુનાકો મ્નામો

આ ત્રણેમો અર્થ ઉપરના જેવોજ છે પરંતુ ઘણીવાર વાક્યની રચનાના સંબંધ પ્રમાણે તરફ, પાસે, થી, માં, અંદર, બહારથી, વગેરે લગાડવાથી તરજુમો થાય છે.

ના કુછજોન્ગોઝા મીગૂ- ચેદુ મ્નામો ન્જાયા યા આમાની, અને આપણા પગો શાંતિના રસ્તાની અંદર દોરવાને.

(મગજવાને માધારણ મુશ્કેલ, પરંતુ ખરી રીતે તરજુમાનો સુંદર અંશ-તમુનો).

મનોયત્ન ૪૮

સ્વાહીલીમાં તરજુમો કરો :-

૧. મારી પાસે ચોપડી છે. ૨. તેની પાસે છોપડી નથી. ૩. છોકરો કયો છે કે જેની પાસે ચોપડી નથી ? ૪. ચોપડી જે તેની પાસે હતી તે ક્યાં છે ? ૫. જો મારી પાસે છરી હતે તો મેં દોરડું કાપ્યું હતે. ૬. અગાઉ મારી પાસે કાંઈ ન હતું; હું ગરીબ હતો, મારી પાસે (મારે) શહેરમાં

ઘર ન હતું; હવે મારી પાસે આ ત્રણ છે; વળી મારી પાસે
ખીજી ઘણી ચીજો છે. ૭. જ્યારે મારો બાપ મારી સાથે
રહેવાને આવશે ત્યારે અમેને બહુજ આનંદ હશે. ૮. જંગ-
બારમાં એક માણસ હતો જેને એકપણ કાંત હતા નહિ.
૯. ચોરડાની અંદર માણસ છે. ૧૦. જ્યારે મેં પેટી ખોલી
ત્યારે તેની અંદર મુલતાન તરફથી લેટ હતી. ૧૧. તે મને
મારી નાખવાને ઇચ્છતો હતો પરંતુ મેં મારી પાસે જે છરી
હતી તેનાથી તેને બે વાર મારી, અને તે દોડી ગયો. ૧૨.
ચાર લોકો દરેક ચીજ જે અમારી પાસે હતી તે લઈ ગયા.
૧૩. ત્યાં ઘરની અંદર ઘણાં સુંદર ગલીચા હતા જે અગાઉ
વજીરની પાસે વજીરના ઘરમાં હતા ૧૪. આ શબ્દો (ઉપરના)
અમને, ખુલાસો જે અમે મેળવ્યો છે, તે યાદ કરવાને મદદ કરશે.

સામાસિક કાળો.

સ્વાહીલીમાં ક્રિયાપદ ‘હોલું’ સામાસિક કાળો બના-
વવા વપરાય છે; ક્રિયાપદ ‘ની પાસે હોલું’ મહાયક ક્રિયાપદ
તરીકે વપરાતું નથી. સુજરાતીના વર્તમાન કૃદંત અને ભૂત
કૃદંત સ્વાહીલીમાં ‘કી’ અને ‘મે’ કાળથી દર્શાવાય છે.

નાલીકુવા નીકીટોકા, હું બહાર જતો હતો.
નાલીકુવા નીમેટોકા, હું બહાર ગયેલો હતો.

બહુજ ઉપયોગના સામાસિક કાળો, ચાલુ ભૂત,
ચાલુભવિધ્ય અને પૂર્ણ ભૂતકાળ છે.

નાલીકુવા નીકીએન્ડા, હું જતો હતો.
નીટાકુવા નીકીએન્ડા, હું રસ્તામાં હોઈશ. (રજતો)

નાલીકુવા નીમેકેવેન્ડા, હું ગયેલો હતો.
 સીકુવા નીકીન્ડા, હું આવવાનો ન હતો.

ક્રિયાપદ 'કેવીશા,' પૂર્ણ વર્તમાનકાળ, પૂર્ણ ભૂતકાળ
 ભારપૂર્વક જણાવવા માટે વપરાય છે.

આમેકેવીશા કુન્ડ, તે આવી ગયેલો છે (તેણે આવવાનું
 પૂરું કર્યું છે.)

મનોયત્ન ૪૯

સ્વાહીલીમાં તરજુમે કરો:-

૧. હું શહેરમાં જતો ન હતો, પરંતુ હવે પાછો
 જઈશ. ૨. તે પત્ર લખતો હતો. ૩. મેં તેને જોયો નહિ,
 તે પસાર થઈ ગયેલો હતો. ૪. ચોરે પૈમા ચોરો હતા. ૫.
 તમે શું પુસ્તક વાંચેલું હતું? ૬. મેં તે વાંચેલું ન હતું. ૭. હું તેને
 જોતો હતો. ૮. મચ્છીમારો સમુદ્ર ઉપર હતા, રાતમાં
 તેઓને થોડીક માછલીઓ જડી હતી. ૯. છોકરાઓ પોતાનો
 શાળો ખેડતા હતા. ૧૦. તેણે દરવાજો બંધ કર્યો હતો.
 ૧૧. મેં મારી આંગળી કાપી હતી. ૧૨. હું આવતી કાલે
 આ તાડના વૃક્ષો કાપવાનો. (ચાહુ ભવિ.) ૧૩. તેઓ મારા
 શાળામાં નારિયેળો ચોરતા હતા. ૧૪. બાળકો ચોર
 લોકોના બધા ખબર મને કહેતા હતા. ૧૫. રખેવાળ
 (ઓવરસીઅર) જતો હતો, પરંતુ મજૂરો (તે પહેલાં) ચાલી
 ગયેલા હતા. ૧૬. હું ઘરમાંથી બહાર જવ.નો. (ચાહુ ભવિ.)
 ૧૭. તે દરવાજામાં દાખલ થતો હતો. ૧૮. મેં તમને
 જોયા, તમે મારા બાળકના કાન તાળતા હતા.

ગુણવાચક ક્રિયાપદો

વિશેષણનો મોટો ભાગ સ્વાહીત્વીમાં ક્રિયાપદથી થાય છે, જે કળને અગર ગુણની પ્રાપ્તિ દર્શાવે છે. છેલ્લા (ક્રિસ્તા) માં ‘મે’ કાળ ગુણનો વર્તમાન કળને બતાવે છે, અને તેથી ‘છે’ જેવા ક્રિયાપદનો અર્થ સારે છે અને તે પછી (પરિમાણવાચક કે પ્રકારવાચક) વિશેષણ આવે છે. ભૂતકાળ સંબંધી, વિશેષણ બતાવે છે અને નકાર સંબંધી, અભાવસૂચક વિશેષણને મળતું બતાવે છે.

મૃત્યુની ઉનાળા—, પાણીની માટલી ભરાતી જાય છે.

મૃત્યુની ઉમેળા—, પાણીની માટલી ભરાયેલ છે.

મૃત્યુની ઉલીઓળા—, આખી (ભરાયેલ) પાણીની માટલી.
(પાણીથી આખી ભરાયેલ માટલી).

મૃત્યુની ઉસીઓળા—, અપૂર્ણ પાણીની માટલી (અધૂરી
ભરાયેલ પાણીની માટલી).

કીટુ કીલીચોપોટેઆ, ખોવાએલ ચીજ.

કીટુ કીસીચોપોટેઆ, ન ખોવાએલ ચીજ (ચીજ કે જે
ખોવાએલ નથી.)

ઘણાં ક્રિયાપદો જેને છેડે ‘દ્વા’ આવે છે (સ્ટેટીવ મં.
ક્રિ. અર્થવાળા) આ જાતના છે.

ક્રિયાપદો જે ગુણનો કળને બતાવે છે (ભાવકર્તૃક).

કુરાહી,	આનંદિત.	દ્વા—	ઉપયોગનું; કામનું.
દુમાઈની,	આશાવાળું.	બુમીલીઆ,	ખામેશવાળું;
ચેન્ડેઝા,	આનંદદાયક.		શાંત.

ફાધાઈકી, જૂંચવાડાવાળું. એલેઆ, બુદ્ધિગમ્ય;
 એનેકાના, દ્રવ્યમાન, સમન્વય તેવું;
 દ્રષ્ટિગોચર. સ્પષ્ટ.

મીકીટીકા, દિલગીરી ભરેલું. પાટીકાના, મેળવી શકાય
 લેમેઆ, ત્રાસદાયક, એવું; પ્રાપ્ય.
 ઉપદ્રવકારક. સીકીકા, સાંભળી શકાય
 તેવું.

ન્ગા-, પ્રકાશતુ.
 ન્ગા-, પ્રકાશવાળું. એલેકેઆ, સામે હોવું.
 ટોશા, પૂર્ણ. (હોવાવાળું).
 ઉગુઆ, ણિમારીવાળું. વેઝેકાના, શક્ય.

(આ ક્રિયાપદનો ઉપયોગ તદ્દન સરળ છે.

સૂચના :- ‘નાટુમાઈની’નો ખરો અર્થ મને ઉમેદ છે,
 થાય છે. પરંતુ લાલદાયક ઉમેદમાં (આશામાં) ઘણી-
 વાર તેનો તરબુતો ‘મને આશા છે’, ‘હું’ ધાડું છું’
 કરવાથી વધારે સાડું થશે. તેથી ઉલટું હોય તો મને
 શક છે, ‘મને ખીક છે’ વગેરેથી કરવો.

નાટુમાઈની ઉટાફીકા સાલામા, હું આશા રાખું છું કે
 તમે સહીલામત પહોંચશો.
 નાટુમાઈની આમેકુફા મામા, મને શક છે કે અત્યારે
 (અત્યાર સુધીમાં) તે
 મરી ગયો હોવો જોઈએ.

આ શબ્દના અર્થને બહુજ આશાજનક-અટકળ સાથે
 સંબંધ છે, તેવીજ રીતે ઉલટા પરિણામની અર્થવાણી

૨. ક્રિયાપદો જે ગુણની પ્રાપ્તિ દર્શાવે છે.

આકુકા,	અવ્યવસ્થિત; અસ્વસ્થ.	વીરીન્ના,	ગોળાકાર થવું.
કાઝાના,	અકેકડ-મજબુત- થવું.	નોના,	જાડું (થયેલું) જનાવરનું.
પોકુકા,	આંધળું થવું.	નેનેપા,	,, માણસનું.
ફારીજીકા,	આશ્વાસન અપા- એલું.	લેગેઆ,	ઢીલું કરવું.
સીટાવી,	આળાદ થયેલું.	શીળા,	તૃપ્ત થવું.
કાટાટમા-	ઉદાસ (થયેલું),	ચોકા,	થાકી જવું.
કુન્ગુકા,	ઉઘાડેલું (ઉઘડી ગએલું).	ચોકા,	થાકીને ટેં થવું.
ફાનીફીવા,	ઉત્કર્ષ થએલ; આળાદીવાળું.	ઉન્ગુઆ,	દાઝી જવું.
સુમ્બુકા,	ઉપાધીવાળું (થવું).	ટેન્ગેનેઆ,	દુરસ્ત (સમારે) કરેલું.
ચુબુકા,	ઉજરડો થવો.	કોન્ડા,	દૂબળું (થવું).
પુન્ગુકા,	એણું કરવું.	પેવુકા,	પરિપક્વ (થએલ).
પાડ્ડા,	ખડખચડું થવું; વિષમ થવું.	લેવા,	પીધેલ, ઉન્મત્ત.
પોટેઆ,	ખોવાઈ ગયેલું (જવું).	ટાકુકા,	ફાટેલું, તુટેલું.
ટાટાના,	ઝૂંચવાડામાં નાંખવું, (ઝૂંચ- નાની).	ચાકા-	ફાટી ગએલું, ધસાઈ ગએલું.
		પાચુકા,	ફાટીને તડ પડેલું.
		હારીબીકા,	ખગડી,
		કાન્ના,	ખાંધી

જાન-,	ભારાવું (પૂર્ણ રીતે).	ઝોઝા,	સડી જવું.
વુન્જકા,	ભાંગી જવું (ગયું).	કામીલીકા,	સંપૂર્ણ કરાએલું
લોવા,	લીનું થવું.	લઘનીકા,	મપાટ થવું.
ઝોનેકાના,	મળેલું; ગોતેલું.	પોના,	સાફ થવું (ખાનું)
લાઝીમ,	ઋણ (વાળું).	કુમુકા,	સીવેલું ખોલી
ઝીડી,	વધારે (થએલું).	ન્યોકા,	નાખવું.
પોટોકા,	વાંકું ચૂંકું, વાંકું વાળેલું.	કાઉકા,	સીધું બનવું.
ટીમીઆ,	સમાપ્ત (ખલાસ).	કોન્કા,	સુકાઈ ગયેલું.
ઝેરેવુકા,	મમજદાર (થએલ).	(શરીરમાં) સુકાઈ જવું.	
		ટુલીઆ,	શાંત થવું.
		ન્યામા-,	શાંત બનવું (થવું)
			ગુપચુપ રહેવું.

ગુણનો કળજો દર્શાવવાને આ બધા ક્રિયાપદો સાથે
'મે' નો ઉપયોગ કરવો પડશે.

નીમેચોકા, હું થાકી ગયો છું.
આમેશીબા, તે ધરાઈ ગયો છે (તે આવી રહ્યો છે.)
આન્જાલીઆ, મ્હટારી હૂં-ઉમેપોટોકા; બાસી, માસા ઉમેન્યોકા,
ખજારદાર (ધ્યાન રાખ), આ લીટી વાંકીચૂંકી છે; ઠીક, હવે તે
સીધી છે.

ઝોના શાટી ચાન્શુ ઈમેપાચુકા કાટીકા કુકુઆ ? ઘોતાં-શા
માટે માફ ખમીસ 'કાટી ગયું' છે ?

આલીઉશુઆ સીકુ ન્યીન્ગી, લાકીની માસા આમેપોના ટેના,
તે ઘણો વખત બિમાર હતો, પરંતુ હવે ફરીથી સારો છે.

મનોયત્ન ૫૦

કીડાગો કીડાગો, થોડું થોડું; થોડા પ્રમાણમાં.

સ્વાહીલીમાં તરજુમો કરો :-

૧. માણસનો અવાજ સાંભળી શકાય (તેવો) છે.

૨. બાળકો આંધળા થયા. ૩. ભાંગેલી પાણીની માટલીઓ.

૪. ચંદ્ર ઘણો પ્રકાશિત છે. ૫. બાળકનો પગ ઉજરડાઈ

ગયો છે. ૬. તમારા શબ્દો બુદ્ધિગમ્ય (સમજી શકાય એવા)

છે. ૭. દોરડું વાંકું છે. ૮. બાળક બરાબર (મારો)

છે. ૯. એરડો અવ્યવસ્થિત છે. ૧૦. રસ્તો મુકાઈ ગયેલ

છે. ૧૧. ખોરાક પૂરતો છે. ૧૨. અમારું કામ આખાદ

(થતું) (જાય છે) થાય છે. ૧૩. દોરો ગૂંચવાઈ ગયો છે.

૧૪. માજલીવા કામથી થાકી ગયો છે (થાકીને ટેં થયો

છે.) ૧૫. મોતી મને ઉપયોગનું છે. ૧૬. હું જરાયે દિલ્લગીર નથી.

૧૭. દુનિયા ગોળ છે. ૧૮. ખડખડો રમ્તો. ૧૯. દિવસ

સંપૂર્ણ (બરાબર) છે. ૨૦. વહાણ અમારા ઘરની સામે છે.

૨૧. દરવાજો ખુલ્લો છે. ૨૨. મારી ભૂખ વધી છે. ૨૩.

મારી તરસ ઘટી છે. ૨૪. ભાર મનુરને (અંતાપવાળો)

ત્રાસદાયક નીવડ્યો છે. ૨૫. ઢેળાં પાટી ગયેલા છે (હવે).

૨૬. આ વાંસ (ખ. વ.) ઘર બાંધવાને કામમાં આવશે.

૨૭. મારી કોથળી વગર સીવ્યા જેવી થઈ ગઈ છે. ૨૮.

આજે મજૂરો બહુજ થાકી ગયા છે. ૨૯. રખેવાળ

(ઓવરસીઅર) ગઈ કાલે સ્વસ્થ (ગંભીર) હતો, આપણને

આશા રાખવા દો કે આવતી કાલે પણ કદાચ તે

હુયુ મ્મેમા કુલીકો યુલે, જ્યાં તે માણસ છે તેનાથી આ
સારો છે, એટલે કે આ ભેદથી
આ વધારે સારો છે.

સા-હી-ન્નેમા કુલીકો ઇલે, આ ઘડિયાળ પેટી કરતાં વધારે
સારી છે.

મનોયતન ૫૧

સ્વાહીલીમાં તરત્રુમો કરો:-

૧. માલીન્ડી, મોમ્બાસા (=મ્વીટા) કરતાં વધારે
પુરાણું છે. ૨. નૈરોબી મોમ્બાસા કરતાં હવે વધારે
મોટું છે, પણ જંગબાર (=ઉન્-ગુન્ત) સૌથી મોટું ઘઉંર છે.
૩. ખરાબ માણસો બનવરથી પણ ભેદ છે (બનવર કરતાં
પણ વધારે ખરાબ છે.) ૪. તાડનાં ઝાડો નારિયેળીનાં ઝાડો
કરતાં વધારે સુંદર છે. ૫. સૌથી (વધારે) કડવી ફળ. ૬.
આ નદી રૂંબુમા (નદી) કરતાં વધારે પહોળી છે. ૭. રેલ્લી
જમ્યા, આ (જમ્યા) કરતાં વધારે સ્વચ્છ છે? ૮. મારો
આનંદ તમારો કરતાં વધારે પૂર્ણ છે. ૯. મજૂરો રમેલ
(ઓવરસીઅર) કરતાં વધારે બુધ્ધિ હતા. અને તેઓ તેને
ઠગ્યો. ૧૦. આ વાંસ, પેલો જે અમે ગડકાલે રૂંડી દીધો
તેના કરતાં વધારે મજબૂત છે. ૧૧. આ પાણી મોટું
પેલા કરતાં વધારે ભરેલું છે. ૧૨. અજુકાતુ ઘર. મારા
(ઘર) કરતાં વધારે મોટું છે, પરંતુ મારું (ઘર) જે ઘરો
માં ભેળા છે તે બધાં કરતાં વધારે સુંદર છે. ૧૩. આ
સ્ત્રો તમારા ઘર પાસેના કરતાં વધારે ડાંપો

સૌથી ટૂંકો નારિયેળીનાં વાવેતર (શામળા) પાસેથી જાય છે. ૧૪. કયું લાકડું સૌથી સખત છે ? ૧૫. (બળતણના) લાકડાનો કંકડો જડા લાકડાના પાટિયાં કરતાં હલકો છે. ૧૬. આ કેળાં તમારા (કેળાં) કરતાં વધારે રાતા અને મીઠા છે. ૧૭. અમારી સૌથી નાની ટકેરી તેની સૌથી મોટી કરતાં વધારે ભારે છે. ૧૮. અખડુલા ખીન અલીની દાઢી લાંબી છે પરંતુ સુલેમાનની સૌથી લાંબી છે. ૧૯. મારો હિસાબ આ મહિને ગયા મહિના કરતાં વધારે ખરો છે. ૨૦. આ સુધાર પેલા કડીયા કરતાં વધારે પ્રવીણ (હુન્નરી) છે. ૨૧. આ અમારું સૌથી સાડું નમીજ હતું. ૨૨. સૂર્ય છે તેના કરતાં, ચંદ્ર પૃથ્વીની વધારે નજીક છે.

એકાક્ષરી (સ્વરી) ક્રિયાપદો.

સ્વાહીત્રીમાં ક્રિયાપદ ‘ક્રુન્’ આવ્યું, ફક્ત એકજ આ રૂપ આસાર્યમાં ખરેખર અનિયમીત છે, જે ન્ને-, આવ ન્નેની, આવો તમે, બનાવે છે; એકાક્ષરી ક્રિયાપદો તેના ઘણાખરા કાળોમાં ‘ક્રુ’ જે સામાન્ય ક્રિયાપદોમાં આવે છે, તે રાખે છે અને તેથી તેઓ અનિયમીત છે. ક્રિયાપદ ‘આવણું’ નો બધા કાળનો નીચેનો કોઠો જેમાં ‘ક્રુ’ રહે છે તે બતાવશે.

નાન્,	હું આવું છું	નીનાક્રુન્,	આવું છું. (આહુ વ.)
નીકાન્,	અને હું આવ્યો.	નીમેક્રુન્,	હું આવ્યો છું.
નીકીન્,	જો હું આવું.	નીલીક્રુન્,	હું આવ્યો.
નીજ,	હું આવનો નથી.	નીટાક્રુન્,	હું આવીશ.

સીકુન્ન, હું આંચો નહિ. નીન્ગેકુન્ન, હું આવું તો.
 સીન્નન્ન, હજી હું આવેલ નીન્ગાલીકુન્ન, જો હું આંચો
 નથી. હોત તો.
 નીસીજે, મને આવવા ન દો. નીસીપોકુન્ન, જો હું ન આવું.
 નીન્નયે, હું જે આવું નીલીયેકુન્ન, હું જે આંચો.

આ અનિયમિતતા ઉચ્ચારના વિષય ઉપર અવલંબી
 રહેલ છે, અને જ્યારે કર્મ પ્રત્યયનો ઉમેરો થાય છે ત્યારે
 ‘કુ’ની જરૂરીયાત ચાલી જાય છે.

આમેકુલા, તેણે ખાધુ છે. સીમ્બા આમેમ્લા, સિંહે તેને
 ખાધો છે.

‘કુપા’, ને આપવું, ને હુમેશા કર્મ પ્રત્યય હોવોજ
 જોઈએ, અને તેથી તે કદાપિ અનિયમિત નથી.

નીમેમ્પા, મેં તેને આપ્યું છે. આટાનીપા. તે મને આપશે

એકાક્ષરી ક્રિયાપદોની ટીપ :-

કુચા,	ઉગવું (સૂર્યનું).	કુકા,	મરવું.
કુન્વા,	આથમવું (,).	કુન્ન,	આવવું.
કુચા,	ખીવું.	કુન્વા,	પીવું.
કુલા,	ખાવું.	કુપા,	ને આપવું.
કુન્ચા,	બરસાદ આવવો, પડવો.	કુવા,	થવું, હોવું.

સહ્યભેદો, કુલીવા, ખંવાયેહું, કુન્વેવા, પીવાયેહું, કુપેવા,
 (આપેહું) સ્વીકારવું-લેવું, નિયમિત છે.

જે સ્વરવાળા શબ્દોનો મુખ્ય ભાગ (થડ):-

‘ફવીશા’ અને ‘ફવેન્ડા’ ઘણું કરીને ‘ફન્ન’ જેમ કેટલાક કાળોમાં ‘ફવ’ રાખે છે.

સૂચના:- ‘નાકુન્ન’ શબ્દ અત્યારની સ્વાહીલીમાં ‘નાન્ન’ શબ્દની જગ્યા ઝડપથી લેતો જાય છે; પરંતુ આ ‘નાકુન્ન’ શબ્દ બહુધા ‘નીનાકુન્ન,’ હું આવું છું (આતુ વ.) નો હોય છે.

મનોયત્ન પર

સ્વાહીલીમાં તરજુમો કરો:-

૧. અમારા પૈસા ખલાસ થયા છે, અમે તમારા કેળાં ખરીદી શકતા નથી. ૨. આંખા, જે તમે તે બધાને હમણાં ખાશો તો ખલાસ થઈ જશે. ૩. મેં ‘હજી પૂઝું’ કર્યું નથી. ૪. તમે ક્યારે પૂઝું કરશો? ૫. અમારા માણસો બધા કેળાં ખાઈ ગયા છે. ૬. તમે મરી જશો. ૭. તે અમારે ઘરે આવશે. ૮. અમે માંશ ખાશું. ૯. માંશ જે તેને મારાથી અપાયેલ હતું તે ખવાઈ ગયું છે. ૧૦. અમને ખાવા અને પીવા હો કારણ કે આવતી કાલે અમે મરશું. ૧૧. અમે હંમેશાં માત્ર પાણી પીએ છીએ. ૧૨. સૂર્ય હમણાં અસ્ત પામે છે. ૧૩. જો આજે તે આવેલો હતો તો હું તેને ચુકવી આપતો. ૧૪. બહાર વરસાદ વરસે છે. ૧૫. હું આશા રાખું છું કે આવતી કાલે નહિ વરસે. ૧૬. હું ધાઈ છું (મને ખીક છે) મારે હવે જવું જોઈએ, માણસ જે મને મળવાને ઇચ્છે છે તે ત્યાં છે, અને મેં તેને ઘરે છ વાગે હોવાનું વચન આપ્યું છે. ૧૭. હું તમને જે શીલીંગ નહિ આપીશ, હું તમને

એક શીટીંગ આપીશ. ૧૮. જો તમે વેચવાને ન ઇચ્છતા હો તો તે મારે મન બધું સરખું છે, મારે ખરીદવાની જરૂર નથી.

કારણદર્શક (ખતાવનારાં) (પ્રયોજક) રૂપો.

સ્વાહીત્રીમાં ક્રિયાપદને છેડે ફેરફાર કરવાથી એક બીજું રૂપ બને છે તેને પ્રયોજક કે કારણદર્શક તરીકે ઓળખાય છે.

કુવેઝા, શકિતમાન હોવું. કુવેઝેશા, શકિતમાન બનાવવું.

યુરોપમાં પ્રયોજકની દૃષ્ટિ વિષયનો અભ્યાસ બે હજાર વર્ષથી પણ વધારે છે અને આ વિષય ઉપરના બહુ જ ચથાર્થ વિચાર અને નિરીક્ષણની પદ્ધતિ ઉપર અત્યારનું (આધુનિક) બધું વિજ્ઞાન બંધાયું છે એમ અમે માનીએ છીએ. પરંતુ (આંહીના) વિચારો હજુ પ્રયોજક ઉપર અપૂર્ણ (કાચા) અને અસંબંધિત છે જેથી તેની ભાષામાં ઉલટા આનંદદાયક પ્રયોજક રૂપો આપણને મળશે.

કુઉગુઆ, માંદું (ખિમાર) હોવું. કુઉગુઝા, માંદા માણસની સારવાર કરવી.

કુકોપા, ઉછીનું લેવું. કુકોપેશા, ઉછીનું ધીરવું.

પ્રયોજક રૂપ, સીધા રૂપમાંથી, સીધા રૂપને છેલ્લે 'આ' ને 'ઇશા' (અગર 'ઈઝા') અગર 'એશા' (અગર 'એઝા') માં બદલીને થાય છે.

ધણાં ક્રિયાપદો જેને છેડે 'ઇ', 'ઉ', અને 'ઐ' (અરબી શબ્દો) આવે છે તેનું ઠાણુદર્શક રૂપ તેવીજ રીતે તેનો છેડેલો સ્વર બદલીને બને છે, આ, ઉપર છેડેલે દર્શાવેલ ક્રિયાપદોને છેડે 'ઝ' ને બદલે 'ચ' લગાડાય છે.

છેડે 'ઇશા' (ઇઝા) અગર 'ઐશા' (ઐઝા) લગાડવું તે માટે 'સ્ટેટીવ' સયુ. ક્રિયા.-માં આપેલી ચાવી યાદ કરવી.
 પેન્ડા, ચાહવું, પેન્ડેઝા, આનંદ આપવો; રાજી કરવું.
 પાન્ડા, ચડવું. પાન્ડીશા, ઉચું કરવું.
 કોસા, ભૂલ કરવી. કોસેશા, ખોટે રસ્તે દોરી જવું.
 કુલા, ખાવું. લીશા, ખવરાવવું.
 રૂડી, પાછું આવવું. રૂડીશા, પાછું મોકલવું.
 સ્ટારેહે, આરામ કરવો. સ્ટારેહેશા, ને આરામ આપવો.
 દુળુ, પશ્ચા-તાપ કરવો. દુળીશા, ઠપકો આપવો; શિક્ષા કરવી.

ક્રિયાપદ જેને છેડે એ સ્વર આવેલા હોય તેના છેડેલા સ્વર 'આ' નો 'ઝા' થાય છે.

પુન્ગુઆ, ઝોણું હોવું (થવું).	પુન્ગુઝા, ઝોણું કરવું.
બન-, પૂર્ણ રીતે ભરાવું,	બઝા, પૂર્ણ ભરી દેવું.
ઝેલેઆ, સાફ હોવું.	ઝેલેઝા, સમજાવવું.

વસ્તુતઃ આ બધા છેડેલે 'ઝા' હોવાનું પસંદ કરતા હોય તેમ જણાય છે.

કેટલાંક ક્રિયાપદો જેને છેડે 'કા' આવે છે તેનું 'કા' બદલીને 'શા' થાય છે.

-કા,	લડકવું.	રદુશા,	લડકાવવું.
------	---------	--------	-----------

સ્ટેટીવ (સંયુ. કિ.) ના ખુલાસામાં જુઓ. ‘ફીકા’ નું ‘ફીકીશા’ અને ‘ચેકા’ નું ‘ચેકેશા’ નિયમ પ્રમાણે થાય છે.

કેટલાક ક્રિયાપદો જેને છેડે ‘આઉ’ (અરખી) હોય છે તેનું (અહીંયાંનું) કારણદર્શક રૂપ બનાવવાને છેડે ‘લીશા’ લગાડવામાં આવે છે.

માહાઉ, ભૂલી જવું. સાહાઉલીશા, ભૂલાવવું.

કેટલાક ખીન્ન રૂપો જે સ્વર ધ્વનિના નિયમ અનુસાર બનેલા છે.

પાટા	મેળવવું.	પાશા,	મેળવાવવું.
પોના,	મારું થવું.	પોન્યા,	સાબુ કરવું.
ઓગોપા,	ખીવું.	ઓગોક્યા,	ખીવડાવવું.

હંમેશના ઉપયોગના ક્રિયાપદો જે ‘ઝા’ લે છે.
 ફાન્યા. પેન્ડા. પેન્યા. લીપા. લાલા જા- શાન્ગા- કટા- ક્વા-
 ઝાએઆ. એલેઆ. એલેકેઆ. રેગેઆ પોટેઆ. જોન્ગેઆ.
 ઝોગેઆ. ટેગેમેઆ. એનેઆ. ચુકીઆ ઇન્ગીઆ. ટુલીઆ.
 ફીરખીઆ. ટીમીઆ. સીકીઆ. પોઆ. ટોઆ. ચુકુઆ. ગેઉઆ.
 કુઆ પુન્ગુઆ.

૨. હંમેશના ઉપયોગના ક્રિયાપદો જે ‘શા’ લે છે.

વેઝા. પાન્ડા. કુઆટા. વુમા. કેસા. કેમા. શીખા.
 કેપા. ઇનામા. પાટાના. કુટાના. લીન્ગાના. પીગાના. ટાટાના.
 ખાડીલી. કારીખુ. સુલીખી. કુરાહી. રૂડી. ઝીડી. થુખુટ.
 સ્ટારેહે. સાફીરી. સ્ટાન્નખુ.

૩. હંમેશના ઉપયોગ ક્રિયાપદો જેને છેડે 'કા' આવે છે અને 'શા' લે છે.

આમકા. ચેમકા. રુટુકા. એપુકા. ટા-ખીકા. ઓન્ડોકા. પોકા. વુકા. રૂકા. વાકા. ન્યોકા. પોટોકા. કાસીરીકા. કાઉકા. આન્યુકા. કુમ્બુકા. ઝુન્ગુકા.

ભારપૂર્વક (ખતાવવાના) રૂપ

માત્ર એક વાત કહેવાની છે તે એ કે સ્વાહીલીમાં આ રૂપ લગભગ કારણદર્શક રૂપ જેવુંજ છે. આપણે ઘણી વાર કારણદર્શક રૂપ જોઈએ છીએ તે ખરી રીતે શા માટે કારણદર્શક નથી અગર તો તે અર્થમાં વપરાયેલું હોય તેમ દેખાતું નથી તેનો આ ખુલાસો કરે છે.

સ્વાભાવાકિ રીતે કારણદર્શકને કર્મ પ્રત્યય હોય છે અને ભાર ખતાવનાર રૂપમાં એવું કાંઈ હોતું નથી કારણકે મોટે ભાગે તે અકર્મક તરીકે વપરાયેલું હોય છે; પરંતુ ઘણીવાર ભાર ખતાવનાર રૂપ મૂળ ક્રિયાપદની રચનામાં સકર્મક તરીકે વાપરવામાં આવે છે અને તે વખતે તેને કર્મ-પ્રત્યય હોય છે. ગમે તેમ કર્મ પ્રત્યય તે (જોખવાની) સારી નિર્ણય-સંજ્ઞા છે.

(કારણદર્શક) નાની આટાવાલીશા વાટોટો ?

છોકરાઓનું પાલનપોષણ કેણુ કરવાનું છે ?

(ભારપૂર્વક) કોન્ડો- વાલીકુવા વાલીલીશા,

(ભારે પૂર્વક) થોડાં દ્રષ્ટાંતો.

કુહારીખીશા,	સાવ નાશ કરવો.
કુધંગીઝા,	નકલ કરવી.
કુલીખીઝા કીસાસી,	ના ઉપર વેર લેવું.
કુવાશા,	ચરચરાટ થવો (શરીરમાં ચર (ખુજલી) આવવી).

કારણદર્શક રૂપનું સહ્યલેદ અલખ-ત હોય છે, વળી કેટલીકેવાર તેમાંથી નામયોગીનું રૂપ પણ થાય છે અને તે નામયોગીનું પણ સહ્યલેદ થાય છે.

નીમેક્ષાન્ધીઝીવા કાઝી હી- ના કુન્ડી આલી,
મારા માટે આ કામ મેં કારીગર અલીથી કરાવ્યું હતું.

પારસ્પરિક (અન્યોઅન્યનું સંબંધવાળું) રૂપ

પારસ્પરિક રૂપ સીધા રૂપમાંથી 'ના' પ્રત્યય (જેનો અર્થ સમુહ છે) લગાડીને કરવામાં આવે છે. આ 'ના' જુદો લખાતો નથી પણ સાથે પ્રત્યય જેમ આવે છે.

પેન્ડા, ચાહવું.	પેન્ડાના, એકબીજાને ચાહવું.
પીગા, મારવું.	પીગાના, બાઝાબાઝી કરવી.
ઝોઆ, સ્ત્રી પરણવી.	ઝોઆના, અંદરોઅંદર લગ્ન કરવા.

ક્રિયાપદો જેને છેડે 'ઇ', 'ઉ', અને 'એ' (અરબી શબ્દો) આવે છે તેનું પારસ્પરિક રૂપ તેના નામયોગી રૂપમાંથી બને છે.

બાડીલી, બદલવું. બાડીલીઆના, અદલાબદલી કરવી.

સ્વાહીલીમાં સ્ટેટીવ (અયુ. કિ. જેવા અર્થવાળા કિ.)ના જે અર્થ હોય છે, જેમકે, કરાએલું હોવું, કરી શકાય તેવું, પરંતુ ઘણા ખરા સામાન્ય ક્રિયાપદોના 'સ્ટેટીવ' (અયુ. કિ.) રૂપનું પારમ્પરિક રૂપ બીજો અર્થ દર્શાવવા વાપરવું સાડ છે.

પાટીકાના, મળી શકે તેવું. ઓનેકાના, દેખી શકાય તેવું. વેઝેકાના, કરી શકાય તેવું. જુલીકાના, સમજી શકાય તેવું.

બીજા પ્રયોજન રૂપે જાણિત છે પણ શીખનારને સૂચના કરવામાં આવે છે કે તેવો ઉપયોગ આવે તો તેને જુદા ક્રિયાપદ તરીકે હાલમાં ગણવાં. જેમકે—

'કુઇના,' એ 'કુઇનુઆ' રૂપ બનાવે છે, ઉલટું રૂપ.

„ 'કુઇનામા' „ „ „ સ્થિત્યાત્મક રૂપ.
પરંતુ શબ્દ જે આ બે જીવતા રૂપોને બનાવે છે તે પોતેજ અપ્રચલિત છે (એટલે ઉપયોગમાં નથી). આથી કરીને આવી બાબતો થોડે ઘણે અંશે ગૂંચવાડાવાળી બને છે.

મનોયત્ન ૫૩

સ્વાહીલીમાં તરજુમો કરો:—

૧. મેં આ પુસ્તક વાંચવાનું પુરું કર્યું છે. ૨. તેની અંદર જે બધું છે તે (શુ) હું જાણું છું? ૩. ના, પરંતુ હવે હું વાંચી, લખી અને થોડું બોલી શકું છું; અને જ્યારે હું માણસોને બોલતાં માણસું છું, ત્યારે તેઓના શબ્દો મને સમજી શકાય તેવા (બુદ્ધિગમ્ય) હોય છે.

વાર્તા

તમારા વાંચનને માટે, અહીંયાં આ વાર્તા છે. દરેક શબ્દનો તરબુતો કરવા કોશિય કરવી નહિ, પરંતુ સીધે સીધા વાંચી જાઓ, અલગ-ત ધીમેથી, અને જુઓ કે તેની રચનાનો સંબંધ સમજી શકો છો તે છેવટે હસો.

પાકા

હાથે કાલે પાકા હાકુકા— કાટીકાં ન્યુમ્મા આ વાદુ; આલીકા— મ્વીટુની, આઉ માશુગુની દુ. પાકા મોબા આલીકુવા રાફીકી યા સુન્ગુરા, વાકાટેમ્બેઆ પામેબા, ના પાકા આકાસ્ટા— જાળીઆ વેરેવુ વા રાફીકી યાકે; લાકીની સીકુ મોબા કુનો આકાગોમ્બાના ના સુન્ગુરા આકામ્બુઆ ક્વા પેમ્બે ઝાકે. સાસા ક્વા કુવા રાફીકી યાકે આમેકુકા, પાકા આકાકુઆટાના ના યુલે કુનો. હાલાકુ કુનો આકાઉઆવા ના યુઇ. પાકા આકાઓના હેરી આકુઆટાને નાંચે. સીકુ મ્વી ન્વીન્ગી આઆકાંચે વાકાકુટાના ના સીમ્બા. સીમ્બા આકાપીગાના ના યુઇ આકામ્બુઆ. સાસા માસ્કીની પાકા આકાફાંન્યા ઉરાફીકી ના સીમ્બા, વાકાકુઆટાના પામેબા હાટા સીકુ મોબા વાકાકુટાના ના કુન્ડી લા ટેમ્બે. ટેમ્બે ન્ડુમે મ્કુખ્વા આકાપીગાના ના સીમ્બા હાટા આકામ્બુઆ. પાકા આકાફીકીરી મોયોની, નીકીફાંન્યા ઉરાફીકી ના મ્બ્યામા મ્કુખ્વા મ્બેન્યે ન્યુવુ કામા હુયુ, હાપાના આટાકાચેમ્શીન્ડા. લાકીની ટા-ખુ ઝાકે હાઝીજઇથા. સીકુ મોબા આકાબા મ્વીન્ડાજી નાંચે આકામ્બીગા ટેમ્બે ક્વા મીશાલે ચેન્યે યુમુ ના ટેમ્બે આકાફા.

સાસા પાકા હાજીઈ લા કુટેન્ડા, માઆના હાજીઓના
 મન્યામા આનાયેફવેન્ડા ક્વા મીચૂ- મીવીલી કામા
 હુયુ. આકાફીફીરી-ઈ-ઈ, આકાઓના કામા હુયુ
 આકીવેઝા કુમ્બુઆ મન્યામા મકુખ્વા કામા ટેમ્બો, હેરી
 નીફાન્યે ઉરાફીફી નાયે નીપાટે કુકા- સાલામા. જાસી
 આકામકુઆટા હુયુ મ્વીન્ડાજી મ્પાકા ક્વાઓ, ના
 આલીપોઈન્ગીઆ ન્યુમ્બાની આકાજીકાલીઆ ઉપેતુની. મારા
 આકાસીકીઆ કેલેલે ન્યુમ્બાની કામા યા ઉગોમ્વી,
 આકામ્બોના મ્દુ હુયુ આકીટોકા મ્પીઓ આકીકુકુમ્બા
 ના મ્બાનામ્કે આનાયેમ્પીગા ક્વા મ્વીકો વા કુકોરોગેઆ
 ઉગાલી. પાકા આકાસેમા, સાસા નીમેમ્બોના આલીયે
 મ્ફૂ- કુપીટા વાન્યામા વોટે, નાયે ની મ્બાનામ્કે.

ટાન્યુ સાસા આમેકો- ન્યુમ્બાની પામેન્ડા ના
 વાનાવાકે, માઆના ન્ડીઓ વાનાઓટાવાલા.

જે જાતિમાં આવા પ્રકારનો વિનોદ (હાસ્ય રસ)
 પેદા કરવાને શુદ્ધિ છે તેને માટે લવિષ્ય નથી તેમ કહેવું
 ખિલકુલ અસંભવિત છે.

મનોયત્નોની ચાવી. મનોયત્ન ૧ (પાનું ૧૯).

વાગેની. વીચો. વીચોકુ. વાગોન્નવા. વીટાલે. મીટાઇ.
મીટો. માસીખા. વીપાન્ડે. વીખોડ્યા. વીસીમા. મીટે ડે. વીટાન્ડા.
વીનુ. વીટી. મીકુકો. વાદુમ્વા. વાંતકાઝી. વીટોન્ડો. વીકાડ.
વીખોકો. વીજીકો. વીરોખોટો. વીસુ. મીજેલેડી. વીકો.
વીટાખુ. વાસીમામીઝી. વીસુ. મીકુકુ. વીકુઆ. વીખાન્ડા.
વીવુલી. વાવુલાના. વાટોટો. વાસીયાનાં. વીઝીખાઉ. વાચાવી.
મીટેગો. વાવોન્ગો. વીજના. મીપુકો. મીટી. વીસીવા. વીપાન્ડે.
વીટાખ્યા. વીલીમા. વીકાપુ. વીગાએ. વાચાવી. વીટુંગુ.
મીલીંગોટી. વીકુનીકો. વાજુસી. વાન્થામા. મીચીકીચી.
મીઝીન્ગા. મીટી. મીકુકો. મીલાન્ગો. વીટાખ્યા. વાગાંગા.
વીટાના. મીઝાખીખુ. વાલેવી. વાકાલીમાની. વાજુખે. વાસી
-મામીઝી. વાઉમે. વીકાકા. વીવુકો. મીનાઝી. મીટો. વાદુ
-મીશી. મીગુ. વાગેની. વીલીમા. મીલીમા. વીઆદુ. મીકાટે.
વીલેખ્યા. વીટી. વાજુંગુ. વીકોખે. મીકીઆ. વાલીન્ઝી. વીટાંઝી.
વાકે. મીશાલે (મીશારે.) વીખીરીટી. વાટોટો. વાજે. વીકુન્ગો.
મીખુની. વીઝીખો. વીઝીવી. વાંચુંગા. વાપાગાઝી. મીઝીગો.
વાટોરો. મીકુકી. વાજુન્ગા. મીઝીગા. વાવુંવી. વીખોડ્યા.
વાગોન્નવા. મીટુંગી. વીપીમો. વીચ્વા. વીન્ચ્વા. વાજુંગા.
વાગેની. વાહુની. વાપીશી. મીચેઓ. વીઆઝી. વાકાદમે.
મીખુયુ. વીખોડ્યા. મીકાટે. મીસ્ટારી. મીસાકારા. વીસીમા.
મીટી. વાજે. વાજને. વાજને. વીજુકા. મીજી. વીપીની.
મીટાખે. મીચી. મીકેકા. મીકુકુ. મીપાકા. વાકે. વીઆપો.
મીકોનો. મીકુપા. વીટેવુ. મીકુકુ. મીપીની. વીપીની. મી
મીટુખવી.

મનોયત્ન ૨ પાનું ૨૬.

(અ)

૧ કીપાન્ડે કીખાયા ૨ મ્શાલે (મ્શારે) મ્રેકુ. ૩
 વીકાપુ વીહુપુ. ૪ મીખુયુ મીનેને. ૫. કીટાન્ડા કીપાના.
 ૬ મ્કુપા મ્ચુમુ. ૭ કીટાપુ કીફૂ-ફૂ. ૮. મીઝીગો મીઝીટો.
 ૯. મીઝીન્ગા મીકુપ્વા. ૧૦ મીસાફારા મીગેની. ૧૧ વાફાદમે
 વાફૂ-. ૧૨ મ્ટોટો મ્જુરી. ૧૩ મ્ચુની મ્જુરી. ૧૪ વીટાના
 વીટોગો. ૧૫ મ્પીશી મ્વીવુ. ૧૬. વીઝીગો વીખ્યા. ૧૭ મીટેન્ડે
 મીકુપી ૧૮ મીલાન્ગો મીપાના ૧૯ કીટાલે કીનેને. ૨૦
 વાવુવી વાવીવુ. ૨૧. કીવુકો કીપાના. ૨૨ મ્ચેચો મ્જુરી.
 ૨૩ વાલીન્ઝી વાકાલી. ૨૪ મ્કોનો મ્ઝીમા. ૨૫ વીપીની
 વીરેકુ (મીપીની મીરેકુ). ૨૬ વાચુન્ગા વાખાયા. ૨૭ કીલીમા
 કીકુપ્વા ૨૮ કીખાન્ડા કીકાવુ. ૨૯ કીસુ કીકાલી. ૩૦ વીકુ
 નીકો વીઝીટો. ૩૧ મ્રટારી મ્રેકુ. ૩૨ વાબુસી વાકુપ્વા. ૩૩
 મ્કાટે મ્ટામુ. ૩૪ વીચો- વીખ્યા. ૩૫ કીટાન્ઝી કીરેકુ ૩૬
 મ્ગાન્ગા મ્ગેની. ૩૭ મીસીખા મીઝીટો. ૩૮ કીતુ કીખ્યા. ૩૯
 મીલીમા મીકુપ્વા. ૪૦ વીન્વા વીપાના. ૪૧ કીઆપો કીચુન્ચુ.
 ૪૨ વાએ- વાજુરી. ૪૩ કીહુન્ગુ- કીબોવુ. ૪૪ વાસીમામીઝી
 વાકાલી. ૪૫ વીપાન્ડે વીકુપી ૪૬ મ્ટો મ્ચુમુ. ૪૭ મીટી મીરેકુ.
 ૪૮ મ્પાગાઝી મ્વીવુ. ૪૯ વીઆઝી વીખીચી. ૫૦ કીગાચો
 કીકાલી. ૫૧ કીટાન્ગા- કીફૂ-ફૂ-. ૫૨ વીકાકા વીપાના. ૫૩
 મ્દુમીશી મ્ખ્યા. ૫૪ વીટાન્ડા વીખાયા. ૫૫ મ્કુકી મ્ઝીટો.
 ૫૬ મીટો મીપાના. ૫૭ કીઆદ કીખ્યા. ૫૮ વાદુમીશી
 વાખાયા. ૫૯ કીવુલી કીરેકુ. ૬૦ મીકેકા મીફૂ-ફૂ-. ૬૧
 કીજકો કીટોગો. ૬૨ મીકીઆ મીરેકુ. ૬૩ કીકો કીપુપી.
 ૬૪ મીજ મીકુપ્વા ૬૫ મ્ટોગો મ્દુપુ. ૬૬ વીલેમ્ગા વીજુરી.

૬૭ મહાબીજુ મહુરી. ૬૮ વીઝીળાઉ વીરેકુ. ૬૯ મહુન્ગી
મહુપુ. ૭૦ મીજેલેડી મીઝીટો. ૭૧ મહે મવીવુ. ૭૨ વીઆઝી
વીળીચી વીકુખ્વા. ૭૩ મીઝીગો મીન્ગાપી? ૭૪ મીટી
મીન્ગાપી? ૭૫ મીકાટે મીન્ગાપી? ૭૬ વાધીશી વાન્ગાપી? ૭૭
મીલીમા મીન્ગાપી? ૭૮ વીલ્લના વાન્ગાપી? ૭૯ મીજી
મીન્ગાપી? ૮૦ વીપાન્ડે વીન્ગાપી? ૮૧ મીદુન્ગી મીન્ગાપી?
૮૨ વીસુ વીન્ગાપી?

(ખ)

૧ મહુખ્વી મહુખ્વા ઉના મહીન્ગોટી મહુપી. ૨ મહુન્ગાઆના
મહાલીમાની મયાયા. ૩ નીના કીકોમ્બે કીકુપુ ૪ વાગેમી
વાના વીડેવુ વીરેકુ. ૫ આના વીકુન્ગો વીઝીરી નો મહુકુ
મરેકુ. ૬ યુ મહુ મહુ. ૭ વીસીવા વીકુખ્વા વીના મીચીકીચી
મીરેકુ. ૮ મેની આના મીગૂ-મીદુપુ. ૯ મેટોની મયાના.
૧૦ કીટી કીટોગો કીના મગૂ-મયા. ૧૧ દુના મીકુકે
મીદુપુ. ૧૨ મયુન્ગા મહુપી આના મીકોનો મીકુખ્વા માં
મીગૂ-મીનેને. ૧૩ મેલેવી મહાલી આના મીકોમો મીકોપુ
ના કીચ્વા કીગોવુ.

મનોયત્ન ૩ (પાનું ૩૦)

૧ યુ ધાઇકુ લેઓ. ૨ ની ક્વેલી ૩ કીટાંજી કી રાહીસી. ૪
વાદુમીશી વા આમીની. ૫ કીકોમ્બે કી સાફી. ૬ કીલા મહુ
આના મહીગો. ૭ વાટોટો વા રાધીના ચાકુલા. ૮ વાદુ
વા દુર. ૯ મીસીફા હાફીકુ. ૧૦ મીસીબા મીઝીટો. ૧૧
યુ ટાજીરી. ૨૨ દુ મારકીની. ૧૩ મહુ હોઝારી આના
મીકોનો મીકુખ્વા. ૧૪ મકાટે ની મકાવુ. ૧૫ કીટી ની ધમારા.
૧૬ મલાન્ગો ઉ વાઝી. ૧૭ વીકાપુ ની હાળા. ૧૮ કીઝીબા
ની કીફ-ફ. ૧૯ કીલા કીટાંજી ની સાહીલી. ૨૦ વાટોટો
સાલામા. ૨૧ મી ની લાઈની. ૨૨ મીદુખ્વી ઇ.

મનોયત્ન ૪ (પાનું ૩૨)

૧. ૧. મુ મોળ. ૨ કીચુ કીમોળ. ૩. મી મોળ. ૪ મુકો મોળ. ૫ મુન્ગી મોળ. ૬ મીઝીગો મીવીલી. ૭ વીકુન્ગો વીટાદુ. ૮ મીઝીન્ગા મીન્ને. ૯ મીદુમ્બવી મીટાનો. ૧૦ મીસાક્ષરા સીટા. ૧૧ મીકુપુ માળા. ૧૨ વીટી વીનાને. ૧૩ વાદુમીશી કેન્ડા (ટીસા.) ૧૪ વીટાલે કુમી. ૧૫ મનાઝી મોગો મોળ. ૧૬ મીખુની મીકુખ્વા મીવીલી. ૧૭ વીટાના વીરેકુ વીટાદુ. ૧૮ વાપીશી વાવીવુ વાન્ને. ૧૯ વીઝીગો વીજાયા વીટાનો. ૨૦ વીકોમ્બે વીટોગો સીટા. ૨૧ મીટેન્ડે મીકુખ્વા સાળા. ૨૨ વાળને માસ્કીની વાનાને. ૨૩ મીલાન્ગો મીપાના કેન્ડા (ટીસા). ૨૪ વાટોટો વાટોગો કુમી. ૨૫ કીટાલે કીનેને કીમોળ. ૨૬ મીટો મીપાના મીટાદુ. ૨૭ મીસ્ટારી મીરેપુ કુમી. ૨૮ વાપાગાઝી ધાઈકુ વાવીલી. ૨૯ વીટાળુ રાહીસી સીટા. ૩૦ વીસુ વીકાલી કેન્ડા (ટીસા). ૩૧ વીલીમા વીકુખ્વા વીટાનો. ૩૨ વીદુન્ગુ-વીજોવુ વીનાને. ૩૩ વીપીની વીરેકુ વીન્ને. ૩૪ મીકેકા મીખ્યા સાળા.

(ખ)

૧ વાજુન્ગુ વાકુપી વાવીલી વાના વીટોવુ વીરેકુ. ૨ કીલેમ્બા સી. કીખ્યા. ૩ નીન્કે સેન્ટી હામ્સીની, સીના શીલીંગી મોળ ૪ વીટાનો વીવીલી ની સેન્ટી કુમી. ૫ કીસીવા કીના મીનાઝી મીરેપુ ઇશીરીની ના મોળ, હાકીના મેન્ડે મોળ. ૬ સી કવેલી. ૭ વાટોટો કુમી વાના મીકોનો ઇશીરીની ના વીટાલે મીઆ. ૮ મુમીશી આમીની હાના મે.

મનોયત્ન ૫ (પાનું ૩૬)

(અ)

૧ વીટાન્ડા વીલે. ૨ મીકુપા મીશુમુ હી-. ૩ કીટાળુ કીખ્યા હીકી. ૪ મ્પાકા હૂ-. ૫ વીકુન્ગો હીવી. ૬

(ક)

૧ વાહુ હાવા વાકાલી. ૨ મીલીમા હી- મીકુપ્વા.
૩ મીટી ઇલે મીડાગો. ૪ મહુ યુલે મકુપી. ૫ મકુકી.
મીટો. ૬ વાગુન્ય હાવા વારેકુ. ૭ કીસુ. હીકી. બોરા. ૮
કીકોગે હીકી સાદી.

મનોયત્ન ૬ (પાનું ૪૦)

૧ મીમી મ્હે. ૨ વેવે મ્કુપી. ૩ ચેચે મ્કુ. ૪
વાઓ વાડાગો. ૫ ચેચે મ્કુરી. ૬ સીસી ટાજીરી. ૭ નીન્યી
મારકીની. ૮ નીમેનુનુઆ મ્કુન્યી, ની મ્કુપુ. ૯ નીમેપીગા
કીમના, યુ મ્વીવુ. ૧૦ વામેસેમા ક્વામ્મા નીન્યી મ્વાવીવુ.
૧૧ મ્કુમેનુનુઆ વીઆહુ, ની વીમ્મા, ના, સાદી. ૧૨
મ્સીમામીકી યુ મ્કુપી ના મ્નેને. ૧૩ આમેઓના, ક્વામ્મા
મીટી ની મીરેકુ સાના. ૧૪ નાપેન્ડા મ્કુકુ. હુ, ની મ્કેકુ
ના મ્નેને ના મ્કુરી. ૧૫ ની ધાહીરી ક્વામ્મા વામેપીગા
મ્કાલીમાની.

મનોયત્ન ૭ (પાનું ૪૨).

૧ મી હુ- ની મ્કાગો. ૨ મ્કેન્ડે યુલે ની મ્કુપી.
૩ મ્કેન્ડે હુયુ ની, મ્કુ. ૪ સીસી. ૫ વાકાવુ. ૬ મીટી
ઇલે મીરેકુ. ૬ મ્કુ મ્કાગો યુલે યુ મ્કાલી. ૭ કીસુ. કીલે
કીકાલી. ૮ નીન્યી મ્વાવીવુ. ૯ ચેચે-ની. મ્વાવીવુ. ૧૦
ચેચે મ્કાગો. ૧૧ ચેચે યુ, મ્કુરી. ૧૨ ચેચે મ્કુપી. ૧૩
નીમેકુમ્કુકા, ક્વામ્મા. મ્કે. હાઉના કીવુકો. ૧૪ આમેસાહાઉ
કીટાણુ હીકી. ૧૫ વામેચુકુઆ મીકીગો. મીકીટો. લેઓ.
કીટામ્મા- હીકી. ની કીકુ-કુ. ૧૭ નીમેનુનુઆ કીમ્મા.

૧૮ હુમેજેન્ના કીખાન્ડા કીજુરી હાપા. ૧૯ ઉમેપાટા શીલીગી ઇશીરીની લેઓ. ૨૦ વાઓ હાકારી લાકીની વાવીવુ સાના.

મનોયત્ન ૮ (પાનું ૪૩).

૧ મશાલે (મશારે) ઉલે ઉમેવુન્જકા. ૨ કીકાયુ કીમેઆન્જકા. ૩ મ્યુયુ ઉમેઆન્જકા. ૪ કીટાન્ડા કીફૂ-ફૂ-કીલે કીમેવુન્જકા. ૫ મ્હે-આમેકુકા. ૬ મ્હુપા મ્હુખ્વા ઉમેવુન્જકા ૭ કીટાણુ કીખ્યાં કીમેપાસુકા. ૮ મ્હીગો મ્હીટો ઉમેઆન્જકા. ૯ વીકુન્ગો-વીમેવુન્જકા. ૧૦ મીકુકુ મીનેને ઇમેવુન્જકા. ૧૧ કીટી કીમેઆન્જકા. ૧૨ મ્હે-ઉલે ઉમેઆન્જકા. ૧૩ મ્હોટો મ્હોગો આમેકુકા. ૧૪ મ્નાઝી મ્હેકુ ઉલે ઉમેઆન્જકા. ૧૫ મ્હુન્ગી મ્હુ-ફૂ-ઉમેવુન્જકા. ૧૬ કીટાના કીડોગો કીમેવુન્જકા. ૧૭ મ્પીશી આમેકુકા. ૧૮ કીકોમ્હે કીમેવુન્જકા. ૧૯ વીકોમ્હે વીખ્યા હીવી વીમેવુન્જકા. ૨૦ મીટેન્ડે મીવીલી ઇમેઆન્જકા. ૨૧ મીલાન્ગો મીન્ને ઇમેવુન્જકા. ૨૨ રલેવી મુલે આમેઆન્જકા. ૨૩ વાજુન્જુ સાળા વામેકુકા. ૨૪ વીટોલે વીવીલી વીમેવુન્જકા. ૨૫ આમેજેન્નાત્યુમ્પા ફૂલે. ૨૬ કીટાણુ કીમેઓનેડાના ટેના. ૨૭ મ્હુમ્પવી ફૂ-ઉમેપાસુકા. ૨૮ મ્હોટો આમેપોટેઆ.

મનોયત્ન ૯. (પાનું ૪૬).

૧ વાદુ ગાની હાવા ? ૨ મીશાલે (મીશારે) ઇપી ? ૩ વીકાયુ ગાની ? ૪ મ્યુયુ ઉપી ? ૫ કીટાન્ડા ગાની હીકી ? ૬ નાની મ્હે-હુયુ ? ૭ મ્હુપા ગાની ફૂ-? ૮ વીટાણુ

વીપી ? ૯ શ્રીકુન્જોગાની ? ૧૦ મુમ્બી ઉપી ? ૧૧ મુકુંડ
ગાની હૂ-? ૧૨ કીટી કીપી ? ૧૩ મટોટો યુપી ? ૧૪
મીનાઝી ઇપી ? ૧૫ મેન્ડે ઉપી ? ૧૬ નાની મ્લેવી હુયુ ?
૧૭ મીટી ગાની ઇલે ? ૧૮ મકોનો ઉપી ? ૧૯ મ્લેઝો
ગાની હૂ-? ૨૦ કીલીમા કીપી ? ૨૧ વીમીવા વીપી વીલે ?
૨૨ કીટુ ગાની કીયુ. હીકી ? ૨૩ મુ ગાની મકાલીમાની
હુયુ ? ૨૪ મ્લીન્ગોટી ઉપી ? ૨૫ મ્સીળા ગાની ? ૨૬
મટી ગાની મ્સીકીચી ? ૨૭ નીની કીઆપો ? ૨૮ મ્સીમા
મ્મીઝી ગાની કીપોકુ ? ૨૯ મ્લે- યુપી કીઝીવી ? ૩૦ યુપી
મ્ગાન્ગા ? ૩૧ મટી ગાની હૂ-? ૩૨ મીટી ઇપી ?

મનોયત્ન ૧૦ (પાનું ૫૭).

૧ નીમેકુળાલી. ૨ ઉટાકુરાહી કુસીકીઆ હાળારી.
૩ દુમેપાટાનાં. ૪ આટાળાડીલી. ૫ વાપાગાઝી વાનાન્ગોળ.
૬ નીલીજીયુ. ૭ મીટી ઇનાઝા-. ૮ કીફેયુ આનાઓમ્યા.
૯ નીટાસાડીકી. ૧૦ વીળના વામેફીકા. ૧૧ વાટોટો
વાનાઉલીઝા. ૧૨ દુટાઓગા સાસા. ૧૩. વીરોઓટો વાટાઉમા.
૧૪ વાટોટો વાનાજીસીકુ. ૧૫ વાટોટો વાન્ને વામેઝાલીવા.
૧૬ વાજુન્યુ વામેનુનુઆ કીકાપુ. ૧૭ મ્પીશી આલીનેન્ગા
કીળાન્ડા. ૧૮ મ્લીનુનુઆ મ્કોટે. ૧૯ વાઝે- વાલીઇટા. ૨૦
આનાઆન્ગાલીઆ. ૨૧ વાપાગાઝી વાનાયુકુઆ મીઝીગો.
૨૨ મેન્ડે ઉનોઝા-. ૨૩ વાચાવી વામેડાન્ગાન્યા. ૨૪
મ્સીમામીઝી આટાંયાગુઆ. ૨૫ વાયુન્ગા વાનાપીગા માકોફી.
૨૬ મટોટો આટાપાન્ડા હાપા. ૨૭ મ્જુન્યુ આટાશીન્ડા.
૨૮ નીનાફીકીરી. ૨૯ મ્પીશી આમેપીકા ચાકુલા. ૩૦

વાનાકોહોઆ. ૩૧ કીકુનીકો કીલીકુનીકા કીસીમા. ૩૨
મ્સાકારા ઉલે ઉમેવુકા. ૩૩ વાટોટો હાવા વાટાઆલીઆ.
૩૪ વાઝે-વાટાલીમા હાપા. ૩૫ વીસુ વીકાલી વીલે
વીટાકાટા. ૩૬ વાટોટો વાનાચેઆ. ૩૭ મીસીખા ઇનાપુન્થુઆ.
૩૮ વાપાગીઝી વાખાયા વાલે વાના કાવીઆ. ૩૯ વાઝુન્થુ
વાલીચીખા કીસીમા કુલે. ૪૦ દુટાગાવાન્યા મીકાટે. ૪૧
આમેટેન્ડા. ૪૨ વાદુ વાલે વામેટેકા માણ. ૪૩ નીમેપીગા
મ્સારી. ૪૪ મ્ઝે-યુલે આલીઓટા. ૪૫ મ્કાટે ઉમેકાલિકા.
૪૬ વાલેવી વાનાપીગાના. ૪૭ મ્શાલે (મ્શારે) ઉલીઇન્ગીઆ.
૪૮ મીટી મીરેકુ ઇલીઆન્થુકા. ૪૯ વાગેની સીટા વામેલેવા.
૫૦ વીટુન્થુ-વીમેઓઆ. ૫૧ વાપીશી વાનાસાગા. ૫૨
મ્કાલીમાની આલીટાન્થુલીઆ. ૫૩ ઉલીસીકીલીઆ. ૫૪
ઉટાપીકા. ૫૫ નીનાટાકુટા માણ. ૫૬ મ્ઝે-આમેઓઆ
મ્કે. ૫૭ કીપાન્ડે કીલે કીમેયેયુકા. ૫૮ વાટાલીપા. ૫૯
દુલીઓકોટા કીઆદુ. ૬૦ મ્દુમીશી આમીની આલીફાનીકીવા.
૬૧ ઉનાચેઆ મ્ચેઓ. ૬૨ નીનાસોમા કીટાણુ સાસા. ૬૩
મ્ટોટો આલીકટા-. ૬૪ મ્ટોટો આટાસીકીટીકા. ૬૫
વાપાગાઝી વાનાપુમ્ઝીકા. ૬૬ મ્કોનો ઉલે ઉનાવીખા.

મનોયત્ન ૧૧ (પાનું ૬૨)

૧ મ્દુ હુયુ આનાનીસુમ્થુઆ. ૨ મ્શાલે (મ્શારે) ઉલી
મ્પીગા. ૩ મીશાલે (મીશારે) ઇલે ઇલીવાકોસા. ૪ આનાયુકુઆ
વીકાપુ સીટા. ૫ મીખુયુ મીટાદુ ઇમેઆન્થુકા. ૬ વામેલેટા
વીટાન્ડા વીવીલી. ૭ વામેવીલેટા વીટાન્ડા વીવીલી. ૮ ઉટાઇઆઆ
મીકુપા. ૯ નીમેકીઓના કીટાણુ. ૧૦ વામેઇપીટા

૧૧ વાપાગાઝી મીટા વાનાઈચુકુઆ મીઝીગો સ્કીટા. ૧૨
 ઉનાકીકુન્ચુઆ કીકુન્ગો. ૧૩ વાટુ કુમી વાનાઈવુટા મીઝીન્ગા
 મીકુપ્પા મીવીલી. ૧૪ વાટુ સીટા વાવીઉચુકુમા મ્હુમ્પી. ૧૫
 નાચોના મ્સાકારા. ૧૬ ઉલીઈચોના મીસાકારા મીવીલી.
 ૧૭ આગાકુન્ગા મ્હુકુ. ૧૮ કીન્તના આમેલેટા કીટી. ૧૯
 નીટાકીપાટા કીટી કીલે. ૨૦ વાગેની વાટાનીલીપા ૨૧
 નીલીકુટા વાટોટો વાન્ને. ૨૨ ઉમેવાપીટા વાટોટો. ૨૩
 વાજુન્ચુ વામેકાટા મીનાઝી ૨૪ મ્પીશી આમેઉવુન્ત
 મ્હુન્ગી હૂ. ૨૫ મ્પીચાના આમેપાટા કીટાના કીજુરી. ૨૬
 મ્હુન્ગા આનામ્પીગા મ્પીશી. ૨૭ જાટાકા મ્પીશી. ૨૮
 નીમેકીકાટા કીઝીગો. ૨૯ આમેચોટોટા કીકોમ્મે ૩૦
 મીટેન્ડે મીવીલી ઇલે ઇનાઝા. ૩૧ મ્લાન્ગો ઉમેચોઝા.
 ૩૨ વાજુન્ચુ વામેમ્વુઆ મ્પીશી મ્વીવુ ચુલે. ૩૩ કીડાલે
 હીકી કીનાનીઉમા. ૩૪ વાવુવી કુમી વાનાડી. ૩૫ નીમેઉઆ
 વીરોગોટો સાળા. ૩૬ વાલીવાચોના વાગેની. ૩૭ વાલીન્ઝી
 વાવીકીમ્પીઆ. ૩૮ વાલીઈવુઆ મીકોનો મીવીલી. ૩૯
 હુલીઈચોના મીકોનો ૪૦ હુલીપીટા વીલીમા વીવીલી.
 ૪૧ વાજુન્ચુ વાલીઉઆ વીગોકો સીટા. ૪૨ વાગેની વાલી
 નેન્ગા વીળાન્ડા વીવીલી. ૪૩ ચ્યાવી આલીવીચોમા મોટો
 વીળાન્ડા વીવીલી ૪૪ મ્કાવીમાની મ્હોગો આલીજીસીકુ. ૪૫
 મ્કીમામીઝી આલીનીઓન્ચેશા વીમીવા વીકુપ્પા વીવીલી.
 ૪૬ ઉમેકીપોકેઆ કીસુ. ૪૭ મ્પીશી આનાકીસુચુઆ
 કીકુનીકો. ૪૮ આલીનીઓન્ચેશા મ્હટારી ઉલે. ૪૯ મ્ગેની
 આમેઉકાટા મ્કાટે. ૫૦ નીમેવીવુન્ત વીચો. ૫૧ મીલી
 ન્ગોગી મીવીલી ઇમેવુન્તકા. ૫૨ નીમેઉચોના વીલીમા

મોગો. ૫૩ વાજે- વાનામીકીવીઆ. ૫૪ નીમેવીઓન્ના
વીદુન્નુ. ૫૫ મ્મીમામીકી આનાવાપીગા વાપાગાકી. ૫૬
નીનાટાકુટા મ્મીકીકી. ૫૭ મોટો આટાલેટા મો. ૫૮
મીટી ઇમેકીકા. ૫૯ નીટાવાલીપા વાપાગાકી. ૬૦ વીઆકી
વીમેઓઆ. ૬૧ ઘાટાવીપોન્ડા વીગાએ. ૬૨ આલીઉલેટા
મ્મુકે. મ્મુપુ. ૬૩ મ્મુલીકીટાદુઆ કીટામ્મા. ૬૪ નીલીઓના
વીડાકા સીટા. ૬૫ આટાજીઉમીઆ. ૬૬ મ્મલીમાની
આનાજીસીકુ. ૬૭ ઉમેજીપુન્ના. ૬૮ વાટોટો વાલીજીલીયા.
૬૯ વાટાજીપુર. ૭૦ વાગેની વાટાજીલીન્ડા. ૭૧ વાદુઆ
વાવીવુ વાનોજીકુના.

મનોયન્ત્ર ૧૨ (પાનુ ૬૮).
(અ)

૧ નીલીઓના વાજુમી વેકુન્ડુ વાન્ને. ૨ વાદુ
વેકુમી વાવીલી વાલીઓના મ્મુ મ્મેઉપે કુલે. ૩ મ્મટારી મ્મુ-
મ્મેઓન્ના. ૪ નીલીપીગા મ્મટારી મ્મેઉસી. ૫ મોટો
ઉનાવાકુ. ૬ મીઝીગો હી-મ્મેમેસી. ૭ મીઝીગો મ્મેઉસી ઇલે
ની મીઝીટો આના. ૮ મોયો મ્મેપેમી. ૯ મોશી મ્મીટો.
૧૦ હુટાઉઓના મોશી મ્મેઉમી. ૧૧ હુટાઆઆ મીઓટો
મીકુઆ મીવીલી. ૧૨ આના મોયો. મ્મેમા. ૧૩ મીઆકા
સાળા ઇમેપીટા. ૧૪ વાઆલીસુ વાવીલી વાલીનીકુન્ડીયા.
૧૫ મ્માઓ મ્મેઉપે ઉમેઓમા. ૧૬ નીમેમ્મામીઆ મ્માસુઝી.
૧૭ વાઆસુઝી વાન્ને. વાલીદુમીકીઆ. ૧૮ હુટામ્વીટા
મ્માન્ડીશી. ૧૯ નીલીતુનુઆ મ્માવુત્રી મ્માયા. ૨૦ મ્માન્ડો
મ્મુરી. ૨૧ વા-શી વાવીલી વાલીકીએન્ના મ્મુઓ હીકી. ૨૨

આશી હુયુ આલીદુમીઆ મીટી મીન્ગી. ૨૩ વાજુન્ય
વાલીનુનુઆ મીઆવુલી મીકુખ્વા મીન્ગી. ૨૪ વાનાઈકાટા
મીએમ્મે મીજુરી ઇલે ૨૫ દુમેવાપીટા વેન્થેવે. ૨૬ મ્વેઝી
મ્જુરી ઉમેશુકા. ૨૭ મીએઝી હી-મીજુરી, હી-મીખાયા.
૨૮ મીઈખા મીવીલી ઇલીઉઈન્ગીઆ મ્કેનો. ૨૯ મીઈકે
હી-મીકુખ્વા મીજુરી. ૩૦ વેવી વાલીકીમ્મીઆ. ૩૧ વેવી
વેરેવુ વાપીલી વાલીઉટ્વા-મ્દુમ્મ્વી. ૩૨ વાઓગા
વાલી-વોગોપા મ્કે-.

(ખ)

૧ આકુલા કીજુરી. ૨ મીઆકા મીવીલી ના મીએઝી
મીટાનો. ૩ મીઆમ્મા મ્થેઉસી મીટાનો હી-. ૪
નીમેનુનુઆ વ્યુન્યુ વીકુખ્વા કુમી. ૫ મ્વેઝી હુ-મ્કુપી.
૬ નીમેપાટા વ્યેટી વીવીલી લેઓ. ૭ આલીઓના
ચામ્મે ચેકુન્ડુ કીમોજા. ૮ નીમેઓના વ્યોમ્મે વ્યેઉસી
સીટા. ૯ વ્યુરા વાડોગો કુમી. ૧૦ ચુમા ની કીઝીટો. ૧૧
વ્યુમા હીવી વ્યેપેસી. ૧૨ ઉમેલેટા ચુન્યુ ચેકુન્ડુ કીમોજા.

વીચાચે. ૬ મીટી યાજુન્થુકા ચુઓ. ૭ કીસુ ચાપેન્ડેઝા. ૭ વાચાવી વાલીનીચુકીઆ. ૮ વાગેની વાલીદુઓગોપા. ૧૦ વીકુનીકે હીવી વ્યાકુનીકા વ્યુન્થુ વીવીલી હીવી. ૧૧ વાલીઝોના મીઆમ્બા. ૧૨ ચાકુલા હીકી ચાવાપેન્ડેઝા. ૧૩ વીટાણુ વીલીકીકા. ૧૪ ઉલીઝાલીવા. ૧૫ નાલીજીસીકુ બના, લેઓ નાસીકીટીકા. ૧૬ નાઆમ્કા કીલા સીકુ સા-થેનાશારા. ૧૭ મીટી મીરેકું ઇલીઆન્થુકા. ૧૮ આલીઉ-કુન્થા મ્લાન્ગો. ૧૯ નામ્પેન્ડા મ્હે-હુયુ. ૨૦ દવાચુકીઆ વેવી. ૨૧ વાલીવાઓના વાદુ વેઉસી વાન્ને. ૨૨ વાદુ વેઉસી વાન્ને વાલીવાઓના. ૨૩ કીબાન્ડા કીખ્યા ચાનીપેન્ડેઝા, નાકીપેન્ડા.

મનોયત્ન ૧૪ (પાનું ૭૪).

૧ નાલીકીદવા- કીસુ ચા મ્જુન્થુ. ૨ નીટાઉઓના મ્જુ વા મ્કાદમે. ૩ ઉટાકીઉમીઝા કીચ્વા ચા મ્હે-. નીમેકીઓના કીઝીબાઉ ચા મ્લેવી. ૫ દુમેકીપીટા કીસીમા ચા મ્જુન્થુ. ૬ નાઉઓના મોશી મ્વેઉસી વા મોટો મ્કુખ્વા. ૭ વાના-વીઓમા મોટો વીટાણુ વ્યા કીઝીવી. ૮ વાદુમીશીવા મ્કાદમે વાલીઉટવા- મ્કુખ્વી વા મ્વુવી. ૯ કીસુ ચા મ્ચાવી કીલી-ઉપીગા મ્કેનો વા મ્ગેની. ૧૦ વામેઉકીચા મ્લીન્ગોટી વા મ્કુખ્વી. ૧૧ કીઆપો ચા મ્હે-. ૧૨ મીસીબા ચા મ્ગેની. ૧૩ કીકે ચા મ્પીશી મ્વીવુ. ૧૪ મીઝીગો ચા વાપાગાઝી. ૧૫ મ્લાન્ગો વા મ્પીશી. ૧૬ મીશાલે (મીશારે) વા વાટોટો. ૧૭ મ્જુ- વા કીપોકુ. ૧૮ મ્કીઆ વા મ્જુસી. ૧૯ કીરોબોટો આમેઉઉમા મ્કેનો વા મ્ટોટો. ૨૦ વીઆદુ વ્યા મ્જુન્થુ.

મ્વાશી હુયુ આલીટુમીઆ મીટી મીન્ગી. ૨૩ વાજુન્થ
વાલીનુનુઆ મીઆવુલી મીકુખ્વા મીન્ગી. ૨૪ વાનાઇકાટા
મીએમ્મે મીજુરી ઇલે ૨૫ દુમેવાપીટા વેન્થેવે. ૨૬ મ્વેઝી
મ્જુરી ઉમેથુકા. ૨૭ મીએઝી હી-મીજુરી, હી-મીબાયા.
૨૮ મીઇબા મીવીલી ઇલીઉઇન્ગીઆ મ્કોનો. ૨૯ મીઇકો
હી-મીકુખ્વા મીજુરી. ૩૦ વેવી વાલીકીમ્મીઆ. ૩૧ વેવી
વેરેવુ વાવીલી વાલીઉદ્વા-મ્દુમ્મ્વી. ૩૨ વાઓગા
વાલીવોઝોપા મ્કે-.

(બ)

૧ ચાકુલા કીજુરી. ૨ મીઆકા મીવીલી ના મીએઝી
મીટાનો. ૩ મીઆમ્મા મ્મેઉસી મીટાનો હી-. ૪
નીમેનુનુઆ વ્યુન્થ વીકુખ્વા કુમી. ૫ મ્વેઝી હૂ-મ્કુપી.
૬ નીમેપાટા વ્યેટી વીવીલી લેઓ. ૭ આલીઓના
ઓમ્મે એકુન્ડુ કીમોજા. ૮ નીમેઓના વ્યોમ્મે વ્યેઉસી
સીટા. ૯ વ્યુરા વાટોગો કુમી. ૧૦ ચુમા ની કીઝીટો. ૧૧
વ્યુમા હીવી વ્યેપેસી. ૧૨ ઉમેલેટા ચુન્થ એકુન્ડુ કીમોજા.
૧૩ નીટાટાકા વ્યુન્થ વ્યેઉસી વીટોગો વીટાદુ. ૧૪ ઉટા
ચુકુઆ કીટી કીકુખ્વા કીલે. ૧૫ આનાચુકુઆ વીટાબુ
વ્યેકુન્ડુ વીનેને વીવીલી. ૧૬ નીલીઉદ્વા-મ્વીકો મ્કુખ્વા.
૧૭ મ્વાશી આમેવીચુકુઆ વ્યોમ્મે. ૧૮ મ્વાનામુમેમ્મેજા
ના વાનાવાકે વાવીલી વામેકીકા.

મનોયત્ન ૧૩ (પાનું ૭૨)

૧ મ્દુ ચુલે આટાકા ઓમ્મે કીકુખ્વા ૨ મ્વેમ્મે મ્કુખ્વા
ઉલીઆન્થુકા. ૩ કીસુ હીકી આટાકા કીપીની કીખ્યા. ૪
મ્વાલીમ્મ હુયુ આપેન્ડા વાઝે-. ૫ વાન્થી વાટાકા વ્યોમ્મે

વીચાચે. ૬ મીટી ચાઝુન્યુકા ચુઓ. ૭ કીસુ ચામ્પેન્ડેઝા. ૭ વાચાવી વાલીનીચુકીઆ. ૮ વાગેની વાલીદુઓગોપા. ૧૦ વીકુનીકો હીવી વ્યાકુનીકા વ્યુન્યુ વીવીલી હીવી. ૧૧ વાલીઈઓના મીઆમ્બા. ૧૨ ચાકુલા હીકી ચાવાપેન્ડેઝા. ૧૩ વીટાણુ વીલીફીકા. ૧૪ ઉલીઝાલીવા. ૧૫ નાલીછસીકુ જાના, લેઓ નાસીકીટીકા. ૧૬ નાઆમ્કા કીલા સીકુ સા-થેનાચારા. ૧૭ મીટી મીરેકું ઇલીઆન્યુકા. ૧૮ આલીઉ-કુન્ગા મ્લાન્ગો. ૧૯ નામ્પેન્ડા મ્બે-હુયુ. ૨૦ દ્વાચુકીઆ વેવી. ૨૧ વાલીવાઓના વાદુ વેઉસી વાન્ને. ૨૨ વાદુ વેઉસી વાન્ને વાલીવાઓના. ૨૩ કીખાન્ડા કીખ્યા ચાનીપેન્ડેઝા, નાકીપેન્ડા.

મનોયત્ન ૧૪ (પાનું ૭૪).

૧ નાલીકીદવા- કીસુ ચા મ્બુન્યુ. ૨ નીટાઉઓના મ્બુ વા મ્ફાદમે. ૩ ઉટાકીઉમીઝા કીચ્વા ચા મ્બે-. નીમેકીઓના કીઝીખાઉ ચા મ્લેવી. ૫ દુમેકીપીટા કીસીમા ચા મ્બુન્યુ. ૬ નાઉઓના મોશી મ્વેઉસી વા મોટો મ્બુખ્વા. ૭ વાના-વીચામા મોટો વીટાણુ વ્યા કીઝીવી. ૮ વાદુમીશીવા મ્ફાદમે વાલીઉદવા- મ્દુમ્બી વા મ્બુવી. ૯ કીસુ ચા મ્બાવી કીલી-ઉપીગા મ્કોનો વા મ્બેની. ૧૦ વામેઉફીચા મ્લીન્ગોટી વા મ્દુમ્બી. ૧૧ કીઆપો ચા મ્બે-. ૧૨ મીસીખા ચા મ્બેની. ૧૩ કીકો ચા મ્પીશી મ્વીવુ. ૧૪ મીઝીગો ચા વાપાગાઝી. ૧૫ મ્લાન્ગો વા મ્પીશી. ૧૬ મીચાલે (મીચારે) ચા વાટોટો. ૧૭ મ્બુ- વા કીપોકુ. ૧૮ મ્કીઆ વા મ્બુસી. ૧૯ કીરોમોટો આમેઉઉમા મ્કોનો વા મ્ટોટો. ૨૦ વીઆદુ વ્યા મ્બુન્યુ.

મનોયત્ન ૧૫ (પાનું ૭૭)

૧ ચીટાણુ હીવી ની વ્યા કાલે. ૨ આટાકુટા વાદુ વા કીઉન્વાના. ૩ ઉમેવીટ્ટા- વીટુ વ્યા વાદુ ? ૪ દુમેઉકાટા કીલા. ૫ વા ન્ને. ૫ મુમીશી આમેલેટા માણ ચા બારીકી, નાલીટાકા ચા મોટો. ૬ નીટાકુલીપા કીલા મીકુ ચા સાળા. ૭ શીલીન્ગી મોજા ની સેન્ડી મીઆ, હાપા ઉમેલેટા ટીમીની ના ટીમા, વાપી ચા મીઆ ? ૮ વાદુ વા હીલા વાનાવેઝા કુવાડાન્વાન્યા વેન્ગીને ૯-મુદુ વા હેરીઆમેફાનીકીવા ૧૦ વાલીઉચામા મોટો-મજા વા કુવાન્ઝા, લાકીની વાવીઉપીટા વા પીલી. ૧૧ હીકી ની ચુન્ચુ ચા મ્વેન્ચેવે. ૧૨ આટા -ધન્ગીઆ મ્લાન્ગો વા કુશોટો. ૧૩ મુમીશી, આમીની આપેન્ડા પ્વાના વા હાકી. ૧૪ મ્વાશી આલીન્ગા ચુગ્ગા ચા સીરી. ૧૫ મુમેચેઝા મીચેઝો ચા કુટોશા માસા. ૧૬ મીટેન્ક ની ચા કુપેન્ડેઝા સાના હાપા. ૧૭ નાકીઓના હીકી કીટાણુ ચા થામાની.

મનોયત્ન ૧૬ (પાનું ૭૮)

૧ વાલીસુ વેટુ આમેમ્કુન્ડીશા મોટો વાકો. ૨ માણુન્ચુ વાસેધકાટા મીટેન્ડેચાઓ ૩ મ્નાઝી વાન્ચુ ઉનાઝા-. ૪ કીસુ ચાકે કીકાલી. ૫ મ્શાલે (મ્શારે) વાકે ઉલીનીપીગા. ૬ ચોમ્જો, કીકુપ્વા ચાઓ કીમેઝામા. ૭ વાત્રીકીપેન્ડા ચાકુલા ચાઓ. ૮ ચુઓ ચેટુ કીમેઆન્ચુકા. ૯ મીટી વાકો ચાનીપેન્ડેઝા. ૧૦ મ્જે-આલીટાકા કીઝીબાઉ ચાન્ચુ. ૧૧ કીચ્વા ચાન્ચુ ચાવીઉમા. ૧૨ મ્કોનો વાન્ચુ ઉનામ્ચુસા મ્જુસી. ૧૩ નાકીઓના કીપીની ચાકે.

૧૪ નાલીકીચુકુઆ કીકાપુ ચાકે. ૧૫ મીઝીગો યેનુ મી
મીઝીટો. ૧૬ ઉટાવીટ્ટવા- વીલેખા વ્યેદુઃ ૧૭ નીટાઇઆચા
મીચાલે (મીચારે) ચાકો. ૧૮ મીચેઝો યાઓ ઇમેદુચેન્ડેઝા.
૧૯ મટાકેપેન્ડા ૧૭ વેદુ. ૨૦ વાદુ. વેદુ વાયુકીઆ વાગેની.
૨૧ આમેકીફીયા કીમુ ચાન્ગુ. ૨૨ મેદુ વાન્ગુ આનાકીકુઆ
કીઝીબાઉ ચાકો. ૨૩ મીકુકી યાઓ મીરકુ. ૨૪ મોયો
વા મુવી ની મ્વેપેસી. ૨૫ મોશી વા મોટો વાઓ મીન્ગી.

મનોયત્ન ૧૭ (પાનુ ૮૦)

૧ નાલીમ્પીગા મ્પૂ. ૨ આલીનીમ્પીગા કીચ્વા. ૩
નાલીમ્પુગા મીમ્પૂ. ૪ વાલીનીકમીઝા મીકેનો. ૫ મટોટો
આલીમ્પુમા કીટોલે. ૬ કીમ્પે કીલીનીગુમા મ્કેનો. ૭ આલી
નીકુના મ્કેનો. ૮ મ્વાલીમ્પુ આલીમ્પુન્ગુઆ મટોટો મીકેનો.
૯ આમેજીકમીઝા જીચો. ૧૦ આટાજીકુન્ગા મીકેનો. ૧૧
નીમેજીકાટા મ્પૂ.

મનોયત્ન ૧૮ (પાનુ ૮૪)

૧ વાદુ વોટેઃ ૨ વીદુ-વ્યોટે. ૩ મીટી ચોટે. ૪
વીદુ વ્યોટે વ્યેચે-મ્વીચો. ૫ મીટી ચોટે પેકે ચાકે. ૬
નાલીમ્વોના પેકે ચાકેઃ ૭ નાલીવાઓના વાદુ હાવા વોટે
વાવીલી. ૮ નાવેઝા પેકે ચાન્ગુ કુકેઇનુઆ મ્દુન્ગી ધૂં.
૯ મ્લીદુઓના સીસી સોટેઃ ૧૦ વાટાકીમ્પીઆ વોટે. ૧૧
વાટાઇટ્ટવા મીકુકી ચોટે. ૧૨ વેવી વાલીવીટ્ટવા- વીલેખા
વ્યેદુ વ્યોટે. ૧૩ દુમેવીઓના વ્યોટેઃ ૧૪ નાલીઓના
વીપુલી વીટાદુ, વેવે દેલીઓના કીમોન્ન પેકે ચાકે. ૧૫
નાલીઓના મીજુજુ મીવીલી; વેવે ઉલીઇઓના ચોટે. ૧૬

નાલીમ્બોના ડીંગોકો મ્બેન્યેવે. ૧૭ નાલીઇઓન. મીલીમા ચેન્યેવે.
 ૧૮ વાદુ વેન્યે વીલેમ્બા વાલીનીઆમ્બીઆ. ૧૯ મ્બુસી મ્બેન્યે
 મ્બીઆ. ૨૦ મ્બી વેન્યે મીઇળા મીન્ગી. ૨૧ નાલીવાઆ
 મ્બીઆ વાઝે- ગીટા વેન્યે મીઆવુલી. ૨૨ મ્બુન્ગુ મ્બેન્યેવે
 આલીઇટ્વા- મીકુકી ચોટે ચેન્યે વીપીની વીઝુરી. ૨૩ નાલી
 સીમામા પેકે ચાન્ગુ. ૨૪ દુલીટાઝામા ચોટે. ૨૫ વીજીકો
 વીલીકીમ્બીઆ પેકે ચાકે. ૨૬ મ્બાવી આલીવીઓના બ્યોટે.
 ૨૭ મ્બાવી આલીવાડાન્ગાન્યા વેવી વોટે વાવીલી. ૨૮ વાલી
 ટાકુટા વોટે ૨૯ મ્બેઝી મ્બીમા ઉનાઓનેકાના. ૩૦ બ્યોમ્બો
 બ્યોટે વીટાઝામા. ૩૧ વીટોબુ બ્યોટે ની વીકુબ્વા. ૩૨ વાપા
 ગાઝી વોટે વેન્યે મીઝીગો વાટાઓન્ડોકા લેઓ.

મનોયત્ન ૧૯ (પાનું ૮૬.)

૧ મુન્ગુ આનાચેનીઓના. ૨ વેવે ઉનાચેમ્બાબુકુ
 મુન્ગુ ૩ વાદુ વાલીઓઆબુકુ મીઉન્ગુ મીન્ગી. ૪ કીવુલી
 કીનાચોપીટા. ૫ વાનાવાકે વાનાઓચુકુઆ મીદુન્ગી. ૬ મ્બુ
 આટાકાયેદુપા મ્બુકી. ૭ મ્બુકી ઉટાકાઓનીપીગા. ૮ વેવે
 ઉટાકાયેઉઓના મ્બુકી. ૯ મ્બુકી વાકે ઉટાકાઓનીઉઆ ૧૦.
 વાઓ વાનાઓમ્બુઆ ૧૧ વાટાઇમ્બુઆ મીટી ઇટાકાયોઆ
 ન્ગુકા. ૧૨ મીટી ઇટાકાયોઆન્ગુકા ઇટાપોન્ડા કીળાન્ડા
 આકો. ૧૩ મ્બુ આલીયેલેટા કીટી. ૧૪ કીટી કીલીચોવુન્ગુકા
 ૧૫ ચેચે આલીયેકીવુન્ગુ કીટી. ૧૬ વાલીન્ગી વાકે
 વાટાકાઓમ્બીગા ૧૭ વાટોટો વાટાકાઓચેકા ૧૮ મ્બુન્ગા
 આટાકાયેકીમ્બીઆ ૧૯ મ્બુન્ગુ આટાકાયેવુકા મ્બો. ૨૦
 મ્બુન્ગુ આટાકાયેઝામા. ૨૧ વાદુમીશી વાલીઓચેન્ડા

વીઆઝી. ૨૨ વીઆઝી વીનાબ્યોઓઝા. ૨૩ ઝાળીખુ
 ઉનાઓઝા-. ૨૪ નાલીઉઓના મટેન્ડે ઉલીઓઝા-. ૨૫
 ઉટાકીઓના કીડોન્ડા કીનાચોમ્બુમા. ૨૬ વાગોન્જવા
 વાટાકાઓસ્ટા-ભખુ. ૨૭ ઝાન્ગા આટાકાયેવાપેન્ચા.
 ૨૮ વાજુન્ગા વાટાકાઓમ્લીપા મ્યાવી આલીયેવાડાન્ગાન્ચા
 ૨૯ કીન્ગના આનાયેમ્પેન્ડા મટે વાકે. ૩૦ મ્યાવીસુ
 આલીયેવાપેન્ડા વાટોટો વાકે. ૩૧ ન્પીશી આલીયેપીકા
 ચાકુલા ચાન્ચુ. ૩૨ મ્દુમીશી આલીયેલેટા ચાકુલા ચાન્ચુ.
 ૩૩ ચાકુલા કીબાયા કીલીચોવાઉઆ વોટે.

મનોમત્ત ૨૦ (પાનું ૮૯)

૧ કીડાલે ઉલીચોકીઉમીઝા. ૨ કીટાન્ડા ઉલીચોકીવુ
 ન્જા. ૩ મ્બુપા આલીઓઉઓકેટા. ૪ કીટાખુ વાલીચોકીટ્વા-.
 ૫ ન્પાકા ઉટાકાઓઉપીટા. ૬ મીઝીગો વાલીચોમ્બુકુઆ
 વાપાગાઝી. ૭ મોટો વાનાયેમ્બુઆ. વાટોટો આલીઓવાઝા-.
 મ્લાન્ગો નીનાઓઉકુન્ગા. ૮ વાજુન્ચુ ઉટાકાઓવાઓના. ૯
 કીડાલે આલીચોકીઉમા. ૧૦ મ્ગેની વાનાયેમ્પીગા. ૧૧ કીલીમા
 ઉલીચોકીઓના. ૧૨ કીબોકો વાલીયેમ્બુઆ. ૧૩ કીળાન્ડા
 આલીચોકીન્ગા. ૧૪ મ્જે- વાલીયેમ્બુકુમા. ૧૫ વીદુન્જૂ-
 મ્લીબ્યોવીપેન્ડા. ૧૬ કીપાન્ડે મટાકાચોકીપોકેઆ. ૧૭ મ્ટી
 ઉટાકાઓઉવેકા હાપા.

મનોમત્ત ૨૧ (પાનું ૯૧)

૧ મ્દુ ઉમ્પેન્ડાયે આમેરૂડી. ૨ મ્દુ ઉમ્વોગોપાયે
 આમેપોના. ૩ મોટો ઉવાકાઓ હાપા ઉટાવીપીકા વીઆઝી .

ઉવીલેટાંવે. ૪ ઉટાપાટા ચાકુલા ચોટે નીપીકાચે લેઓ. ૫ વીટાણુ ઉવીસોમાવે. વીટાકુસાઈડીઆ. ૬ નાદુમાઈની ઉટાકીઓના કીસુ ઉકીટાકુટાચે ૭ મલાંગો નીઉપુન્યુઆઓ નીટાઉકુઆ.

મનોયત્ન ૨૨ (પાનુ ૯૪)

૧ આલીફીકા લેઓ કામા નીલીંયોસેમા. ૨ દુમે ઉઓના મ્હુ મ્હુન્યુ આમાકોફી. ૩ વાલીઉપીટા મ્વામ્મા વાવુવી વાલીપોઉપીન્ડુઆ મ્હુમ્પવી વેદુ. ૪ નાની આલીયે નીઓના નીવીપોફીકા ? ૫ મ્હે-આટાકોપોફીકા આટાટાકા ચાકુલા. ૬ હુ-ની મ્હુ આનાપોકા-૧ ૭ નીટાકાપોમ્વેના. ૮ આટાકાવેકુઆમ્પીઆ. ૯ નાન્યુઆ ફ્વામ્મા ઉઓનાવે. ની હીધી ૧૦ વાલીન્ડી વાલીપોપીટા. ૧૧ નાની આનાટોકા મ્લાંગો હુ-૧ ૧૨ હુલીઉઓના મ્લાંગો આવીપોટોકા. ૧૩ હીકો ની ચુઓ મ્વાલીમુ ચુલે આલીપોવાકુન્ડીયા વાટોટો વાન્યુ ૧૪ વાઉઓના મ્દી વાનાધાકે વાવીલી વાનાપોટવાંગા ?

મનોયત્ન ૨૩ (પાનુ ૯૭)

૧ મ્હુ આલીઆન્યુકા મ્દોની ૨ વાલીમ્હુઆટા ન્યુમ્માની ફ્વાકે. ૩ વાલીઓના મીટી મીન્ગી કીસીવાની. ૪ હુલીફીકા ફ્વેદુ. ૫ વાન્યુઆ મ્દેમ્દે મ્લાંગોની પાન્યુ. ૬ આલીલાલા ના કીટાણુ ચાકે કીટાન્ડાની ૭ સાસા નીમે રૂડી મ્હુની ફ્વેદુ. ૮ નીટાંગોન્ડ મ્વેમ્બેની. ૯ આલીશીકા મ્હુકી વાકે મ્કોનોનો. ૧૦ વાલીકીમ્પીઆ ન્યુમ્માની. ૧૧ વાલીછફીયા ન્યુમ્માની ૧૨ વાલીપોફીકા મ્દોની, વાલીકી ઓના ચાકુલા કામા નીલીંયોવામ્મામ્પીઆ. ૧૩ મ્હુ ના

કીજના વાલીફડી ફવાઓ. ૧૪ આમેકીવેકા ચુન્ચ મોટોની.
 ૧૫ આલીમોટોકા કીસીમાની-આલીફડી ફવાઓ. ૧૬ ટુલી
 -ઇન્ગીઆ ચુમ્બાની આલીમોલાલા.

મનોયત્ન ૨૪ (પાનું ૧૦૧)

૧ મ્વીટે મ્દુ આલીયેકુપીગા ઇલી નીમ્વોને. ૨ મ્પીગે
 આઓગોપે. ૩ નીમેમ્વોના મ્દુ ઉલીયેમ્વુઆ, નીમ્મીકે ?
 ૪ નીટામ્સ્ટાકી ઇલી નીકુસુમ્બુએ. ૫ મ્વામ્બીએ આનીજીયુ.
 ૬ નાકુઓમ્બા ઉનીસાડીકી. ૭-દુમેપાટાના દુકાએ પામોન.
 ૮. વીવુન્ને વ્યુન્ચ વીલે. ૯ દુવીવુન્ને વીસુ હીવી ? ૧૦
 વીવુન્નેની વ્યેટે. ૧૧ વાઆન્ગાલીએ વાટોટો હાવા. ૧૨.
 ચુકુએની મીઝીગો હીન્. ૧૩ મ્યાશુએ મ્દુ મ્મોન આઉપાન્ડે
 મ્નાઝી. ૧૪ પીકા વીઆઝી હીવી. ૧૫ કુસાન્ચા વીઆઝી
 વીલે નીવીપીકે. ૧૬ મ્વામ્બીએ આકીકુનીકે, ચુન્ચ. ૧૭.
 વાહારીયુની વીરોમોટો વોટે. ૧૮ દુમેવીગાજાન્ચા વીદુ
 ઉલીવ્યોદુઆમુરુ દુવીહારીયુ. ૧૯ દુદાન્ચે નીની ? ૨૦ વાદુ
 વાકોકોટે મીટી મીરેકુ. ૨૧ વાનાવાકે વાટેકે માજી. ૨૨-મ્કુકુએ
 કીપોકુ. ૨૩ કીઝીવી આકાએ. ૨૪ આકુટાકા ઉમ્સાઇડીએ.
 ૨૫ આટાફડી ઇલી આવાહુકુમુ વાદુ વાળાયા. ૨૬ ઓકોટા
 મ્કુકી મ્પીશી મ્લેવી આલીઓઉદુપા ઇલી આનીઉએ. ૨૭
 નાલીજરીયુ કુમ્પીગા ટેકે. ૨૮ વાલીઉકારીયીઆ મ્દી ઇલી
 વાઉપાન્ડે. ૨૯ નાલીકુઆટા ઇલી નીવાજીઇએ. ૩૦ આલી
 -ઝીવુઆ ન્ચુએ ઝાકે આઓગે. ૩૧ વાદુ વાલીકીમ્બીઆ
 ઇલી વાઓકોકે. ૩૨. મ્વાલીમુ આલીયેલેકા વાટોટો વાવીલી
 વાનીટાકુટે. ૩૩ નાલીગેઉકા નીઉકુનુએ ચુન્ચ. ૩૪ મ્વીવી
 આલીફીકા આવીપાટે વીઆદુ, લાકીની વાદુમીશી વાવીલી
 વાન્ચ વાલીફડી ઇલી વામ્બુઇએ. ૩૫ સીસી વાટાદુ દુલીશુકા
 દુઉલીન્ડે મ્જી!

મનોયત્ન ૨૫ (પાનું ૧૦૪)

૧ મટી ઉકીઆન્ગુકા ૨ મટી ઉઆન્ગુકાપો. ૩. મટી ઉકીઆન્ગુકા. ૪ મટી ઉનાપોઆન્ગુકા. ૫ ઉકીટાઝામા, ઉટા ન્વાઓના વાદુ વેઉસી વાકીકીમ્બીઆ. ૬ મ્વાલીમુ આટાકા પોકીકા હુટામ્વામ્બીઆ. ૭ કીમુ કીકીમ્કાટા કીડાલે, મટોટો આટાલીઆ. ૮ આટાકાપોકીલેટા કીટાણુ; નીટાવેઝા કુકીસોમા. ૯ આકીલેટા કીટાણુ નીન્ગુઆઓ. ૧૦ નાવાસીકીઆ વાકી -કુઈટા. ૧૧ મ્કીકાપો મ્બુલીઝેની. ૧૨ ઉરૂડીપો આન્ગાલીઆ. ૧૩ ઉકીનીપીગા ઉઆન્ગાલીઓ. ૧૪ આકીકુઉઆ નીટાવાઉઆ વાટોટો વાકે વોટે. ૧૫ ઉકીવાપેન્ડા વાટોટો વાકે, ઉવાકુન્ડીશે કુસાલી. ૧૬ ઉકીનીપેન્ડા ઉવાસામેહે. ૧૭ કીઝીવી આકીવેઝા કુકુસીકીઆ વેવે, ઉમ્વામ્બીઓ. ૧૮ ઉટાકાપોમ્લેટા કીપોકુ હુટામ્હુન્ઝા. ૧૯ વાટાકુટેની વેવી; મટાકાપોવાઓના વાલેટેની ક્વાન્ગુ. ૨૦ આનીઉલીઝાપો વેવે ઉન્ગુ. ૨૧ નીકીમ્સીકીઆ આકી -ઈટા નીટારૂડી. ૨૨ નીકીમ્વોનાં આકીનીટાકુટા નીટાજીકીઆ ન્યુમ્બાની મ્વાકે. ૨૩ ઉટાકાપોઉના મ્બુયુ ઉમેકીકા. ૨૪ નાવાઓના વાપાગાઝી વાકીકીમ્બીઆ; વાનાઈઆયા મીઝીગો યાઓ, વાગેની વાઈપા- વાઈઓનાઓ. ૨૫ હુકીકાવીઆ હુટાકાનીકીવા. ૨૬ નીટાકાપોરૂડી મીમી, રૂડીની નીન્યી પ્યોટે. ૨૭ હુકીરૂડી ના હુરૂડી સોટે. ૨૮ ચુઓ કીનાઆન્ગુકા, હુકીટોકા હુટાઓકોકા. ૨૯ ચુઓ કીકીહંરીળીકા લેન્ગા કીન્બીને. ૩૦. આકીકાન્યા મ્હુમ્બી ઉચોમેની મોટો. ૩૧ આકીકુમ્બુકા હુટામ્લીપા. ૩૨ આકીલેટા મ્કુકી હુટાઉતુતુઆ. ૩૩ મ્પીશી

આકીપીકા ચાકુલા કીજુરી હુટામ્સીપુ. ૩૪ આકીહારીબુ
ચાકુલા કીજુરી નીટામ્પીગા ૩૫ - આકીવુન્નપો ચુન્નુ
આટાઓગોપા. ૩૬ મ્હુન્નુ આલીમ્વોના આકીઝામા. ૩૭
આલીપોઉઇનુઆ મ્કેનો વાકે કીસુ કીલીઆન્શુકા,
કીકીઆન્શુઆ કીલીમ્કાટા.

મનોયત્ન ૨૬ (પાનું ૧૦૯)

(અ)

૧ આલીનીઉલીઝા નીકામ્વામ્પીઆ ૨ આલીકુઉ
લીઝા ઉકામ્વામ્પીઆ ૩ મ્લીટાઝામા મ્કાઇઓના મીટી.
૪ નાલીટાકુટા કીસુ નીકાકીઓના. ૫ વાટોટો વાલીઉઓના
મ્વાવુલી વાકે ઉલીઓઉઆયા વાકાઉલેટા, નીકાવાઆમ્પીઆ,
મ્વેન્થેવે આટાઝી, વાકાનીઆમ્પીઆ, મ્હુ હુયુ આમ્મુઆ.
૬ વાગેની વાલીફીકા વાકાઉઓમા મોટો મ્હુ વેટુ. ૭ મ્હુન્નુ
આલીઉકામાટા મ્હુકી વાન્શુ આકાઉવુન્ન, નીકામ્પીગા,
આકાવાઆમ્પીઆ વાટુ વાલીઓમ્હુઆટા, મ્વુએ યુલે;
નીકાકીમ્પીઆ નીકાઓકોકા. ૮ આલીવા- વીઆટુ વ્યાકે,
વીકામ્વુમીઝા.

(બ)

૧ મ્કાટમે આલીવાઇટા વાટુ વાકે આકાવાઆમ્પીઆ,
મ્કે- હુયુ ની મ્યાવી, મ્શીકે મ્કામ્હુન્ગે. ૨ વાકામ્હુન્ગા ૩
વાટુ વાલીઓમ્લીન્ડા વાકાલેવા વાકાલાલા, નીકામ્હુન્શુઆ
આકાકીમ્પીઆ. ૪ વાટુ વાકાઆમ્કા વાકાસેમા, મ્યાવી આમે
ઓકોકા. ૫ વાકામ્ટાકુટા. ૬ વાકાનીકુટા વાકાનીઆમ્પીઆ,
વામ્હુમ્પુકા યુલે મ્હુ હુલીયેમ્હુન્ગા ? ૭ નીકાવાઆમ્પીઆ,

યુપી ? ૮ વાકાનીઆમ્બીઆ, યુલે મ્યાવી; આમેંકીમ્બીઆ,
ખ્વાના વેદુ. આટાદુપીગા. ૯ નીકાવાઆમ્બીઆ, નીટાવા
—ઓન્થેશા આકા—પે નીકુઆટેની—ના મટામ્વેના; નીકાટા
—શુલીઆ વાકાકુઆટા વોટે. ૧૦ દુકાકુકુટા ઉકાદુઆમ્બી
—આ, રૂડીની, યુલે મ્હે— આમેવાડાન્થાન્થા.

(ક).

૧ મટોટો આલીઆન્થુકા આકાલીઆ. ૨ આલીની
—ઓન્થેશા કીડોન્ડા ચાકે નીકાકીપેન્થા. ૩ નાલીગેઉકા
નીકાટાઝામા. ૪ નાલીકીદ્વા— કીઆઝી નીકાકીઓન્થા. ૫
વાલીલેવા, વાકાગોમ્બાના. ૬ આલીઓન્ડોકા, આકાઈમ્બા.
૭ નીન્થી મ્લીસીકીટીકા—ના મીમી નીકાકુરાહી. ૮ આલી
—ઓન્થા નીકામ્પીટા. ૯ નેન્ડા ઉકામ્પીટે. ૧૦
મ્હે— ઉદુસાઈડીએ. ૧૧ (નેન્ડા) ઉકાઈટાઝામે મીટી
ઈલે, ના ઇકીફા— ઇનુનુએ. ૧૨ આન્ગાલીઆ ઉનીજીયુ વેમા.
૧૩ આલીનીટાન્થુલીઆ દુકાકીકા ન્યુમ્બાની ક્વાકે. ૧૪
મ્લીકીએની સાસા મ્લીજીયુ.

મનોયત્ન ૨૭ (પાનું ૧૧૨)

૧ નીન્ગેમ્લીકીઆ નીન્ગેઓગોપા. ૨ મ્ટી હૂ— ઉન્ગે
આન્થુકા ઉન્ગેનીઉઆ. ૩ ઉન્ગાલીમ્બામ્બીઆ યુલે આન્ગા
લીકુઉઆ. ૪ કામાન્ગાલીવાયા મોટોં કુલે, મ્ગાલીવીચોમા
મોટોવીળાન્ડા વ્યાઓ. ૫ મીદુમ્બીચાઓ ઇન્ગાલીરૂડી દુન્ગા
લીઓકોકા. ૬ મ્ફુકી ઉન્ગાલીમ્કોસા. ૭ મ્લેવી આન્ગેમ્વુઆ
મટોટો વાકે; ૮ આન્ગાલીટાઝામા મ્કે વાકે આન્ગાલીમ્વેના.
૯ આન્ગેઆન્ગાલીઆ મ્કે વાકે આન્ગેરૂડી. ૧૦ નાલીમ્વેના

આફીપીટા, ઉકાનીઆખીઆ, આમેકાન્યા મદુમ્બી. ૧૧
નીકામ્વાખીઆ, હુયુ આસેમા, ઉમેકાન્યા મદુમ્બી, નાટાકા
કુઉટાઝામા. ૧૨ આકાનીઆખીઆ, કામા ઉન્ગાલીવાઉલીઝા
વાદુ વાન્થુ, વાન્ગાલીકુઓન્થેશા મદુમ્બી વાન્થુ. ૧૩ નીકામ્વા
ખીઆ, ઉનીઓન્થેશે મ્થેન્થેવે. ૧૪ નીકાઉઓના નીકાઉનુનુઆ.
૧૫ કામા ઉન્ગાલીઉઓના ઉન્ગાલીઉનુનુઆ મ્થેન્થેવે.

મનોયત્ન ૨૮ (પાનું ૧૨૪)

૧ નીમેઝીઓના હેસાણુ ઝાકે. ૨ હેસાણુ ઝાની
મ્થુમ્થુઆ. ૩ કાઈડા યા અખ્દાલા યાપીટા યાન્થુ. ૪
હાસારા ઝાન્થુ સી કુખ્વા, લાફીની સીઝીપેન્ડી. ૫ દુમેનુનુઆ
ઝુલીઆ મ્થ્યા. ૬ દુટાદુપા ઇલે ઇલીયો કૂ-કૂ- દુલીયો
ઇનુનુઆ ઝામાની. ૭ ઉકીઇપેન્ડા વાવેઝા કુઇયુકુઆ. ૮
ઉમેઇઓના ઠાઝી આલીયોઇટેન્ડા લેઓ. ૯ આનીટાકા
નીટોએ શીલીન્ગી કુમી ક્વા ઠાઝી હી-. ૧૦ નીટાટોઆ
ટાઓ યા બેઈ વાઆશી વાનાયોટાકા. ૧૧ નાલીટોઆ
આહાડી નીકુલીપે જુમામોસી. ૧૨ મ્થુઆ ઇમેઇહારીયુ
મ્થુઆ યાન્થુ મ્થ્યા વાનાયોઇજેન્ગા. ૧૩ સીઆગી ચોટે
ઇમેયેયુકા સાહાનીની. ૧૪ નીમેનુનુઆ નાઝી મ્થીલી ના
ન્ડીઝી ઝાકે ઝોટે. ૧૫ ઇપી ન્થુઆ ઇએન્ડાયો ટાન્ગા ?
૧૬ હાવાઉઝી ન્ગાનો હાપા, વાનાઉઝા કારાકૂ-. ૧૭
નાલીસીકીઆ સાઉટી યા દેન્ગેલે સા- સીટા લેઓ. ૧૮
ઉન્ગાલીલેટા ટા- મ્થીલી ઝીન્ગાલીટોશા. ૧૯ હાકુના
જાહાટી. ૨૦ આના ન્ગાઝી ઇલીયો યાન્થુ. ૨૧
સાફરી કેથો, નીટાટાકા હેમા, ના કીટાન્ડા

મેઝા, કીટી, ન્હો- મ્પીલી, ના ટા- ૨૨ કાંન્યા ખીડી-
 ૨૩ આલીટોઆ માલી યાકે થોટે ઇલી આઝીલીપે ડેની
 ઝાકે. ૨૪ નાપેન્ડા બુસ્ટાની થેન્યે મીટી. ૨૫ આલીઇપે
 -કેઆ ઝાવાડી યાન્યુ જના. ૨૬ સા- હી- હાઇએન્ડી.
 ૨૭ આકીપાટા સીફા ન્જેમા, આટાપાટા કાઝી ક્વાન્યુ. -

મનોયત્ન ૨૯ (પાનું ૧૩૦) -

૧ નાલીવાઆમ્પીઆ આસ્કારી વાકામ્પીટા જેમા
 હારી. ૨ ટેમ્બો મ્પુખ્વા આનાવુન્જા મીટી, ૩ મ્પવા
 ની આડુઇ ઝેદુ. ૪ ન્યાની વાંકુખ્વા વાનાથેઝા મીટીની.
 ૫ પુન્ડા મ્પેઉપે વાં કીન્યેઝી આલીમ્પીઆ ટેકે શાન્ગાઝી
 વાન્યુ. ૬ ન્યુંકી વાફાન્યા આસાલી. ૭ વાવુલના વાલી
 કોના નામીઆ, ઉમ્પુ વાઓ આલીઓના નેગે વાઝુરી
 વાવીલી. ૮ સેરેમાલા આનાઉઆ ટાન્કું. ૯ નાલીમ્પેના
 બુમ્બે, આલીનુનુઆ ન્ગો. ૧૦ વેન્ગી; ના ન્જેગો- ના કુકું
 વેન્ગી, ના માળાટા વાકુખ્વા. ૧૦ રાફીકી ઝાન્યું વાવાયું
 કીઆ મેન્ડે. ૧૧ વાઝીરી આંમેનુનુઆ પા-
 મ્પુરી. ૧૨ બાળા યાન્યુ આલીનુનુઆ બાટા, કીમેટી
 આડુઇ યાકે આલીમ્પવા. ૧૩ ખીળી આલીઓગેપા બ્યુરા
 વાકુખ્વા. ૧૪ પ્વાના આલીસેમા, સીમ્બા મ્પુ- ના ચુઇ ની
 વાકાલી, બ્યુરા. સી વાકાલી. ૧૫ નાલીનુનુઆ કોન્ડો- વાનોનો
 વાનાને. ૧૬ ન્યેકા મ્પેરેવુ આલીમ્કામાટા સુન્યુરા. ૧૭ ડોખી
 આલીનુનુઆ પુન્ડા, લાકીની આસ્કારી વાલીમ્પાટા, હાટા
 વાલીપોમ્પુકુઆ, ન્જે આલીમ્પુમા મ્પુ- ૧૮ કાધી મ્પેમા
 આલીપીટા આકામ્પોમ્પા. આસ્કારી, આકામ્પામ્પુકું
 માળાહારીઆ વા ચોમ્બો આ સુલ્ટાની વેદુ વાવાપીગે.

૧ વીંચોકુ વાકુપી. ૨ કીઝીવી મેની. ૩ કીરોળોટો
કુખ્વા. ૪ કીઓકો મકે. ૫ કીકારૂ મીમા. ૬ વીંબના
વાજુરી. ૭ વીઝીવી વાવીવુ વાનાને. ૮ વીઓકો વાઝીટો
વીટા. ૯ વીરોળોટો વાલે. ૧૦ કીઓકો યુલે ની મકાલી.
૧૧ કીંચોકુ આમેકુકા. ૧૨ નાની કીંચોકુ હુયુ ? ૧૩
વાપાગાઝી વાકો વાલીઉદવા-મવાલુલી વાન્થુ. ૧૪ ન્ગો'મે
ની વાનોનો. ૧૫ પુન્ડા વાલીરૂડી. ૧૬ ન્ગો'મે મેમ્મામ્મા
આવીઆન્થુકા. ૧૭ મ્ખા ના પાકા વાનાગોમ્માના.

મનોયત્ન ૩૦ (પાતુ' ૧૩૩)

(અ)

૧ જુએ વેદુ હાપેન્ડી વાજુન્થુ. ૨ વાજુન્થુ-
હાવાવાપેન્ડી વાગાન્થા વેદુ. ૩ વીળારૂઆ વાવીવુ હાવાપેન્ડી
મીમામીઝી. ૪ મટો હાઉઈપીટી મીબુયુ ઇલે. ૫ મીવાઓની
વાટુ વેદુ. ૬ હામ્નીપેન્ડી. ૭ મીવાયુદી-. ૮ હામેગી.
૯ મીટુમ્ખી હાઈઝામી. ૧૦ હુઆન્થાલી-. ૧૧ હાવા
વાનાઆન્ડીકા વાલે હાવાઆન્ડીકી. ૧૨ નાલીમ્વામ્મીઆ,
મટુ યુપી ઉલીયેમેના ? આકાનીઆમ્મીઆ, સીમેયોની. ૧૩
હાવાકુન્ડીશી વાટોટો વાન્થુ. ૧૪ મે-હાઆમ્કી. ૧૫ વાટોટો
વાઓ હાવાલી-. ૧૬ મીનાઝી યાઓ હાઈઝાઈ. ૧૭
મેન્ડે વાન્થુ ઉનાઝા- વાકો હાઈઝાઈ. ૧૮ હાઉપેન્ડી મુકી
ઉલે. ૧૯ મીન્ગોટી ઇલે હાઈઆન્થુદી. ૨૦ મટુમ્ખી વાકે
હાઈઝામી. ૨૧ હાઈહારીબુ ન્યુમ્મા યાકો. ૨૨ મીઈસાહાઈ
કાધીલી યાકો. ૨૩ હાનીઆમેલે. ૨૪ હાવાટુજી. ૨૫
હુમ્સાડીકી. ૨૬ હાફીદીરી. ૨૭ હાવાકુઆસર

સીવાસીકું. ૨૯ સીરૂડી. ૩૦ હાદુધારાઉ. ૩૧ હુધાની. ૩૨ હાદુસાફીરી. ૩૩ સીસ્ટા-જાણુ. ૩૪ હાવામ્વાણુકું મુન્યુ. ૩૫ વાદુ હાવા સી વાવીવુ. ૩૬ જાડુઆ (જાડવા) યાકે હાઈફીકી. ૩૭ સા- હાઈએન્ડી. ૩૮ સીઈટુમી- ફેધા યાન્યુ થોટે.

(ખ)

૧ સીકુકુખાલી. ૨ હાદુકુપાટાના. ૩ સીકુજીયુ. ૪ માજુમ્મે હાવાકુંફીકા. ૫ વાજુન્યુ હાવાકુતુતુઆ. ૬ મ્પીશી હાકુજેન્ગા. ૭ હામ્કુતુતુઆ. ૮ વાનાવાકે વાલે હાવાકુટેકા માજુ. ૯ વાજુન્યુ સીટા હાવાકુરૂડી. ૧૦ જુમ્મે હાકુટાન્યુ-લીઆ. ૧૧ મ્મે- હાકુકટા-. ૧૨ મ્શાલે (મ્શારે) હાઉકુમ્પીગા. ૧૩ હાવાકુલેટા વીટાન્ડા વીવીલી. ૧૪ વાજુન્યુ હાવાકુઈકાટા મીનાઝી. ૧૫ વાજુન્યુ હાવાકુમ્વુઆ ઠીબોડો. ૧૬ મ્કાલીમાની હાકુનીયોન્યેશા જાડુઆ (જાડવા). ૧૭ વાગેની હાવાકુજેન્ગા ન્યુમ્બા. ૧૮ સીકુઓન્ન વીટુન્નુ-. ૧૯ હાદુકુઈટાદુઆ બેન્ડેરા. ૨૦ સીકુમ્વામ્બીઆ મ્મે-. ૨૧ મ્વાશી હુયુ હાકુટુમીઆ મીટી મીન્ગી. ૨૨ વાઓગા હાવાકુઈપેન્ડા હાસીરા યા ખ્વાના વાઓ. ૨૩ વાઆશી હાવાકુટાકા મીઆવુલી મ્થેકુંડુ. ૨૪ મ્સીઆના હાકુમ્ચુકીઆ મામા યાકે. ૨૫ વીટાણુ હાધીકુફીકા. ૨૬ હાકુજીસીકું. ૨૭ હાવાકુવાઓના ન્યોકા વેઉસી વાન્ને. ૨૮ માઉટી યા કેન્ગેલે હાઈકુનીસુમ્બુઆ. ૨૯ ન્યુમ્બા યાન્યુ હાઈકુઆન્યુકા. ૩૦ આસ્કોકું હાકુફીકા.

મનોયત્ન ૩૧ (પાનું ૧૩૭).

(અ)

૧ બાહારીઆ હાનઓઆ મકે. ૨ હાવાનવીલેટા વીટાન્કા વીવીલી. ૩ સીનકીઓના કીટાણુ. ૪ હાનઉકુન્આ મલાન્ગો બાડો. ૫ માનુમ્મે હાવાનનીલીપા બાડો. ૬ હાદુનઉપીટા મટો બાડો. ૭ મટેન્ડે-હાઉનઝા- બાડો. ૮ હાનનીઆમ્મીઆ નેનો બાડો. ૯ વાનુન્યુ હાવાનઈકાટા મીનાઝી ચો ચોટે બાડો. ૧૦ હાઈનટોકેઆ ફવામ્મા આલીલેવા, લાકીની દ્વાધાની હીવી.

(બ)

૧ હાટાફી, ૨ સીમ્મા હાટાકુન હાપા, વાલા હાદુટામ્વેના. ૩ જુમ્મે વેદુ હાટાવાચેન્કા વાનુન્યુ હાવા. ૪ હામ્પાવાકુટા વાપાગાઝી વેદુ. ૫ મ્મે- હાટાફીકા લેઓ, વાલા હાટાફીકા ઠેચો. ૬ હાટાનીસામેહે. ૭ સીટાલીપા. ૮ હાઈટાફી.- ૯ મ્મવા હાટાકુઉમા. ૧૦. હાટાઈઆન્કીકા બાફ્આ (બાફ્વા), બાસી રાફીકી ચાફે હાટાઈનુઆ હાબારી હી-. ૧૧. હાઈટાવેઝેકાના નીકુઆમ્મીએ લેઓ.

મનોયત્ન ૩૨ (પાનું ૧૩૮)

૧ દુસીઓને. ૨ આસીફી. ૩ જુમ્મે આસીવાઆ મ્મીએ. ૪ ઉસીટાઝામે. ૫ મ્સીટાઝામે. ૬ ઉસીમ્વામ્મીએ. ૭ મ્મીએ આસીઈટેન્ડે. ૮ ઉસીસેમે વાસીમીકીએ. ૯ વાઆમ્મીએ વાસીકીટાપુટે. ૧૦ દુસીઉપીટે. ૧૧ મ્શીકે મટોટો આસીઆન્ડુકે. ૧૨ વીફીએ વીટાણુ વાસીસેમે. ૧૩ વાઆમ્મીએ વાસીસીકીલીએ. ૧૪ નીટાફી નીમીવાકુટે. ૧૫

મ્હીવુટે. ૧૬ વાઆમ્મીએ વાપાગાઝી વાસીધચુકુએ મીઝીગો
હી- મીવીલી. ૧૭ ઉસીઉટવાએ મ્હુકી વાન્ચુ. ૧૮ ઉસીધચોમે
મોટો ન્યુમ્બા યાન્ચુ. ૧૯ મ્હીમ્હાન્ચે જુમ્બે. ૨૦ ઉસીધબે.
૨૧ આન્ગાલીઆ કીમુ કીસીકુકાટે કીટોલે. ૨૨ ઉસીવાસીકુ
વાવીવુ. ૨૩ ઉસીકીલેટે કીટાણુ, સીજુધ કુસોમા. ૨૪ ઉસી
સેમે નીસીકુપીગે. ૨૫ ઉકીમ્બુઆ ઉસીવાઉએ વાટોટો વાકે.

મનોયત્ન ૩૩ (પાનું ૧૪૧).

૧ કીવુલી કીસીચોપીટા. ૨ વાનાવાકે વાસીઓચુકુઆ
મીદુન્ગી. ૩ મ્હુ આસીયેદુપા મ્હુકી. ૪ નાલીઓના વાદુ
વાટાદુ ઉસીઓવાઓના. ૫ વેવે ઉસીયેઉઓના મ્હુકી ઉટાઇપીટા
ન્યુમ્બા. ૬ વાઓ વાસીઓમ્બુઆ. ૭ મીમી નીસીયેમ્બુઆ.
૮ મીટી ઇસીયોઆન્ચુકા હાઇકુવેઝા કુઇપોન્ડા ન્યુમ્બા યાકે.
૯ કીટી કીમોજા હીકી કીસીચોવુન્જકા. ૧૦ વાજુન્ગા વાસી
ઓકીમ્મીઆ. ૧૧ મ્હુન્ચુ આસીયેવુકા મ્હો. ૧૨ આસ્કારી
વાસીઓઉવુકા મ્હો. ૧૩ વાદુમીશી વાસીઓપેન્ડા વીઆઝી. ૧૪
મી ઉસીઓઝા-. ૧૫ વાગોન્જવા વાસીઓફાન્જા કાઝી. ૧૬
મ્હાન્ગા આસીયેવાપોન્ચા. ૧૭ વાજુન્ગા વાસીઓમ્લીપા મ્યાવી
આસીયેવાડાન્ગાન્ચા. ૧૮ જુમ્બે આસીયેમ્પેન્ડા મ્કે વાકે. ૧૯
જુમ્બે આસીયેવાપેન્ડા વાટોટો વાકે. ૨૦ મ્પીશી આસીયે
પીકા ચાકુલા યાન્ચુ. ૨૧ ચાકુલા કીજુરી વાસીચોકીપેન્ડા.

મનોયત્ન ૩૪ (પાનું ૧૪૩)

૧ આસીપોકુપેન્ડા સીટામ્પેન્ડા. ૨ વાસીપોટોકા
જુમ્બે હાટાઇન્ગીઆ. ૩ આસીપોકારીળીઆ મ્વેન્ચેવે ઉમ્લેટે.
૪ નીસીપોન્ગોજા સીટાકીપાટા કીમુ ચાકે. ૫ મ્હુપા ઉસીપો

-વુજીકા મકોનો ઉઠાવેના. ૬ ઉસીપોમ્પીગા મટોટો વાઢો
આટાકુધારાઉ. ૭ જીન્સી ગાની ઉવેઝાવ્યો કુજીકુન્ઝા ઉસી-
પોન્ઝરીણુ ? ૮ સીટામ્લીપા આસીપોકુન્ઝ. ૯ મ્પોના ઉલી
મકાન્યા હીવી જીન્સી નીમીવ્યોકુઆમ્પીઆ.

મનોયત્ન ૩૫ (પાનું ૧૪૪)

૧ દુમીન્ગેફવેન્ઝા. ૨ વાસીન્ગાલીમ્વોના. ૩ નીન્ગાલી-
જીઆ સીન્ગેકુઉલીઝા. ૪ આસીન્ગેજીઆ આન્ગેમ્વુલીઝા
મ્વાલીમ્. ૫ ઉસીઆન્ગાલીફીકા ઉમીન્ગાલીદુઓના. ૬ નીસી
પોજીઆ સીવેઝી કુકુઆમ્પીઆ. ૭ આસીન્ગાલીજીઆ
આસીન્ગાલીવેઝા કુવાઆમ્પીઆ. ૮ વાન્ગેજીઆ વીસીન્ગે
સેમા. ૯ ઉસીન્ગાલીમ્આન્ડીકા જાઝુઆ (જાઝુવા) હી-
વામીન્ગાલીવેઝા કુકુફટાકી. ૧૦ આસીન્ગેઆધીળીવા ઠામા
આસીન્ગેમ્જા. ૧૧ વાજીન્ગુ વાસીન્ગાલીપેન્ઝા ચાકુલા હીકી. ૧૨
કાંમા દુમીન્ગેજીઆ ફવેલી, દુસીન્ગાલીસાડીકી હાજારી હી-

મનોયત્ન ૩૬ (પાનું ૧૫૧)

૧ જામ્પો જાયા. ૨ માલોઝી માળીવુ. ૩ ટાઓ પાના.
૪ શોકા ઝીટો. ૫ પીપા ડોગો. ૬ જાકુલી ઝીમા. ૭ માદુટા
મારેપુ. ૮. માલેન્ગેલેન્ગે માકુજા. ૯ માયુપા માદુપુ. ૧૦
ડાકુ ટામુ. ૧૧ ટોને કુજા. ૧૨ માયાઈ માળોવુ. ૧૩
માદુન્ઝા માટામુ. ૧૪ દુન્ડુ ડોગો. ૧૫ જાની રેકુ. ૧૬
માજની માકુપી. ૧૭ જીના જુરી. ૧૮ માકાસીઆ માઝીટો.
૧૯ માએમ્પે માટામુ. ૨૦ શામ્પા કુજા. ૨૧
માજુરી. ૨૨ કાજુરી લીન્ગીને. ૨૩ માકાજુરી

માણ મેન્ગી. ૨૫ માદુન્ડા મેકુન્ડુ મારેકુ. ૨૬ માકોસા
મેન્ગીને. ૨૭ માચો મેકસી. ૨૮ માચો મેકપે. ૨૯ જીચો
જેકુન્ડુ. ૩૦ માવુગ્ળી મેપેસી. ૩૧ માશાકા મેન્ગી.

મનોયત્ન ૩૭. (પાનું ૧૫૫).

૧ આનાલીમા શામ્બા લાકે. ૨ નાકુખાલી માપેન્ગી
યા જીમ્બે. ૩ આન્જાલીઆ માસાન્ડુકુ યાન્થુ યાસીપોટે-. ૪
માટાટા મેન્ગી યાવુન્ત મોયો. ૫ મીચુન્વા ઇનાગા-સાસા;
માદુન્ડા યાકે ની માચુન્વા. ૬ ગારી (લા મોશી) લીમેચે
લેવા હાલીન્દ્રીકા ખાડો. ૭ માજેમ્બે યાલે વાપી? ૮ ઉલી
ચાવેકા માશોકા કીખાન્ડાની? ૯ માચો યાન્થુ યાનીઉમા
લેઓ. ૧૦ નીમેલીકુખાલી શાઉરી લાકે જેમા. ૧૧ જીજી
લાઓ હાલીનીપેન્ડેઝી. ૧૨ ખાકુલી નીલીલોઆગીજા હાલી
ન્દ્રીકા ખાડો. ૧૩ મ્બોના ઉમેચાન્જાન્થા માઝીવા ના માણ?
૧૪ ઉસીયાઇમે માકુટા. ૧૫ માપાટાનો ચેટુ હાયાન્દધશા.
૧૬ સીકીઓ લેન્થેવે હાલીઉમી. ૧૭ માદુન્ડા હાયા સી
માળીવુ. ૧૮ ન્જાની દુલીલીપીટા કાળુરી લા મ્બુન્થુ.
૧૯ ગાન્ડા ચુન્થુ લીલે હાલીકુમ્બોન્થા. ૨૦ માયાઇ યાસીઆ
ન્થુકે યાટાવુન્જકા. ૨૧ આલીજકાટા ગોટીન્ના. ૨૨ માનેનો
માચુમુ હાયાટાદુઉઆ. ૨૩ માજીટો હાયાટાનીલીપા. ૨૪
કાનીસા દુનાલોલીજેન્જા મ્બુની ની કુખ્વા. ૨૫ જામ્બોહીલી
હાલીન્દધશા. ૨૬ મોકાસીઆ યાપી ઉનાયોટાકા? ૨૭
જીનો લીપી લીનાલોઉમા? ૨૮ મ્શાલે (મ્શારે) ઉલીમ્પીગા
જીચો આલીપોસીમામા કુલે. ૨૯. નાચાઓના
માજીવુ મેકપે યા મોટો મ્કુખ્વાન્વીટુની. ૩૦, યીઆ મોટોને

માટાનો ચા ડાવા હી- કાટીકા ચુપા લીલે. ૩૧. ઉલીસેમા ચુપા લીપી? ૩૨. નીમેલીઓના ગારી વાલીલોલીલેટા ની ખોવુ. ૩૩. માઈન્ઝી હાવા વાનીસુમ્બુઆ લેઓ. ૩૪. હાયા ની માપાટાનો દુલીયોયાફાન્યા, વેવે ના મીમી. ૩૫. માનેનો મેન્ઝી હાપા ચેન્ઝે માકોમા.

મનોયત્ન ૩૮ (પાનું ૧૫૯)

૧ નાલીપીઆ; વેવે હુકુપીઆ. ૨ આટાપીઆ ના આમ્કારી. ૩ વાપીએ ૪ નીસીપીએ. ૫ મ્મે- આટાડાન્ગા ન્યા. ૬ મ્કુદ્રી ઉલીલેટવા. ૭ ન્યુમ્મા મ્પીલી ઝીનાનેન્યા. ૮ જુમ્મે હાન્તઝીકવા. ૯ વાહુ વાનાઈટવા. ૧૦ મ્પવા આહુન્ઝે. ૧૧ વાઝુન્ઝુ હાવાટાશીન્ઝવા. ૧૨ ચાકુલા કીમે પીકવા. ૧૩ મ્જી ઉમેઈન્ગીવા ના વાગેની વાન્ને. ૧૪ મ્લા ન્ગો ઉન્ગાલીકુન્ઝવા. ૧૫. સીઓગોપ્પી. ૧૬ વાટોટો હાવા ન્તલીશ્વા. ૧૭ સીકુઈશીયા મીકુકી; ઇમેશીઆ ના ચેન્ઝેવે. ૧૮ કામા નીન્ગાલીમ્વામ્પીઆ, સીન્ગેપેન્ઝવા ના વાઝુન્ઝુ. ૧૯ ન્યાઝી ઇમેવેકવા વાપી? ૨૦ મ્સીમામીઝી હાપેન્ઝેઝવી. ૨૧ હુટાકુમ્બુકવા. ૨૨ જુમ્મે વેવુ હાટાકુન્ઝુકવા ના વાટોટો વેટુ. ૨૩ કીઓ- હાકીન્તરૂડીશ્વા ખાટો. ૨૪ વાટોટો વાસી કુન્ડીશ્વે ના મ્જુન્ઝુ. ૨૫ નાલીઆમ્પીવા ના મ્પીશી વાકે. ૨૬ મ્કુકી ઉલીટુપવા ના જુમ્મે. ૨૭ પુન્ડા આલીકામાટવા ના સીમ્મા આકાઉઆવા.

મનોયત્ન ૩૯ (પાનું ૧૬૩)

(અ)

૧ કુટુમીકા. ૨ કુટેન્ડેકા. ૩ કુકુન્ઝુકા. ૪ કુકુનુકા. ૫ કુહારીખીકા. ૬. કુટાવાન્પીકા. ૭ કુગાવાન્પીકા. ૮ કુઆ

-ચીકા. ૯ કુપીમીકા. ૧૦ કુચાન્ગાન્ચીકા. ૧૧ કુવુન્જીકા.
 ૧૨ કુઈનુકા. ૧૩ કુકુમાન્ચીકા. ૧૪ કુમીકીકા. ૧૫ કુઓનેકા.
 ૧૬ કુસાડીકીકા ૧૭ કુદુમીકા.

(ક)

૧ ન્જા હી- હાઇપીટીકી. ૨ માનેનો હાયા
 ચાનાદુમીકા લેઓ. ૩ માજ ના માકુટા હાયાચાન્ગાન્ચીકા.
 ૪ કીસુ ચાન્ચ કીમેવુન્જીકા. ૫ કોસા લાકે હાલીસાહાઉલીકા
 વાલા હાલીસામેઉકી. ૬ ચીપેન્ડી કુધારાઉલીકા. ૭ મ્ખોના
 સાન્ડુકુ હીલી લીમેદુમીકા ? ૮ ફેધા ઇલીદુમીકા લીની ?
 ૯ જન્સી ગાની ન્જા હીઝી ઝીલીટાદુકા ? ૧૦ માજ
 ચાનાચેમકા. ૧૧ મામ્ખો ચામેળાડીલીકા. ૧૨ હીલી ની
 લમ્ખો લીસીલોટેન્ડેકા.

મનોયત્ન ૪૦ (પાનું ૧૭૧)

(અ)

૧ પીગીઆ. ૨ ઓમ્ખેઆ. ૩ ફીકીઆ.
 ૪ કાટીઆ. ૫ ઓગેઆ. ૬ રૂકીઆ.
 ૭ વુટીઆ. ૮ લેટેઆ. ૯ ઓટેઆ. ૧૦ ઉલીઝીઆ. ૧૧
 ધાન્ડીઆ. ૧૨ ગેઉકીઆ. ૧૩ ચીમ્ખીઆ. ૧૪ એલેઝેઆ.
 ૧૫ જેન્જેઆ. ૧૬ કુસાન્ચીઆ. ૧૭ આચીઆ. ૧૮
 ટાઝામીઆ. ૧૯ ટાકુટીઆ. ૨૦ પીમીઆ. ૨૧ એન્ડેઆ.
 ૨૨ ઓશેઆ. ૨૩ પાટીઆ. ૨૪ શુકીઆ. ૨૫ લીપીઆ.
 ૨૬ વેકેઆ. ૨૭ એમેઆ. ૨૮ ઓનેઆ. ૨૯ ટોકેઆ.
 ૩૦ ઇન્ખીઆ. ૩૧ સીમામીઆ. ૩૨ કોસેઆ. ૩૩ નેનેઆ.
 ૩૪ દુપીઆ. ૩૫ કુળાલીઆ. ૩૬ સાડીકીઆ. ૩૭

ખારીકીઆ. ૩૮ ફીફીરીઆ. ૩૯ ચ્ઠારેહેઆ. ૪૦ સુબ્બડીઆ.
 ૪૧ સાફીરીઆ. ૪૨ ધાનીઆ. ૪૩ હીફાધીઆ. ૪૪ કેટીઆ.
 ૪૫ સેટીરીઆ (સીટીરીઆ). ૪૬ સાહાઉલીઆ. ૪૭ ધારા
 -ઉલીઆ. ૪૮ આરીફીઆ.

(બ)

૧ ઝાલીઆ. ૨ દ્વાલીઆ. ૩ કાટાલીઆ. ૪ કાલીઆ.
 ૫ પોકેલેઆ. ૬ ટેમ્બેલેઆ. ૭ લીલીઆ. ૮ ટીલીઆ. ૯
 ઝુવીલીઆ (ઝુઈલીઆ). ૧૦ સીકીલીઆ. ૧૧ ફીમ્બીલીઆ.
 ૧૨ ટોલેઆ. ૧૩ વુલીઆ. ૧૪ પાસુલીઆ. ૧૫ ચુકુલીઆ.
 ૧૬ આગુલીઆ. ૧૭ તુતુલીઆ. ૧૮ સુગુલીઆ. ૧૯
 પીન્ડુલીઆ. ૨૦ કુનુલીઆ.

(ક)

૧ ટામાનીવા. ૨ ફાસીરીવા. ૩ આખુડીવા. ૪
 રટાકીવા. ૫ ખાડીલીવા. ૬ આમીનીવા. ૭ ટીઈવા ૮
 કારીખીવા. ૯ ફારીજીવા. ૧૦ દુમાઈનીવા ૧૧ સુલીખીવા.
 ૧૨ લાઆનીવા. ૧૩ ધારાઉલીવા. ૧૪ સાહાઉલીવા. ૧૫
 કુરાહીવા. ૧૬ ટાખીરીવા. ૧૭ રૂડીવા. ૧૮ સામેહેવા. ૧૯
 દુખીવા. ૨૦ હાડીથીવા. ૨૧ સુહુડીવા. ૨૨ રટા-નખીવા.
 ૨૩ ઓકોલેવા. ૨૪ ઓન્ડોલેવા. ૨૫ વાલીવા. ૨૬ ફાલીવા.
 ૨૭ ઇતુવીવા. ૨૮ સુમ્બુવીવા. ૨૯ રાફીવા ૩૦ નલીવા.

(ખ)

૧ આલીનીઓમ્બેઆ. ૨ વાલીમ્બેલેઆ ક્રીટાખુ. ૩
 વાઆશી વામેદુજે-જેઆ ન્યુમ્બા. ૪ મ્બે-આલીદુએલેએઆ
 (આલીદુએલેઆ, પણ જંગળારમાં ખોલાય છે.) સાઉટી

દુલીયોઈસીકીઆ. ૫ દુલીમ્દેવેકેઆ જુમ્મે બેન્ડેરા. ૬ મ્પીશી
આલીવાપીકીઆ વાટોટો. ૭ વાટોટો વાલીમ્વોશેઆ મ્પીશી
સાહાની. ૮ આલીપીટીઆ ન્જઆ હી-. ૯ હાજુઈ,
ઉમ્જીખીએ. ૧૦ નીમ્પીગીએ મ્પોટો હુયુ. ૧૧ હાજુઈ
આલીયોઈટીવા. ૧૨. નીકાટીએ ક્રીમ્મો. ૧૩ ઉમેનીવુન્જઆ
કીસુ ચાન્ચુ. ૧૪ આલીકટા- કુનીપીમીઆ ન્યુઓ. ૧૫
મ્પીએ જીવે. ૧૬ વાલીનીસીકીટીકીઆ. ૧૭ નાલીસીકીટીકીવા
નાઓ. ૧૮ નાલીઆચીવા શામ્મા. ૧૯ આમેઈખીવા ફેધા
ઝાકે જોટે. ૨૦ વાટોટો વેદુ વાલીમ્વીમ્પીઆ લીવાલી.
૨૧ નીટાકુટીએ જોન્એ. ૨૨ આલીજીલીપીઆ શીલીન્ગી
મ્પીલી, ના વાટોટો આકવાલીપીઆ સીટા. ૨૩
નીમેન્જોલેવા મીટી ચાન્ચુ થોટે. ૨૪ મ્કુન્ગુલીએ મ્લાન્જો.
૨૫ મ્ફાલ્મે આલીકટા- હાજા યાકે, લાકીની જાળા યાકે
આલીપોમ્વેન્ડેઆ મ્ફાલ્મે મ્વેન્થેવે હાકુમ્કાટાલીઆ હાજા
યા મ્વાના વાકે. ૨૬ વામેનીઓન્ડોલેઆ વાટોટો વાન્ચુ.
૨૭ નીપાટે વાપી કામ્મા યા કુવુટીઆ ગારી ? ૨૮ હી-
સી ક્રીમ્મો યા કુમ્પીગીઆ મ્પવા. ૨૯ મ્ચામા ઇલે
મ્પાયા, ઉકાઈદુપીએ મ્પાલી. ૩૦ મીજપારા વાપાગાઝી
વા કુનીચુકુલીઆ મીઝીગો ચાન્ચુ. ૩૧ નાટાકા કીટાન્ડા
આ કુલાલીઆ. ૩૨ ન્ડેગે વામેરૂકીઆ મ્પાલી માસા.

મનોયત્ન ૪૧ (પાનું ૧૭૭)

૧ નીમેનુનુઆ મ્કુકી મ્જુરી સાના. ૨ હાઓની
વેમા. ૩ નાલીમ્વોના આકીરૂડી ઉપેમી. ૪ સીન્ગાલીજેન્ગા
ન્યુમ્મા કુમ્વા સાના. ૫ નાલીટાઝામા ન્યુમા નીકાઓના

વાગેની વાવીલી. ૬ નાલીસીકીઆ મ્હુ કારીણુ આક્રીમ્મ્યા
 સાના નીકાધાની, હુયુ ની મ્હેવી નીટાકીમ્મીઆ ઉપેસી. ૭
 નાલીમ્બોના મ્હુ આક્રીટાઝામા નીકાકુઆમ્મીઆ, આદુઓના
 સાસા; ઉકાનીઆમ્મીઆ, આનાટાઝામા ન્હે, સીસી દુ ન્ડાની.
 ૮ દુપીટે પોલેપોલે આસીદુસીકીએ, લાખડા દુટાઓકોકા;
 દુકાપીટા. ૯ હાલાકુ મ્હુ મ્વીન્ગીને આકાટોકા, નીકાસેમા,
 ફેવેલી હાદુવેલી કુઓકોકા; ઉકાસેમા, યુ મ્પીશી દુ, યેયે
 હાવેલી કુદુજુઝ્યા (કુદુજુઝીઆ); દુકામ્પીટા. ૧૦ મારા
 મ્વીન્ગી નીમેવાકુમ્મુકા વાલે વાદુ વાવીલી; વાન્ગાલીદુઉઆ
 મારા સોટે વાવીલી કામા વાન્ગાલીદુઓના. ૧૧ વાટોટો
 વાલીટાન્ગુલીઆ મ્હેલે, વાદુ વાલીવાકુઆટા વાટોટો, મ્વીથો
 વાલીકુઆટા વાઝે. ૧૨ હીલી ની નેનો લીલીલો ફ- હાસા.
 ૧૩ વાદુ વોટે વામેઇટ્વા, ના વીન્તના પીઆ, લાકીની વાઝે-
 હાવાકુઇટ્વા; સીજુઇ વાલીયોઇટીવા. ૧૪ ઉસીસેગે હીવી ટેના.
 ૧૫ આલીનીજીઆ ફવા સીરી જ્જના. ૧૬ દુમેકીકા સાલામા.

મનોયત્ન ૪૨ (પાનું ૧૮૧)

૧ નાલીફેન્ડા ટાન્ગા ફવા મીયૂ-, સીકુવેઝા કુપાટા
 મોટાકા-, નામી સીટાકી ફેન્ડા ફવા જ્જહાઝી. ૨ દુલીઇજેન્ગા
 ન્યુમ્મ્યા હી- ફવા વાગેની વેદુ. ૩ વાઆશી વાલીદુજેન્ગેઆ
 ન્યુમ્મ્યા. ૪ વામેહામા ડારેસલા-મ; ફવાન્ગા વાલીલામીઆ
 ઉન્ગુજ્જ, લાકીની સાસા વાનાકા- પેમ્મ્યા. ૫ રૂડીની ફવા જુમ્મે
 વેનુ, મ્કામ્વામ્મીએ કવામ્મ્યા દુમેકેન્ડા ફવા ન્જીઆ હી-,
 આક્રીટાકા કુદુકુઆટા દુટામ્બોના ટોટોમા. ૬ નામાની
 કવા હરજટ્ આસા, લાકીની સીજુઇ હાકીકા,

ચોહાના મ્વાકા ઉલીઓપીયા. ૭ હાકીકા હાન્તરીકા મ્જની
 બાટો, બાસી દુકીમ્કુઆટા ઉપેસી દુટામ્કામાટા ન્જઆની.
 ૮ લીની નીટાકાપોકુઓના ન્યુમ્બાની ? ૯ આમેનીડાન્ગાન્યા
 ક્વા હીલા, લાકીની નીટાકવેન્ડા ક્વા કાધી નીસીકીએ આટાકા
 -યોસેમા ક્વા હાળારી હી-. ૧૦ કુમ્બુકા ક્વામ્બા ન્યુમ્બા હી-
 ઇમેજેન્વા ક્વા ઇબાકા યામુન્યુ. ૧૧ વાવેઆ કુનીઆમ્બીઆ
 આલીપીઆ ના નાની, ના ક્વા કીટુ ગાની ? ૧૨ ક્વા
 હાળારી યા આલી સીબુમ્ આટાકાલોટેન્ડા સાસા; ટાન્યુ
 કુઝીકવા ક્વા મામા યાકે આમેટોકા કાઝી યાકે યા ટાળી;
 ક્વા નેનો મોન્ડહાટેન્ડી લોલોટે. ૧૩ દ્વાજીકુન્ડા કુસોમા ક્વા
 કુસોમા, ના દ્વાજીકુન્ડા કુસેમા ક્વા કુસેમા.

મનોયત્ન ૪૩ (પાનું ૧૮૪)

કીન્તના ના મ્જે- વાલીનીકુઆટા મ્જની. મ્જે-
 આકાસીમામા મ્લાન્ગોની ના મ્કુકી, નીકામ્વામ્બીઆ,
 ઉલીકીકા, લીની ? ઉમેઉપાટા વાપી મ્કુકી ઉલે ?
 આસીનીજીયુ, બાસી નીકામ્બુલીઆ ટેના. મારા નીકામ્બેના
 કીન્તના નાચે, નીકામ્બુલીઆ, મ્જે- હુયુ આમેઉપાટા વાપી
 મ્કુકી ઉલે ? આકાનીઆમ્બીઆ, મ્બુલીએ મ્બેન્ચેવે.
 નીકામ્વામ્બીઆ, નીમેમ્બુલીઆ લાકીની હાનીજીયુ. આકાની
 -આમ્બીઆ, લાખ્ડા હાકુકુસીકીઆ, સેમા સાના. નીકાસેમા
 સાના, ના મ્જે- આકાસેમા, મીમી ની કીઝીવી, નાકુસી
 -કીઆ ઉકીસેમા દુ, ઉનીવીએ રાધી. નીકામ્વામ્બીઆ, નાવે
 ઉનીવીએ રાધી મીમી, સીકુજીઆ. નીકામ્બુલીઆ ટેના નીકીસેમા
 સાના. આકાનીઆમ્બીઆ, નાલીઉતુનુઆ. નીકામ્વામ્બીઆ

લીની ? કીલના આકાનીઆમ્બીઆ, આમા
આલીકિમ્બા, આમા આલીકિઓકોટા મીલીમાની.
એ- આકામ્બામ્બીઆ, વાસેમાએ ? કીલના આકા
એમા, આલીનીસીકીઆ, કવા હીયો આલીકુસીકીઆ, નાએ
આન્ગાલીનુઆ કવેલી આન્ગાલીકુલુખુ મારા. નીકામ્બા
મ્બીઆ, હુયુ ની એ- લાખડા આમેમાહાડિ. આકાનીઆ
મ્બીઆ, હાકુસાહાડિ, બાલી સીસી વાદુ વા મ્બુ હુ- દના
મ્બુઆ વેમા; યુ મ્બીવી હુયુ, ટાન્યુ મ્બોટો. નીકામ્બા
મ્બીઆ, આમેમ્બાનીની ? આકાનીઆમ્બીઆ, વીદુ વીન્ગી;
હુયુ ની એની; આલીકુકુમ્બા મ્બુની વાકે ના
મ્બુએ વાકે, હાટા સાસા આવાકા- મ્બુની મ્બેદુ;
નાસી હાદુમ્બેન્ડી, લાકીની હાદુમ્બેદુકુઆ કવા
સાળાખુ યુ મ્બાવી, ના વાદુ વાનામ્બેગોપા. નીકામ્બા-મ્બુ
નીકીમ્સીકીઆ, નીકાસેમા, સીસાકીકી કવામ્બા હુયુ ની
મ્બાવી; નીન્સી ન્યોટે મ્બાઓગા, ના મ્બાઓગોપા કીલુલી.
આકાનીઆમ્બીઆ, મીમી સીમ્બેગોપી, માઆના નામ્બાની
વાગાન્ગા વેદુ વાવેઆ કુમ્બીન્ડા. નીકામ્બામ્બીઆ એ-
ઉમેદુસીકીઆ ? આકાનીઆમ્બીઆ મીમી ની કીકીવી,
નાવાસીકીઆ મ્બીસેમા હુ; લાકીની ઉસીમ્બાકીકી આકીક
આમ્બીઆ કવામ્બા નાલીકુકુમ્બા મ્બુની મ્બેદુ ના મ્બુએ
વેદુ. સીકુકુકુમ્બા નામી નીટારૂડી. કામા નીન્સાલીકુકુમ્બા,
વાદુ વા મ્બુ હુ- વામ્બીઆલીનીકુઆલી નીકામ્બે મ્બુની
વાઓ. નીકામ્બામ્બીઆ, આમા વેવે મી વીમીમી.
હાકીકા આમેસેમા કવેલી ઉ મ્બાલી. મો. આમાલી

-આ, મીમીટ્રી-. નીકાગેઉકા નીકાટોકા મજની, વાલા સીકુ
-મ્વામ્બીઆ મ્દુ ચે યોટે ઇલા વેવે, લાકીની નામ્બાડીકી
કવામ્બા મુલે મ્હે- સી કીકીવી વાલા મ્વાવી, બાલી મ્દુ
મ્વેરેવુ આલીયેઉઇમ્બા મ્કુકી, આકાટાકા કુનીકામ્બાન્યા.

મનોયત્ન ૪૪ (પાનું ૧૮૯)

૧ નાલીપામ્બોના માહાલી મ્બુવી આલીપોસીમામા
મ્દુમ્બવી મ્મ્યા વામ્બો ઉલીપોમ્બામા. ૨ નાલીપાપીટા માહાલી
પેન્થેવે. ૩ નાલીમ્બોના માહાલી પેન્થે મ્બુમ્બા મ્બીન્બી. ૪
મુલેમાની આલીકીકા માહાલી પાકે, નીકામ્બુલીકા, ઉલીમ્વાયા
મ્બદલા વાપી ? નીઆમ્બીએ. ૫ આકાનીઆમ્બીઆ,
નાલીમ્વાયા મજની, વાકે- વાકે વાલીપોકા- જામાની. ૬
નીકામ્વામ્બીઆ સીપામ્બુઇ. ૭ આકાનીઆમ્બીઆ, ઉલીપો
મ્બોના, ઉલીપોવુકા મ્દો. ૮ નીકાપાકુમ્બુકા, માહાલી
પામ્બુરી કારીમ્બુ ના મ્દો. ૯ નીકામ્વામ્બીઆ, સાસા
નાપાકુમ્બુકા, ઉલીપામ્બોના પામેન્ત, ની પામ્બુરી. ૧૦
આકાનીઆમ્બીઆ, ની પામ્બુરી કવેલી. ૧૧ બામ્બીન્ડીપો
ઉનાપોકા-.

મનોયત્ન ૪૫ (પાનું ૧૯૧)

૧ હાપેન્ડી કુચીમ્બા. ૨ સીટાકી કુકુપીગા. ૩
કુળાડીલી માશાઉરી યાન્ચુ દેવાનીમુમ્બુઆ. ૪ મ્દી હૂ-
ઉમેઆન્બા કુકા- ૫ કુકા- મ્બો કુટાઉકારીમ્બુ. ૬ કુચેઆ
કવાકે ની કુકુરી, સીકુસીકુ કુઇમ્બા કવાકે.
૭ માજ પામેકવીશા કુચેકા. ૮ વાટોટો વામેકવીશા
કુચેઆ. ૯ કુકુઆ મ્બુઓ ની કાઝી મ્બુમ્બુ. ૧૦

વાટોટો વાનાજીકુન્ઝા કુસોમા, ના કુઆન્ડીકા, ના કુહેસાણુ.
 ૧૧ કુચોના ની કુસાડીકી. ૧૨ કુજીસીકુ સી કુંવેમા. ૧૩
 કુલેટા સી કુચુકુઆ. ૧૪ કુપીકા ક્વાકે ની કુજુરી. ૧૫
 કુલીઆ કુટાકુકુર. ૧૬ ક્વા કુકાવીઆ આલીકોસા ગારી
 (લા મોશી). ૧૭ આદુમીઆ આ- ન્યીન્ગી ક્વા કુલાલા.
 ૧૮ વાલીકલેટા મીટી હાપા ક્વા કુકોકોટોટા. ૧૯ કુચુઆ
 વેમા સી કુટેન્ડા વેમા. ૨૦ નાલીવાઓના કાટ્રીકા કુપીગાના.
 ૨૧ કુસામેહે ના કુસાહાઉ. ૨૨ નીમેકવીઆ કુટેન્ડા
 કાઝી હી-.

મનોયત્ન ૪૬ (પાનું ૧૯૮)

૧ ઉપીન્ડી વા આસ્કારી ઉમેવુન્ઝા ના ઉપાન્ગા
 વાકે ઉમેપોટેઆ. ૨ ઉમીકિવાગે વીનો. ૩ નાવેન્ઝા કુરકા
 જૂ- યા ઉકુટા કુ- ૪ ઉમેમે ઉલીપીગા મી, ઉકાઉઆ
 વાકુ વાટાકુ. ૫ ઉકાઉમે વાકે ઉલીકારીમીવા ના આકુમ્બ આકે.
 ૬ હાપેન્ડી ઉમીશી વો વોટે. ૭ હાકુકુમીઓના ન્યાયો આઓ
 ન્યાની પો વોટે. ૮ ઉરીમી વાન્ઝુ મી મુન્ઝા, લાટ્રીની
 ઉટાટોથા. ૯ ઉલીવુ વા મોટો કુચુ વાનીન્ઝા-ત્તમીથા. ૧૦
 ન્યાવુ ઝીલીવુન્ઝા, આસી વાન્ઝામા વાલીઓકોકા ૧૧

ઉલીઝોદુમીઆ ક્વા કુમ્મકાન્યા મેઝા ઇલે ? ૧૭ ટા- હાઈકુ
-વાકા, નામી નાલીઓના ક્વામ્મા ટામ્મી ઝીલીકુવા કુપી
મ્નો. ૧૮ છન્મી ગાની ઉલીમ્વેન્ચુ ઉલીવ્યો મ્માયા !

મનોયત્ન ૪૭ (પાનું ૨૦૯)

૧ ચેચે ચુ ટાજરી, લાકીની સીસી દુ માક્કીની. ૨
નાધાની લેઓ ની આક્કામીસી. ૩ કીટાણુ કીપો મેઝાની.
૪ નીલેટે-કીટાણુ કીલીચોપો મેઝાની. ૫ મીમી નીલીચે
મ્મે- નીમેઓના મામ્મો મેન્ગી ચાસીચો મેમા. ૬ વાપી
મ્સીમામીઝી વેદુ ? ૭ ચુકો ચામ્માની પામોન્ત ના વીળા
-કુઆ. ૮. દુલીકુટા મોટાકા- ટાદુ ન્જાની. ૯ માજી
ચોટે ચાલીચોમો બાહારાની ની ચા ચુમ્મી. ૧૦ વાદુ વેન્ગી
વાલીકુવાકો મ્જીની, લાકીની વાચાચે વાલીઓકુવા ન્જે ચા
ન્યુમ્મા ઝાઓ. ૧૧ હાપા મ્મે ઉલીકુવા કારીણુ ના મ્લીમા.
૧૨ આન્ગેકુવા રેદુ ન્વેમા આસીન્ગેસેમા હીવી. ૧૩ સીકુ
મોન્ત ઉટાકુવા મ્મે- મ્વેન્ચેવે. ૧૪ આકીવાપો મ્વામ્મીઝે
આઈન્ગીઝે. ૧૫ વાલીમ્વેના મુલ્ટાની વાલીપોકુવાકો મ્જીની.
૧૬ કીલા આલીઓપો હાપા લેઓ આટાકુયાલી માનેનો
યાન્ચુ ક્વામ્મા ચામેકુવા મ્વેલી. ૧૭ નાલીનુનુઆ વીટાણુ
વ્યોટે વીલીવ્યોકુવાપો, લાકીની વીન્ગી નીલીવ્યોટાકા હાવી
-કુવાપો. ૧૮ વાલીકુવામો વાદુ સીટીની ના વાવીલી મેરી
-કેણુની. ૧૯ વાલીકુવાપો વાટોટો મીઆ મ્મીલી કુમી ના
કેન્ડા ચુઓની જ્જના, લેઓ વાપો મીઆ મ્મીલી ના વાટાનો દુ.
૨૦ વાલીમ્લેટેઆ નામ્ના સીટા ઝા ચાકુલા, આકાટાકા
ઝાઈડી, લાકીની હાઝીકુવાપો નામ્ના ન્યીન્ગીને ઝો ઝોટે.
૨૧ ઉકો વાપી ? ૨૨ નીપો હાપા. ૨૩ ઇવાપો નીઆ
ન્ડીપો ન્જા.

મનોયત્ન ૪૮ (પાનું ૨૨૨)

૧ નીનાથો કીટાણુ. ૨ થેથે હાના કીટાણુ. ૩
 ચુપી મોટો આમીયે ના કીટાણુ? ૪ વાપી કીટાણુ
 આલીથોકુવા નાથો? ૫ નીન્ગાલીકુવા ના કીસુ
 નીન્ગાલીવેઝા કુઇકાટા કામ્બા. ૬. ઝામાની મીકુવા ના
 કીદુ; નાલીકુવા માદકીની, મીકુવા ના ન્યુમ્બા હાયા મ્બની,
 સાસાનીનાઝોહીઝીટાદુ, નીનાઠ્યોવીટુવીન્ગીનેવીન્ગી પીઆ.
 ૭ બાબા ચાન્ગુ આટાકાપોકુબ કુકા-હવાન્ગુ, હુટાકુવા ના
 કુરાહા ન્યીન્ગી. ૮ કુલીકુવા ના મ્બુ ઉન્ગુન્ત આમીયેકુવા ના
 મેનો. ૯ મ્બા મ્બુન્ડાનીયા ચુમ્બા. ૧૦ નીલીપોકુન્ગુઆ માન્ડુકુ,
 મ્લીકુવામો ઝાવાડીન્ડાની યાદે કુટોકા હવા મુટટાની. ૧૧
 આલીટાકા કુનીડિઆ, લાકીની નાલીમ્પીગા મારા મ્બીલી
 કવા કીસુ નીલીથોકુવા નાથો, આકાકીમ્બીઆ. ૧૨ થેવી
 વાલીઇબા કીલા હુલીથોકુવા નાથો. ૧૩ કુલીકુવાકે કુલે
 ન્યુમ્બાની ઝુલીઆ મ્બુરી ન્યીન્ગી વાઝીરી આલીઝોકુવા
 નાઝો ઝામાની ન્યુમ્બાની મ્બાકે. ૧૪ માનેનો હાથો
 યાટાદુસાઇડીઆ કુકુમ્બુકા મામ્બેલેઝો હુલીથોયાપોકેઆ.

મનોયત્ન ૪૯ (પાનું ૨૨૪)

૧ મીકુવા નીકીએન્ડા મ્બની, લાકીની નીટાડી
 સામા. ૨ આલીકુવા આકીઆન્ડીકા બાડુઆ(બાડુવા). ૩
 સીકુમ્બોના, આમેમ્બીથા કુપીટા. ૪ મ્બીવી આલીકુવા
 આમેઇબા ફેધા. ૫ ઉલીકુવા ઉમેકીસોમા કીટાડુ. ૬
 સીકુવા નીમેકીસોમા. ૭ નાલીકુવા નીકીકીડાન્ડા
 વાવુવી વાલીકુવા મ્બુ-યા બાહારી, વાકાવા ૮

સામાકી વાચાચે ઉસીકુ. ૯ વાટોટો વાલીકુવા વાકીલીમા
 શામ્બા લાગ્યો. ૧૦ આલીકુવા આમેઉકુન્ગા મ્લાન્ગો. ૧૧
 નાલીકુવા નીમેજકાટા કીટાલે. ૧૨ નીટાકુવા નીકીઈકાટા મીટેન્ડે
 હી- કેથો. ૧૩ વાલીકુવા વાકીઈળા નાઝી શામ્બાની મ્વાન્થુ.
 ૧૪ વાટોટો વાલીકુવા વાકીનીઆમ્બીઆ હાળારી ઝોટે ઝા
 વેવી. ૧૫ મ્સીમામીઝી આલીકુવા આકીએન્ડા, લાકીની વીળા
 -રૂઆ (વીળારૂવા) વાલીકુવા વામેકવીશા કવેન્ડા. ૧૬ નીટા
 -કુવા નીકીટોકા ન્યુમ્બાની. ૧૭ આલીકુવા આકીઈન્ગીઆ
 મ્લાન્ગોની. ૧૮ નાલીકુઓના, ઉલીકુવા ઉકીમ્પીગા કોફી
 મ્ટોટો વાન્થુ.

મનોયત્ન ૫૦ (પાનું ૨૨૯)

૧ સાઉટી યા મ્દુ ઇનાસીકીકા. ૨ વાટોટો
 વાલીપોકુકા. ૩ મીદુન્ગી ઇલીયોવુન્જકા. ૪ મ્વેઝી ઉનાન્ચા'-
 સાના. ૫ મ્ગૂ- વા મ્ટોટો ઉમેચુષુકા. ૬ માનેનો યાકો
 યાનાએલેઆ. ૭ કામ્બા ઇમેપોટોકા. ૮ મ્ટોટો આમેપોમા.
 ૯ ચુમ્બા કીમેચાકુકા. ૧૦ ન્જા ઇમેકાઉકા. ૧૧ આકુલા
 કીનાટોશા. ૧૨ કાઝી ચેદુ ઇમેસીટાવી. ૧૩ ઉઝી ઉમેટાટાના.
 ૧૪ માજલીવા આમેચોકા કાઝી. ૧૫ હુહુ ઇનાનીફા-
 ૧૬ સીસીકીટીકી હાટા કીટાગો. ૧૭ કુનીઆ ઇમેવીરીન્ગા.
 ૧૮ ન્જા ઇલીયોપારૂઆ. ૧૯ હેસાબુ ઇમેકામીલીકા.
 ૨૦ ન્હાઝી ઇનાએલેકેઆ ન્યુમ્બા ચેદુ. ૨૧ મ્લાન્ગો
 ઉમેકુન્થુકા. ૨૨ ન્હા- યાન્થુ ઇમેઝીડી. ૨૩ કીઉ યાન્થુ
 ઇમેયુન્થુઆ. ૨૪ મ્ઝીગો ઉનામેલેમેઆ મ્પાગાઝી.
 ૨૫ ન્ડીઝી ઝીમેપેવુકા સાસા. ૨૬ મીટી હી- ઇટાફા- ફવા

કુળેન્ના ન્યુમ્બા. ૨૭ મુકો વાન્યુ ઉમેકુમુકા. ૨૮ વાપાગાઝી
વામેચોકા સાના લેઓ. ૨૯ મ્સીમામીઝી આલીકુવા આમેલેવુકા
બના, દુદુમાઈની, લાખડા આટાલેવુકા કેથો. ૩૦ આલીઆન્ઝા
ઠાઝીકે કીડો યાગો કીડોગો, સાસા આમેફાનીકીવા. ૩૧
મ્વીટુની મીટી ચોટે ઇમેઉન્ગુઆ. ૩૨ ન્યામા હી- ઇમેઓઝા.

મનોયત્ન ૫૧ (પાનું ૨૩૧)

૧ માલીન્ડી ની મ્જી વા ઠાલે કુલીકો મ્વીટા. ૨
નાઈરોળી ની મ્કુખ્વા સાસા કુલીકો મ્વીટા, લાકીની મ્જી
ઉલીઓ મ્કુખ્વા હાસા ની ઉન્ગુબ. ૩ વાદુ વાળાયા ની
વાળાયા કુલીકો વાન્યામા. ૪ મીટેન્ડે ની મીઝુરી કુલીકો
મીનાઝી. ૫ ડાવા ઇલીયો ચુન્યુ કાલીસા. ૬ મ્ટો હૂ- મ્પાના
કુલીકો રૂવુમા. ૭. પાલે ની સાફી કુલીકો હાપા ? ૮
કુરાહા યાન્યુ ની કામીલી કુલીકો યાકો. ૯ વીળારૂઆ
વાલીકુવા વેરેવુ કુલીકો મ્સીમામીઝી, વાકામ્ડાન્ઝાન્યા. ૧૦
મ્ટી હૂ- ની ઇમારા કુલીકો ઉલે દુલીઓઉદુપા બના. ૧૧
મ્કુન્ગી હૂ- ઉમેબ- કુલીકો ઉલે. ૧૨ ન્યુમ્બા યા આખ્દાલા
ઇ કુખ્વા કુલીકો યાન્યુ, લાકીની યાન્યુ મ્જુરી કુલીકો ઝોટે
નીલીઓઓના. ૧૩ ન્જીઆ હી- ક્વેન્ડા ક્વા ન્યુમ્બા યાકો
ની ન્ડેકુ કુલીકો ઇલે, લાકીની ઇલીયો કુપી ઇનાપીટીઆ
શામ્બા લા મીનાઝી. ૧૪ મ્ટી ગાની મ્ગુમુ ? ૧૫ ઉકુની
ઉ મ્વેપેસી કુલીકો ઉબાઓ મ્નેને. ૧૬ ન્કીઝી હીઝી ઝી
ન્યેકુન્ડુ ના ટામુ કુલીકો ઝાકો. ૧૭ કેન્ગેલે ચેદુ ઇલીયો
ન્ડોગો ની ન્જીટો કુલીકો યાઓ ઇલીયો કુખ્વા. ૧૮ ન્ડેવુ
ઝા આખ્દાલા બીન આલી ન્ડેકુ, લાકીની ઝા મુલેમાની

ન્ટેકુ હામા. ૧૯ હેચાણુ ઝાન્યુ ઝી સાહીદી મ્વેઝી હુ-
કુલીકો મ્વેઝી ઉલીઓપીટા. ૨૦ સેરેમાલા હુચુ ની કુન્ડી
કુલીકો વાશી ચુલે. ૨૧ હી- ઇલીકુવા બાહાટી ચેદુ ઇલીયો
કુપ્વા. ૨૨ મ્વેઝી ઉ કારીણુ ના હુનીઆ કુલીકો બુઆ.

મનોયત્ન ૫૨ (પાનુ ૨૩૪)

૧ દ્રેધા ઝેદુ ઝીમેકવીશા, હાદુવેઝી કુનુનુઆ ન્ડીઝી
ઝેનુ. ૨ માએએ યાટાકવીશા ઉડીયાલા યોટે સાસા. ૩ સીન્ત
ઇશા બાટો. ૪ ઉટાકવીશા લીની? ૫ વાદુ વેદુ વામેઝીલા
ન્ડીઝીઝોટે. ૬ ઉટાકુક્ષા. ૭ આટાકુન્ત કવેદુ. ૮ હુટાકુલા ન્યામા.
૯ ન્યામા ઇમેલીવા આલીયોપેવા નામી. ૧૦ દુલે દુન્વે
માઆના કેશો હુટાકુક્ષા. ૧૧ દુનાકુન્વા માણ દુ સીકુ ઝોટે.
૧૨ બુઆ લીનાકુન્વા સાસા. ૧૩ કામા આન્ગાલીકુન્ત લેઓ
નીન્ગાલીમ્લીપા. ૧૪ કુનાકુન્વા મ્વુઆન્ઝે. ૧૫ નાદુમાઇની
હાઇટાકુન્વા મ્વુઆ કેશો. ૧૬ નાદુમાઇની નીએન્ડે સાસા,
કુના મ્દુ આનાટાકા શાઉરી, નામી નાલીઆહીડી કુવાપો
કવેદુ 'સા- થીનાશારા(ઇથીનાશારા). ૧૭ સીટાકુપા
શીલીન્ગી મ્પીલી, નીટાકુપા શીલીન્ગી મોન્ત. ૧૮ ઉમી
પોટાકા કુઉઝા, મામોન્ત કવાન્ચુ, સીના હાન્ત કુનુનુઆ.'

મનોયત્ન ૫૩ (પાનુ ૨૪૦)

૧ નીમેકવીશા કુસોમા કીટાણુ હીકી. ૨ નાન્નુઆ
યોટે ચાલીયોમો? ૩ હાપાના, લાકીની સાસા નાવેઝા
કુસોમા, કુઆન્ડીકા, ના કુસેમા કીડોગો; ના નીસીકીઆપો
વાદુ વાંકીસેમા, માનેનો યાઓ યાનીએલેઆ.

ખીજ વધારાના ઉપયોગી શબ્દોની ટીપ

વા, વર્ગ.		મ્જેમ્ળા,	મામો.
મ્જોમ્વી,	કળયો કરનાર.	મ્સીમામીઝી;	રખેવાળ;
બાળા મ્કુખ્વા	કાકો.	મ્ન્યાપારા,	ઓવરસીઅર.
કે મ્ડોગો,		મ્કવે,	વહુ.
૧ મ્કુલીમા;	ખેડ કરનાર.	મ્ચે-ઝી,	નો વ્યવહાર
૨ મ્લીમાજી,			કરના.
મ્કુમ્વા,	ગુલામ.	મ્શોમા;	વાંચનાર.
૧ મ્વીવી;	ચાર.	મ્શોમાજી,	
૨ મ્વીઝી,		મ્કવે,	સસરો.
મ્ઝીસી,	ડાઘુ (નો માણસ).	મુન્જ્વાના,	સ્વતંત્રમાણસ;
મ્ચાગુઆ,	પસંદ કરનાર.		ગૃહસ્થ.
મ્જુકે-	પૌત્ર-ત્રી.	મ્વાલીમુ,	શિક્ષક.
૧ મ્પાગાઝી;	ભાર ઉપાડનાર.	મ્વાનાકુન્ઝી,	શિષ્ય.
૨ મ્ચુકુઝી,		મ્હીન્ઝી,	હિંદી.
મ્વીસ્લામુ,	મુમલમાન.		

મી, વર્ગ.

મ્શીન્ડો,	અવાજ; ઘોંઘાટ.	મ્ચેલે,	ચોખા (ફાતરા
મ્વેન્ડો,	અંતર (જગ્યા		વગરના).
	અગર સ્થળનું).	મ્ટામા,	જીવાર.
મ્જોમ્બા,	કેળનું ઝાડ.	મ્વીટુ,	ઝાડી; જંગલ.
મ્જુની,	કોફીનો છોડ.	મ્સ્વાકી,	દાતણ.
મ્જુન્ગા,	ચોખા (ફાતરા	મ્સીમા,	પ્રદેશ (કાંઠા નજી
	વાળા).		કનો).

ન્ટેકુ હાસા. ૧૯ હેરાળુ ઝાન્ગુ ઝી માહીહી મેઝી હુ-
કુલીકો મેઝી ઉલીઓપીટા. ૨૦ સેરેમાલા હુયુ ની કુન્ડી
કુલીકો વાશી યુલે. ૨૧ હી- ઇલીકુવા ણાહાટી ચેદુ ઇલીયો
કુળવા. ૨૨ મેઝી ઉ કારીળુ ના કુનીઆ કુલીકો જુઆ.

મનોયત્ન ૫૨ (પાનું ૨૩૪)

૧ ક્ષેધા ઝેદુ ઝીમેકવીશા, હાદુમેઝી કુનુનુઆ ન્ડીઝી
ઝેનુ. ૨ માઓમ્મે ચાટાકવીશા ઉકીયાલા થોટે મામા. ૩ મીન્ત
-ઇશા બાટો. ૪ ઉટાકવીશા લીની? ૫ વાદુ વેદુ વામેઝીલા
ન્ડીઝીઝોટે. ૬ ઉટાકુક્ષા. ૭ આટાકુન્ત કવેદુ. ૮ દુટાકુલા ન્યામા.
૯ ન્યામા ઇમેલીવા આલીયોપેવા નામી. ૧૦ દુલે દુન્મે
માઆના કેશો દુટાકુક્ષા. ૧૧ દુનાકુન્વા માજુ દુ મીકુ ઝોટે.
૧૨ જુઆ લીનાકુન્વા સાસા. ૧૩ કામા આન્ગાલીકુન્ત લેઓ
નીન્ગાલીમ્લીપા. ૧૪ કુનાકુન્વા મ્વુઆ ન્મે. ૧૫ નાદુમાઇની
હાઇટાકુન્વા મ્વુઆ કેશો. ૧૬ નાદુમાઇની નીએન્ડે સાસા,
કુના મ્દુ આનાટાકા શાઉરી, નામી નાલીઆહીડી કુવાપો
કવેદુ સા- થીનાશારા(ઇથીનાશારા). ૧૭ મીટાકુપા
શીલીન્ગી મ્પીલી, નીટાકુપા શીલીન્ગી મોન્ત. ૧૮ ઉસી
પોટાકા કુઉઝા, મામોન્ત કવાન્ગુ, સીના હાન્ત કુનુનુઆ.

મનોયત્ન ૫૩ (પાનું ૨૪૦)

૧ નીમેકવીશા કુસોમા કીટાળુ હીકી. ૨ નાન્ગુ
થોટે ચાલીયોમો? ૩ હાપાના, લાકીની સાસા
કુસોમા, કુઆન્ડીકા, ના કુસેમા /
વાદુ વાંકીસેમા, માનેનો યાઓ

ખીજ વધારાના ઉપયોગી શબ્દોની ટીપ

વા, વર્ગ.		મોમળા,	મામો.
મોમળી,	કળયો કરનાર.	મસીમામીઝી;	રખેવાળ;
ખાખા મકુખ્વા	કાકો.	મન્યાપારા,	ઓવરસીઅર.
કે મોગો,		મકુવે,	વહુ.
૧ મકુલીમા;	જોડ કરનાર.	મચૂ-ઝી,	નો વ્યવહાર.
૨ મલીમાજી,			કરના.
મકુમ્વા,	શુલામ.	મશોમા;	વાંચનાર.
૧ મવીવી;	ચોર.	મશોમાજી,	
૨ મવીઝી,		મકુવે,	સસરો.
મઝીસી,	ડાઘ (નો માણસ).	મુન્જ્વાના,	સ્વતંત્રમાણસ;
મચાશુઆ,	પસંદ કરનાર.		ગૃહસ્થ.
મજુકુ-	પૌત્ર-ત્રી.	મવાલીમુ,	શિક્ષક.
૧ મપાગાઝી;	ભાર ઉપાડનાર.	મવાનાકુન્ઝી,	શિષ્ય.
૨ મચુકુઝી,		મહીન્ઝી,	હિંદી.
મવીસ્લામુ,	મુસલમાન.		
મી, વર્ગ.			
મશીન્ડો,	અવાજ; ઘોંઘાટ.	મચેલે,	ચોખા (ફિતરા
મવેન્ડો,	અંતર (જગ્યા		વગરના).
	અગર સ્થળનું).	મટામા,	જુવાર.
મજોમ્મા,	કેળનું ઝાડ.	મવીટુ,	ઝાડી; જંગલ.
મજુની,	કોફીનો છોડ.	મસ્વાકી,	દાતણ.
મજુન્ના,	ચોખા (ફિતરા	મરીમા,	પ્રદેશ (કાંઠા નજી-
	વાળા).		કનો).

નહેકુ હાસા. ૧૯ હેસાણુ જાન્યુ જી સાહીહી મ્વેઝી હુ-
કુલીકો મ્વેઝી ઉલીઓપીટા. ૨૦ સેરેમાલા હુયુ ની કુન્ડી
કુલીકો વાશી યુલે. ૨૧ હી- ઇલીકુવા બાહાટી ચેટુ ઇલીયો
કુપ્વા. ૨૨ મ્વેઝી ઉ કારીણુ ના હુનીઆ કુલીકો જુઆ.

મનોયત્ન ૫૨ (પાનું ૨૩૪)

૧ ફેધા ઝેટુ ઝીમેકવીશા, હાહુવેઝી કુનુનુઆ ન્ડીઝી
ઝેનુ. ૨ માએમ્મે યાટાકવીશા ઉકીયાલા ચેટે માસા. ૩ મીન્ત
-ઇશા બાડો. ૪ ઉટાકવીશા લીની? ૫ વાહુ વેટુ વામેઝીલા
ન્ડીઝી ઝેટે. ૬ ઉટાકુફા. ૭ આટાકુન્ત કવેટુ. ૮ હુટાકુલા ન્યામા.
૯ ન્યામા ઇમેલીવા આલીયોપેવા નામી. ૧૦ હુલે હુન્વે
માઆના કેશો હુટાકુફા. ૧૧ હુનાકુન્વા માજી હુ સીકુ ઝેટે.
૧૨ જુઆ લીનાકુન્વા સાસા. ૧૩ કામા આન્ગાલીકુન્ત લેઝો
નીન્ગાલીમ્લીપા. ૧૪ કુનાકુન્વા મ્વુઆ ન્જે. ૧૫ નાહુમાઇની
હાઇટાકુન્વા મ્વુઆ કેશો. ૧૬ નાહુમાઇની નીએન્ડે માસા,
કુના મ્હુ આનાટાકા શાઉરી, નામી નાલીઆહીડી કુવાપો
કવેટુ સા- થીનાશારા(ઇથીનાશારા). ૧૭ મીટાકુપા
શીલીન્ગી મ્પીલી, નીટાકુપા શીલીન્ગી મોન્ત. ૧૮ ઉસી
-પોટાકા કુઉઝા, મામોન્ત ક્વાન્યુ, સીના હાન્ત કુનુનુઆ.

મનોયત્ન ૫૩ (પાનું ૨૪૦)

૧ નીમેકવીશા કુસોમા કીટાણુ હીકી. ૨ નાજુઆ
ચેટે આલીયોમો? ૩ હાપાના, લાકીની સાસા નાવેઝા
કુસોમા, કુઆન્ડીકા, ના કુસેમા કીડોગો; ના નીસીકીઆપો
પ્રાહુ વાંકીસેમા, માનેનો યાઓ યાનીએલેઆ.

ખીજી વધારાના ઉપયોગી શબ્દોની ટીપ

વા, વર્ગ.		મ્લેચ્છા,	મામો.
મ્લેચ્છી,	કળયે કરનાર.	મ્લેચ્છીમામીઝી;	રખેવાળ;
ખાખા મ્લેચ્છા	કાકો.	મ્લેચ્છાપારા,	ચોવરસીઅર.
કે મ્લેચ્છો,		મ્લેચ્છે,	વહુ.
૧ મ્લેચ્છીમા;	ખેડ કરનાર.	મ્લેચ્છી,	નો વ્યવહાર
૨ મ્લેચ્છીમા,			કરના.
મ્લેચ્છા,	શુભામ.	મ્લેચ્છીમા;	વાંચનાર.
૧ મ્લેચ્છી;	ચાર.	મ્લેચ્છીમા,	
૨ મ્લેચ્છી,		મ્લેચ્છે,	સસરો.
મ્લેચ્છીસી,	ડાઘુ (નો માણસ).	મ્લેચ્છાના,	સ્વતંત્રમાણસ;
મ્લેચ્છાગુઆ,	પસંદ કરનાર.		ગૃહસ્થ.
મ્લેચ્છુ-	પૌત્ર-ત્રી.	મ્લેચ્છીમુ,	શિક્ષક.
૧ મ્લેચ્છીઝી;	ભાર ઉપાડનાર.	મ્લેચ્છીનાકુન્ઝી,	શિષ્ય.
૨ મ્લેચ્છીઝી,		મ્લેચ્છીન્ઝી,	હિંદી.
મ્લેચ્છીસ્લામ,	મુસલમાન.		
મી, વર્ગ.			
મ્લેચ્છીન્ઝો,	અવાજ; ઘોંઘાટ.	મ્લેચ્છે,	ચોખા (ફાતરા
મ્લેચ્છીન્ઝો,	અંતર (જગ્યા		વગરના).
	અગર સ્થળનું).	મ્લેચ્છીમા,	જીવાર.
મ્લેચ્છીમા,	કેળનું ઝાડ.	મ્લેચ્છી,	ઝાડી; જંગલ.
મ્લેચ્છીની,	દોડીનો છોડ.	મ્લેચ્છી,	દાતણ.
મ્લેચ્છી,	ચોખા (ફાતરા	મ્લેચ્છીમા,	પ્રદેશ (કાંઠા નજી
	વાળા).		કનો).

મ્યાન્ગા;	પ્રકાશ.	મ્યાન્ગા,	રેતી.
મુઢીન્ડી,	મકાઈનો છોડ.	મુઆ,	શેરડી.
મુહોગો,	મહોગો (કંઈ).		(બ.વ.) મીવફ.
મ્પીરા,	રળર.	મ્યુઝી,	વધાર.

કી, વર્ગ.

કીશીન્ડો,	અવાજ; ઘોંધાટ.	કુટુમ્બુઆ,	પુરી (ચોખાના લોટની).
૧ ચાન્ડા;	આંગળી.	કીવુલી,	પડછાયો.
૨ કીટોલે,		કીકોળા,	પાકીટ (પૈસા રાખવાની).
કીસીન્ગો ચા મ્પી.		કીલેમ્બા,	પાઘડી.
મ્પૂ-		કીટોવેઝો,	મચ્છી, માંસ, ઈંડા, કુકડા, મરંધા, વગેરે શાકભાજી.
કીસીન્ગો ચા મ્કેનો,	કોણી.	કીટામ્બા-	રૂમાલ.
કીચાકા.	ઝાડી; જંગલ.	વીટા (બ.વ.),	લડાઈ.
ચેટી,	ટીકીટ; લાઈસન્સ.	કીટામ્બો,	વખત (ચોટો).
કીટામ્બા-	ટુવાલ.	કીસા,	વાતાં (બનાવ).
ચાન્ગો,	હુગડાં મુકવવા વખતે બાલી રાખવાની લાકડાની પકડ.		

મા, વર્ગ.

માએન્ડેલેઝો, ઉત્કર્ષ; આગળ આયા.
વધારો.

લેસો,	કપડું (છાપેલું).	માધારીબી,	પશ્ચિમ.
ન્યાસી,	ખડ (જે દિવાલ	માન્ડારી,	પૂરી, (ખ.વ.)
	ઉપર ઉગે	માશારીકી	પૂર્વ.
	છે તે).	(માટલાઈ)	
ગુગુ,	ખડ.	સોમો,	પાક.
શીન્ગો,	ગરદન.	ડીરીશા,	બારી.
ભુખા,	ઘર મોટું.	પુન્ગ,	ભાગ.
માકુટા,	ચરબી.	માછીન્ડી,	મકાઈ (દાણા).
ટાન્ગાઝો,	બહારનામું,	વીમ્બી,	મોતું (સમુદ્રનું).
કાખીલા,	બત; કેમ.	ગોન્ગો,	લાકડી (ભારે).
હુડા,	હુકાન.	બીવા,	સરોવર.
માઉમીવુ,	દુઃખાવો.	શાહીડી,	સાક્ષી.
કાનીસા,	દેવળ.	મા-રીકા,	રાન.

ઉ, વર્ગ

ઉઠેલેલે,	અવાજ; ઘોંઘાટ.	ઉલીએન્થુ,	ફનિયા.
ગ્બીન્થુ, (ખ.વ.)	આકાશ.	૧ ઉટા;	
ઉશી,	આંખની ભમર.	૨ ઉપીન્ડે,	ધનુષ.
ઉહારીબીપુ,	ઉડાઉ.	ઉશાન્ગા,	પારા (માળાનાં).
ઉવુલી,	છાંયો.	ઉપાન્ડે,	બાળુ.
વાવુ (ઉવાવુ),	બળ (માછલા	વાલી,	રાંધેલા ચોખા.
	પકડવાની).	વાકાટી,	ઋતુ.
ઉકુટા,	દિવાલ.	ઉલાયા,	વિજાયન; મુરોષ

કનીબા,	ચોરી.	ઉ વર્ગ
		સૂર્યોદય,

કુચા.

સૂર્યાસ્ત, કુચ્વા.

પા, વર્ગ

કાસ્કાઝીની,	ઉ-તર,	કુસી,	દક્ષિણ.
ખ્વાની,	કાઠો (અમુદ્રનો).	ચુઓની,	નિશાળ.
કુસીની,	દક્ષિણ.	જકેની,	ચસોડ.

ચ, વર્ગ

ખારા,	અ દરનો પ્રદેશ	મુન્ટારેહે, રાહા, આરામ	
હેરૂરી,	અક્ષર.	નીઆ,	ઇચ્છા.
શાની,	અક્રમાત	ડાલીલી,	મુશારો, નિશાની;
	અંગર તેવી		મુઠો
	જાળતો.		
આક્રીળા,	અસાયદુ.		ઉલેઆડુ લાંઠ
કાન્ડુ(ખાન્ડુ),	અ ગળ્લો.	કાટા,	-કાન્ડુ (નારિયે
આઉટી,	અવાજ.		ળીનુ કાચ
હામુકુ,	અદેખો		લીતુ)
મારફા-	અમેરાઇ.	પાખ્યા,	ઉદ્ધ.
મેલી,	આગળોટ.	હારાકા.	ઉતાવળ
ગીઝીકી,	આજીવિજા	ચુઆ,	ચોરડો.
આયા,	આયના	ખારાજા,	ચોટલો
	(કુગનની).	શુઆકા,	કંખાટ (ફિવાલની
ખાનકા,	આશીવાદ,		અદરનો).
	નજીળ.		
કાનીકી,	આખાની રગતુ	ચેએ,	કેળુ (દાળખાનો).
	મુતગઉ કપડું.		

આરાખા,	કચેરી;	ડાક્ટરી,	ચોપડી.
શાન્ગાઝી,	રાજદરબાર;	ગાઝેટી,	છાપું.
કાઝી,	ડાયરો.	આકુઆ,	છૂટકારો.
કારાટામી,	કાકી.	હાજ,	જરૂરિયાત.
ગેરેઝા,	કામ.	કારામુ,	જમણવાર.
કુરાની,	કાગળ	ન્યીકા,	જંગલ.
બોમા,	કિલો.	પોસ્ટા,	ટપાલ ઓફીસ.
ધારામા,	કુગન.	કામ્પી,	ટોળીનો ઉતારો.
ગેહવા,	ટોટું.	કુમ્બાકો,	તમોકું.
હાન્ડાકી,	ખર્ચ, ઈમત.	ઉફા,	પડ, ચીરો.
મુકાઝી,	ખડ, લાગ,	હોમા,	પણુ.
હાઝી,	ખાનુ.	આફ્યા,	ત હુરમ્તી.
હ.રામુ,	ખાઈ.	ન્યુવુ,	તાકાત.
ગાનો,	ખાડ.	મીટાહા,	તુતક.
આન્લી,	ગરમી.	હીમાની,	દયા, ઉપકાર.
આન્ડાફેમી,	ગેન્કાયદેમર	કુમી,	ફરિણ.
આઈ,	ધઉ	ડાવાયા મેનો,	દાંનનુ મ જન.
બોમા,	ધી.	દોડી	દાપુ, કચેરો.
ફોરોધા,	ચ દડચ	બાપુ,	દાદો.
	ચા.	બીબી,	દારી
	ચોકો (ચોલીન	ડાક્ટરી,	દાક્ટર
	સ્ટેશન).	ટ્રેન્સ,	દર
	ચોઈ (દાણુ		
	ચૂલવાની,		
	કસ્ટમ).		

પોખે,	દાડ, બીજ જાતનો (સ્થા- નિક).	જીરાની, આન્યુશો, ડારાજા,	પાડોશી. પાક. પૂલ.
બીન્દી,	દિકરી.	કુલાની,	ફલાણો.
ફારોજ,	દિલાસો.	ઈજારા,	ફી; કિંમત.
કુનીયા,	કુનિયા.	બુસ્તાની,	ફૂલવાડી; બગીચો.
ડેની,	દેણું.	બારાપુ,	બરફ.
કામ્બા,	દોરડું.	આધુહુરી,	બપોર.
ન્યુમ્બા પુરે,	ધર્મશાળા; મુસાફરખાનું.	બાટા,	બતક.
સાબુરી,	ધીરજ.	બાન્ડારી,	બંદર.
હાકી,	ન્યાય.	બુરાશી,	બ્રશ.
નાન્ના,	નમુનો.	કાનુંડો,	બાળુ.
બાહાટી; હેરી,	નસીબ.	નુંડું મવાના કે, ડાડા,	બેન.
ચાચા,	નર્સ.	મોગુ,	બી.
નાફુ-	નફો; લાલ.	કેકે-	પ્રેસલેટ.
પુઆ,	નાક.	હાટારી,	ભય.
ચુન્વી,	નીમક; મીઠું.	કાકા,	ભાઈ (મોટો).
તુરે,	પ્રકાશ.	સેહેમુ,	ભાગ.
આમુખુહી,	પ્રભાત.	ન્યુરેવે,	ભૂંડ.
ઈજારા,	પગાર.	૧ બાક્ષીસી;	ભેટ.
મફ્ફારા,		૨ જાવાંડી,	
માહારા,	પહેરામણી.	મેમ સાહીબ,	મઠમ.
બીબી હાફસી,	પરણેતર તાલી.	મફ્ફીટી,	મસ્જીદ.

પીટીપીટી,	સરચાં.	ફીમ્બો;	લાકડી.
પીટીપીટી	મરી.	બાકેરા,	
માન્ગા,		લાડું,	લાડું.
માથુઆ,	મછવો.	ડામુ,	લોહી;ખુર્મ,
મેરીકાની,	મરીકાનનુ કપડું.	આહાડી,	વચન.
બીઝારી,	મશાલો, ઠરી	આહાળુ,	વર્તાણુક (સારી).
	પાઉડર.	બનાના હાડસી	પરરાળ.
હિસીમા,	માન, મંરતબો.	(આડસી),	
બીધા-	માલ.	હાડીથી,	વાતાં.
સીઆગી;	માખલુ.	હેકાયા,	
મામા કુખ્વા,		ધંડુ	વિદ્યા.
મ્હોગો,		(ધંડીમુ).	
શીડા,	મુશકેલી.	પેટે,	વીંટી.
મેઝા,	મેજ.	બીઆશારા,	વેપાર.
ફુંડા,	રળ.	ટાલા;	
કાડીરી;	રેકમ.	મેરકાલી,	સરકાર.
દીઆસી,		મ્હોઆના,	સળીયો; હુક,
પોશો,	રાશન.		(માછલોપકે=
આહાળુ;	રીતભાત.		ડવાનો).
આહા	રીતરિવાજ.	બાહારી,	સમુદ્ર.
ડેસ્કુરી.		ન્યોઠા,	સર્પ.
હારીરી,	રેશમ.	મ્હોટા,	સ્વપ્ન.
નાન્ગા,	લેંગર.	બમા,	સેગાંબહાલાં.
હાડસી	લખર	સાળુની,	સાળુ.
(આડમી),			

આઝી,	સીડી	હેવા,	હવા.
હારાબ,	સિપાઈ	હાલુઆ,	હલવો.
આમકાગી,	સીગરેટ	ટેમ્બો,	હાથી
સીગારા,	સ્થિતિ, હાલત.	ન્ડોલુ,	હુકમ
સીગારેટી,	સુલેહ, શાંતિ,	આન્ડી	હાલ્લો, દુર્ગન્તો.
હાલી,	આરામ, આનંદ	હારાબ,	શરમ
રાહા,	સુખ	આઈબુ,	
હેરી,		દુઆ,	

ખીજ વધારાના ઉપયોગી ક્રિયાપદોની ટીપ્.

હુકુક,	અદેખાઈ કરની.	આલીકા,	આમ ત્રણ
હીટીયુ,	અભ્યાસ પૂરો કરવો.	પુમ્મીકા,	આપવું
ધુકુક,	અન્યાય કરવો,	કારીખીશા,	આરામ કરવો,
	જીલમ કરવો.		લેવો.
૧ વાસીલી,	આવી પહોંચવું.	કુન્ચુઆ,	આવકાર
૨ ફીકા,	આગમા વધારો	કુમ્બુઆ,	આપવો
ટેકેટેઆ,	કરવો	કુતુઆ,	ઉઘાડવું
બલીઆ,	આશીર્વાદ આપવો.	હુખીરી,	આંખનું.
		લાલા	ચોપડીનું.
		ઉસીનીઝી,	ઉપદેશ આપવો.
			જાંધી જવું.

લેઆ,	ઉછેરવું, ખાળ	ફારીકી.	જુદુ ચંદ.
	-કનુ		(જુદુગીમાંથી).
ખા,	ઝોટ થવું	મટોકીઆ,	જવાબ આપવો
	(સમુદ્રમાં)		(ખોલાવે ત્યાગ).
કાન્યાગા,	કચડીને ચાલવું,	૧ ટાન્ગાઝા,	જાહેર કરવું.
	ના ઉપર થઇને	૨-જુલીશા,	
	ચાલવું.	કુચેજા કામારી,	જુગાર રમવું.
ફાં,	કામમા આવવું,	એમુંકાના ના,	ફી જુદુ પાડવું.
	” ચાલવું	ખુરેડીકાં,	કંડુ-થવું.
ઇન્ગીઆ કુદુ,	કાટ ચડવો.	ખીગા મ્મીઝી	ફૂળકી મારવી.
સુખુઆ,	ખીજવવું	ખાન્ગા,	તંબુ તંબુવો.
ઝીખુઆ,	ખોલી નાખવું	ખીગા હેસા,	
	દાટો, ખુચ વગેરે.	ખુરેડીકાં,	તાજું થવું.
ટેન્ગેનેઝા,	ગોંડવણ કરવી.	ખાન્ગીઝા,	આરામ લેવો.
કાન્યાઆઝી,			તેયારી કરવી,
પાન્ગા,			તેયાર કરવું
કુન્જુઆ,	ઘડી ઉઘાડવી.	પાકુઆ,	થોળી, પાતર
એન્ડેલેઆ,	ચાલુ રાખવું,		પીરસવી.
	જારી રાખવું.		
ટીઆ ઉકુન્જુઓ,	ચાવી દેવી	શીકાંમાના,	થોલી ગલુ
	(ઘડિયાળને).		(જગ્યા ઉપર)
ટાકુનો,	ચાવવું.	ઝીકા,	દોટવું
ચાન્કા,	ચીરવું, ફાડવું	ટોઝા,	દાણુ સુકવડું
ઇખા,	ચોરવું.	ટીઝા,	કુખ, ચવું
એન્ડાંચાફ્યા,	છીક ખાવી.		આપવું

દુન્ડીકા,	લટકાવણું (માણસનું).	ફાંડામું,	મમળ જણું.
આન્ગીકા,	લટકાવણું.	મ્પીગા	સીટી વગાડવી
લુના,	લણું (ખેતર નો પાક).	મ્પીન્ગા,	(હોડથી).
(રીઆ નાન્ગા,	લંગર નાખણું.	કાન્ગા,	સેકણું.
આન્ગીકા,	લખણું.	દુર્ગીકીઆ,	ની સેવા કરવી- ખજાવવી.
કુઆ,	વધણું (માણસનું, છોકરા અગર જનાવરનું)	આન્ગા,	સૂર્યનું અસ્ત થણું.
મેઆ,	વધણું વૃક્ષનું ઉગણું	પામળા,	શરૂ કરણું.
ન્યા,	વરખાદ આપવો.	કુકુવેન્ડા	શણગારણું, ગોડવણું.
ઈનામી,	વાંકું વળણું; નીચું નમણું; આડું થણું.	કુસાકા,	શિકારે જણું.
		પીગા કીપેન્ગા,	સીસોટી
		(ફીરીમ્પી),	વગાડવી.
		દુન્ડીશા,	શીખવણું.

દુન્ડીકા,	લટકાવણુ (માણસનું).	દાંહાસું,	મમળ જવું.
આન્ગીકા,	લટકાવણું.	મ્પીગા	મ્પીટી વગાડવી (હોઠથી).
પુના,	લણુ (ખેતર નો પાક).	કાન્ગા,	સેકકું.
ટીઆ નાન્ગા,	લગર નાખણુ.	દુમ્પીકીઆ,	ની એવા કરવી- બાન્તવવી.
આન્ડીકા,	લખણુ	સ્વા,	સૂર્યનું અસ્ત થણું.
કુઆ,	વધણું (માણસનું, છોકરા અંગર જનાવરનું)	આન્ડા,	શરૂ કરવું.
મેઆ,	વધણું વૃક્ષનું, ઉગવું	પામ્પા,	શણુમારણુ, ગોઠવણું.
આ,	વરસાદ આપવો.	કુકુવેન્ડી	શિકારે જવું.
ઈનામી,	વાંકુ વળણુ, નીચું નમણું, આડું થણું.	કુસાકા,	
સુકા,	વાળ ઓળવા.	પીગા કીચેન્ગા,	સીએટી (કીરીખી), વગાડવી.
સુન્ગુમ્પા,	વાતચીત કરવી.	કુન્ડીશા,	શીર્ષવણું.
ફીકીરી,	વિચાર કરવો.	શાઉરી,	શીખામણું આપવી
ફાન્ગામ્પીઆ	વેપાર કરવો.	પેઆનાં	હસ્તધુનન કરવું.
-શારા,		મીકેનો,	
એપુકાના ના,	સગાથ સગત છોડવી.	હેસીખીઆ,	હિસાબ કરી, નાખવો.
		સુમ્પુઆ,	હેરાન કરવું

ક્રિયાવિશેષણ અન્યથો

મારા કયા	વારવાર.	હાલાકું,	પડીથી.
મારા,		કાધાવા કાધા,	કેટલાક.
જુઝી જુઝી,	થોડા દિવસ	માગવા,	કેટલીકવાર
	અગાઉ.	મારા,	(ફરીને ફરીવાર).
ટારાટીયુ,	સભાળપૂર્વક,	ખામી,	વાર, બહુ માર.
પોલે પોલે,	ધ્યાનથી	એ-વાલા,	
કેશો કુટવા,	પન્ન દિવસ	બોગ, ની હેરી,	માર, વાર.
	(આવતો)	આકાશાલી,	
જુઝી,	„ (ગયો).	આશેન્ડી,	ઉપકાર.
(ના) માપેમા,	વહેલુ	મારાહાગા,	
હાસા,	ખાસ.	ઇન્શા'દહા,	ઇવઢેચા.
આઇધુર,	કોઇ વાધો નહિ.	સીના જુડી,	મારે કરવુ જ
સાવા સાવા,	ચોગ્ય રીતે, બરા		ભેડએ.
	બરા રીતે.		
મારા ન્યીન્યી,	વારવાર.	લગીમા,	જર, જ.
સાસા હીવી,	હમણાં.	શાટી,	
મારા મોજ,			
શાકપાનના નામોની ટીપ			
ટાંગો,	કાકડી,	માટાંગો.	
કૈયિમી,	કૈયમરી.	—	
કોળી,	કોળી.	—	
કરિંટી,	ખાજર.	—	
ગાફ,	ગુવાર.	—	
જાડા,	દમેટા.	—	

દીપ્તી,	તરણ,	માત્રીપ્રી,
ટાટાપ્રી,	તુગીયા,	માટાટાપ્રી,
સુસુન્ધે,	હુધી,	માસુસુન્ધે,
ઓગા,	પતકાશુ,	માઓગા,
પ્રીમાશુ,	પાંદરાં, (મુહાગોના),	—
ટામ્મુ,	પાનપ્રી,	—
માહાગમી,	ફેંચ ગ્રીન્ધ,	—
મ્મીયા,	ભાઇ,	—
મેથી (ઉવાડુ,	મેથી,	—
મ્મીયા),	—	—
લીલી-નાની,	દીગળાં,	—
પ્રીઆગી,	રનાગુ,	—
મ્મી,	સીશુ,	—
માહાપ્રી,	અહાલ,	—
—	મીશુ (મરગવાની),	મામોન્ધે,
લીમાડ,	લીશુ જેવા ખાટાં ફળ,	માલીમાડ,
મીમોરી,	મીરી કુવાડ,	—
હમ્મી,	લોક જનનું શાક	—
—	(રનાગુ જેવું) પાકું ફળ,	—
—	હમ્મીના પંદરાં,	માયુન્ધ,

ચાલુ વપરાતી અરખી સંખ્યા.

વાહેડ,	એક.	ઇડાશારા,	અગીઆર.
ચાનીને,	બે.	ઇથીનાશારા, (થીનાશારા),	બાર.
ચાલાયા,	ત્રણ.	થીલીટાશારા,	તેર.
આરખા (આરૂ આર. ખા; આરેખા),		આરખાટાશારા,	ચૌદ.
હામ્મા,	પાંચ	હામ્મટાશારા,	પંદર.
ચીટા,	છ.	ચીટાશારા,	બેાળ.
માખઆ,	સાત.	માખાટાશારા,	મૂત્તર.
ચામાનીઆ,	આઠ.	થીમીન્ડાશારા,	અઠાર.
ટીસા,	નવ.	ટીસાટાશારા,	ઓગણીશ.
આશારા,	દસ.	ઇશરીન્,	વીસ.
એકડુ,	હજાર.	એકેન,	બે હજાર.
લાકી(લાખી), લાખ. (૧૦૦,૦૦૦)			

વીટેન્ડાવીલી

કીટેન્ડાવીલી ! ટેગા.

ઉખાણું

ઉખાણું, અર્થ (નાખવો).

૧. ન્યુંમખા ચાન્ગુ કુખ્વા હાઇના મ્લાન્ગો. [ચાચી].
૧. મારૂં ઘર મોટું છે, તેને ઢંરવાએ નથી. [જવાબ. ઇંડું].
૨. કુંકુ વાન્ગુ આકાઝાલીઆ મીઇખાની. -- [નાનાસી].
૨. મારી મરઘીએ કાંટામાં ઇંડું મૂક્યું. [જવાબ અનેનાસ].
૩. ટાન્ડીકા કીટાન્ડા, દુલે કુનાઝી. [ન્યેટા].
૩. સાદડી (ખાટલો) નાખો અને અમને બેરખાવા દો.
[જવાબ. તારા (આકાશના)].
૪. આનાટોડા કુટેખેઆ, આનાકુલ ન્યુંમખાની,
આનદવામ્ખીઆ મામા નીએલેકે. [કીટાન્ડા].

૪. તે બહાર ફરવા જાય છે, ઘરમાં આવે છે અને કહે છે, 'મા' મને તારે વાંસેલે. [જવાબ. ખાટલો].
૫. વાટોટો વાન્શુ વાના વીલેખ્યા, આસીઓ, કીલેખ્યા સીખવાનાન્શુ. [કૂ-].
૫. મારાં છોકરાંઓને પાઘડી છે, જેને પાઘડી નથી તે મારો છોકરો નથી. [જવાબ. કૂ (અંક જાતનું કળ)].
૬. કોખે યા સુસ્તાની ઇં વાઝી. [કીસીમા].
૬. સુસ્તાનનો વાટકો ખુલ્લો છે. [જવાબ. વાવ].
૭. કોકુનુઆ જીયો કુન્ડુ. [જુઆ].
૭. લાલ આંખ ઉઘાડો. [જવાબ. સૂર્ય].
૮. નીકીટોકા કુટે-ખેઆ, નીકાશીકા ન્ગોખે મ્કીઆ. [કાદા]
૮. ફરવા જતાં મેં ગાયની પૂછડી પકડી. [જવાબ કાયલીવાળું ઉલેચણ].
૯. ન્યામા યા રેઆલે હાઇજલઇ કીકોખે. [મ્કુકુ].
૯. ડોલરનું (કિંમતવાળું) માંસ વાટકો ન ભરે. [જવાબ. સાંકળ].
૧૦. હાઉસીમીકી હાઉસીમામી. [મ્કુકુ].
૧૦. ઉભું રાખી શકાય નહિ અને ઉભું રહે નહિ. [જવાબ સાંકળ].
૧૧. નીમેપાન્ડા કો-ન્ડે યાન્શુ કુખ્વા, નીમેવુના, હાઉજ-મ્કોનો. [ન્યેમે].
૧૧. મેં ખેતર ખેડ્યું અને લણ્યું, તોપણ મારો હાથ ભરાયો નહિ. [જવાબ. વાળ].
૧૨. પારા હાટા માકા. [ઉલેખેઝી].
૧૨. મક્કા. સુખી ઘમાલું. [જવાબ. લસરવું (લસરી જવું)].

૧૩. પોપો- મીલી આપુકા મો. [માથો].

૧૩. બે મોપારી નદી ઝોળંગે. [જવાળ. આખો].

૧૪. કીરમા આ બીમ્પાઇ કીના 'ચોકા મુવાઇ, નીચે કીમોડી
વા માઇ. [ટા-].

૧૪. બીમ્પાઇની વાવમાં ઝેરી કાળોતરો, જે પાણી
ખગાડનાર છે. [જવાળ. કાનમ.]

(વાટ છે તે માપ, જે તેલું (પાણી) ખાય છે).

૧૫. કીડીન્ડા હાડીન્ડીકી, કીડગીડા હાડગીકીકી. [મિશી].

૧૫. બે કાપોતો કપાય નહિ બે પડાં તો 'ને
પડાય નહિ. [જવાળ. કુમાડો].

૧૬. વાનાન્યુ વારીકી હુટેટા મંટાના, ઉમીકુ હુપારીકીના.
" " [મ્હાન્ગો].

૧૬. મારા બે દીડરા દિવંમના કાટે છે ગતના મમજુતી
કરી લે છે. [જવાળ. દરવાને (દરવાનના બે બાગણું)].

૧૭. નીમેમ્દુમા મ્દુ કુમ્વાંકુઆ મ્દુ, ચેચે આમેકુયા, ઉલે
મેઝોદુવા હાયાયા. [મ્દુ આકીટીન્ડા કાકુ].

૧૭. મે એડ માણુમને બીલ માણુમને મલામ કરવા
મોકલ્યો, બીલે માણુમ આવ્યો પણ પહેલો હજુ
આવ્યો નહિ. [જવાળ. એક માણુસ નારિયેળ કાપવા
નારિયેળી ઉપર ગયો (નારિયેળ માણુસની પહેલાં પડ્યું)].

૧૮. મ્વાનાન્ગા'ન્ગા' હુલીઆ મીટુની. [કીટોકાન્ (ચોકા)].

૧૮. મ્વાનાન્ગા'ન્ગા' જગલમાં રહે છે. [જવાળ. કુહાડી-].

૧૯. હુકુ ટાસુ ના હુકો ટાસુ, કાટીકાટી ઉરન્સુ સાના [જુઆ-]

૧૯. બન્ને બાજુ ગરમ, વચમાં ટેકલુ. [જવાળ. મુઝ-].
- [(મરાર માજ ઠંડો બપોરના ગરમ)].

મીઠાનો.

કહેવતો.

૧. હારાકા હારાકા હાઈના બારાદા.
૧. ઉતાવળા, ઉતાવળા, નસીબ નહિ.
૨. ઉલીમી, હાઉના મુકુપા.
૨. જીભને હાડકું નથી.
૩. મુન્ડા ન્દી મ્વાના ન્દી, મ્ગેની મ્ગો મ્પીમે.
૩. દેશનો નાશ કરનાર દેશનું બાળક છે; અજાણ્યો મ્ગો (પશુ) તોળતો નથી.
[(મ્ગો = ૧૦ ફાંગ્લીલા = ૩૫૦ રતલ)].
૪. કીરંયા કીન્ચેમી, કીન્ગાવા કીઓન્ડા.
૪. નવી ચીજ મારી પછી લહેને ખૂંચતી હોય.
૫. મ્પીઓ ઝા માડાકુંની હવીઇશા ઉકીન્ગોની.
૫. છાપરાં ઉપરનું દોડવું, છેડે પૂરું થાય છે.
૬. ટાઝી મ્પી સી મ્ટેઓ મ્વેમા ?
૬. રાંકે કામ સારી રમત નથી ?
૭. સીટા જાપુની, વાગ્યાના આડામું, મામ્ગો ચાલીઓ હુનીઆની.
૭. આદમના પુત્રો, હુનિયાની ચીજો તરફ અજાણ્ય પામે નહિ.
૮. કીલીમીઆ કીકીઆમા કવા જુઆ, હુંજુકા કવા મ્વુઆ;
કીકીઆમા કવા મ્વુઆ, હુંજુકા કવા જુઆ.
૮. જે કૃત્તિકા નક્ષત્ર સૂર્યમાં ઉગે તો વરસાદમાં અસ્ત થાય, જે વરસાદમાં ઉદય થાય તો સૂર્યમાં અસ્ત થાય.
૯. માહાની ઇલીઓ કુનીકવા, કીલીઓમા કીમેસ્ટીરીકા.
૯. જે ધાળી ઢાંકેલી હોય તો અંદરની ઢાંકેલી (ગુપ્ત) રહે છે.

૧૦. હાકુના મ્મીળા આમ્મીઓકુવા મ્મેન્ઝીવે.
૧૦. દુઃખ એકલું આવતું નથી (કોઈપણ દિલગીરી મિત્ર વગરની નથી).
૧૧. આન્યુરમાપો સીમ્મા, મેલા નામી ?
૧૧. સિંહ ગર્જના સાથે કોણ નાચ કરશે ?
૧૨. સાબુરી ની ઉકુન્યુઓ વા કારાબ
૧૨. ધીરજ આશવાસનની આવી છે.
૧૩. આળાડી, આળાડી, ઉકામ્મા- વાટીન્ડા છવે.
૧૩. ચાલુ ચાલુ, દોરડું પથર કાપે.
૧૪. ન્ડોવુ જાવીત્રી વાક્રીસોન્ગાના ઝીડમીઆઝો ન્વીકા.
૧૪. જ્યારે બે હાથી ઝઘડે ત્યારે ઘાંસનું નખખોદ.
૧૫. ઉડોન્ગો ઉપાટે ઉડી માણ.
૧૫. માટી ભીની હોય ત્યારે ઉપયોગમાં લ્યો.
૧૬. મ્લેવી વા મ્વીન્યો હુલેવુકા, મ્લેવી વા માક્કી હાલેવુકી.
૧૬. દારૂનો કેદ કેઈને હોય તો ઉતરે પણ પૈસાનો (લક્ષ્મીનો) નથો ઉતરતો નથી.
૧૭. કીકુલાચો કી ન્યુઓની મ્વાકો.
૧૭. જે કરડે છે તે તમારા પોતાના કપડાંમાંજ છે.
૧૮. માઓમ્મોલેઝો કાટીકા કીલીઓ સી મેમા.
૧૮. શોક વખતે મોટા આક્રોશ શોભારૂપદ નથી.
૧૯. ઉમુખી આવેઝા કુપેન્યા મોટે.
૧૯. રેતીની માખી જઘામાં દાખલ થાય.
૨૦. આમેદુમ્મુકીઆ. કીસીમાની.
૨૦. તે વાવમાં પડી ગયો છે.

૨૧. નાઝી મોણુ ચાટાકા કુહારીયુ નીમા.
૨૧. એક ખંરાળ નારિયેળ બીજા સારાને ખગાડે છે.
૨૨. આલીવુન્ડા જાહાઝી ક્વા કીટુમ્બુઆ.
૨૨. પુરી (ખાવાની) ખાતર તેણે વહાણુ જોખમ્યું.
૨૩. મ્વેન્ડા પોલે હાઉલીમી મીગૂ.
૨૩. ધીરે ચાલનાર પોતાના પગને ઇજા કરતો નથી.
૨૪. મ્પાન્ડા ઓબ્યે હુલા ઓબ્યે.
૨૪. જે કચરો વાવે છે તે કચરો ખાય છે.
૨૫. હેરી ક્વા મ્પીચી કુલીકો ક્વા ન્યુઆ.
૨૫. બજેલ કરતાં કાચો ખોરાક સારો.
૨૬. આસીયો સીકીઆ મ્કુખ્વા હુઓનફ માકુખ્વા.
૨૬. જે મોટા માણસનું સાંભળતો નથી તે મોટી વીજે જોશે.
૨૭. મ્વેન્ચી ઘાઘાણુ મ્બેલે યાકે હુસીમામા શેઠાની.
૨૭. ગુસ્સાવાળા માણસની આગળ શેતાન ઉભે છે.
૨૮. મ્કેનો મ્દુપુ હાઈશમ્પ્રોઈ, ઉકીરામ્પ્વા હુના કીટુ.
૨૮. ખાલી હાથ ચટાતો નથી, અને જે ચટાય, તે તેમાંથી કાંઈ મળે નહિ.
૨૯. કીઉમામ્બુઝી કીમેઉમા મ્બુઝી; ટ્વાટાપુટા કીઉમામ્બુઝી હુટોપોએ મ્બુઝી.
૨૯. ઘેંટા કરડનારે (એક જાતની ઝેરી ટેડગરોળી).
ઘેંટાને કરડ્યું છે; ઘેંટાને સાંભળે કરવા માટે ચાલેા ઘેંટા કરડનારને જોતીયે.
૩૦. ઉકીકા-મ્બુ વા મ્વેન્ચે ચોન્ગો, નાવે વુન્જ લાકે જીચો.
૩૦. જે તમારે કાણીયાના ગામમાં રહેવું હોય તે તમારે કાણીયા બનવું જોઈએ. (તમારે એક આંખ કાઢી નાખવી જોઈએ).

૫૧. કીમ્યા કીન્ગી કીના મ્શીન્ડો મ્ફૂ-

૫૧. ઘણીજ શાતતાને મોટો અવાજ હોય છે.

૫૨. કુચા મ્ગુ સી કીલેમ્ળા ચેઉપે.

૫૨. લગવાનની યીકને સફેદ પાઘડી નથી.

૫૩. માસ્કીની મ્દુ ક્વાઓ ઉગેની સી કીદુ ચેમા.

૫૩. જે માણસ પોતાના દેશમાં ગરીબ છે તેને માટે

પરદેશમાં હોવું સારું નથી.

૫૪. કુસેમા ક્વેલી સી દુઆ

૫૪. સત્ય બોલવું શરમ નથી.

૫૫. ગત મ્દેસેવા મ્નો, આકુઆએ ઇ કારીબુ.

૫૫. લગવાનનો લક્ત (ગુલામ) ન્યારે બહુ પીઠાય,
ત્યારે તેનો છટકારો નજીક હોય છે.

૫૬. મ્ટાકા ચોટે હુકોસા ચોટે.

૫૬. જેને ભેંધેએ બધું, ખુવે બધું.

૫૭. મ્દીમ્ળા(મ્ચીમ્ળા) કીસીમા હાકાટાઝ્વી માજી

૫૭. વાવ બોદનારને પાણી મના હોતી નથી.

૫૮. મ્વેન્યે કુઉમ્વા ની ન્યોકા, આકીઓના ઉન્ગોન્ગો
હુજીદુકા.

૫૮. જેને સાપ કરડયો હોય તે નારિયેળીના પાંદડાની
સળી ભેંધેને પણ ડરે.

૫૯. ન્ડીઆ ચા મુઓન્ગો કુપી.

૫૯. બુઢાનો રસ્તો ટૂંકો

૬૦. ઇલીમુ ન્ડીયો મુઆન્ગા ચોન્ગોઝીયો કુલ્લા શાની

૬૦. વિદ્યા (જ્ઞાન) પ્રકાશ છે જે દરેકમા પ્રેમથી દોરી
જાય છે